بيرئانيني

مەستوورەي ئەردەلان

شاعیر و میروونووسی ناوداری کورد

فیستیڤالی مهستوورهی ئهردهلان همولیر ۸-۲/۱۱۸

دەزگاى چاپ و بلاوكردنەوەي

زنجیرهی روشنبیری

*

خاوەنى ئىمتياز: شەوكەت شێخ يەزدىن سەرنووسەر: بەدران ئەھمەد ھەبىب

* * *

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوەی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولیر

بيرئانينى

مەستوورەي ئەردەلان

شاعیر و میژوونووسی ناوداری کورد

فیستیڤاڵی مهستوورهی ئهردهلان
ههولیر
۸-۱۱/۲۱/ه

ناوی کتیب: بیرئانینی مهستوورهی ئهرده لآن-شاعیر و میژوونووسی ناوداری کهرد

بابهت: وتارهکانی فیستیقالّی مهستوورهی ئهردهلّان، ههولیّر ۸–۲۰۰۵/۱۲/۱۸ نووسیدی: ژمارهیهک له نووسهران (۲۶ نووسیهر)

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۲۹ ئامادهکردن و نووسیاری و دهرهینانی هونهری: بهدران ئهجمهد جهبیب

سەرپەرشتيارى چاپ: ئاورەحمانى حاجى مەحموود

پیت لیّدان: تریسکه ئەحمەد. نسار عەبدولّلاً. ئاراس ئەکرەم چابى يەكەم: ۲۰۰۱

له كتيبخانه ي گشتيي ههولير ژماره (١٤٤)ي سالي ٢٠٠٦ي دراوهتي

تيبيني:

کهس بقی نییه نهم بهرههمه یان به شیکی وهربگری و چاپی بکاته وه یان وهری بگتری بق سهر زمانیکی تر نهگهر پهسندایه تیی له دهزگای ناراس (به شیوه می نووسین) وهرنه گرتبی، ته نیا خاوه ن وتاره کان هه ریه که یان بق خقیان نازادن له هه نسوکه و تاهگه ن وتاره کانی خقیاندا.

بەرنامەكانى فيستيقاڭى مەستووردى ئەردەلان

ههولير ۸-۱۲/۱۱-۸

رۆژى ٨ كانوون (١) رێورەسىمى يەردەلادان لە رووى يەپكەرى مەستوورە لەلايەن بەرىز نىچىرقان بارزانى سەرۆكى حكوومەتى ھەرىمى كوردستان. رۆژانى ٩-١٠ كۆنگرەي مەستوورە ناسى لە ئۆتۆلى گەشتەوەرىي خانزاد.

رۆژى ١١ى مانگ رێورەسىمى دابەشكردنى خەلاتى دەزگاى ئاراس بۆ نووسەرانى كتيّب.

وتەيەك بۆ دەسىپك

بەدران ئەحمەد حەبيب

سهرهتای پایزی ساڵی ۲۰۰۶ روّشنبیری ناسراوی کورد توّسنی رهشید، له ئوسترالیاوه سهردانی کوردستانی کرد و، میوانی دهزگای ئارس بوو. هاتنی ئهو جگه له بهسهرکردنهوهی کوردستان و دیتنی ئهو پیّشکهوتنانهی روویان داوه، ئامانجی ئهوهشی له پالدا بوو که زانیاری لهبارهی مهستوورهی ئهردهلانهوه کوّ بکاتهوه. ماموّستا توّسن بهجوّریک عیشق و ئهڤین له مهستووره دهدوا ههر دهتگوت سالانی سال له سهردهمی ئهو خاتوونهدا ژیاوه و ئاشنا و ههڤالی بووه.

ههرچهنده من بق خقم، له رقری دهرچوونیهوه، کتیبه هیراکهی مهستووره خاتوون "میروی بهرده لان"م خویندبووهوه، که ریزداران د. حهسه جاف و شوکور مسته فا کردبوویان به کوردی و سالی ۱۹۸۹ له به غدا له چاپیان دابوو، ههروا پاشانیش له سالانی دواییدا، وهرگیران و بهراوردکردنه کانی ماموستا هه ژارم بق ههمان کتیب، له ده زگای ئاراس به رله چاپکردنی خویندبووهوه، به لام به ناخاوتن و گوته شیرینه کانی توسن له باره ی مهستووره وه زیاتر سه رسام بووم.

له راستیدا، ئیمه له کوردستانی عیراق، مهستوورهمان ههر له ریگهی شیعره به ناوبانگهکهی نالی—یهوه ناسیوه، نهگینا زانیارییه کی ترمان لهبارهی مهستوورهوه نهکهوتووه به بهر دیده. نهو شیعرهی نالیش ههرچهنده مهستوورهمان له شیوهی نافرهتیکی نهدیب و حهسنا و شوخ و شهنگدا دهخاته بهر زهین و خهیال، که شهویک له شهوان هاتووهته خهونی نالی، به لام بمانهوی یان نهمانهوی، نهم شیعره بهگویرهی کولتووری باوی نهو کات و نهمروش، سووکایهتییه کی نارهوای تیدا ههیه بو مهستووره. بویه دهشی لیرهوه بلیین، نهم یادکردنهوهیهی که نالی سونگه و بیمه کردمان به رله ههموو شت گورینی نهو دیمهن و وینهیه بوو که نالی سونگه و

هۆى بوو، ويٚڕاى ناسينێكى تيروتەسەلى مەستوورە و پەيكەردانان بۆى كە خەياڵ و دەستى هونەرمەند هادى زيائەدىنى رازاندبوويەوە.

مهستووره، نالی گوتهنی "حهسنا و ئهدیبیّک"ی دهقهری ئهرده لآن بوو، بهر له ۲۰۰ سال چاوی به ژیان کرایهوه. بق کورد لهو میژووه چهتوون و سهختهدا نهک ههر ژن بگره پیاوی واش ناوناوه هه لَکهوتووه که شیعر بنووسیّ و کتیب دابنیّ. ئهمروّش که ئیمه دهرفهت و دهلیقهمان بق هاتووهته پیش، یاد و بیرئانین بق زانا و شاعیر و که لهنووسهرانمان ساز دهدهین، دهبیّ مهستووره یهکیّک بی لهوانهی بهیریان بهینینه و و ریزیان لیّ بنیّین.

دەزگاى ئاراس بەدەنگ بانگەوازەكەى مامۆستا تۆسنەوە چوو، كە گوتى: «حكومەتى كوردستان، بۇ ئۆستا دواى تەنيا سالۆك لە سەردانەكەى ئەو، حكوومەتى كوردستان رۆزى لەم كەلەئافرەتە نا و يادى كردەوە و خەلاتىشى بەناوى ئەوموە دا بەنووسەران و رۆشنبيرانى كورد. وا لۆرەش لە نۆوان ئەم لاپەرانەدا تەواوى ئەو بابەت و باس و خواسانە دەخەينە روو كە پۆشكۆشى دەستەى سەرپەرشتىي يادەكە كرابوون. ھەندۆكيان خوۆنرانەوە و ھەندۆكىشىبان دەرفەتيان بۆ نەلوا.

ئەمسە يازدەمىن كتىپبە كە دەزگاى ئاراس بۆ بىرئانىنى مەستوورە بەچاپى دەگەيەنى . جاران ئەگەر تاكە وتارىكى شايان و ھىژا لەبارەى مەستوورەوە نەبوو، وا ئەمىرۆ يازدە كتىب بەجارىكى لە دەزگاى ئاراس دەرچوون و ھەر يەكەشىيان چەكىك لە ژيانى ئەم كەللە شاعىر و مىتروونووسە روون دەكاتەوە. ئەمە بۆ خۆى دەبى بەھاندەرىك تاوەكو نەك ھەر وتارگەل بگرە بۆ ئەوەيش كە سالانى داھاتوو لە زانكۆكانى كوردسىتاندا تىزى ماسىتەر و دوكتۆراش لەبارەى مەستوورەوە بنووسىرىن.

مانگی نیسانی ۲۰۰۵ کاتی سهردانی شاری سنهم کرد، هونهرمهندی هیژا و ریزدار هادی زیائهدینیم ناسی و له خوسرهوئاوادا یهکترمان بینی. له راستیدا ههر بو ئهوهش چووبووم تا هاوئاههنگی لهگهل نووسهر و روشنبیرانی ئهو شارهدا بکهم بو بیرئانینی مهستووره خاتوون. کاک بارامی وهلهد بهگی پیشنیازی کرد

داوا له کاک هادی بکهم پهیکهریّک بو مهستووره بتاشیّ. هه شالانی تریش: به ختیار سهجادی و حوسیّن شهریفی و ماجد روحانی و جهمال ئه حمه دیش پشته وانییان له پیشنیازه که کرد. شایه نی باسه، ئیمه پیشتر له کوّواری شین پرسی ئه و یادی ریّزلیّنانه مان بو مهستووره خاتوون راگهیاند بوو و ده بوایه له مانگی حوزهیراندا ئه نجام بدرایه. دواکه و تنی ته واوبوونی پهیکه ره که و که و کات و ئازاره ی به دهست هیّنانیه و هو کوردستان کیّشامان بوو به هوّی دواکه و تنی فستدقاله که.

له کوتاییدا، دەبی له بیرم نهچی سوپاسی ههموو ئهو هیرژایانه بکهم که له سهرکهوتنی فیستیقالی بیرئانینی مهستوورهدا روّلیان بینی. بهریزان: بارامی وهلهد بهگی، هادی زیائهدینی، جهمال رهشیدیان، ماجد روحانی، کامبیز کهریمی، عهتای نههایی و نیعمه شههاب. ههروهها تیّکرای ئهو نووسهرانهی بابه و عهتای نههایی و فیعمو ئهوانهش که ئازاری هاتن و چوونهوهیان کیشا و باسیان نووسی و ههموو ئهوانهش که ئازاری هاتن و چوونهوهیان کیشا و لهگهلماندا بهشدابوون. ههموو لایه که ئهوپه ری سوپاس و پیرزانینی ئیمهان پیشکیش بیت.

حكوومەتى كوردستان!

ریّزی مەستوورەی كوردستانى بگرە!

د. تۆسىنى رەشىيد

ماهشهرهف خانم (مهستوورهی کوردستانی)ی هاوسهری خوسرهوخانی میری میرنشینی ئهرده لان، سالّی ۱۸۰۶ له شاری سنهی روّژهه لاتی کوردستان له دایک بووه و سالّی ۱۸۶۷ له شاری سلیّمانی له باشووری کوردستان کوّچی دواییی کردووه. مهستووره کوردستانی، کتیّبی (میّژووی ئهرده لان)ی نووسیوه و دوو ههزار دیّره شیعری ههبووه. کتیّبه میژوویییه کهی له لایهن ییّقگینیا قاسیلیا وهرگیّپردراوه ته زمانی رووسی و بلاو کراوه تهوه. کاتیّ ئه و کتیّبه م خویّنده وه بهراستی به لای منهوه شتیکی سهیر و جیّگهی سهرنج بوو، چونکه له و سهردهمدا نه له ناو فارسان و نه له ناو تورکان و نه له ناو عهرهبان و ئهرمهنیاندا ژنی زانای وهک مهستووره نهبووه. ههروهها من ههندی له شیعرهکانی شیم بهرووسی خویّندووه تهوه، چونکه شیعره نوّرجینالهکانم بهردهست نهکهوتوون و ئهگهر خویّندووه تهوه، چونکه شیعره روّز بهراستی ههست به شاعیریه تی و، قولّیی کهوتبانه بهردهستیشم به فارسی و زاراوه ی گورانی نهمده توانی بیانخویّنمه وه. کاتیّک شیعرهکانی ده خویّنییه وه به راستی ههست به شاعیریه تی و، قولّیی شیعرهکانی ده کهی. مهستووره له پارچه شیعریکیدا ده لیّن: نه و سهره ی که شایانی تا ج بوو، نیّمه له ژیّر چارشیّودا ده یشارینه وه. نه وه بیّجگه له کتیّبه شایانی تا ج بوو، نیّمه له ژیّر چارشیّودا ده یشارینه وه. نه وه بیّجگه له کتیّبه میری و رخدار و گرنگه.

بوونی ژنێکی وهک مهستوورهی کوردستانی لهو سهردهمه له نێو کورددا به راستی مایهی سهربلندیی میللهتی کورده و نیشانهی نهوهیه که کومهلگهی کوردی له سهدهی نوّزدههمدا زوّر پێشکهوتوو بووه. نێمه له نهرمهنستان

ههمیشه گویّمان لهوه دهبوو که کورد میللهتیّکی کوّچهری بیّ دهولّهمهندین، به لاّم نهمه راست نییه و کورد خاوهن کولتووریّکی زوّر مهزنه و پیّویسته خاوهنداریهتی لهو کولتوور و میّرووه بکهین و، من وای دهبینم که مهستوورهی کوردستانی، نیشانه و سیمیوّلیّکی نهو کولتوور و سهریلّندییهی میللهتی کورده.

یه کیکی وه کو کلاودیق ریچ که نوینه ری کومپانیای پوژهه لاتی نیوه پاست بووه و هاتووه ته کوردستان، لهبارهی شاری سنه وه دهنووستی که منرگهوتی سنه له مزگهوتی قودس که متر نهبووه، کوشکی میری ئهرده لان له کوشکی شا و پاشاکان که متر نهبووه و زور پیشکهوتوو بووه و کتیب خانهیه کی زور گهورهی ههبووه. بویه شنه وه پاشاکان که بویه شنه وه پاست نییه که بگوتری به گ و میره کانی کورد هه ر خه ریکی کوشتار و کوچه ری بوونه. ئیمه خاوه نی کولتووریکی گهوره بووین، به لام ئه و شوینه وار و کوچه ری بوونه. ئیمه خاوه نی کولتوور دمان به زور و زورداری له نیو براوه و تیک دراوه. ئیستا سه ردانی سنه بکهی کوشکی میری ئه رده لان نادوزیه وه چونکه به ده ستی شا و به زورداره کی تیک درا بو نهوی هیچ شوینه واریکی کوردی نه هیتایی. پیرویسته بید وی میرانی خومان بخه ینه پوو. جیگه ی ده وله مه ندییه ی خومان زیندوو بکه ینه وه و میرانی خومان بخه ینه پوو. جیگه کاد داخه که دوای سالی ۱۹۹۱ زور شتی دیرینی میژوویی له کوردستان ده رکه وتن و فروشران، پیویسته پی له وه بگیری و خاوه نداریه تی له شوینه واره میژوویییه کان بخری و هه ول بدری و هول بدری نه وانی تریش بگه رینه وه.

یهکیک له ئامانجهکانی ئه و سهردانهم بو باشووری کوردستان ئهوهیه گوری مهستوورهی کوردستانی له شاری سلیمانی بدوزمهوه. چونکه گورهکهی سهت له سهت له سلیمانییه. مامی مهستووره که دوای مردنی مهستووره چهند لاپه پهیهکی خستووه به سهر کتیبهکهی مهستووره زور بهوردی و سهعات بهسهعات باسی مهراسیمی ناشتنی مهستوورهی له گورستانی گردی سهیوانی سلیمانی کردووه، ههروهها باس لهوه دهکات که له تهنیشت چ گوریکیش نیزراوه.

من بانگهوازی ههموو روّشنبیران و دهزگا روّشنبیری و روّژنامهکانی کوردستان دهکهم که گرنگی بهریّزگرتنی یادی ۲۰۰ سالهی له دایکبوونی ئهو ژنه زانایهی کورد بدهن و گورهکهی دهستنیشان بکری و پهیکهریّکی بوّ دابنریّ.

ههروهها پیشنیاری ئهوه دهکهم خه لاتیکی سالانه بهناوی مهستوورهی کورد. کوردستانییهوه دابنری و سالانه بدریت به باشترین ژنه نووسهری کورد.

من تا ئیستا له بارهی زیندووکردنه وهی یادی ۲۰۰ سالهی له دایکبوونی مهستوورهی کوردستانی قسه مهگه ل زوّر که س کردووه، به لام هه ستم کردووه که س نایه وی گویّم لی بگریّ. لیّره که باسی ئه وهم بوّ یه کیّک ده کرد پیّی گوتم ئه مسال سهت سالهی له دایکبوونی (گوّران) بوو، چی بو کرا تاوه کو شتیک بوّ مهستووره بکریّ. به راستی ده بووا بوّ ئه ویش ریّوره سمی یادکردنه وه و ریزگرتن بکریت.

سالّی ۱۹۲۱ مریه م ئهرده لآن لهسه ر خهرجی خوّی یه که مین قوتابخانه ی کچانی له شاری سنه کرده وه، که قوتابخانه که ئاماده یی بوو پنیان گوت ناوی تو لهسه ر قوتابخانه که داده ننین، گوتی نه خنیر ناوی کی زوّر مهزن هه یه ئه و ناوه ی لهسه ر داده ننین، به و شنوه یه ناوی مهستووره ی کوردستانییان لهسه ر قوتابخانه که دانا. هه رچه نده من زوّر ئاگادار نیم، به لام باوه پ ناکه م هیچ شتیک به ناوی مهستووره ی کوردستانی له باشووری کوردستان هه بیت.

بانگهوازی حکومهتی ههریّمی کوردستان و روّشنبیران دهکهم یادی ۲۰۰ سالهی له دایکبوونی ئهو ژنه زانا و روّشنبیرهی کورد بهکوّنفرانس و کار و چالاکیی جوّراوجوّر ریّز بگرن و ئهرکی خوّیان لهو بارهوه جیّبهجیّ بکهن، چونکه بهراستی مهستووره شایانی شانازی پیّوهکردنه.

ههفتهنامهی (میدیا)، ژماره: ۱۷۳، دووشهممه ۱/۱۱/۱۲

وتاری بهرپیز **نیچیرڤان بارزانی**

سهرۆكى حكوومهتى ههريمى كوردستان له ريوردسمى پهرده لادان لهسهر پهيكهرى خاتوون مهستووردى ئهردولان و ددست پى كردنى فيستيڤالهكهدا هەولير ياركى شەهيد سامى عەبدوردحمان ۸ كانوون (۱) ۲۰۰۵

ئامادهبوان و ميواناني بهريز!

ئەم كاتەتان باش و بەخىربىن!

بهگهرمی به خیرهاتنی هه موو لایه کتان ده که م، به تایبه تی نه و به ریزانه ی که له شوینانی دووره و ریگه یان بریوه و نهرکیان کیشاوه بو به شداربوون له م یاده گرینگه، نه رک و ماندووبوونیان مایه ی ریز و شانازییه بو نیمه، نه وانه ی له به شه کانی کوردستانه وه، یان له و لاتانی نه وروپا یان له هه رشوینیکه و ته شریفیان هیناوه؛ خوش حالین به هاتن و ناماده بوونیان. هه موو لایه ک به خیر بین به سه رچاوان.

ماوه ی چهند سالّیکه یادکردنه وه ی شاعیر و هونه رمه ند و روّشنبیرانی کورد، بووه به داوونه ریتیکی گشتی. سالآنه له ههموو شاره کانی کوردستاندا چهندان ریّوره سم و بیربًانین و فیست یی قال ساز دهده ریّن. بهم داوونه ریت، وه کورندوو راگرتن و پیّزانینیک وایه بو خه باتکارانی نه وه کانی پیشوومان، که له ماوه ی چهندین سهده دا خوّراگری و به رگرییه کی بیّ ویّنه یان نواندووه تاوه کو میلله ته که مان بمیّنی و له ناو نه چیّ. یه کیّک له شیّوازه کانی بهم خوّراگری و به رگرییه ش، یاراستنی کولتووری نه ته وه یی و زمان و میّژووی که و نارا بووه.

کورد ئەگەر لە مێژوودا مابێ و لەناونەچووبێ، بەپلەى يەكەم دەگەرێتەوە بۆ زيندووييى كەلەپوور و زمانەكەى. ئەمەش؛ واتە ئەو خەبات و پێشكێشەى كە ميللەتەكەمان بەگشتى و بەتايبەتى زانا و رۆشنبيران كردوويانە. جێ پەنجەى ئەم رۆشنبىر و زانايانە وا ئەمرۆ بۆ نەوەى ئۆسىتاى كوردسىتان ديار و بەرچاوە و شايەنى رۆزە. من لەلايەنى خۆمەوە ئەم جۆرە يادانە، بەرز ھەلْدەسىەنگۆنم و وەك حكوومەتى ھەرۆمى كوردستانىش، ھەموو پشتىوانىيەكى لى دەكەين؛ پۆشىترىش ھەر كردوومانە. لەبەرئەودى ئەمە پۆناسىەى كولتوورىيى نەتەوەكەمان پتەو دەكات.

جینی سهرنجه، لهناو ئه و میژووه سهخت و دژوارهی میللهته کهماندا پیش ۲۰۰ سال، ئافرهتیک هه آلکه وتبی و شان به شانی پیاوه رو شنبیره کانی سه رده می خوی، هه نگاوی نابی؛ ئیستا وا شوینه وار و به رهه مه کانی ئه م خانمه دیار و به رچاون. ئه م راستییه زور مانای گهوره هه آلده گری که ده شی نه وهی ئه مرو سوودی لی نه مربگری و وانه ی لی یوه فیرببی. پیش دوو سه سال، کومه آلگهی کورده واری ریگه ی نه ده دا ئافره ته این سیاسی و روشنبیریدا به شداری بکات؛ ته نانه تسیسته می خویندن و فیربوونیش له و سه رده مه به جوریک بوو که ئافره ته نه ده تواری ده ست که ویت. ئاینیش به و شیوه یه ی که به کارده ها تو شروقه نه ده کرا، به داخه و کرابوو به ریگریک له پیش ئه م مه سه له یه دا. بویه خویندنی نافره تافره تافره تافره تافره تافره تالی به به داره و به ریگریک کو تولیو، یان شکاندنی داونه ریت یکی تافی سه داره می سه دا و نه ریت کی ده قری سه دارن ساله بوو.

لهو سـهردهم و ههلومـهرجـهدا له شـاری سـنه، له روّژههلاتی کـوردسـتان، مـاه شهرهف خانم بهسـووربوونی خوّی و خهباتکردنی بنهماللهکهی، فیری خویّندن بووه تا گهیشتووهته ئهوهی، وهک ئافرهتیکی روّشنبیر و خوّشنووس و کهسایهتییهکی بهناوبانگ دهربکهویّ. ئیمه که ئهمروّ وا بهشکوّدارییهوه وهک ئافرهتیکی بیّ هاوتا یادی مـاه شـهرهف خـانمی ناسـراو بهمهسـتـوورهی کوردسـتانی یان ئهردهلانی دهکهینهوه، سـهرنج دهدهین ئهو بهرههمانهی ئهو له بواری شیعر و شروّههی شهرع و لیکوّلینهوهی میّرووییدا بهجیّی هیّشتوون، جوّره بهرههمیّکن که پیاوانیش بهلای ههندیّکیاندا نهرویشترون.

له ههموو میرژووی ئیسلامدا مهستووره خانم، تاکه ژنیکه کتیبی لهبارهی شهرعهوه دانابی. جگه لهمه، وهک کهسایهتییه کی روّشنبیری و کوّمه لایهتی، تا پیّی کرابی دژی نالهباری وهستاوهوه و پشت و پهنا بووه بو هه ژار و لیقه وماوان. ئیّمه وهکو کورد، نهمرو مافی خوّمانه و به نهرکیشی ده زانین که نهم خاتوونه

ریزداره لهیاد نهکهین و شانازیی پیّوه بکهین لهناو گهلانی دراوسیدا. ههلکهوتن و دهرکهوتنی مهستووره خانم، بو خوّی باشترین بهلگهیه بو نهوهی نهگهر دهرفهتی کوّمهلایهتی له پیّش نافرهتی کورد برهخسی و ههلومهرجی گونجاوی سیاسی ههبیّ، دهتوانیّ بهشدارییهکی کارامه له پیّشوهبردنی ههموو رووهکانی ژیانی کوّمهلگهی کوردستاندا بکات.

خالآیکی تریش ههیه دهمهوی ئاماژه ی بق بکهم، ئهویش ئهوهیه ئیدوه که روشنبیرانی ههموو بهشهکانی کوردستان لیره کقبوونه ههه، خقتان باشتر له ئیمه دهزانن کهوا ئهده و روشنبیری و هونه ری کوردی، زیاتر له و سهردهمانه داگهشهیان کردووه که ناوه ندی سیاسی و کارگیریی سهربه خق له کوردستاندا هه بووه. میرنشینه کوردییه کان سهره رای کیشه و شه پ و شقره کانیان لهگه ل یه کتردا، سهره رای سنوور و قهواره بچووکه کانیان، له سهردهمی خویاندا توانیویانه ده رفه تی گونجاو بق زانا و خوینده وار و روشنبیرانی سهردهمی خویان والا بکهن. ره خسانی ده رفه تی ئازادی له کوردستان له لایه ک و گهشه کردنی ئه ده بیات و خوینده واری و هونه ر له لایه کهی ترهوه، ههمیشه وه که هاوکیشه یه که بهیه که وه بوونه و تهواوکه ری یه کتر بوونه. ئیماره ته کانی ئه رده لان و بابان و بوزان و بابان و بوزان و بابان و بوزان و بابان و بوزان و بادینان و بوزان، باشترین به لگهن بو نه مهقیقه ته.

ههر کاتیک دهرفهتی ئازادیی سیاسی له کوردستان کهم بووبیّتهوه، ئهدهبیات و روشنبیریش بهرهو لاوازی و پووکانهوه روّیشتوون. ئیستاش وا ههمان راستی لهبهرچاومانه؛ ئهوهندهی ئهم ۱۶ سالهی رابردوو کولتوور و هزر و هونهر له کوردستاندا گهشهیان کردووه و پیش کهوتوون، له هیچ سهردهمیکدا ئهم گهشهیه رووی نهداوه، که ریّژهی بهشداربوونی ئافرهت لهم بزاقه روّشنبیری و هونهرییهدا باش و بهرچاوه.

ئەم بۆنەيە دەكەم بەدەرفەت بۆ كچانى كوردستان و ئافرەتانى كوردستان بەگشىتى، ھەوڵ بدەن شان بەشانى پياوان، فيرببن و كار بكەن و جى پىيى خۆيان پتەو بكەن. دەبى ئافرەت بەتواناى خۆى، يەكسان بىت لەگەڵ پياودا نەك بەژمارە و ئامار؛ دەبى دەرسىنك لە مەستوورە وەربگرن.

هیادارم یادکردنهوهی نهم شاژنه ببی بههاندهریکی باش بو نافرهتانی

كوردستان تاوهكو پەرە بەتوانا زانستى و رۆشنبيرىيەكانى خۆيان بدەن.

دەمەوى لىرە ئامارە بەوەش بكەم كەوا كوردستانى ئىران، لە ماوەى دواى راپەرىنى ۱۹۹۱ەوە پشتىوانىكى بەھىز بووە بى پىشخىستى و سەرخسىتنى براقى رۆشنبىرى لە ھەرىمى كوردسىتانى عىراقىدا. ئەمىرى ۱۱ سال بەسەر ئەم پىۋەندىيەدا تىپەر دەبىت. يەكەم جار لە سالى ۱۹۹٤ يەكەم شاندى رۆشنبىرى لە شارى سنەى خۆشەويسىتەۋە سەردانى ھەولىرى دىرىنىان كرد. من لەلايەنى خۆمەۋە، ھەمىشە سوپاس و پىزانىنم ھەيە بى داسىزى و نىشتمانپەروەرىيان. ئەم پىدوەندىيە رۆشنبىرىيە، گەلىك دەسكەوتى بى مىللەتەكەمان ھەبوۋە و دىپلۆماسىيەتى كولتوورىشى ھىناۋەتە ناۋ جوولانەۋەى رۆشنبىرىي كوردىيەۋە.

له کوتاییدا نابی لهبیرم بچی سوپاسی ههموو ئه و به پیزانه بکهم که بوونه ته هوی سه رکهوتنی ئهم یاده وه رینگه. به تایبه تیش سوپاسی هونه رمه ندی خوشه ویست و ناودار، کاک هادی زیائه دینی، که پهیکه ری مهستووره خانم به رههمی بیرکردنه و و رهنج و شهونخوونیی ئه وانه. جاریکی تریش به خیرها تنتان ده که م بو به شداریتان لهمیاده، که یادی خاتوونیکی ریگه ی دوزی کوردستان و پوشنبیریی کوردی و خه باتکردنه بو یه کسانیی نیر و می. هیوادارم هه رسورکه و تووین. دیسانه و هسوراستان ده کهم.

چەند نوكتەپەك

له سەر ژیان و بەرھەمەكانى مەستووردى كوردستانى

محهمهد كهمانگهر (هومايوون)

خورشیدهکهی ناز، ئهوجی بورجی سهور سه رسه رسه رسه رسه توغرای دهفته ر مهحبووبان جهدهور هاله خانه که ی بورجی شهرهفدا نوور ئهفشانیشین وهه و تهرهفدا

له راستیدا بو یه که مجار له میژووی کوردستاندا میژوونووسانی کوردستانی ئهرده لان ریّبازی شهره فه دین خان به تلیسییان دریژه پی دا و ویّرای نووسینی پاشهروّک له سهر شهره فنامه، چهندان کتیّبیان له سهر میّر و و جوگرافیای میرنشینی نُهرده لان نووسیوه.

مەسىتوورەش بە نووسىينى مىنۇووى ئەردەلان بە يەكەم ژن دەۋمىنردرى كە لە سەر رىبازەكەى مىرشەرەفەدىن رۆيشتووە و لەو بوارەدا توانايىي خۆى بە چاكى نىشان داوە.

باسکردن له میژوو و نووسین لهسه رئه و بابهته له سهردهمیکدا که مهستووره تیدا ژیاوه و له و شوینه که تیدا بوو – که کوردستان بیت – تهشک و شیوه ی زانستیی پهیدا نهکرد بوو. له راستیدا ئه و سهردهمه و لهوانه به بتوانین بلیین تا سالانی نهم دوایییه شمیروو و بهسه رهاته میروویییهکان ههروهکو چیروک و

حکایه تباسی لیّوه کراوه و، ئهمه ی که شاژنیّکی هه ست ناسک له تافی لاویدا دهست بر میّژوو ببات و به نووسینی رووداو و کاره ساته کانی ئه و پارچه یه پیّی وتراوه و لاّتی ئه رده لاّن دیارده ی زیره کی و لیّها تووییی مهستووره و بیر و هزری زور به رزی ئه وه.

مەستوورە لەو كتێبه مێژووەدا كە نووسىيويە ئەڵێت من ھەر لە سەرەتاى خوێندەوارسى خۆمدا كتێبى مێژووييم زۆر دەخوێندەوە و ھﯚگرى بابەتە مێژوويييەكان بووم. ئەڵبەت بەداخەوە تەمەنى كورت مەوداى پێ نەداوە كتێبەكەى تەواو بكات، بێگومان ئەگەر ئەو بليمەتە تەمەنێكى لە رادەى سروشتيدا ببوايە ئێستا ئێمە خاوەنى زۆر بەرھەمى تر لە بوارى جۆربەجۆردا لە يادگارەكانى دەبووين. مەستوورە لە بوارێكى دىكەشدا خاوەن بەرھەمە و لەو بابەتەشەوە تاقانەيە، ئەوەش نووسىنى كتێى عەقايدە كە بابەتى دىن و ئاينە.

گومانی تیدا نییه که وتن و نووسین له و بوارهدا نه که هه ر جاران به لکو ئیستاش ته رخان که مافی ته وهیان پیستاش ته رخان کراوه بق پیاوان. ژنان له و ئاسته نهبینراون که مافی ته وهیان پی بدریت بق لای ته و باسه بچن و تیکه لی بن. که وا بیت، ته وه تایبه تبه پیاوه و ژن تیجازه ی پی نه دراوه له و باره وه بیر بکاته وه تا چ بگات به وه ی که بیرو پای خوی ده رببری.

به لام مهستوورهی ئازا و بویّر و خاوهن بیروهزری بهرز، نزیک به دوو سهده لهمه و پیّش لیّبراوه بو لابردنی زهخت و زوّر له سهر ژن به نووسین ههول بدات و بو رووخاندنی شوورهی تهسکبیری و کوّنه پهرهستیی پیاو، که ژنی تیدا یه خسیری ئاکامه نالهباره کانی دواکه و توویی کردبوو، تی کوّشاوه و ههنگاوی زوّر به جورئه ت و کوّنه درانه ی هه لگرتووه.

مهستووره له تهمهنیکی زور کهمدا خولیای ئه و بیروباوه په ئینسانییهی خوی بووه و زانیویه ژنی بیبهش له ههموو ماف و خواستیکی سروشتی ئینسانه و خاوهنی ههموو مافیکه.

ئەو لە سەردەمى كدا كە ئەويىن و خۆشەويسىتى، شەرمەزار دەكىرا و تەنانەت پىاوىش نەيدەويىرا بە راشكاوى رازى دلى خۆى دەرببىرىت، شىلىمىرى وەكو ئامرازىكى بۆ دركاندنى ھەسىتى يىر لە ئەويىن و خۆشەويسىتى بەكار ھىناوە و

راشکاوانه هاواری دڵی تێکهڵ به هاواری شیعرهکانی کردووه و، نه بهچرپه بهڵکو به دهنگێکی پر سۆزی ئهویندارانهوه – که خۆشتر له ههر ئاواز و نهغمهیهکه – به گوێی خهسرهو خان گهیاندووه؛ بهلام وادیاره خهسرهوی ناکام لهوهشدا ههر ناکام بووه و قهدری ئهو گهوههره نایابهی بهو چهشنه که شیاو بێت نهزانیوه؟ رهنگه ئهوهش بگهرێتهوه بو دهسهلاتی والییه حوسن جههان خانمی ژنی، که کچی شای قهجهر بووه و خهسرهوخانی حاکمی ئهردهلان بهو ژن هێنان و خزمایهتییه لهگهل بیگانهدا ببوو به بندهست و گوێړایهلی قهجهرهکان.

مهستوورهی جوانه مهرگ که به گویّرهی بیرورای ناسری ئازاد پوور – که بوّ یه کهمجار میّژووی ئهرده لانی له چاپ داوه – سالّی ۱۲۲۰ی کوّچی مانگی له دایک بووه و سالّی ۱۲۱۶ کوّچی دوایی دهکات ٤٤ سالّ ژیاوه، به لام به پنی نووسراوهی ریّزدار عهبدولا مهردوّخ له پنشه کی کتیّبی عهقایددا، مهستووره سالّی ۱۸۱۱ی زایینی که بهرانبهری ۱۲۲۱ی کوّچی مانگییه لهدایک بووه و سالّی ۱۸۶۱ی زایینی که بهرانبهر ۱۲۲۳ی کوّچی مانگییه کوّچی دوایی کردووه، به و چهشنه بهزایهنی ۳۵ سالّ و به کوّچی مانگی ۳۷ سالّه ژیاوه.

لهوه دهچێ ئهوهی کاک عهبدولا نووسیویه راستتر بیّت؛ به تایبهت که ساڵی مردنی مهستووره ۱۲۲۳یه و ههر لهو ساڵهدا میّژووی ئهرده لانهکهی بهناتهواوی هیشتووه تهوه و بو خویشی نووسیویه تووشی نهخوشی هاتووه.

مەستوورە لەو بە دەگمەن ژنە كوردانەيە، كە نەتەوەكەى بەو چەشنە كە شياوە نەيناسىيوە و، رێز و قەدرى پێويستى بۆ نەگيراوە. زەمانە و سەردەميش لەگەڵى نەسازاوە بە گوێرەى نووسراوەى ميرزا عەلى ئەكبەر مونشى، كاتێ كە خەسرەوخان دەيەوێ مەستوورە بە ژنى بەێنێ مەستوورە بەو كارە ڕازى نابێت. ميرزا دەنووسێ: «مەستوورە كە لە ھەموو بارێكەوە خۆى وەكو پياو دەزانى نەيدەويست ئەو مـێـردكـردنە قـەبووڵ بكات. تا ئەوەى كـﻪ خـوالێـخـۆشـبوو خەسرەوخان بە بيانووى جۆربەجۆر باپيرى بەرێز و باوكى ھێۋاى مەستوورەى خەسرەوخان بە بيانووى جۆربەجۆر باپيرى بەرێز و باوكى ھێۋاى مەستوورەى خستە بەندەوە. بێجگە لەوەش پەنجا ھـەزار تمەنى لێيان وەرگرت؛ بەلام مەرجى رزگاربوونيان لە بەندىخانە بەوە دانا كە ئەو كىۋەى بۆ مارە بكەن.»

مەستوورەي بەستەزمانىش جگە لە خۆ بەدەستەوەدان چارەيەكى نەبوو؟

سەرنجێکى نووسراوەكانى مەستوورە ئاگادارمان دەكات كە ئەو ئەوينى كەسێكى تر بە ناوى حوسەين قوليخانى لە دڵدا بووە كە پێكەوە خزم و ئامۆزاى يەك بوون؛ بەڵام خەسرەوى ناكام مەستوورەش ناكام دەكات.

به ڵێ، ژنێک به و تهمهنه کورته و به و ههموو کوٚسپ و بهند و تهگهره ی در به مافه رهواکانی، نیشانی دا که بیرو هزری به رز و روٚشنبیرانه تهنیا له پیاودا نییه و رئیشای بر بکریته وه، لیّهاتووییی خوّی دهسه لیّنیّ.

مەسىتوورە جگە لە ھۆنراوە و شىيعر لە سىەر سىي بابەتى جۆر بە جۆركارى كردووە و، بەرھەمى لىي بە جى ماوە:

يهكهم ميزوو، دووهم دين و ئاين، سييهم ناساندني شاعيران و ئهديبان.

میژووی ئهرده لآن که به زمانی فارسی نووسیویه، بهخته وهرانه به کوردییش وهرگیراوه ته وه. من لام وایه وهرگیراوهی ماموستا هه ژار که له لایه ن کاک ماجد رقحانییه وه له چاپ دراوه تا ئیستا زورتر سه رنجی خوینه رانی بو لای خوی راکیشاوه. ئه و دوو کتیبه کهی مهستووره به ناوی عه قاید و مهجمه عولئوده با چاپ نه کرا بوو تا سالی ۱۹۹۸ که کاک عهبدوللا مهردوخ له سوید عه قایده کهی چاپ کرد؛ به لام مهجمه عولئوده با هه ربی سه رو شوینه و هه روه ها که ریزدار مهردوخ له کتیبخانهی ماله کوردی له پاریسدا نوسخه ی دهستخه تی عه قایدی به رچاو که و بو له چاپدانی هه نگاوی هه لگرتووه، هیوایه ئه و یادگاره ی مهستووره که مهجمه عولئوده بایه به لای هه رکه سیکه وه هه یه به ناوه نده فه رهه نگییه کانی که مهجمه عولئوده بایه به لای هه رکه سیکه وه هه یه به ناوه نده فه رهه نگییه کانی کوردستان رابگهیه نی تا چاپ بکریت و بکه و یته به ده ده ستی ه فرگرانی خوی.

ماه شهرهف خانم مهستوورهی کوردستانی تا دوایین روّژ و ساتهکانی تهمهنی خهریکی نووسینی کتیبه میّژووهکهی بووه، نووسهر دوایین لاپه پهی کتیبه کهی بهم پسته پر له کهسه دهوه دهنووسیّ: «من، مهستوورهی کوّچهریش له دووریی نهو ئازیزه خوّشهویسته (که مهبهست حوسهین قولیخان والیزادهیه) دوو، سیّ روّژه لهش و گیانم له ئازار و ناخوّشیدایه و یاو دای گرتووه، تا خوا چی بوویّت».

میرزا عهلی ئهکبهر مونشی که ئهویش کوره مامی مهستووره بووه – بهم چهند دیره پهسنی داوه و نووسیویه: «به گویرهی زانست و بهرزیی فکر و ژیری و جوان نووسین و شیعر و داهینانی که له مهستوورهدا بووه، ییویسته

میرژوونووسانی جیهان له لاپه پهکانی میرژووی خوّیاندا ناوی ئه و بوّ بیرهوهری بنووسن و بیهیانه وه».

بهداخه و ه زور بهدهگمه ن له مهستووره ناو براوه و نهوانه ش که له سهری نووسیویانه له به ربی ناگایی له زانست و زانیاری و تواناییی مهستووره تهنیا وهکو ژنه شاعیریک ناویان لیوه بردووه.

مەستوورە لە ولاتى خۆيدا كە ئىران بىت نەناسىراوە و لە كتىبەكانى مىن رووى ئەدەبدا لاپەرەى بۆ نەكراوەتەرە؛ جا مىن رووسانى جىلىمان چۆنى بناسىن و باسى بكەن؟

من نالّیم ئه و پله و پایهیه که له میی ژووی ئهدهبی ئیراندا دراوه به پهروین ئیعتسامی زوّره، یان زیده وقیی بو ئه و کراوه؛ به لام ئهلیّم مهستوورهی کوردستانی که سهره وای شیعی بو نه بواری تری ئهده و میی ژوودا به به هه هه و روشنبیریکی عارف شیّوه و ئیسلام ناسیّکی خاوهن بیروباوه ویش بووه که کتیبی عهقایدی لیّ بهجیّ ماوه، له به رچی نهناسیّندراوه و نووسهرانی میّژووی ئهده به ئیراندا له بیری خوّیان بردووه ته وه؟

به داخهوه خوّگیلکردن و ناونهبردنی ههستیاران و شاعیرانی کورد، تهنانهت ئهوانهش که به زمانی فارسی شیعریان لیّ بهجیّ ماوه، نهریتیّکی ناپهسهند و در به مافی مروّقه که تا پیّش له شورشی ئیسلامی له ئیّراندا باو بوو که نهوه به دیاردهی بیری تهسک و بههانهدان به زمانهکانی دیکهی گهلانی تر دهژمیّردریّت.

تا ئیستا دوو کوّر بو مهستووره گیردراوه که ئهمهی ئیستا دووههمه و یهکهم کوبوونهوهی ریّن لیّنان له شاری سنه و لهلایهن پاریّزگای ئهویّوه به سهرپهرشتیی کاک بارام وهلهدبهگی که لهو کاتهدا راویّژکاری پاریّزهری کوردستان بوو، بهریّوه برا له ئاههنگیّکدا به ناوی کوّنگرهی فرهزانهکان که یهک لهوان مهستووره بوو.

ئیستاش ویّرای سپاس و قهدرزانی له حکوومهتی ههریّمی کوردستان که یاد و ناوی مهست ووره به بهرز راگرتووهو، نهم کوّر و دانیشتنهی بوّ پیّک هیّناوه هیوادارین گلّکوّی پیروّزی که له گردی سهیوان نیّژراوه دهستنیشان بکریّت و مهزاریّکی باش به و چهشنه یکه شیاوی نه و خانمه هیّژا و پایهبهرزه بیّت، بوّی دروست بکهن.

بنهمالهى مهستووره

٩

چاوپْک له کهسایهتیی خوّی

ماجدى مەردۆخ رۆحانى

وهک دهزانین سنه – وهکو شاریّک – میرژووییّکی وا لهمیرژینهی نییه و یهکهم جار سلیّمان خانی ئهرده لآن، له سالّی ۲۶۱کی کوچی – مانگیدا، قهلاّی کهسه ناوای بهجی هیشتووه و چووه ته نهوی و قه لایه کی تیدا دروست کردووه و کردوویه تیه شار. که وابوو دهبینین له ماوهیه کی – له چاو نه و پوژگاره – زوّر کورت، یانی ۱۹۰ سالدا، نه و شویینه وهها شارستانییه تیکی لی پهیدا بووه که به (دار العلم) ناوبانگی دهرچووه و له ههموو شویّنیکی – به تایبه تکوردستانه وه به دار تر زانای گهوره شداری له ههموو کوردستانه و بی شک دهوری ۱۰۰ سال گهوره ترین شویّنی زانیاری له ههموو کوردستان و بی شک دهوری ۱۰۰ سال گهوره ترین شویّنی زانیاری له ههموو کوردستان

جا به و پنیه - بنجگه له هوزی زهرینه که وش که هه رخه آکی گوندی سنه بووگن - باقی بنه ما آله کان هه رکام له شویننیکه وه و به هوی رووداویکه وه چوونه ته ئه وی جا که وابو و، با بزانین قادرییه کان - که مه ستووره یان تیدا هه آلکه و تووه - چون و له کویو ها توون.

له سالمی ۱۱۲۰ی کوچی – مانگی، یانی سهردهمی شا سولاتان حوسینی سهفهوی، تایفهی کوردی قادری، دهرگهزینی سهر بهههمهدانیان بهجی هیشتووه و پوویان له کوردستان ناوه. پاژیکیان له سنه گیرساون و بهشیکیان بهرهو سلیمانی رویون. وهک دهلین گهرهکی دهرگهزینی سلیمانی بهنیوی ئهوانهوه ئهو ناوهی لهسهر نراوه. ئهم کوچ و باره بوچی کراوه؟ روون نییه، تو بلایی

کهیخهسره و بهگ – که ههر ئه و ساله بوته میری کوردستان – ناردبیّتییه شویّنیان؟ یان نه، لهبهر دوورهپهریّزی و خوّپاریّزی له شه پی ناوهخوّیی میرانی ههمهدان و کرماشان و لورستان، وایان بهباش زانیوه بهره و کوردستان بگهریّنه وه و له و شهروشوّره بتهکیّنه وه؟ خوا دهیزانیّ. ههرچوّنیّک بیّت له و ساله وه خیّلی قادری چوونه شاری سنه و بوونه سنهیی.

وهک له لاپه رهی ۸۳ میرژووی ئه رده لانه که ی مه ست ووره، به پییدا چوونه وه ی ناسرخان ئازاد پووردا هاتووه: که خان ئه حمه د خانی ئه رده لان و زقریکی تر له پیاوماقوو لانی سنه، له به ر زهبر و زقریی پیتاکگری نادر شا هه لاتوون و پالیان به ئاسانه ی ئه سته نبوو له وه داوه، حاجی عه لی خانی که لانته ر – باپیره گه وره ی قادرییه کانی سنه – له به ر ژیری و بزیوی، ده وریکی با لای پهیدا کردووه و تاقه که سیکیش بووه ده ستی چووه و ویراویه له گه ل هه لوه دایان که ین و به ینی بیت و که سیکیش بووه ده ستی چووه و ویراویه له گه ل هه لوه دایان که ین و به ینی بیت و کاروباریان بق جین به جی بکات. ئه مه مان له بیر بی؛ ئه مه شده ده زانین که بابی مه ستووره ئه وله ست به له که که ری محه مه د ئاغای نازیر. محه مه د ئاغا پیاویکی می سیر، له سه ره خوی می می شدوو و یه کجار به ده ست وه وه بریاری داوه مه ست ووره له پیش که یی سیری که پیشت ر له نه و له کورده واریدا، که س نه یداوه و مه سوینی نه وی هدا، تا زیاتر له سه د سال باو نه بووه.

به لام سهیر لهوهدایه، نه مهستووره و نه ک کهسی تر، ناوی بابی مصهه د ئاغا، کهس ئاغامان پی نالیّن؛ برّچی و چوّن ده بی بابی پیاویّکی وه ک مصهه د ئاغا، که س باسی نه کا و ته نانه ت کور و کوره زاشی کاریان به سه ریه وه نه بیّت و ناوی نه به ن جیّی سه رسوورمانه. دوور نییه له سه ر به رهه لست بوونیّک یان به دفه رییه ک کوژرا بی و پاشانیش که س نه یویستبی یا نه یویّرا بی ناوی لی به ری به لام زوّر وی ده چی ک وری عه لی خانی که لانته ر بووبیّ . له به رئه وه که زانیه مان دهوری ده سته لاتداریی عه لی خان وا له ئاخر و ئو خری پاتشایه تیی نادر شاوه که ده بیته ساله کانی ۱۹۰۰ تا ۱۹۰۰ ی کوچی – هه تاوی . له ولاشه وه میرزا عه و لای مونشی باشی (ردونه ق) له (حدیقه ی امان اللهی) دا ده لیّن که مصهمه د ئاغا نو سالان بووه بابی عه مری خوای کردووه و به شویّن ئه وه دا ، خه سره و خانی گه وره سه رپه رشتیی بابی عه مری خوای کردووه و به شویّن ئه وه دا ، خه سره و خانی گه وره سه رپه رشتیی بابی عه مری خوای کردووه و به شویّن ئه وه و یی گه یاندوون . و کی گوتمان عه لی

خان سەردەمىنىك زۆرى چاكە دەگەڵ خان ئەحمەد خان، بابى خەسرەوخان كردووە و جىنى خۆيەتى ئەگەر خەسرەوخان چاودىرىي نەوەكانى بكات.

خەسىرەوخانى گەورە ساڵى ۱۱۷۰ بۆتە حاكمى كوردسىتان. لەولاشەوە كە دەزانىن مىحەمەد ئاغا ساڵى ۱۲۵۰ عەمىرى خوداى كردووە، ئەمەشىمان بۆ دەردەكەوى كە ئەو يياوە دەورى نەوەد ساڵ ژياوە.

که سنی له میژووهکهی مه ستووره ورد بیته وه، ده بینی که نه و کتیبه وردبینییه کی زوری له رووداوهکانی شه ست – حه فتا سال فی پیشتر له ژیانی نووسه ره که یدا هه یه. بنی شک هوی سه ره کیی نه م تایبه تییه، محه مه د ناغایه و مه ستووره رووداوی نه و سالانه ی زیاتر له و دوای نه و له میرزا فه تحولای خور و می و و دوای نه و بیستووه؛ که باسی نه ویش ده که ین.

محهمه د ئاغا سنی کو پ و کچیکی بووه کچهکهی (خورده خانم)ی ناو بووه که ئه مانوللا خانی والی خواستیوویهتی و دایکی حوسین قولی خانه و حوسین قولی خان – وهک له لاپه پهی ه۳۲ی به رگی یه که می تاریخی مه شاهیری کورددا باسی هاتووه – شاعیریکی خوش به یان و نووسه ریکی قسه زان بووه .

کورهکانی محهمه د ناغا به چاود نریی خوّی بارها توون و هه رسیّکیان دوای نهوه بوونه ته میرزا، فیّری زانستی دیوانیش کراون. به تایبه تکوره گهورهکه ی، یانی نهوله سه نه به گه بابی مهستووره و ابوالمحهمه ده – ابو المحهمه د – که زوّر له مهستووره چکوّله تر بووه – هه ربه تازه لاویش له دنیا ده رچووه. کوری دووه می محهمه د ناغا نیبراهیم به گه، بابی نه ولقاسم به گی یاوه رکه میری له شکه ربووه و سیّنه هم میرزا عهبدولّلای مونشی باشی (پهونه ق)ه، میرزا عهولا ته نیا دوو سالان له مهستووره گهوره تر بووه و زوّرتر پیّکه وه خویّندوویانه. نه میش نووسه ریّکی هه لکه و ته دامیوره که میری باشی لیّ ده رچووه و حهدیقه ی نامانولّلاهیی نووسیوه؛ که باشترین ته زکه رمی نه و سه ردهمه یه. کوری پهونه ق، میرزا عهلی نه کبه ری وه قایع باش باشترین ته زکه رمی نه و سه ردهمه یه. کوری پهونه ق، میرزا عهلی نه کبه ری وه قایع نگر (صادق الملک) ه، ناسراو به نه فهسه ر، که نه ویش نووسه ر و شاعیریّکی باش بووه و (حدیقه ی ناصری) ی نووسیوه.

با ئەوەشىمان لە بەرچاو بى: راسىتە رەونەق و مەسىتوورە لە يەك مالدا ژياون و زۆرتر پىكەوە خىويندوويانە و رەونەق دوو سىالىش گەورەتر بووە، بەلام زۆر

ئاشکرایه که چاوی مامه له دهستی برازاکهی بووه و زیاتر پای له جیّ پیّی ئهو ناوه. بوّ ویّنه: که مهستووره (تاریخ الاکراد)ی داناوه – که لهودوا ئازاد پوور ناوی (تاریخ اردلان)ی لیّ نا – رهونهق پاشی ئه و دریّژهی پیّ داوه و وهک مهشاهیری کورد دهلیّ، رووداوهکانی سیّ سالّی دوای کوّچی دواییی مهستوورهی لیّ زیاد کردووه؛ یانیّ تا سالّی ۱۲۲۸ی کوّچی – مانگی. یان دهبینین (مجمع الادبا)ی مهستووره، ریّنویّن و هاندهری رهونهقه بوّ دانانی (حدیقهی امان اللهی). ئهمجار میرزا عهدوللای رهونهق له تهمهنی پهنجا بهرهو ژووردا کهم کهم ههلی داوه و میرزا عهدولی چل و سیّ سالّی عومر کردووه.

تا ئێره بەسەرچڵى ماڵە بابانى مەستوورەمان ناسى؛ ئەمجا با چاوێكيش لە خێڵى خاڵوانى بكەين.

دایکی مهستووره (مهلهک نیسا خانم) له وهزیرییهکانی سنهیه. ئهم خیّله – که باپیریان میرزا عهولای وهزیره و بهمیرزا عهبدولّلای کوّله رهقهش ناوی لیّ دهبریّ – زوّر له دیوانی ئهرده لانییهکاندا دهسیان روّیوه و هاوریّی ئهوهش بنهمالهیهکی ویژهوان بووگن.

لهم خیّله میرزا فهتحولّلای خوررهم وهزیری – که دهبیّته مامی دایکی مهستووره – پیشتر سهرداری خهسرهو خانی گهوره بووه؛ که پالی داوهته لای لوتفعهلی خانی زهندهوه و بق نهگبهتی کهوتوّته چنگی ئاغا محهمه خان و ئهویش ههرتک چاوی کوّلیوه. بهشویّن ئهوه دا رووی ناوه له شیعر هوّنینه وه و شاعیریّکی زوّر باشی لیّ دهرچووه. بهتایبه ته له شیعری ئهبجه دیدا ویّنه ی نههاتوّته وه. بیّ شک مهستووره و رهونه ق له شیعر گوتن و هوّنینه وهی ماده تاریخدا، زوّریان بههره له خورره م بردووه؛ وا که دهبینین ئهوانیش لهم بارهوه دهستیّکی بالآیان ههبووه. ئهمجار – وهک ئاماژهمان پی کرد – مهستووره بوّ میّرووهکهی، له ببره وهریه کانی خوررهمیش زوّری به هره گرتووه.

ههر لهم خیّلی وهزیرییه، پوورزای بابی مهستووره، میرزا عبدالباقی (شیدا)یه که شاعیریّکی باش بووه و وهک رهونهق دهلّی، له سهرینهی خوّی، بهدهوروبهریدا، کهسی بهشاعیر نهزانیوه.

دوای نهم کورته باسه لهمه پر بنه ماله ی مه مستووره وه ، نیستا ده توانین باشتر ده وروبه ری نه و خاتوونه ببینی و بارود قخی نه و سه رده مه تیله از ویوه هه لسه نگینین. پاسته ماشه ره فه هه رله زوّر مندالییه وه ده ری خستووه که چه ند زیره که و تا چ پاده یه که بیری ژیره و چوّن هه موو شتی زوو فیر ده بی و که فیر بوو، نیتر له بیری ناچی و پاسته زوّر جوان و له به رد لان بووه و یه کجار زوو توانیویه تی دلی هه موان به ره و خوّی پاکییشی. به لام ناکا وا بزانین ئیتر له میشر ووماندا ماشه ره فی کی تر له دایک نه بووه . نه وه ی که ماشه ره فی کرده میشتووره ، نه و بنه مالایه یه که به کورتی ناومان بردن ماشه ره فی که چاوی کردوته وه ، داب و ده ستووری پاکی و پاکژی و نه ریتی خو و خده ی په سند و کردوته وه ، داب و ده ستووری پاکی و پاکژی و نه ریتی خو و خده ی په سند و ناکاری نه رم و نیانی بینیووه و که گویی شل کردووه ، شیعری جوان و قسه ی ناکاری نه رم و نیانی بینیووه و که گویی شل کردووه ، شه وله سه ن به گه به هموو مال و سامانه ی هه یبووه ، که خوا ماشه ره فی پی داوه ، نه گه رچی وه که هموو پیاویکی پوژهه لاتی ، به هیوای کور بووه ، به لام مندالی تری نه ویستووه و زوّر به ی کاتی خوّی بو باره ینانی کچه که ی ته رخان کردووه و تا ته مه نی له بیست تیپه پ نه بووه ، نه بووه ، نه بووه نه نه نه بووه نه نه بووه نه نه بووه نه نه بووه نه نه به بود نه نه نوان نه داد ای که خوا می تر

له پیشهکیی دیوانهکهی مهستوورهدا – که دهزگای ئاراس تایبهت بهم بیرئانینه له چاپی داوه و ئیستا له خزمهتانه – دوو خالم ئاماژه پی کردووه و زوّر بهکورتی لی دواوم:

یه که م بنه ما آله ی مه ستووره یه و دووه م که سایه تیی خوّی، نه ک به ناوی شاعیر یان میّژوونووسی کی، به آلکو وه کو ژنیک که دوای نه وه میریّکی ژنباز و که له لا، راوی ده کا و خواناخوا ده یگزیّته وه، که م که م راوچی و نیّچیر جیّگری کی ده که ن و میر – که پیّستر کچی هه آلکه و ته ی شای خواستووه و له ژووری کی په ستاو تووه، نه مجار ده بیّته ده سته موّی تازه بووک و به موو له قسه ی لانادا. پاشانیش ده بینین به م بوّنه یه وه، میر گورانکارییه کی گه وره له خوو و خده و ناکاریدا په یدا ده بی و ده سله بی راده خوارد نه وه و سه رسه ریگه ری به رده دا و که م که م به میّر خاسی و گه رناسی ناو ده رده کا و یه کجار گه وره ده بیّت وه و ناوبانگی ده ته نیّت وه و که سه ری یه کجارییش ده نیّت وه شین ده گیّرن و شهری یه کی راه شین ده گیّرن و شین ده گیّرن و شاری که ویش سه د و حه فتا سال له وه وییّش، شاری که تباری ده بی سه د و حه فتا سال له وه ویی شش

به راستی جینی بروا نییه. به لام دوای ناسینی باب و باپیر و که سوکاری ئه و خاتوونه و چونیه تیی گهورهبوون و بارهاتنی، ئیستا ده توانین لیکی ده ینه وه که ده بی چون ژنی بووبیت و چونی لهگه ل میرده مله و ده که چوناوچونی دلی رفاندبیت و بیری جوامیریی له میشکی ئاخنیبی.

بهداخهوه زوّربهی زوّری رووپه رهکانی میّــژوو، باس و خــواسی خــونکارانه؛ ئهویش بهشیّوهیه ک که خوّیان پیّیان خوّش بووه. ئیّستا ئهگهر بمانهوی راستیی رووداو له و قوراوه دهربیّنین، بو ویّنه سیمای راستهقینهی مهستووره تهماشا بکهین، چ دهبینین؛ بهقهولی ماموّستا گوّران: «وهکو عهکسی قهمهر وایه، له ناو حـهوزیّکی لیخندا». کوا تاقه رستهیه ک له باسی جـوولانه وهی ماشهره ف له عیماره تی خهسراوادا؟

بریا میّـژوونووسـهکانمان ئهوهنده باسی حـهرهم سـهرای هـهزار و دووههزار سـهری پادشایان و ئهمیرانیان کردووه و شـهجـهرهنامهی دوورودریّژیان بو نووسیون، که چهند له ئهژمار بهدهر توّرهمهی نانخوّر و خوانهناسی لووت بهرز و بعدهعیه و دهماری بی هونهریان خستوّتهوه، جاریّکیش ئاوریّکی مالّی ئهولهسهن بهگی قادریان دهدایهوه که تهنیا تاقه کچیّکی ئاراستهی نیشتمانهکهی کرد؛ به لاّم چوّن کچیّک؟

ده ڵێن له و كاته دا ئاغا محهمه د خانى قاجار دهورى كرمانى دابوو لوتفعهلى خان بگرێ و به هيچ جوٚرێ بوٚى نه دهگيرا، خهبه ريان پێ دا: بابا خان – كه له و دوا بوو به فه تحعهلى شا – دوێشه و نوٚ كوڕى بووه! ئاخێكى هه ڵكێشا و گوتى: بريا له ههمو و ژيانيدا هه ر كورێكى دهبوو؛ به لام كورێكى وه كه لوتفعهلى خان.

من ئيرم: خۆزگا تاقه كچيكى بوايه؛ به لام كچيك وهك مەستوورهى ئەردەلان.

ههوليّر، بيرئانيني مهستووره

ناسینهودی ژیانی

مەستووردى ئەردەلان

محهمهد رهئووف محهمهدي

سەرەتا:

له ناخی دلهوه شادین به شادیتان؛ به شدارین له خهمتان، خوشک و برایانی خوشهویست، ئامادهبووانی ئازیز ویژه قانان، هوزان قانهکان، میژوونووسان و به ریوهبه رانی پیدا گهیشتنی، نهمر مهستوورهی ئهرده لان! گهلهک سوپاستان پیشکهش دهکهین ژبو ئهم گشته ئهرک و زهجمه ته ی بو ناسینه وهی ویژه ی کوردیی له ئهستو گرتوون.

به سوپاسه وه له لایه ن ئه نست یت وی کوردی تارانه وه چه ن لاپه ره ینکتان له مه پ ژیانی چه پکه گولی شاره که مان – مه ستووره ی کوردستانی – پیشکه شده کریت.

نه ک ته نیا لای ئیده کوردی ئه و دیو به لای گشت کوردیکه وه ، دیاره مهستووره وه کو دوریکه له بیسانی ویژه و ئه ده بو زانستا . ئه و خاتوونه جوانه مه رگه بق ئه ده ب و میژووی نه ته وه که ی ژیا و له سهرده می حوکمی په شی قه جه ره کان پاش مه رگی میرده که ی و ئالوزیی رامیاری و کومه لایه تی ، خوبی له سنه دوور خسته وه و چووه سلیمانی .

مهستووره له ماوهی کهمی ژیانیدا له شیعر و زانستی ئهو سهردمه و بهرانبهر بهبیرورای دواکهوتووی ئهو روّژگاره، بووه

رچه شکینی ریکای سهخت و ههورازی کومه لگای ئافره تی دواکه و تو و ههورازی کومه لگای ئافره تی دواکه و تو که به مانای ئیک بوون و پیکه وه ژیان و زیندووکردنی یادی ئالاهه لگریکی به ده گمه نه.

مهستووره ئه لقه ی کونه میرژووی، پیوهندیی کوردستانی و کوردایه تییه؛ بویه کاتی له سنه ههستی به ناحه زی کرد له گه ل بنه ماله که یدا هاته سلیمانی و بنه پهتی میرژووی ویژهی کوردی به ناوی ئافره تی کورده وه دانا. جیا له مانه، کلیه ی ههستی دهروونی ماموستا نالی شاعیری گهورهی کورد به هوی شوینی بریسکه ی پاکی چاوه کانی گری تی به ردرا و نالی تیدا پوخته کرد. له لاپه په کانی میرژووی ویژه ی کوردی به مهستووره ی نالیچ ناو ئه بریت.

مهستووره له ئاوهها قوناخیکی کومه لایهتیا ژیا که دهنگی ئافرهت نه تهنیا له کوردستان بگره له زوربهی وه لاتانی جیهان خنکینرابوون، خه لکی له ترسی شازا قهجه رهکان کچان و ژنیان له نیو مهقنه و رووبه ند و چارشیو دهشاردنه وه تاکو ئه و درانه جاوی ناباکیان به وان نه که وی و نهیاندزن.

با ئەم حاللە حەرەم سەراكانيان لە ژنانى جۆراوجۆر جمەى دەھات و بوونى گەنى پاشايەتىي قەجەرەكان تا ئىستاش دەسسىرىت.

ئا له و کاته دا ئازا ژنێکی وه ها ناوی ئافره تی کوردی هێنایه دونیای شیعی شیای دونیای شیعی رو ئه ده به وه و هوساری بزووتنه وهی ویژه ی گهله که مانی له مستی زل پیاوانی زانستدا وه ده رنا و به هه ر دوو زمانی کوردی و فارسی وشه کانی وه که ملوانکه ی مرواری هونییه وه اله وا ئه چی ئه گه ر بمانه وی له جاده ی پر هه ورازی ویژه ی کوردیدا بوایه پابه ریکی مه زن و پر گاریخواز بایه خدان به مه ستووره له راده یه کدایه که "یونسکو"یش ییدا گهیشتنیکی

نیّو دەولاًه تى لە مە پ ژیان و شوینه واره کانى تەرخان بکات. له هەولیّریش زانکۆیه کى تایب ه تمه ندى کے چان به ناوى وییه و دایمه زریّت؛ وه کو ئەوه ى له ٥٠ سال له مهوبه ر خویندنگایه کى ناوهندى کچان له شارى سنه به ناوى مەستوورهى ئەردەلانه وه دامه زرا.

براتان حەمەد رەئوفى محەمەدى موقەدەم ئەنسىتىتوى كوردى تاران ٢٠٠٥

۱ - چۆنيەتىي ژيانى مەستوورەي ئەردەلان

مهستووره یانی داپوشراوه. له سالی ۱۸۰۶ی زاینی له سنه ازناویی شیعری مهستووره یانی داپوشراوه. له سالی ۱۸۰۶ی زاینی له سنه ازوهندی وه لاتی بهرده لان از چاوی به دونیا کردهوه، سهردهمی ژیانی مندالیی وی بهوهنده لامان روونه که بههوی باوکی زانا و دلسوزیهوه له خانوودا بهخوی و ماموستای دهرسبیژهوه، قورئان و گولستان و بوستانی سهعدی، میژوو و دهرسی کوردی و زانیارهکانی به سهردهمهی پی فیر دهکرا، بهره بهرهیش ههستی شاعیری و نووسهری تیدا گهشهی کرد.

مهستووره زورحهزی له ویژه و میژوونوسین دهکرد و له سهرهتای میژووی ئهرده لاندا دهنویسین(۱): منی وا بی نرخ و ههژار مهست وره ناو، کییژی ئهبولحه سه به به به و نهوه خوابه خشیو حهمه ئاغای کوردستانی لهبهرئهوهی باوکم زور حهزی له خویندن بووه و ئهمنیش کیژی نوبهرهی بووم و خوشی دهویستم پنی خویندم، زورم خوو دابووه سهر کتیب؛ ههموو جوره کتیبیکم دهویستم پنی خویندم، زور خوشم له میژوو دهات تا روژیک چاوم کهوته نووسراوه یه ناویانا زور خوشم له میژوو دهات تا روژیک چاوم کهوته نووسراوه یه کهم و کورته یه کی مهرمابوو، کهوته سهرم نهو میژووی نهرده لانه تهکمیل بکهم، به تایب ته که خوم نانخوری ئهوانم و شانازی به به ختم ده که وا نیستاکه خزمیانم. بو نهم کارهش روانیومه زور کتیبان و پرسیاریشم له پیره پیاوان کردووه و نهم میژووهم لی ساز داوه.

رهزا قولیخانی هدایهتیش لهم بابهتهوه نووسیویه: مهستووره لهو ژنه نهجیب و بهناوبانگانهیه که سهره رای خوشنویسی و دهسرهنگینی، ژنیکی جوان و شوخ و داویّن پاک و رهوشت مهردانهیه، بیّجگه لهمانه پیّنجهم کهس له میّژوونوسان که له پاش شهرهفخان و محهمه شهریف و محهمه نیبراهیمی نهرده لان و خوسره و بهگی نهرده لان، میّژووی نهرده لانی نووسیوه.

ههر ئهم بههرهیهی، ماهشهرهفخانمی والی کردووه که چاوی ئیره و ئهویی له سهر بیت. له کاتیکدا مهستووره گهشبیریکی ژیر و ههست ناسک بووه و له کتیبه بهنرخهکهی (میژووی ئهردهلان) گهلی لایهنه بهنرخهکهی ئهم میرنشینهی بهسهر کردووه ته وه به ناگای له کردووه ته وه به ناییکه که له کوری رووداوه کان ژیاوه و له نزیکه وه ناگای له بارود قخه کان بووه. بیگومان له ته که شوینه واره کانی دیکهی، ئهم کاره ی مهستووره شاکاریکی ده گمهنه و یادگاریکی زیرینه و نووسه رباسی میژووی کوردی کردووه.

تکامه له خوینه ران به نزا له بیری نه که ن، هه روه ها له (حه دیقه ی ناسری میرزا علی اکبری مونشیباشی) نووسراوه ژماره ی هه لبه سته کانی مه ستووره ۲۰ هه زار بووه؛ به لام ئیستاکه ۲ هه زاری ماوه و له چاپ دراوه. هه ر له م کتیبه نووسیویه: له بنه ماله ی ئیمه دا کچیکمان لی هه لکه و تووه که ناموزای منه و له زانست و هونه ردا و نووسین و خوه شنویسی و شیعرداناندا بو خوی بلیمه تیکه، نه وه ی لام روونه نه و هونه ر و شیعر و زانستا رووبه ریک بو خوی ته رخان ده کات و شیعره کانیشی یه که له یه که جوانتر و ته ی و پاراوتر و شیرینترن.

له سهردهمی خوسرهو خانی ئهرده لآن -به ناوبانگ به ناکام- نیوان بنه مالهی مهستووره، یانی قادری و والیی سنه به هوی ناحه زی و ناکوکیی رامیارییه وه، ئاژاوه دهکه ویته به ینیان و پاش ماوه یه کی زوّر نه خایه ن ئاشتیان ئه بیته وه و به هوی زهماوه ندی مهستووره و خوسره و، بوونه خزم؛ ههروه ک وتمان ناو باوکی مهستووره، ئه ولحه سه نه کی کوری حهمه ئاغای (نازری) کوردستانییه و برازای میرزا عهبدوللای رهونه ق دانه ری کتیبی "تذکره حدیقه ی امان اللهی "یه. رووداوی ئه م خزمایه تیبی له سالی ۱۸۲۸ د. یان به کوچی ۱۲۶۶ له تهمه نی که سالی مهستوره له گهل خوسره و یان که پخسره و والی وه لاتی ئه رده لان رووی داوه.

به پنی نووسینی نهمر ئایه تو للا مه ردوخیش هاوسه ریه تیی ئه و دووانه به پنی سه و دا و مامه لهی سیاسی و کومه لایه تیی ئه و سه ردهمه بن له ناوبردنی ناکوکیی نیخ وان دوو بنه ماله ی ئه مانوللا خان والیی باوکی خسره و ناکام و بنه ماله ی به گزاده کانی قادریی مه ستووره، دواییی پی هات.

باوه گەورەى مەستوورە خەزنەدارى وەلاتى ئەردەلان واتا مستەوفىيى شارى سنه بوو كە يياويكى زۆر بە حورمەت واليهاتوو بوو.

پاش زهماوهندی مهستووره و خوسرهو ناکام و گوزهرانیکی چهن ساله، مهستووره ئهبینی خوسرهوی میردی زوّر حهزی له رابواردن و خوّشگوزهرانییه؛ دلّی دهنگی ئارهزووی خوهشگوزهرانی ئهو پیاوه داستانی بارام گوری ساسانی له بیر خه لّکی بردووته وه(۲).

خوسسره و له ۲۱ سالیدا بووه جیگری ئهمانوللا خانی ئهرده لانی باوکی. خهسره و له پیش زهماوهندی خوی و مهستووره لهگهلا خوسن جیهان بانو کچی فه تحعهلی شای قهجه ر زهماوهندی کردبوو. کوریکیشی بهناو رهزا قولی لی بوو. خوسره وی والی جیا له خوشخه ی و تیگهیشتوویی، شیعریشی دهوت و نازناوی (ناکام) بوو. جیا لهمانه به واتهی "الناس علی دین ملوکهم" وهکو خهزووری که شای قهجه ری ئیران بوو حهرهم سهرایشی ههبووه؛ (۲) نووسراوه سهره رای دمسرویشتوویی و دهسباوی، لهگهلا خه لکی رووخوش به لام لهگهل بهگزادهکان بهتوندی ئهجوولاوه؛ زوریشیانی به ستبووه وه به کوت و زنجیره وه. به لام له دواییدا که وته هیمنایه تی و ئاشتکردنه وهیان.

یه کی له تایب ه تمه ندییه کانی میر دی مه ست و و ره بو و که زوّر حه زی له خواردنه و ه ده کرد و به مه ستی رای ده گوزه راند. مه ستووره له شیعره کانیا له ره قیبین کی وه کو دیوه زمه یاد نه کات که وا مه به ستی "حوسن جیهان بانوی" هه وییه تی که له جیگه ی خوسره و خان حکومه تی ده کرد. چونیه تی سه ره و و ناخوشیی، خسره و خانی جه رگبر کرد نه و جوّره ی که نووسراوه ره نگ و رواله تی زوّر زهرد ببوو، که به واته ی نه مرو اله مهبووه. له سه دده می جوانی له مانگی ره بیعولئه وه لی سال ۱۲۵۰ یان ۱۸۳۶ ی ز. له ته مه نی ۲۹ سال یدا کوّچی دوایی کرد داد).

ئەم شىعرەي ژۆرەۋە سىكالاي مەستوورەيە لە رەقىب:

مرا از محفل وصلت جدا کردی، چه بد کردی به محنت های هجرت مبتلا کردی چه بد کردی نکو پنداشتی، ما را از کوی خویشتن راندی به قول مدعی با ما جفا کردی چه بد کردی رقیب دیو سیرت را به بزم خویش جای دادی به یار پاک طینت ظلم ها کردی چه بد کردی زغفلت نازنین، مرغ دل بشکسته ما را رها از دام آن زلف دوتا کردی چه بدکردی شد ایامی که ناری یاد از مستورهی بیدل شد ایامی که ناری یاد از مستورهی بیدل خدا را بی سبب ترک وفا کردی چه بد کردی

لهم بنه ما له ژن و پیاو هه ستی هونه رییان هه بوو و هه لبه ستیان ده گوت؛ به لام فره یمی حکومه تی فه تحعلیشای قه جه راحه خاوه ن حه ره مسرایه کی به ناوبانگ به هه موو جوری که له په گه زه کان و چینه جوّراوجوّره کان بوو، باسی کی تایبه تی له میّر ژووی ئیّراندایه و ده لیّن و نووسراوه زیاتر له ۰۰۰ ژن جمه ی ده هات و بگره زوریشیانی نه ده ناسی منال و نه وه ی که و کابرا زیاتر له نه ژماری ژنه کانی بوو. نه مانه ی بوّ چاودیّری و سید خوری بار نه هیّنان و نه یانی نارده راویژکاری حکومه ته کانی هه روا بووه ناوه ها فرمیّکی حکومه تی بالی کیّشا بوو به سه رکاری سه ره کاندش له توّری جالجالّوکه دا بوون.

وا دیاره خوسره و له ههلومهرجی وا سهرنجی له مهستوورهی هونهرمه ند و دلناسک تهسکه و کردبوو رهنگه سیخورهکانی قهجهری بو لاوازکردنی والییه کوردهکان به پیلانی خواردنه وهی ههمهلایه نهیان فیر کردبی: تاکو هوساری حکومه ته له دهستی خویان جیگر ببیت و نهییلن بناغهی یهکگرتوویی و سهربه خوییی گهلی کورد بنووسیته وه. به ههرحال پاش مهرگی خسره و و ژیانی آسال هاوسه رایه تی لهگه ل ویدا، مهستووره کوله باری خهمی گرته باوه ش و هه دله به خویه وه شیعری له کلیه ی عهشقی ته ودا ته هونایه وه:

گر فتارم به نازی جاوهکانی مهستی فهتانت بریندارم به تیری سینه سووزی ننشی موژگانت به تالّی به رحه می ئهگریچه کانت غاره تت کردم دلا يكم بوو ئەوپشت خسستە ناوچاھى زەنەخدانت به قوربان عاشقان ئەمىرۆ ھەمبوق ھاتوۋنە بابۆست منیش هاتم بفه رمیوو بمکوژن بمکهن به قبوربانت تەشسەكلور واجىسە بۆ مىن ئەگسەر بمرم بە زەخسى تۆ به شهرتی کفنه کهم بدوری به تالی زولفی به پشانت له كوشتن گەردنت ئازاد دەكەم، خۆت ىنتە سەرقەبرم له رۆژى حومعه بمنترى له لاي نهعشى شەھىدانت كەسىخ تو كوشىتىنىت رۆژى ھەشىرا زەھمەتى نادەن ئەگسەر وەك من له ئەم دونسايە سسووتانى لە ھجسرانت ههمحیشت سوچدهگاهم بهر دهرگانهکهی توّیه رەقىپ روورەش ىن، حوون نايەڭن بگا دەسىتم بەدامانت دلّم مهشکننه حونکو مهخرونی دورد و خهمی تویه فیدای شهرت و وهفات بم، چی بهسهرهات مهیلی جارانت ئەتق ئەمسىرى لە مسوڭكى دولىسەرىدا نادرەي دەھىرى به روسیمی بهندهگی (مهستووره) واهاتووته دیوانت

ئەمرۆ كە بە ھۆى عىلم و زانسىتى پسىكولۆژىيەوە وا زانيارە ژيان لەگەل ھونەرمەند بۆ خۆى ھونەرىكە، ژيانى ھاوسەرايەتىى سەر نەكەوتووى مەستوورەى ھونەرمەند و دلاناسك و ھەستيار لەگەل واليى سىياسىكارى ئەو سەردەمە، بووە ھوى بۆوەژنىي ئەم خانمە زاناى لى قەوماوە. بگرە ھەر لە پەژارەى ئەم كارەساتە بە ٤٤ سال تەمەن برى نەكىرد و پاش بەجىتى ھىشىتنى ئاژاوەى سىياسى و كۆمەلايەتى ئەردەلانىيەكانى شارى سنە، قەلا و عەمارەتى پر راز و رەمىزى خەسىراوايان بەجى ھىشت و بە كۆلى مەينەتەوە سلىمانى بگرە ھاتم. ئەوەندە خۆى گەياندە "دار الحكومەتى" بابانەكان و پاش سالىك لە تەمەنى ٤٤ سالىدا لە سۆى مەينەتەكان مالئاوايىي لە گەلى كورد كرد.

ئەم كارەساتە لە ناۋەراسىتى سەدەي ھەژدەيەم، سەردەمى ھەرەس و رووخانى

یه که دوای یه کی میرنشین و دهو له توکه کوردییه ناسراوه کانی ئه و سه رده مه و هکو ئه رده لان و بابان و سوران، که نالیش هه ر له سونگه ی ئه م کارهساتانه وه له ریخی گه پانه وه ی خوی له حه جه وه پرووی له کوردستان نه کرد و چوو بو ئیسته نبول؛ واته ته مه ن و ژیانی مهستووره له سه رده می گه شه و ناوبانگی میره کییه کوردییه فی و ناوبانگی میره کییه کوردیه فی و ناوبانگی نه و ده مه بووه که شیعر و ئه ده بیاتی کوردی له گه ل گه شه ی ئه واندا گه شه رو و له که ل گه شه و ناوبانگی میره که شه ی ناوباندا

ئه و دیوی په ردهکهی ئه مارهتی ئه رده لآن تماشا کهن، به تهنیا حوک مرانیی به به مالهیه کی بان شیوازیکی حکومه تی نه بوو؛ به لکو تیکه لمی بوو له شیوازیکی به به لاو و تایبه تمه ندی کوردی که له ژیر چاوه زهقه ی قهجه ره کاندا بوو. بی چوونیکی رووناکبیری و هونه ری جیگر ببوو؛ بی به لین له هه مان کاتدا میرنشینه کانی دوورونزیک له ئه رده لآن به هه مان شیوازی سیاسییه وه له ژیر چاوه زیته ی تورک و عه ره به سیعروتنیان به لاوه نه که مه ربی ژن به لکو بی پیاویش سووکایه تی بوو. ژنان له مافی په وای کومه لایه تی به شه بوون و کویله ی نیو مال و ژیر ده سه پیاوان.

ئەمارەتى ئەردەلان با بە ھەر ئالوزىكەوە بووبىت و مەسىتوورەيش لەوى كۆچى كۆچى كردە سلىنمانى؛ بەلام بە مىرىنسىنىكى رووناكبىر ئەژمىرىت، چوون كەسانى وەكو مەستوورە و نالى تىا بەخىدو كرا و پەيامىكى تازەى ھىنىنيە مىنژووى كوردەوارى. بۆيە ئەمرى كە لە مىنژووى ویژەى كورددا ناوى مەستوورە و نالى وەكو نىگىنىكى درىشاوەيە لە فەرھەنىگى شارى سىنەى دارالعلم.

ئەم ھەلبەستە ھەورامىيەى خوارەوە لە لايەن مەستوورەوە، رازە پەنگ خوراوەكانى دلى ئەو خانمە لە شىعرى "خسرەو بەھارە" روون ئەكاتەوە.

خهسره و وههارهن، خهسره و وههارهن کوربام جهدیده، فهسلی و ههارهن مهوسم جلوس گول و گولزارهن و ادمی تهماشای سهیر و شکارهن یه و هقت ته فریح قهاب و دهماغهن فهسل نارهزووی گول گهشت و باخهن

قەھقەھەي كەكەن، ئەسەر كالاودن نەجاي حەملەن شاخلەي شلەتاۋەن سهى تهوره ئائس سهزم وهسارهن وهسال مورغان، كهبك وه ههزارهن ئەما بە گىيانم شاى لاڭ كەمھرم جـــهى دام دابئ تو ويم زام خـــهتهرم كۆرپارم جەدىدە شاي فەرەيدون فەر ئىمسىاڭ كئ كەرۆ سەير دەشت و دەر کی نوشــو نهیای دهرخت، مــهی؟ كيّ گـــوش بدهرو به ئاههنگ نهي؟ بهی تهماشای باخ کی بکهرو عهزم؟ نه خــسـرو ئاباد كيّ بگيــرو بهزم؟ مصوتریب یهری کی بنوازق سازان؟ كئ بدەرق فىستكر به رينزوي بازان؟ گـــولان وهار کـێ ـکهرق ــق؟ هاناو بهخته کهم وهی وهیانهم رق نالهی بهزم کی گیوش بکهرق کیهر؟ كيّ نوشيق نهتويّ خيه لوهت ميهنزور؟

٢ – مەستوورە له ديوانى مامۆستا ناليدا

ماموستا خدری نالی هاوچهرخی مهستوورهی ئهرده لآن بووه. له مهدرهسهی مزگهوتی دارا لاحسان یان مزگهوتی جومعهی شاری سنه له حوجرهی فهقییه کان دهرسی ده خویند. ئهم مزگهوته له بهرئهوهی به بریاری ئهمان الله خانی والی باوکی خوسره و ناکام و خه زوره ی مهستووره سه رله نوی کراوه ته وه.

له سهردهمی ویدا پیسوهندییه کی توندوتوّلّی به نهمارهتی خهسراوا یان دارالحکومه شاری سنه به یدا کرد بوو؛ جگه لهمانه خه لّکی سنه به و جوّره کوّشکانه وا عهمارهتی دانیشتوانی حکومه تین، ده لّین مالٌ نه عیانه کان و خه لّکی

كۆشكەكانىش بە ئەعيان ناو دەبەن.

کارم به وه نییه ئیستا که ئهعیانه کانی سنه یان بنه مالّه ی حکومه تگه ران به هوّی ئالّوگوّری کومه لایه تی و سیاسیی جیهانییه وه، له ٤٠ سالّ لهمه و پیش خوّیان به ره و وه لاتانی تر یان تاران دوور خسته وه، ئه و که سه ی توانی، چووه ئه مریکا و ئوروپا و ئه وه یش نه یتوانی و حه زی زوری له نیشتمان هه بوو له تاران مانه وه و نیشته جیّ بوون، عهماره تیان کوشکه کانیشیان که و ته ده س حکومه ت و کرا به مورزه و نهم جوّره شتانه، ئیتر ناوی ئه عیانه کان چووه لا په رهی می ووده و .

ئه عیانه کان یان بنه ما آله ی حاکمانی شاری سنه و نه و مکانیان هه ر له می ژه وه کوربه ستنی عوله ما و شاعیرانیان لا خوش بوو و ئه م جوّره که سانه یان مانگه و جار بانگ ده کرده کوشک و پاش شیعر خویندنه و و باسه جوّرا و جوّره کان په زیرایییه کی ته واویان له بانگ کی راوه کان ده کرد و له بوّ چوونی ناو شار و ده وروبه ر ئاگاتر ئه بوون و له دواییدا له گه آل خه آلتی بو هه مووان کوّره که دواییی یی ده هات.

مامۆستا نالی یهکی له و فهقیانه بووه که له کۆری شاعیرانی حازر له کۆشکی (امان الله خانی والی) و (خسرو ناکام) مشاعیرهیان کردووه.

ماموستا هه ژاری ره حمه تی ده نووستی بنه ماله ی مه ستووره ی ئه رده لان و ماه شه ره ف خوی له گه ل (یه غمای جندقی) شاعیری فارسی زمانی هاوچه رخیان شیعریان بو یه کترین نوسیوه؛ واتا ئالوگوری نامه یان ده گه ل یه ک کردووه و ده گه ل زور هونه ری کوردیش شیعر شیعرینی کردووه و ئه م کاره له و سه رده مه له ناو ئه عیانه کان کاریکی ئاسایی بوو و نه یانده گوت ژن چون ده گه ل پیاویکی شاعیر ئالوگوری شیعر بکات. ئاکامی ئه م و تو وویژی عیلمی و شاعیرانه بووه ته هوی ئالوگوری شیعر بکات. ئاکامی ئه م و تو وویژی عیلمی و شاعیرانه بووه ته هوی فره زانی و لیه هاتووییی مه ستووره که له وه سفی سروشتدا و ده قکردنی له گه ل رازی ده روونی خوی له و ته مه نه دا ، به رینی هه ستی شاعیری و نووسینی میژووی ئالی باسی ئاراست هی و سالاریی ئه و خاتوونه له شیعره به ناوبانگه که ی نالی باسی ئاراست هی و سالاریی ئه و خاتوونه له شیعره به ناوبانگه که ی نالی باسی ئاراست هی و سالاریی ئه و خاتوونه له شیعره به ناوبانگه که ی مه ستووره که حه سنا و ئه دی به حیسابی "به خه ونی دیوه و و و توویه .

ماموستا هه ژاري رهحمه تي له وهرگيراني ميز ژووي ئه رده لأن بو سوراني له

لاپهرهی ۱۹۸۸ باسی کردووه و ئه ڵێ: نالی پێغهمبهری وێژهی کوردی، ئهگهر سوور نهیزانیبایه مهستووره بو ئهوه دهبێ خوّی بهرێته رێزی نالی، کهلهی له کهلهی نهدهدا، دیاره شێرێکی وهک نالی پهلامار ناداته ڕێوی؛ غهنیمی ئهشێ پڵنگ بێ و پیاو به وردی لهو شیعرهی نالی ورد بێتهوه تێ دهگا که لهم بارهوه چهنده خوٚی بو ماندوو کردووه. ئهم ههموو کهرهسته جوانه و ئهم ههمو وشه ڕهقانهی له سهنعهتی شیعر و ململانهکهیدا ههر بوّیه دهکار هێناوه که ئهو خانمه وێژهوانه خوٚی له نالی به کهمتر نازانێ؛ دهیسا دهبا بیترسێنی و نالی خوّی پێ بنوێنێ؛ کهوا منی خاوهن دیوان، لاوێکی وا وێژهوانی دهم پاراویشم بوّر داوه. ههژار پێی وایه پرسهکه به پێچهوانهیه، ئهو لای وایه کهوا نالی به هوٚی ئهم چهکامهیهوه خوێ بردووهته ریزی مهستوورهوه نهک مهستووره به هوٚی ئهم چهکامهیه نالییهوه ناسرایێ.

یا خاوهن ئیمانی ههورامان مهولهوی تاوهگۆزی که خودای ههست و بیری ناسکه، ئهگهر سوور نهیزانیبایا که مهستووره له ویّژهدا ئهوهنده بهرزه بالآیه، ده شیعری چهتونیش تی دهگات، له پهسنیدا نهیدهفهرموو:

خورشیدهکهی ناز، ئهوجی بورجی سهور سه رورجی سهور سه روزی دهفته دهور ها له خانه که بورجی شهرهفدا نورفشانیشه و هه و تهرهفدا

له لاپه پهی ۳۱۳ ی به رگی سید هه می "بووژاندنه وهی میدژووی زانایانی کورد" ماموّستای گهورهمان کاک حه مه عه لی قه ره داغی نووسیویه: له میدژووی ویژه ی کورددا دوو مهستووره بووه، یه کیان "مهستوورهی سورمه خانی ره واندز" و ئه وه یکهیان "مهستوورهی نالی"یه. ئاوا بوّمان پوون ده کاته وه که میدژوونووسانی کورد مهستوورهی ئه ده نگدانه وهی کورد مهستوورهی ئه ده نگدانه وهی کلیه یه درده الله به در نه و هوّزان شانه پایه به رزه مان له میدژووی ئه ده بی کورددا هه رنای ناکوژیته وه.

مامۆستا بەدران ئەحمەد حەبيب لە گۆڤارى شىن دەنووسىن: تۆ بڵێى بەشێكى ناوبانگى مەستوورە لە قەسىدە بەناوبانگەكەي نالىيەوە نەھاتبىن؟ كە تا ئەمرۆ ئەم

قهسیدهیه کیشهیهکی گهورهی له سهره و ههندی کهس دژین و ههندیّکی تر لایهنگری. تهنانهت لیّکولهرانی ئهدهب هیشتا نهیانتوانیوه له ژیر دهرگایهکی ئهدهبدا شویّن بو ئهم قهسیدهیه بکهنهوه. ههندیّکیان به هیجا و فرتی هاویشتنی له قهلهم دهدهن، ههندیّکیتریش به ئهدهبی بیّدا ههلّگوتن و ههندیّکیتریش به ئهدهبی بیّ تقره و ئیروّتیکی دهژمیّرن.

مامۆستاێ مەزن حەمەى مەلا كەرىم لە لاپەرەى ١٨ى دىوانى نالى "مەلاى گەورە شىخخ عبدالكرىم مدرس" - جىڭگەى لە بەھەشت بى - ئەنوسى : بەر لە ھەر چتى ھىلىرىشى شاعىلىرىكى بۆ سەر شاعىلىرىكى تر لە چوارچىلوەيەكى دوور لە سىياسلەتدا چ ئەو دوو شاعىلىرە لە نەتەومىكى بىن يان لە دو نەتەومى جىلواز، بەدبەختىي لايەكىان و سىتەمكارىي ئەولاكەيان ناگەينى، شىعىر دلۆپەى ھەست و خەيالى زاتى و تاقىكردنەومەيەكى ناو خودى شاعىلىرە بەرھەمى رۆۋ و دۆخىدىكى تايبەتيە و باوەر ناكەم كەس مافى ئەومى بى رىڭگاى دەربرىنى ھەست لە كەس بىرى، شىعىر برووسكەيەكە لە مىشكەوە دەردەچى، ھەستىكە دەروونى شاعىر پر بىگرى، شىعىر برووسكەيەكە لە مىشكەوە دەردەچى، ھەستىكە دەروونى شاعىر پر ئەقسوناوييە و ئەو كارەش ئەيكاتە دەروونى خەلكى ھەر لەو بابەتەيە. لەم رووەوە بەرەواى نازانىم كە بىز شىعىرى وا كە لە بارەى مەستوورەۋە وتوويە جىڭگاى گلەيى ھەبىي. لايشىم وا نىيلە ئەگەر مەستوورەش وەلامىكى لەملە (تەرتر)ى بدايايتەوە كەس بۆي ھەبوو بلى خرايى كىدووە.

نالی جافیهنی، نالی جافیهنی خیش وا چوون وهتو تو کیه جافیهنی چون ژهن بهدکیار وه گیهزافیهنی پهو کیه همر خیمبل پووچی و لافهنی چون میوری له بهر قیوللهی قافیهنی دوور له رستهک عیدل و نافیهنی دیارهن نهنیسری، بی ناف و دوودهی بویه ههی هه خدمکاو قیسه ی بیه هده کو داگهی من جه کو

ساوا چه، قولتي چۆن مهبق وهكق

ئەم شىيعرەى سىەرەوە لە گۆۋارى شىن بە پێنووسىى مامۆستا بەدران ئەحمەد ئەويش لەلايەن مامۆستا بورەكەييەوە ھێناويە و لێكى داوەتەوە:

ئەى نالىيە جاف و دەم ھەراش! چىت پى بلىد كە تۆ وەك ژنى سىۆزانى وايت و خەريكى چەنەبازىت و فشىەكەرىكى بەگەزافى؛ بۆيە ھەر خەريكى قسىەى پووچ و لاف لىدانى. ھەر وەك مىروىكى وايت لە بەر كىرى قافدا و دوور لە نەريتى خىل و ىنەماللەيت.

> خزمینه مهدهن پهنجه لهگهڵ عهشرهتی جافا میدرووله نهچی چاکه به گر قولهی قافا

ئینجا بق ئهم قهسیده ی نایابه ی نالی که له و په ری جوانیدا رازاندوویه ته وه به دو تویّی وشه و قوولّیی مهعنای تیا به کار هیّناوه و مهستووره ی له پوّپه ی جوانی و داویّن پاکیدا نیشان داوه که وا خهونی پیّوه دیوه "نیشانه ی که چی و سووکی و ههرزهیی" بیّ بو دانه رهکه ی، یا ئه و لایه نی تریان.

هیچ دوور نیسیه نالی ئهم قهسسیدهیهی له هه پهتی لاویکی بی به ش و دهسنه پویشتووی، به نهریت و پیوهندی ئاینی و کوّمه لایهتی گهماروّ درا بیّ، که تاقه ریّگایه کی، ههناسه دانی بووبیّ لهم ریّگای (ئهدهبی نیمچه بیّ پهرده)یه.

روون نییه، بۆنهی میرژووییی دانانی قهسیدهکهی که له بوّچوون بهولاوه هیچ سهرچاوهکیمان به دهستهوه نییه بوّ نهبیّ وای دانهنیّن که نالی له خوّرایی، نهم یهلامارهی مهستوورهی نهداوه؟

رەنگە مەستوورە لە پیشا دەستى خۆى وەشاندېن يان ھىچ نەبى لاى ئەم و ئەو بە ناشاعىرى ناوى برد بى، ئەمىش بەم قەسىدەيەى بەرگرىى لە خۆى نەكردېى و تۆلەى بۆى كردېى يان ھەستى چاو ھەلنەھاتنى لاى نالى دروست كردوه و بەم شىعرە كۆلى دلى خۆى يى رشتووە.

سەير لەوەدايە مامۆستا نالى ھەڵبەستەكەى خۆى بە ھەمان شيوەى مەستوورە دوايى پى ھيناوە و زانيويەتى كە وا بەپيى داو و نەرىتى كوردەوارى كاريكى بەجيگەى كردووە و دەڵى:

نالی وهره ههزهلیّکی که عاری شوعهرا بیّ رووردش مهکه پیّ سهفحهی ههر لهوح و کتابیّ

یانی نالی وهره گالته و گهپیک که مایهی شهرمهزاریی شوعرا بیت مهسحهفی پی رهش مهکه.

خوشکه سوّزان مامهی نووسه رله باسهکهیدا سهباره به مهستووره نووسیویه، مهستووره له یانهی وهسفی سروشتدا باسی له رازهکانی خوّی کردووه که نهمه لای شاعیره پیاوهکانی ههموو سهردهمهکان ناسایی بووه؛ به لام بو شاعیریکی ژن لهوانهیه زوّر قسهی بهدوادا بیّت. نهم خوشکهمان بوّ باسهکهی، بهرپهرچیّ لهلایهن شیعره جوانهکهی ماموستا گوّرانی بوّ دینیّتهوه:

به لام تهبیعه ته ههرگیزا و ههرگیز بی رووناکیییه بی بنهی نازیز

۳- پیشنیارهکان:

۱-۳: قوتابیانی زانکق که له چلّی ویژهی میژوودا دهخوینن ریسالهی خوّیان له سهر بابهتهکانی مهستوورهی ئهرده لآن تهرخان بکهن و به لُگهنامهکان کو بکهنه وه بخدیته پال کارهکه و به واتهی ئهمرو که uptodate ی، بکهنه و و تام و چیّژیکی خوّشتر به باسهکان بدهن و خوینه ریش له عاستی رووداوهکان چاوروونتر بکهن.

۲-۳: ههر چهنده ئهم پێـدا گـهیشـتنانه زورتر بکرێ، ناوهووکی کـارهکـه دولهمهندتر دهکات و بووژاندنهوهی زانایان بهر بهلاوتر دهبێ.

۳-۳: پەرەپىدانى بابەتەكە بال بكىشىيتە سەر ھەمووى ئەو زانا ئافىرەتانەى لەمەوبەر و ئىستا خەرىكى كارى زانستى ويژەيىن، ريزيان لى بگىرىت.

٤-٣: دامهزراندني كتيبخانهي قوتابخانهكان و زانكۆكان له شار و له ديّ به

ناوى ئەوانەوە.

٥-٣: وەرگێڕانى بەرھەمەكانيان بە زمانى ھەندەران.

ئيتر خۆشىتان

براتان حەمەد رئوفى محمدى مقدم ئەنستىتوى كوردى تاران ٢٠٠٥

سەرچاوكەكان:

۱ – دیوانی مهستوورهی ئهردهلان (کردستانی) به کوشش احمد کرمی، تهران ۱۳۹۰، انتشارات تالار کتاب

۲- دیوانی نالی، ملا عبدالکریم مدرس، حهمهی ملاکریم، فاتح عبدالکریم، انتشارات صلاح
 الدین ایوبی، ارومیه ۱۳٦٤

۳- سرود بادیه، استاد ملا محی الدین صالحی، انتشارات کردستان و شابک ۱۳۸۰، سنندج
 ٤- رۆژنامه هەفتەی رووناکبىرى سنه له سلێمانى ٢٠٠٤

ه - شاعران کرد پارسیگوی سید عبدالحمید حیرت سجادی ۱۳۷۵، نشر احسان، تهران

٦- تاريخ مردوخ، آيت الله مردوخ كردستاني، تهران ١٣٢٨

۷- میژووی ئەردەلان، مەستوورەی اردلان وەرگیرانی مامۆستا ھەژار، محمد ماجد مردوخ
 روحانی، تاران، نشر تازەنگا، ۱۳۸۱

۱ - میزووی ئەردەلان، لیکدانەوه و وەرگیرانی مامۆستا ھەژار ۱۳۸۱ تاران.

۲- سوزاننامهی نووسه، روّژنامهی ههفتهی رووناکبیری سنه له سلیّمانی ۲۰۰٤/۹/۱۸.

۳- سوزاننامهی نووسهر، روّژنامهی ههفتهی رووناکبیری سنه له سلیّمانی ۲۰۰۶/۹/۱۸.

٤- سوزاننامهى نووسهر، روزنامهى ههفتهى رووناكبيرى سنه له سليمانى ٢٠٠٤/٩/١٨.

ه- شاعران کرد پارسی گوی، حیرت سجادی، نشر احسان، ۱۳۷۵ شمسی تاران.

٦- گۆڤارى ژماره ١٠ى شىن ٢٠٠٥، بەدران ئەحمەد حەبىب.

مەستووردى ئەردەلان

٩

ريسالهى شەرعييە

نوید نقشبندی

پێشەكى:

چوارچێوهی وتارهکه و باسه تایبهتییهکان: کتێبی "شهرعییات" یان "ریسالهی شهرعیییه" مهستوورهی شهرعیییه ناسراو به شهرعییه کورد "ماه شهرهف خانم" ناسراو به "مهستوورهی ئهرده لآن" به پێی به لکهیێکی زوٚر، دهبێ به کتێبێکی تایبهتی له مێژووی زانستی ئیسلامی له کوردستان له بهرچاو بخرێت. ئهم کتێبه ئهگهرچی قهباره و بارستێکی زوٚری نییه، به لام له بواری زانستییهوه زوٚر بهنرخه و شایستهیه که زانایان له چهند بواری جیاجیادا بیخهنه بهر پشکنین و لێکوڵینهوه، شایستهیه که زانایان له چهند بواری جیاجیادا بیخهنه بهر پشکنین و لێکوڵینهوه، کوردستان خهریکی لێکوڵینهوهن. ئهم کتێبه زوٚر بابهتی سهرنج راکێشی تێدایه و پهرده لهسهر ژیانی لادهبات؛ ههروهها بو ئهو کهسانهش که دهیانهوی ژیانی کومه لایهتی و فهرههنگیی ئهو سهردهمه لادهبات؛ ههروهها بو ئهو کهسانهش که دهیانهوی ژیانی کومه لایهتی وابوو ئهمانهوی لهم کورته باسهدا دوو شت سهبارهت بهکتێبی شهرعیاتی وابوو ئهمانهوی لهم کورته باسهدا دوو شت سهبارهت بهکتێبی شهرعیاتی

یه کهم: ناساندنی زانایانی ئاینی هاوچه رخی مهستووره و ئه و کهسانه ی به سهر بیر و بروای ئایینی خه لکی و به تایبه ت مهستووره کاریان کردووه.

دووههم: ناساندني كتيبي شهرعييات و نهرج بايهقى نهم كتيبه.

یهکهم: کومهڵگای زانستی و زانایانی سنه لهو سهردهمهی که خاتوو مهستوره ژیاوه:

له سالآنی ئاخری سهدهی دهیهمی مانگی بوو که زانستی ئیسلامی له کوردستان، لاپه رهیه کی تازهی به خوّیه وه دی و ههر لهم سهدهیه به رهو ژوور، به تایب ه تارهی خوّرهه لات زانایانیکی زوّرمان له میّرووی پان و به رینی کوردی، پیّشکه ش به ئاینی ئیسلام کردووه یان باشتر بلّیم له کاتی مه لا ئه بوویه کری موسه ننیفی چوّری هاتووه ته دنیا. واته نزیکه ی سیّ سهد و چل سال پیش نووسینی کتیبی "شهرعیات"ی مهستوورهی ئه رده لان له سنه.

ئهم زانا پایهبهرزه یهکیّ بووه لهو زانایانه که له زانستی ئیسلامیدا سهرسورهیّن بووه و تهئسیری زقری کردووهته سهر نهتهوهکانی دوای خوّی و تا چهندین سالّ دوای مردنیشی ههر کاتیّ نیّو و یادی دهکرا، گهورهیی و شکوّی خوّی نیشان دهدا. زانایانی ناوچهکه، بیروبوّچوونهکانی ئهویان له زانستهکانی ئهدهب و میّژوو و ههروهها لیّکدانهوهی قورئانی پیروز و فیقه (فقه) و ئوسوولّ بو یهکتریان دهگهراندهوه. لهم کتیبهی "شرعیّات"ی خاتوو مهستوورهش نیّوی هاتووه و خاتوو مهستووره قسهی ئهوی به بهلّگه داناوه.

مهلا ئهبووبه کر پاش ئهوه ی که له سهفه ریّکی دوورود ریّژ به و لاتانی میسر و شام و عهرهبستان، دهگه ریّته و بر کوردستان، له قوتاب خانه ی مهدرهسه ی "جامع السور" که ئهمیر حهمزه ی بابانی دروستی کردبوو – خوّی به دهرسوتنه وه خهریک ده کانی بابانیش –ههروا که عاده تیان بووه، له زانایانی ئاینی ریّزیان دهگرت – ریّزی زوّریان لیّ گرتووه، هه رله م قوتاب خانه یه شدا بوو که کتیّبی ئهلوزو ح "الوضوح" ی نووسی، که یه کیّکه له سه رچاوه کانی نامیلکه ی شه رعیاتی مهستووره.

ههر لهم سالهدا که مهلا ئهبووبهکری موسهننیفی چۆری له دایک بوو، زانای به ناوبانگ ئیبنو حهجهری ههیتهمی "ابن حجر هیتمی" له میسر له دایک بووگه. ئیبنوجهجهری ههیتهمی کتیبیکی گرنگی له فیقهی ئیمامی شافیعی نووسیوه به

نیّوی "تحفه المحتاج بشرح المنهاج" که تا نیّستاش گرنگترین و وردترین سه رچاوهی فیّقهی له مهدرهسه و مهزههبی ئیمامی شافعییه. توحفهی ئیبنوحهجه به بهردهوام سهرچاوهیه کی گرنگی دهرس وتنهوهیه و یه کیّکه له سهرچاوه گرنگهکانی مهستووره خانم له نووسینی کتیّبی "شهرعیات" دا.

له کاتی که ئیبنوحهجهر و مهلا ئهبووبهکری موسهننیفی چۆر، له تهمهنی چل و دوو سا آلیدا بوون، له دیّیه که له دهوروبهری شاری سنه به نیّوی تهخته و له خیّزانیّکی بهناوبانگ و به تهقوا و زانست و له باوکیّکی زانا و لهخوا ترس، به نیّوی شیّخ شهمسهدینی تهختهیی، مندالیّ هاتووهته دنیا که زوّر بهناوبانگ بووه و بنچینهی بنهمالهیهکی زانستی له ناوچهی سنه وهری خستووه که تا سهدان سال زوّربهی زانایانی ئاینی یان لهم بنهماله بووگن یان به فهقیّیهتی دهگهریّنهوه سهر ئهم بنهمالهیه. ئهم زاته پایه بهرزه ناوی مستهفایه که له سالی ۱۹۹ی مانگی له دایک بووه و له میّژوودا به نیّوی شیّخ مستهفای تهخته دهناسریّت.

بهردهوام تا دوا سالآنی عومری مهستووره ئهم بنهماله ئاستی ئاینی ناوچهی سنهیان به دهس بوو. لهو سهردهمهی که مهستووره هاتووهته دونیا زانای گهورهی شاری سنه، شیخ قهسیم بوو که کوری شیخ نهجمهدی دووههم کوری شیخ مهجمودی کوری شیخ مهجمودی کوری شیخ مستهفای تهختهیه. شیخ

قهسیم که چهندین سال له میسر و دیمهشق دهرسی خویندبوو له کاته له سنه ۷۷ سال تهمهنی بوو. له و سالهی مهستووره به دونیا هات، مهولانا خالیدی شارهزووری ۲۷ سال تهمهنی بوو؛ چهند سالی بوو که له خزمهتی شیخ قهسیم بهلگهی فهتوا و تهدریسی گرتبوو؛ هیشتاکه بو هیندیش نهرویشتبوو. له سالی ۱۲۲۱ که مهولانا خالید له هیندهوه بو سنه گهرایهوه، خاتوو مهستووره ۲ سال تهمهنی بوو. مهولانا بو مزگهوتی رهشی قهلا بهیگی رویشت تا بگاته خزمهتی شیخ قهسیم. دوو سال دوای ئهمه ئامانوللاخانی ئهردهلان دوای دروستکردنی مزگهوتی "دار الاحسان"، له شیخ قهسیم و شیخ سهعیدی برای دهعوتی کردووه بو ئهوهی له "دار الاحسان" دهرس بلینهوه. کاتی که مهستووره ۱۲ سال تهمهنی بوو، شیخ قهسیم و شیخ سهعید کوچی دوایییان کرد. له لاواندنهوهی شیخ بوو، شیخ صهعید کوچی دوایییان کرد. له لاواندنهوهی شیخ مهسیمدا شیعری زوریان هونیوهتهوه. بو وینه خوررهمی کوردستانی له ماوهی میژووی لهدنیادهرچوونی ئهودا له چهکامهیهکدا وتوویهتی: «واویلا نگون شد رایت علم»؛ واته: ئهی هاوار ئالای زانست کهوته خوارهوه. که فارسیهکهی بهرامبهر بهسالی ۲۳۲۱ دهرئهجیی.

له ههمان سالدا که شیخ قهسیم کوچی دواییی کردووه، مهولانا خالید ۴۳ سال تهمهنی بووه و ناوبانگی زوری ههبووه و له بهغدا ژیانی دهبردهسهر. له ههمان سالدا شیخ مهعرووفی بهرزهنجیش – که له سولهیمانی ده ژیا و لهوپه پی پیز و شکودا بوو – پیرهمیردیکی حهفتا ساله بوو و کاک ئهحمه دی کوپی دوازده سال تهمهنی بوو.

له دوای کوچی دوایی شیخ قهسیم و شیخ سهعید، کورهکانی شیخ سهعید ناویان دهرخست و توانییان وهک شیخ قهسیم -بگره زورتریش- له میژوودا به ناویانگ بن. که له ههموویان گهورهتر و بهناویانگتر شیخ عهبدولقادری موهاجر بووه که ۹ سال له مهستووره گهورهتر بوو.

زانای گهورهی جیهانی ئیسلام عهللامه شیخ عهبدولقادری موهاجر، که له سهردهمی لهدنیادهرچوونی مهستوورهدا بگره گهورهترین زانای نه تهنیا شاری سنه به لکو، تهواوی کوردهواری بووبی، له سالی ۱۲۱۱دا له سنه له دایک بوو و له سالی ۱۳۰۰ له سولهیمانی له دنیا دهرچووه. شیخ عهبدولقادر له سالی ۱۳۳۹دا

دهسی کردووه به دهرس وتنهوه له مزگهوتی دارولئیحسان، که لهو ساله باوکیواته شیخ موحهممه سهعید - و مامی که شیخ قهسیمه له دنیا دهرچوون. ئهو
توانی به باشترین شیوه ئهم جیگه و پله زانستییه بپاریزیت. به لام له سالی
۱۲۷۰ به تیکچوون و خراپیی وهزعی سنه و پیش هاتنی فیتنهیه که له میژوودا
به "الفتنه المذهبیه" ناو براوه، سنهی بهجی هیشتووه و رویشتووه بو سلیمانی.
زانایانی سلیمانی که ناوی ئهویان بیستبوو و زوریشیان بو دهرس خویندن
لهوهوپیش هاتبوونه سنه و له لای باب و مام و باپیری ئهو دهرسیان خویندبوو،
پیشوازییه کی زوریان لی کرد. شیخ عهبدولقادر به ریز و ئیحترامیکی زورهوه، تا
سالی ۱۳۰۵ لهوی ژیاوه و گوره کهی له گورستانی "سهیوان"ی شاری سلیمانیه.
مهله وی کورد یه کی له و کهسانه بووه که له خزمه تی شیخ عهبدولقادر دهرسی
خویندووه.

يي گومان له و سالانه دا كه مه ستووره له سنه گهنجيكي سست ساله يووه، گهورهترین رووداو و گورانکاریی عیرفانی و مهعنهوی ناوچهکه- که له سهر زانایانی ئاینیش کاریگهر بوو- بلاوبوونهوهی تهریقهتی مهولانا خالید بوو. مەستوورە ھىچ كاتىك مەولاناي نەدىبوو بەلام لەگەل كەسىك ئاشنا بوو و لە كەسى تەئسىيرى گرت كە زياترىن بەشى لە تەرىقەتى ناوچەي سىنە و ھەورامان و بگره شارهزوریشی دانابی، شیخ عوسمانی تهویلهیی. شیخ عوسمان تهنیا دوو سالٌ له مهولانا خاليد بچووكتر بوو، به لام بهناوبانگترين جينشين "خهليفه"ي ئهو له كوردستاندا بوو. شيخ عوسماني سيراجهدين له ساڵي ١٢٣٨دا دواي ئهوهي مهولانا خاليد، كوردستاني بهجي هيشت، ئهويش سليمانيي بهجي هيشت و گەرايەوە بۆ تەوێڵە بۆ يەروەردەكردنى موريدان. ئەو خانەقا و مەدرەسە ئاينيە كە شيخ عوسمان له تهويله ودانا، زور كارى كرده سهر رهواجي دينداري و تهسهووف و زانستي ئايني له ننو خه لكهكهدا. تهنانه تله سالاني داها توودا -دوای کۆچی دوایی شیخ عوسمان- شیخ عومهری کوری ئهم خانهها و مەدرەسەيە بردە بيارە. ئەويش لە بوارى زانستە ئىسلامىيەكان بگرە لە تەوپللەش زۆرتر بەھرەي بووبى. گەورە پياوانى وەك مەولەوي و نالى و مەحوى و ھەتا وەكو مهلا عبدالكريمي مودهريس ههر لهم مهلّبهندانهدا يهروهرده كراون.

دووههم: كتيبي شهرعييات

بیّ گومان، ئهم کتیبه له دهوروبهری سالهکانی ۱۲۵۰ تا ۱۲۹۲ کوچی مانگی نووسراوه؛ چونکه یهکهم له بهلگه و شیّوازهکان و دووههم به وردهوه بوون لهسهر کتیبهکه وادهردهکهوی که خاتوو مهستووره ئهم کتیبهی له کاتی پهریّشان حالّی و نامورادیدا نووسیوه؛ خویشی دهلّیت: "له روّژیکدا که گلّولهی بهختم له بیّ نامورادیدا نووسیوه؛ خویشی دهلّیت: "له روّژیکدا که گلّولهی بهختم له بیّ وهفاییی دهوران کهوتبووه لیّری و شووشهی ههیبهتم به بهردی نالهباری موقهدهری روّژگار شکابوو و روّژم به ویّنهی زولفی تازهبووکان شیّواو بوو و روّژگارم وهکو خوّم بیّ سهر و سامان کهوتبوو و دلّم به خهدهنگی فهلهک خویّناوی مابوو و کوّشکی بهختم به دهستی گهردوونی نالهبار رووخابوو".

جا زورترین سهختی و بی تاقهتی و نارهحهتیی مهستووره له سالی ۱۲۵۵ دهستی پی کردووه؛ واته کاتیک که خوسرهوخان- شووی مهستووره- کوچی دواییی کرد و خاتووو مهستوورهی ناسک خهیالی شوو و خوشهویستی، بهجی هیشت. به لام لهوانهیه بتوانین نه که به یه قین به سبه دوودلی و به گومانه و میژووی نووسینی نهم کتیبه وردتر دیاری کهین و بیژین که نهم کتیبه له دوای سالی ۱۲۹۲ کوچی مانگی، که سالی مردنی "نه بولموحه ممهد" برای خوشهویستی مهستوورهیه، نووسراوه ته وه واته دهوروبه ری یه کسه و شهست طسال له مهوییش که مهستووره خانم له و کاته دا تهمه نی ۲۲ سال بووه.

ئەگەرچى كتێبى شەرعياتى خاتوق مەسىتوۋرە لەلايەنى فىقھپىيەۋە ناتوانىّ وەكو كتێبێكى فتوا بناسىرىّ، بەلام لە چەند روانگەۋە دەتوانىيىن ئامارْەى پىّ بكەيىن و لەبەرچاۋى خەين.

یه کنی له وانه ئه مه یه که ئه م کتیبه یه که مین کتیبه که به زمانی فارسی له ناوچه ی کورده واری، بق خه لکی نووسراوه تا کورده کان بتوانن له وه به هره مه ند بن. هه مو و کتیب کانی شه رعی به زمانی عه ره بی نووسراون که جگه له ماموستایانی ئاینی که س که لکی لی ناگری . ئه مه که خاتو و مه ستووره به بیر و بروا و هه ستی خقی توانیوه تی کتیبی به خه لکه که پیشکه ش کات، که خه لکی دواماندو و به ئاین و ئیسلام ئاگادار کاته وه ، جیگه ی باس و لیکو لینه و هه .

تا دەيان سال دواى ئەمەش كەمتر دەبىنىن كە زانايىكى ئاينى ويستويەتى بەزمانى فارسى - كە خەلكى سنەى بى شارەزا بووگن- كتىبى فىقھى بنووسى.

ئەوەى شايانى باسە و بە تايبەتى بيرى كۆمەلايەتىى مەستوورە خانممان بۆ روون دەكاتەوە، ئەمەيە كە مەستوورە بە پنچەوانەى زۆرى زانايانى ئايينى ويستوويە خەلكى بۆ خۆيان فنرى زانستە ئيسلامييەكان بىن و بۆ زانينى ھەر شتى يان جوابى ھەر پرسيارى روو لە مامۆستايان نەكەن و، دووھەمىن خالى گرنگ لەم بابەتە ئەمەيە كە مەستوورە خانم ئەوەندە بير و ھەستى ھەبووە كە بتوانى بۆ يەكەمىن جار تەنيا بەپنى بۆچوونەكانى خوى نەك بە لاساييكردنى كەسانى تر، بەس بۆ خۆى ئەوەندە فىكر كاتەوە و لە زانستىكدا كە سەدان ساللە ھەموو كتىبەكانى بە عەرەبى دەنوسىرىن و زۆربەى خەلكى كورد شتىكى لى نازانن، بىت و بە زمانىكى دى ئەم باسە بىنىتە ناو خەلكى. بەراسىتىش ئەگەر وابى كە خەلكى شتى لە ئاين و بروا نەزانن و بۆ ھەموو شىتى دەس بەداوينى مامۆسىتايان بن، جا ئىيتى لە كوى و چۆن دەتوانىن بىرىن كە ئىمە خەلكىكى ساحىبى فىكى و رانسىتىن. ئاخۆ ئەگەر ئەمرى مەستوورە خانم زىندوو بوايە چۆن ساحىبى فىكى و رانسىتىن. ئاخۆ ئەگەر ئەمرى مەستوورە خانم زىندوو بوايە چۆن دەستى ئەبىد بۆ قەلەم و بە زوانى كوردى ھەولى ئەدا خەلكەكەى بە ئاين و بروا مىرىدى بەردا بىلى دەستى ئەبىد بو قەلەم و بە زوانى كوردى ھەولى ئەدا خەلكەكەى بە ئاين و بروا شارەزا بكا؛ بە تايبەت ژنى كورد كە دەبى جىگەى زانست و بروا بى.

ئەلبەت – تا ئەو جىڭگەى ئەمن خەبەرم بى – يەكەمىيىن كتىب بەزمانى فارسى لە شەرعى شافىعىدا كتىبى "المنقى" نووسىراودى "الممهجردى"يە كە لە سەدەى ھەشتەم لە شارى شىراز نووسىراوە و ئەمن بۆ خۆم كارى لىكدانەوەم لە ئەستۆ بوو.

ئهگهر خوالیخوشبوو ماموستا مه لا عهبدولکهریمی موده رپیس سی سال لهمه و پیش دیّت و کتیّبی زوّر به نرخی شهریعه تی ئیسلام دهنووستی، به س ئیمه دهبینین که خاتوو مه ستووره سه و هه شتاد سالی پیش، کتیّبی شهرعیاتی ئاراسته ی خه لکه که ی کردووه. که دهبی ئیمه دوو شتی تریش له به رچاو خهین؛ یکهم ئهمه که خوالیخوشبوو ماموستا مه لا عهبدولکه ریمی موده رپیس زانایه کی زور گهوه رهی ئاینی بوو وه لی مه ستووره زانایه کی ئایینی به ئه ژمار نایه ت. دووهه م ئهمه که خاتوو مه ستووره ژبیکه که دیّت و ده س به ئاوا کاریّک ده دا که دیاره له

موجتهمه عه کهی ئه و سهردهمه ی سنه کاریکی زور گهورهیه.

راستییهکهی ئهوهیه که ئهم نامیلکهیه له سهرچاوه گرنگهکانی شهرعی زوّر بههرهی گرتووه، نووسهری ئهم کتیبه لهسهر کتیبه سهرچاوهکان زوّر شارهزا بووه؛ بههاسانی توانیویه بهسهر گیروگرفتهکانی ئهم جوّره کتیبه تایبهتیانه زال بیّت. تهنانهت له کتیبهکانی حهنهفی و شیعهیش ئاگادری بووه و بههرهی لیّ گرتووه، نووسهری ئهم نامیلکهیه له باسه تایبهتیهکانی ئهو سهردهمه که لهنیّو زانایاندا باو بووه – ئاگادار بووه، بهتایبهتی له شهرعی شافیعیدا له چهند کتیبی "توحفهی" ئیبنوحهجهر و کتیبی "الوضوح"ی مهلا ئهبووبهکری موسهنیف چوپی و له کتیبی "النهایه" رهمهلی سوودی گرتووه.

لهبهرئهوه ئهم نامیلکهیه بهتایبهتی بق مهسهله شهرعییهکان نووسراوه، کهمتر روانینی بووهته سهر کتیبه کهلامییهکان و له باسه کهلامییهکانیشی کهمتر بقی چووه، ئهم کورته ئاوردانهش لهسهر باسی کهلام که له پیشه کیی کتیبه کهدا دهبینریّت، لهبهرئهوهیه که له پیشه کیی کتیبه فیقهییهکان وا بووه که نووسهر کورتهیهکیش سهبارهت بهباوه و و عهقیده باس کات؛ ئهگینا ئهم کتیبه کاریّکی بهسهر کهلامهوه نهبووه، ئهلبهت لهو سالانه له کوردهواریدا، باسی کهلام زوّر به باو بوو، بو وینه ئیبنولحاج به نیّوی عهلامهی کهلامی نیّوی دهرخستووه، بهتایبهت بنهمالهی تهختهی له بواری کهلامدا زوّر شارهزا بوون، شیخ عهبدولقادری موهاجیریش له بواری باوه و و کهلام زوّر توانا و بهناوبانگ بوو و کتیبی "تقریب المرام" بهلگهی ئهم قسهیهیه، بهس ئهو کتیبهکه لهو سالانه و له دواتریش بهتایبهت له حوجرهی فهقییاندا دهخویندرا، کتیبی "شرح العقائد تقتازانی" بوو.

به لهبهرچاوگرتنی بهشی یهکهمی ئهم کتیّبهی مهستووره و بههه نسه نگاندنی له کهنار کتیّبه که لامییه کانی مهلهوی وهکوو (القعیده المرضیه) و (الوسیله) بوّمان دهردهکهوی که نه تهنیا له باری بروا و ئاین که له باری پیّچوون و رهوشتی بابه ته کانیش زوّر وهکویه ک دهچن.

هه لبهت خاتوو مهستووره له عیلمی شهرع و که لامدا، به راگه ی یه کیکی وه کو

مەولەوى ناگا و دروستیش نییه که ئیمه به یهک چاو بق ئهم دووانه بروانین، که یهکیکیان زانایهکه که شیعر کاری دووههمی بووه "مهلاوی" و ئهو یهکهیان شاعیریکه که له نووسراوهکانی جگه له ئاوردانهوهیهکی بهسهر زانسته ئیسلامییهکان نهبووه.

ئهگەرچى خاتوو مەستوورە وەكو زانايەكى ئاينى نەناسراوە، بەلام بە بەلگەى ئەم كىتىنى بەزوى ئاينى و زانسىت ئەم كىتىنى بۆرمان روون و ئاشكرا دەبى، كىه لە بوارى ئاينى و زانسىت ئىسلامىيەكانىش زانايىي بووە و لەو بەحسانە كە زانايانى ئاينى دەيكەن دوور نەبووە و ئەگەرچى ھەلومەرجىنىكى زۆرى لە ژياندا ديوە، بەلام لە كەنارى بىرە جوانەكانى كە لە ھۆنراوەكانىدا ھىناويەتى، كۆمەلگاكەي خۆى لەبىر نەبردووە و زۆر ھانى داوە ئەوەى كىه لە بىر و مىنىشىكى بەدروسىتى دەزانى، پىنىشكەشى خەلكەكەي كا.

مهستووره وهکو ههموو ژنێکی بهغیرهتی کورد، نهیهێشتووه کۆسپهکانی ژیانی لاپهرهی بیروباوه پی با لاپهرهی خهیاله جوانهکانی تێپه کا و له هیچ ماوهیهکدا دهستی له بیروبروای خوّی نهکێشاوه و توانیویهتی تا ئاخرین کاتی ژیانی به داوێنپاکی و سهربهرزی، عومری بداته سهر. مهستووره ژنێکی ناسک خهیاڵ بوو و زوّر دلّی به ژیانی خوّی خوّش بوو؛ به لام ژیان جگه له چهند –جار ئهویش زوّر بهکورتی ئاورێکی خێری لیّ نهداوه و جگه له نالهباری، پێشکهشییهکی بو نهبوو. بهکورتی که بگره زوّری له پیاوان له کوسپهکانی ژیاندا نه تهنیا خهلکیان له بیر چووبی که خودایشان له بیر نهمابیّ. بهس ئێمه دهبینین که ئهم شیرهژنه نه خوای لهبیرچووهتهوه نه پشتی له کوّمهڵ و خهلکهکهی کردووه، بهلکو له بیری ئهوهدا بهووه، که بهبیر و بروا و خوداپهرهستی خهلکهکهی یاری بدا، بهتایبهت ژنی کورد، که بهبیر و بروا و خوداپهرهستی خهلکهکهی یاری بدا، بهتایبهت ژنی کورد،

مهستووره ژنێکی ناسک خهیال بوو؛ به لام ئهم ناسک خهیالییه به هوّی نائومیّدی و دلسووتان نهبوو، که زوّر له ژنان و پیاوانی دلناسک، لهم بابهته بگره به نارهوا بچن و پیّیان وابی که ئهم کورته ماوهیه که له ژیانیان ماوه، دهبیّ به لهزهت و کهیفخوّشی رای بویّرن و پهنا دهبنه شتانی نارهوا. بهس ئیّمه دهبینین که ئهم ژنه –که دهبیّ زوّریّ له پیاوان چاوی لیّ بروانن – خوّش رابواردنی به ئهمه

نەزانىيوە كـه لە تەك كـەسى بە لەزەتى نەفسىى راى بويدى؛ بەلكو دلخـۆشـيى مەستوورە لەمە بووە كە ببينى ژنى كورد بە مافـى خۆى گەيشتووە و خۆيشى توانىويە خزمەتى بەخەلكە خۆشەويستەكەى بكا.

مسه ست ووره زوّر به وردی بیری لیّ کردووه و زانی ویه که یه کیّ له خاله ناله باره کانی کوّمه لگای کورد، نه زانینی ژنانی کورد سه باره ت به داب و رهسمی ئیسلام و ئاین و بروایه. ده بی هه ولّ بدا که هاوجنسی خوّی ئاگادار کا تا بروا به شوینی ئه و شته ی به که لکی دیّ. که له هه رکوّمه لگایه که که ژنان به سه قافه و به ئایین بن، خوّشی و سه عاده ت روو ده کاته ئه ویّ و خه لکه که ی رزگار ده بن. مه ستووره به لایه وه جوان نه بوو که ده یبینی بری له ژنان ته واو زه حمه ت و هانیان بو ئه وه یه جوانت ربن و خشلی زورتر به خوّیاندا که ن. که ئه گه رخوّی گه ره کی بوای وه کوو ژنیکی ده و له مه ند ده یتوانی هه موو ئه و شتانه ی که زوّری له ژنان بوای وه کوو ژنیکی ده و له مه بیبیت و خوی پی جوان کا، به تاییه ت که ژنیکی جوانکه له و نه شمیلانه بووه. له بیری مه ستووره ژن ده بی زوّر شووی خوّی خوشگه ره که بی و به راستی که له م بابه ته مه ستووره که م وینه یه و ده بی ژنانی کورد چاوی لیّ بروانن.

مهستووره له لای وا نییه که ئهو ژنانهی بری لهم شتانه نازانن یان به داب و دهستووری ئیسلامی، ژیانیان بهسهر نابهن، ئهوه ئیتر ئهوان کافرن و دهبی خومان له ئهوان جیا کهین. ههر لهم بابهتیشهوه دهبی ئهو خوشک و برا خوشهویسانه سهرنج دهن که – ههروهها که مهستوورهش بهدروستی دهزانیدین دهبی بو ههموو خه لکی بیت نهگرووپیکی تایبهتی که خویان له خه لکی جیاواز دهنانن. بی گومان خوا ههموو خه لکی خوش دهوی و ههموومان دهسکراوی ئهوین.

کهوابوو بهجوانی شارهزا بووین که پیش له زوّری له موجتهمه عه کانی تر، کومه نگای کورد ژنیکی وه کو مهستووره ی تیدا ژیاوه که زوّر هه ولّی داوه دین و بروا له کوّمه نگاکه ی دامه رزینی. به لام دامه رزاندنی که له موجتهمه عی کوردی باوه و مهستوورهیش وه کوو هه موو زانایه کی شاره زا و پیّی وابووه که ئاینی ئهم خه نگه شده بی لی بیروپروا و روشنبیریی کوردی، بو رزگاری خه نگه که به

کار بهێنرێ.

به هیوای ئه و روّژه ی که خه لکه که مان زانایانی خوّیان بناسن و له شویّنی ریّگه که یان که ون. بو هه مووتان سه عاده تی هه ردوو دونیا ئاره زوو ده که م. براتان نه وید نه قشبه ندی له قسمی فقه و ئوسولی ئیمامی شافعی له زانکوّی سنه.

زانكۆي كوردستان "سنه" ۲۰۰۵/۱۲

میْژووروانی و میْژوونووسیی مهستووردی کوردستان

لەيلا ساڭحى

مینژوو بهواتای شهرح، روونکردنهوه، لینکدانهوه و پشکنینی بارودوخی گهلان لهسه ربنهمای بزاقه کانی سیاسی، ئابووری، ئاینی، کولتووری و کومه لایه تیبیه و، له چاخه کانی رابردوودا وه که ناسیارییه کی سووک و کهم بایه خ چاوی لی ده کرا. به لام ئهمروکه به سه رنجدان به و کومه له بایه خهی که ئهم ناسیارییه بو کومه لگه ی مروقی ده سته به رده کا، حاشالینکردنی کاریکی ئه سته مه. (بیندتو کروچه) میژوو به ناسیارییه کی هه به به ناسیارییه کی هه به به ناسیارییه کی هه به مین و فیله سووفیه کی نه هه روونووسیشه و هه رمین دو وسینکیش بو خوی فه یله سووفیه کی له مینژوو، فه لسه فه یه کی له به برووای ئه و مینژوو، فه لسه فه یه کی له به برووای ئه و مینژوو، فه لسه فه یه کی له به بوووتندایه (۱).

میدژووروانینی مروّق بو پشکنینی رووداوهکان قوولّی دهکاته وه و ههروهها ژیانی مروّق لهگه لر ژیانی پیشینان لیک گری دهدا و به وهبیرهینانه وهی حالّ و بالی تهوان، لایه نه به هیز و لاوازهکانی ژیانی گهلانی رابردوو زهق دهکاته وه و به و شیوهیه، سامانیکی مهزنی ته زموونی پیشکه شی مروّق دهکا؛ هه تاکو به مهبه ستی چاکسازی و سازکردنه وهی کومه لگهی خوّی که لکی لی وه ربگری سهره رای ته وه شهره باری وایه مینوو که وتووه ته به روّق و تووره یبی بیرمه ند و فهیله سووفه کان و ته نازاده یه کروریش سووک و لاواز کراوه؛ ههروه کیوّم فهیله سووفه کان و ته نانه تا راده یه کروریش سووک و لاواز کراوه؛ ههروه کیوّم روّی درینسی) بیرمه ندی تیتالیایی رای وایه که میژوو بریتیه له زنجیره ریّکه و تو رووداویک که لهگه ل روّمان و چیروّک جیاواز بیه کی ته و توی نییه و هیچ بایه خیّکی رووداویک که لهگه ل روّمان و چیروّک جیاواز بیه کی ته و توی نییه و هیچ بایه خیّکی بوده کی به سهری له تارادا نییه (نیچه) فه یله سووفی ناو به ده روه وی تالمانیش،

پێی وایه که سهرقال بوون بهمێـژووهوه دهبێـته هێی دوورکهوتنهوهی مـرێڤ له کردهوه(۲).

خاڵێکی تر که بهیارمهتیی ئهو، مێژوو مهحکووم دهکهن ئهوهیه که مێژوو لهگهڵ ئاکاردا دژایهتی ههیه. (پوّل والێری) شاعیر و بیرمهندی فهرانسی مێژوو بهمهترسیدارترین بهرههمێک دهزانێ که هزری مروّڤ بهدهستهوهی داوه و بهتهوهکانی تووشی خهون و خولیای بهرزهفر کردووه و ئهزموونه تاڵهکانیان وهبیر دینیدهوه، پێویسته بگوترێ بیروڕای ئهو کهسایهتییانه زوٚرتر لهسهر بنهمای تیوٚرییهکانی (فێرکاری مێژوویی)ی مێژوونووسان دامهزراوه، ههروهک چوٚن دوای شهری عالهمگیری یهکهم، نووسهریّکی ئوّتریشی بهناوی (ئێستێفان تێسوایک) کتێبیێکی خوێندهوه که کاکڵی مهبهستهکهی بریتی بوو لهوهی که تێکڕای کتێبینکی خوێندهوه که کاکڵی مهبهستهکهی بریتی بوو لهوهی که تێکڕای چالاکییهکانی دونیا مهبهستیکی بووه و ئهویش گهورهیی و شکوّی ولاتی ئوتریشه. پهو میێژوو بهبهرپرسی بهرزهفری نهتهوهییی ئهو گهل و نهتهوانه دهزانێ که بهرپرسی بلاوکردنهوهی ئهو بیروزکهیه دهزانێ، که پێی وایه گرنگترین شتی ئهو دونیایه شهره و نه تهنیا بهشتیکی لهباری دهزانێ بهڵکو ئهگهر بهرژهوهندی دونیایه شهره و نه تهنیا بهشتیکی لهباری دهزانێ بهڵکو ئهگهر بهرژهوهندی دونیایه شهره و نه تهنیا بهشتیکی عاشاههڵنهگر داکوکیی لێ دهکار").

میژوو، بزاقه میرژوویی و رووداوه جوراوجورهکان، له چوارچیوهی زاراوهی (وابوی واچوو)دا دهخاته بهرباس و، ئاکاریش ئهوهمان فیر دهکا که دهبی (وابیی وابکری). به و شیوه دهتوانین بلین ئه وه میرژووه که به دیهینه ری ئاکاره. ئیستا به خستنه رووی گرینگایه تیی میرژوو، بایه خ و قازانجی ئه و زانسته له روانگهی میرژوونووس و فهیله سووفه کانه وه شی ده کهینه وه:

(ئیبین خەلدوون) وەک یەکەمین و ناسراوترین فەیلەسووفی میروو له دونیای ئیسلامدا، پنی وایه خویندنهوهی میروو بق چاکسازیی کۆمهلگا و نەتەوەكان زۆر بەکەلکە. ئەو نەتەوانە دەتوانن ئەوەی له میرووەوەی فیر دەبن دواجار له ژیانی خویاندا دەکاری بینن. بەسەرنجدان بەوەی که ئیبن خەلدوون کتیبه میروویییهکهی خوی ناو ناوه (ئەلعیبه) میرووداوه خوی ناو ناوه (ئەلعیبه) میرووداوه کی ئوروویییهکان، له ریی تینهگهیشتنیکهوه که ئاوەز بهرههمی هیناوه. مروق دەبی

ئەو تۆگەيشىتنە بۆ چاكسىازىى كاروبارى داھاتوو بكاتە پالپىشت و لە مۆۋو عىبرەت وەرگرىخ. عىبرەتىش لاى ئەو بەواتاى تۆپەرىن لە روالەتى مۆۋوو بەرەو ناخى مۆۋووە(٤).

بهبروای (ئەبووجەنىفەی دىنەوەرى) نووسەرى كوردى ميزووي (اخبار الطوال)، ميد روو گورهيانيک بوو بو نواندني دهوري سياسيي ئيران و عيراق له بزاقه سپاسپیه کانی سه ردهمی ساسانی و عهباسپدا. (ئهبولحه سهنی مهسعوودی) یه کیکی تر له میر وونووسه ناسراوه کان - ئه و ناسیارییه به به ستین و بواری ههموو زانست و ناسپاريپه کاني مروّيي دهزاني و پني وايه ئهگهر گرنگيي يي نەدرى و كارى لەسەر نەكرى تېكراي زانسىتەكان لەگەل ھەرەشـەي تېداچوون و ونيوون دەسىتەوپەخەدەس؛ خونكو ھەمبوق زانست و زانتيارىييەكيان لە مىنىۋوق هەڭدەگونزرنن. (ئەبوۋغەلى مۆسكۆپە) كتنىيە مىنۋوۋپىيەكەي خۆي بەبتى تيكه يشتنيك كه له ميروو هه يووه ناو ناوه (تجارب الأمم) ئه و برواي وايه مه به ست و بایه خی منزوونووسی بریتبیه له خستنه رووی به زموون و عبیره ت وهرگرتن لهو ئەزموونانه بۆ چاكسازى له كاروبارهكاندا. بۆ وينه، گرتنهبهرى بەدلىسىي) – يەكەمىن مىدۋوونووسىي كورد – ئەو ناسىيارىيە بەبوارىك دەزانى بۆ دەربرینی چۆنیەتىی ژیانی كوردان، یا بهگوتهی خوی بو دەربرینی (چونه تیی ژیانی بنهماله پایهبهرزهکانی کوردستان، ههتاکو لهژیر پهرده و چارشیپوی شاراوهیی و شاردنهوهدا نهمیّننهوه)(۱). میّروو لای شهرهفخان گوّرهیانیّکه بوّ پێکهێنانی (شوناسی مێژوویی)ی ئهو نهتهوانهی به نهناسراوی ماونهتهوه و بهو شيوهيه ميروو دهلاقهيه كه بق خستنه رووي شوناسي كۆمه لايهتىي مرۆڤ.

لهمه پ چیژ وهرگرتن له مییژوو (عهبدولحوسین زه پینکووب) مییژوونووسی هاوچه رخی ئیرانی ده لی: (تا ئه و کاته ی مروّق نهتوانی ساته به رز و به پیزه کانی مییژوو، له وجوودی خویدا ئه زموون بکا و له هه وای بونخوشی مروّقایه تی هه لمژی، ناتوانی چیژی میژوو – که په نگاو په نگترین پوانگه کانی ژیان بو مروّق ده نوینی خویزی و ناشتوانی تیی بگا(۷). به لام سه ره پای ههموو ئه و شتانه ی باسمان کرد، له مه پ گرنگیی مییژووه و هه پر نه وهنده به سه که بلیین بوونی میژوویی و ژیانی کومه لایه تی نه ته وه یه که باندا، له و کاته وه ده ست پی ده کا

ئیستا با بزانین ئاخی جیگه و پیگهی مهستوورهی کوردستانی، وهک میژوونووس چییه؟ ئهویش میژوونووسی نه ته وه که له میژوودا گوم ناوبووه و له بزاقه میژوویییه کاندا سهرکوت کراوه؟ میژوونووسیک که له میژوویییه کاندا سهرکوت کراوه؟ میژوونووسیک که پاش شهره فخان یه کی له و که سه ده گمه نانه یه که ههستی به پیویستیی نووسین بی نه ته وه که کردووه و له ریخی ده ستی یکردنی ژیانی قاجاره کان له ئیراندا و هاوکات له گه ل حوکمداریی (محهمه شا) – سییه مین پادشای قاجاره کان – له کوردستانی روزهه لات ژیاوه. ئه و له و ژنه هه لکه و ته و ده گهمه نانه ی کوردوه که له چه ندین به ستینی زانستی بی و ینه میژوو، ئاین و، ئه ده بیاتدا کاری کردووه. ئه و میژووی میره کانی نه ده میژووی میره کانی نه دوسراوه یه دا سیرانه و می ناویان له میژووی ئیراندا، دریژه ی داوه. ئیستا له و نووسراوه یه دا هه و رمیژووی وانی که و میژووی وانی که و میژووی که ده ده کرده به جه خت به سه رنووسراوه کانی خوی که له کتیبی میژووی ئه ده لاندا کوکراونه ته وه،

مهستووره ههروهک له پیشهکیی کتیبهکهیدا ئاماژه دهکا بهوهی که دوای خویندنهوه و پشکنینی سهرچاوهکان و لیکدانهوه و دریژهدانی باسهکان (باسی چاکه و چاکه و چاکهکاری و خوش ئاکامیی زنجیرهی بهشکوی بهنی ئهرده لآن) بهئهرکی خوی ده زانی و میژووهکهی خوی تهرخان دهکا بو شهرح و باسی حوکمداریی ئهو مییره هه لمکهوتانهی کوردستان. به و شیوهیه بومان دهردهکهوی به پیوهبهرانی حوکمداری ئهرده لآن، پالهوانه سهرهکییهکانی ئه و میژووهن. ئه و میژووهش پانتاییی سهرهه لدان و ئاوابوونی ئهوانی لهخو گرتووه. مهستووره میژووه بهده لاقهیه که ده زانی بو ده ربرینی بارود وخی میرهکانی ئه و ئاکامهی که ههست پهویپووبوونه وهی مهستووره، لهگهل میژوو دهمانگهیهنیته ئه و ئاکامهی که ههست بهویخچوونی بوچوونی میژوویی له نیوان ئه و و ئهندیشه می (تامس کارلایل)ی بهویکچوونی بوچوونی میژوویی له نیوان ئه و و ئهندیشه کی (تامس کارلایل)ی ئیگیرنیدا بکهین. ئه و دو کهسایه تیبه به پی باسیک که له فهلسه فه ی میژوودا

ئهگەرچى مەستوورە ئەو بۆچوونەى خۆى لە قالبى وشەدا بەتەواوى دەرنەبريوە، بەلام بەرھەمە مىد وويىيەكەى بەشتوەيەكى كارا ئەو گوتەيە دەسەلىدىنى. ھەللەت دەبىي ئەوەشمان لەبىر بى كە ئەو شىدوە بىر و روانىنە بۆ مىد وو، ئەمرۆكە و دواى زەقبوونەوەى پىد ئىدكەوتنەكانى كۆمەلايەتى، ئابوورى و كولتوورى — كە گرنگترين كەرەسـەكانى مىد وو يىكى دىنى — برەويكى واى نەماوە. ئەوەش تەنانەت وەك ئىرادىدى ئاراسـتـەى ئەندىدىسـەى كارلايل دەكـرى و لە بازنەى وردبوونەوە ئەلسەڧىيەكانى مىد وويى و لە زەينى مىد وويوساندا، ئەو ئىرادەش دەكرى لەبىرى ڧەلسەڧى — مىد وورىيى ئەروويىيى ئەر بوو، لە دەوامەى ئەو ئەندىدانەى رەونكردنەوەى بىرى ڧەلسەڧى — مىد ورويىيى ئەر بوو، لە دەوامەى ئەو ئەندىدانەى

ئەوەى كە كۆمەلگاى بىرمەند لە ميرۋوى دەخوازى، تەنيا ناسىنى بەسەرھاتى مرۆقەكانى رابردوو نىيە، بەلكو ئەوەى گرنگىى پى دەدرى مانا و واتا و مەبەستى رابردوو و داھاتووە. ئەوەش ئەو شىتەيە كە پىى دەلاين (مىرۋوروانى). ئىسىتا باسەرەتا چاوىك بەسەر مىرۋوروانىي گەلان و مىرۋونووسانى جياوازدا بخشىنىن:

لای مەسىحىيەكانی سەدەكانی ناوەراست، ھەر مرۆقىتك لە دونيادا شوينتكی دياريكراوی ھەببووە و تەواوی پیكهاتەی ھەسىتى ملكەچى قەدەر و چارەنووس و تەكووزىيەك خوا دايناوە. ئەگەرچى دواى دەركەوتنى يەكەمىن نىشانەكانى سەردەمى رۆشنگەرى و تتكرووخانى دەسەلاتى كلىسا – كە زانسىتى تەنيا زەمانتك بەچاك دەزانى كە لە خىزمەت ئايديالۆژياى پيىرۆزى خىزيدا بى – يەكيەتيى مرۆڤ و سروشت تتك چوو، پتكهاتەى ھەسىتىش لە بىرى پرسىيارخواز

و بزۆزیی کۆمه لگادا به تال کراوه له واتای میتافیزیکی قهدهر و چارهنووس. (ته به ری) یه کی له ناسراوترین می شروونووسانی می شرووی دونیای ئیسلام، تیک پای پووداوه کانی جیهانی به خولقاوی ئیراده و ویستی خوا ده زانی و به راورده بوونی ویست کانی خوای به واتای پاسته قینه ی ته واوی می شروو له قه له م ده دا. ئه و سست که کانی پینووس بوو. حه دیسی که ده لی خوایه که ده لی خوایه کیان چ بنووسم. گوتی بنووسه قه ده ده دواتر پیی گوت بنووسه، گوتی خوایه گیان چ بنووسم. گوتی بنووسه قه ده ده پینووس هه رئه و کات وه گه پینووس به و واتایه یه که نه وه یه بوو له که لائه وانه ی که ده بوو ببن، هه موویانی نووسی. ئه وه شه به و واتایه یه که ئه وه ی له جیهاندا پووی داوه و ئه وه ی که له داها توودا دیت پیش، هه مو و به ویست و قه ده ریک که خوا له به رچاوی گر تووه. له وانه کانی زهرده شتی شدا ئه هورا و ئه ریمه ن وه که نوینه رانی خیر و شه پ (چاکه و خرابه) دونیایان کر دبووه مه یدانی ده ست و گیخه بوونی خویان و له ئاکامدا په ویسی می نونانیش که به باوکی می شرو و ناسراوه دی . هی دی . هی سرود تو و ناسراوه و دی . هی دورانی به ویستی خواکان ده زانی (۹).

به لام له پال ئه و بۆچوونانه وه، زور كهسى وا هه بوون كه هه ولّيان داوه بيّجگه له ويستى خواوهند، واتا و مه به ستيكى عه قلّيش بوّ ميّروو ببيننه وه. (جامباتيستا ويكوّ) پيّى وايه ميّي روو سه ره راى ئه وهى كه له ريّر ده سه لاتى ئيراده ى خواوهنددايه، به لام بوّ خوّيشى زنجيره ياسا و ريّسايه كى ناوخوّييى هه يه كه مل بادان له ئاستياندا درواره. له لايه كى ترهوه مونتيسكيو، به شوين ئه وهوه يه كه هوكار و سه به بى رووداوهكان له خودى رووداوهكاندا بدوّزيّته وه، نه كه له ويست و حكمه تى خواوهنددا.

با ئیستا بزانین روانگهی مهستووره لهمه رمیرژوو چییه بووسه ری کتیبی میرژووی ئه رده لآن له و شوینه دا که باسی کوژرانی ته یموورخانی ئه رده لآن له شه ری گه رووسدا ده کا به ناماژه بو ئایه تیک له قورئان کوژرانی ئه و میره وه ک ویست و قه ده ری خواوه ندی مه زن له قه لهم ده دا به هه روه ها له لاپه رهی ۲۳۲ی کتیبه که یدا کاتی چونیه تیی له سه رکار لابرانی ره زا قولیخان شی ده کاته وه ، ده لی (هه رشتیک خود ابیه وی سه به بکاری بو ده ره خسینی). ئه و خاله نی شانده ری ئه روه یه که مه ستووره شروویی دامه زراو له سه رئیراده و

ویستی خوا دهزانی و میرژوو له چوارچیوهی پانتایییه کو راپه راندنی ویسته کانی خواوهنددا دهبینی.

ئەوەش ھەر ئەو بۆچوونەيە كە پېشىتر وەكى روانگەى تەبەرى و مەسىيحىيەكانى سەدەكانى ناوەراست و ھۆرۆدۈت باسىمان لى كرد. وۆراى ئەوەش مەسىتوورە ھەر لەسەر باسەكەى پېشوو، ھۆكارە سەرەكىيەكانى لەسەركار لابرانى رەزا قولىخان و ھەللە سىياسىيىەكانى و ھەروەھا ناكارامەيىى وەزىرەكەى – كە لە ئاكامدا بووە ھۆي لابرانى – لەبىر ناباتەوە و بەو شىۆوەيە نىشان دەدا كە لابرانى رەزا قولىخان بەحوكمى لۆژىكى سىياسى، ھەللە و ناراستىيى پۆويست بووە و درىزۋەى رووداوەكان بوارىكى رەخساندووە كە لابرانى ئەو، پېويست و حاشا ھەلنەگر بى ئەو خاللە وىكۆچوونى بىرى مىزۋوويىيى مەسىتوورە و ويكۆى ئىتاليايى نىشان دەدا، ويكۆش ويكوداوە مىزۋوويىيەكاندا، لەمەر ھەموو پېيى ياساى (على و معلومى) لە نيوان رووداوە مىزۋوويىيەكاندا، لەمەر ھەموو رووداو و كارەساتەكانى مىزۋوى ئەردەلان وەراست ناگەرى، مەستوورە جارى وايە زۆر ساكار لە رووداوەكان تى دەپەرى و جارى واشە زۆر بەوردى ھۆكار و وايە زۆر ساكار لە رووداوەكان تى دەپەرى و جارى واشە زۆر بەوردى ھۆكار و ئاكامەكان شى دەكاتەوە. ئەو خالەش لە بەشى لىك ھەلوەشانى حوكمىدارىيى ئاكامەكان بەباشى بەرچاو دەكەوى.

مەبەستى رواڵەتىى نووسىنى كتێبێكى وەك مێژووى ئەردەڵان لەو روانگەيەوە كە مێژوويكى خاوە و تەنيا قەناعەتى بەدۆرىنەوەى پێوەندى و ھۆكارى رووداوەكان كردووە و بێجگە لە چەند شوێنى دەگمەن، خۆى لە لێكدانەوەى ھۆكار و ئاكامەكان پاراستووە، رەنگە لە روانىنى يەكەمدا سووك و سانا بێتە بەرچاو؛ بەلام ئەزموونى ئافراندنەوەى رووداو يان كەسايەتىيەكى مێژوويى بەوردى و بەتەواوى، بەبێ سەپاندن يا سەلماندنى داوا يان بيرورايەكى تايبەت، زۆر پر بايەخ بەتەواوى، بەبێ سەپاندن يا سەلماندنى داوا يان بيرورايەكى تايبەت، زۆر پر بايەخ شرۆقە و لێكدانەوە – توێژينەوەيەك كە تەنيا باسى خودى رووداوەكانى كردووە، شرۆقە و لێكدانەوە – توێژينەوەيەك كە تەنيا باسى خودى رووداوەكانى كردووە، بەدپێ چەوانەى چاوەروانىي ئێمە، وەلامى پر بەپێستى بۆ پرسىيار و گرىمانەكان بەپێچەوانەى چاوەروانىي ئێمە، وەلامى پر بەپێستى بۆ پرسىيار و گرىمانەكان بېردوودا برەرى ورود و مەستوورەش لە كاتى نووسىينى مێژوونووسەكانى رابردوودا بېرەرى زۆر بووە و مەستوورەش لە كاتى نووسىينى مێژوونووسەكانى رابردوودا

گڼړانهوهی رووداوهکانی داوه. زوّر کاری لهسهر لێکدانهوه نهکردووه؛ ههروهها ئهو بهجێی پهرژانه سهر پرسیاری (بوٚچی)، خوٚی به (چوٚنهتی) رووداوهکانهوه خهریک کردووه. به لاّم ئێستا چهندین ساڵێکه پرسیار له (بوٚچی) گرنگییهکی زیاتری له چوٚنیهتی، له مێژوودا ههیه. ئهگهرچی ئهو خاڵه زوّر گرنگ و جێی سهرنجه، به لاّم روون و ئاشکرایه که تا (چوٚنهتی) روون نهبێتهوه، پرسیاری (بوٚچی) له مێژوودا بی وهلاّم دهمیننیتهوه، پرسیاری (بوٚچی) له مێژوودا می وهلاّم دهمینیتهوه، پرسیاری (بوٚچی) پنویسته مینژوونووس، مینژوو بهدهستهوه مینژوو بهدهستهوه بدا(۱۰۰).

مەسىتوورەش راست لەو بەسىتىنەدا ھەولايكى سىەرنج راكىتىشى داوە. ئەو تى
دەكۆشى رەوتەكانى مىتروو بەكەمىترىن دەمارگرژى و پىش داوەرىيەوە باس بكا.
بەشىنوەيەكى وا كە ئامادەيىى بىرى مىترووانى ئەو، وەك ئامادەبوونىكى زىندوو
پاسىاودەرى رەوت و رووداوەكان نىيە و ئەو حوزورە كەمتىر بەرچاو دەكەوى.
ھەروەك دەتوانىن ئامارە بكەين بەوەى كە خۆشەويسىتىى ئەو بۆ مىيرەكانى
ئەردەلان و بەتايبەت مىردەكەى – واتا خوسىرەوخانى سىيەم – نەبووەتە ھۆى
ئەردەلان و بەتايبەت مىردەكەى – واتا خوسىرەوخانى سىيەم – نەبووەتە ھۆى
ئەوەى كە چاوى لەو زولام و زۆرىيە بنووقىينى كە خوسىرەوخان بەسەر باوك و
مامى مەستوورە و براكانى خۆيدا ھىناوە. مەستوورە ئەوانە ھىچى ناوبوير ناكا و
رەفىتارى چەوت و نالەبارى مىردەكەى لەمەر سەركوتى بىراكانىيەوە بەوردى و
بەگشىتى باس دەكا و بەھىچ چەشنىك ھەولى شاردنەوە يان لىل و تەماويكردنى

مێژوونووسيي مەستوورە:

 حال و بال و کردهوهی مروّق، بهههر شیّوازیّک و بهپیّی ههر قوتابخانهیهک و بهلهبهرچاوگرتنی ههر شیّوهیهک بو نووسین و ریزکردنی بابهتهکان، دهتوانین وهک میّژوونووسی بناسین. میّژوونووسی له واتای تایبهتیدا بهنووسینی رووداو و کاروباری سیاسی و کوّمه لایهتیی ههر گهل و نهتهوهیهک یا تیّکرای کوّمه لگای جیهانی دهگوتریّ.

ئیستا باسی شیواز و شیوهی میژوونووسیی مهستووره دهخهینه روو. لیرهدا مهبهست له شیواز، چۆنیتیی نووسین و راگویزان و بهدهستهوهدانی بابهته میژوویییهکانه و مهبهست له شیوه، چونیهتی نووسینی میژوویییه.

له میزوونووسیدا سی شیوازی دیار و بهرچاو ههیه:

- ۱- شینوازی گیرانهوهیی: ئهو شینوازه بهواتای هینانی جوراوجورهکان، له مهر رووداوه میژوویییهکانه و لهو شینوازهدا دهبی زنجیره دوکومینتهکان بهتهواوی باس بکرین. بو وینه دهتوانین شینوازی (تهبهری) له کتیبی (الرسل والملوک) نیو بهرین.
- ۲- شیوازی ئاویته: له و شیوازهدا میژوونووس له نیوان گیرانه و جیاوازهکاندا ته نیا یه ک یا دوو گیرانه وه له ریخی به راورد و ئاویته کردن و به دیهینانی ته بایی له نیروان گیرانه وه کاندا هه لاده بژیری و رووداوی دلخوازی خوی له گیرانه وه یه کدا باس ده کا؛ بی وینه کتیبی (الکامل فی التاریخ) نووسراوی ئیبنو ئه سیر.
- ۳- شیوازی لیکدانهوهیی: له و شیوازهدا میژوونووس له پال هینانی گیرانهوهیه کی زورتر ئاویته ییدا، دهست ده کا به لیکدانه وه و دهربرین و شروقه ی هوکاری و ئاکامه کانی ئه و میژووه ی باسی لی ده کا. بو وینه (تجارب الامم)ی موسکویه.

شیوازی میژوونووسیی مهستووره لهسه بنهمای جوّری دووهم دامهزراوه. مهستووره بوّ شهرحی رووداویک له نیوان چهند گیرانهوهدا، یهک یا دووانیان ههددهبژیری و دواتر له رینی بهراورد و دهلیل هینانهوه ههول دهدا رابردوو سهرلهنوی سازکاتهوه. بوّ وینه له لاپه رهی ۲۰۱ی کتیبه کهیدا کاتی باسی مردنی (سوبحان ویّردی خانی نهرده لان) ده کا، دوو گیرانهوه – یه کیان له مه لا محهمه د شهریف و نهویتر له (تهسنیفی خوسره و به گی) – دینیته به رباس و دواتر نهو

دووانه لهگهڵ یهک بهراورد دهکا و له ریّی شروّڤه و دهلیل هیّنانهوهی بهجیّ و گیّرانهوهی راست و ریّ تیّچوو هه لّدهبریّریّ.

با ئیستا بزانین شیوهی میرژوونووسیی مهستووره چونه و بو گهیشتن به و مههسته یویسته سهرهتا ناسراوترین شیوهکانی میژوونووسی ناودیر کهین:

- ۱- شیوهی سالژمیری: له و شیوهیه دا میژوونووس رووداوهکان به پینی ریزبوونی سالهکان له په نا یه کی ریز ده کا. ئه و شیوهیه پیویستی به پیوهندیی میژوویی له نیوان رووداوهکاندا ههیه. به لام ره چاوکردنی ورد و دروستی ئه و شیوهیه جاری وایه دهبیته هوی ئه وهی که گیرانه وهی رووداویک که چه ند سالی خایاندوو یه کیه تی و یته وی خوی له کیس بدا.
- ۲- دەربرینی میژوویی بهپنی چینهکان: ئهو شیروهیه بهو واتایهیه که نووسین و ریزکردنی ههواله میژوویی و کولتووری و زانستیهکان لهگهل شهرح و باسی بارودوّخی چینهکانی کوّمهلگا دیّته دهربرین.

هەندى وەشىنوەي مىنژوونووسىنى ئىرانى كەونارا دەخى. لە ئىرانى كەونارادا جۆرى مينژوونووسى بەتەواوى لەسەر بنەماي ئەو نەرىتە دامەزرابوو، كە هەلىەت ئەمرۆكە بەق جۆرە مىتژوۋنوۋېىيىيە دەلىن شىتوۋى شانامەيى. بەۋاتاي نووسینی حال و بالی حوکمداران، هوی دهوام و دریژهی ئه و شیدوه متروونووسىسه له ئترانى دواي ئىسىلامدا، دەسى لەق بايەتەدا بدۆزىنەۋە كە ىنكهاتەي كۆمەلايەتىي ئنرانى دواي ئىسىلام لەگەل ئنرانى كەونارادا جياوازييه كى ئەوتۆى نەبووه. كەواتە گۆرانىكى زۆرىش لە مىد روونووسىدا بهدى نههات. منزوونووسى بنوهندى بهمنزووروانسوه ههيه و له راستندا دهتوانین بلّین میّرووروانی جوریک کومه لروانییه و میّروو دونیابینییه. کاتی ئولگوى يېكهاتهى كۆمەلايەتى، گۆرانېكى زۆرى بەسەردانەيە، دونيابينيش گۆرانتكى ئەوتۆي تندا بەدى نايە. ھەر بەو ھۆپەۋە نەرىتى مىزۋۇي شانامەيى يا سولتاني له تعراندا تا كۆتاپىي سەردەمى قاجار ھەروا درىزەي كىشا. منزوونووسىي مەستوورەش تەرىپ لەگەل ئەو بزاقە منزوونووسىيەيە ولە راستىدا له درېژهي ئەودا هەنگاوي ناوه. شىنوهى نووسىرانى كتنىي منزووي ئەردەلان لە ننو ىنەماكانى منژوونووسىي بەستىنى باشوورى رۆژئاواي ئاسىيا و بهتاييهت له جهغزي ميّژوونووسيي ئيسلاميدا بهو شيّوهيه بوو كه باسي ليّ كرا. يا تُنسِتا بزانين منزووي تهرده لأن له بولينيه نديي شنوهي منزوونووسي هێڰێڵدا، له نێوان كام دەسته له سەرچاوه مێژوويپيهكاندا جێ خۆش دەكا؛ تا به لکو له و رنبه شهوه خاله به که لک و بوره تبقه کانی تر بدورینه وه.

بەبرواى هێگێل – كە يەكێ لە بەناوبانگترين فەيلەسـووفـەكانى مێژووه – سەرچاوە مێژوويييەكان بەسێ دەستە دابەش دەكرێن(۱۲):

دەستەى ھەوەل، مىزۋوەكانى دەستەى يەكەمن، كە لەواندا رووحى مىزۋونووس لەگەل ھەناوى رووداوىكى كە دەگىردرىتەوە، يەكىكە و مىزۋوونووس بەتوندى سىوورە لەسەر بىرورا و عادەت و دەمارگرژىيەكانى كۆمەلگا و زەمانى خۆى. مىزۋوونووس رووداوە مىنىۋوويىيىلەكان بەشلىنوەيەكى راسلىتەوخىق واتە لەرىخى دىناويى بەرھەسىت و بىنىنەۋە دەرك دەكا. ھەر بەو ھۆيەش روانىنى مىنىۋوويىيى ئەو ھىچ كات لەو كۆمەل و زەمانە تى ناپەرى و لە تايبەتمەندىيەكانى بزاقى گشىتىي مىزۋوو دور ناكەرىتەود. كاتىنىش ئەو جۆرە مىزۋوو دەتوانى لە چۆنەتىي خستنەرووى

دەستەى دووھەمى سەرچاوە مىنروويىيەكان، لاى ھىنگىل بە(مىنرووى ھىزرگەر) ناسىراون. لەو جىقرە مىنرووانەدا، ويردانى نووسەر لەكەش و ھەواى زال دوور دەكەويىتەود؛ چونكو رووداوەكانى رابردوو لە دەرەوەى بەستىيىنى ھەسىتى راسىتەوخىقى ئەودا جىنگىربوون. ئەويش لە روانگەى تىنگەيشىتنى بەرھەسىتەوە تىنيان دەروانى. نووسەرى ئەو جۆرە مىنرووە ناچارە رابردوو سەرلەنوى برىنىنىتەوە. ئەم جۆرە مىنرووە خۇيان بەشەش لىق دابەش دەبن:

لقى يەكەم: مێژووى گشتى يان شموولييە، كە بريتييە لە باسى تەواو و كەماڵى بابەتەكانى پێوەنديدار بەگەلێكەوە يا بابەتەكانى تێكڕاى جيهان.

لقى دووههم: بهو شـێوهيهيه كه نووسهر ههوڵ دهدا ههتا بارودوٚخى ههنووكه لهسهر بنهماى كارى پێشينيان و رووداوهكانى رابردوو بخاته بهر باس.

 لقى چوارەم: ميٚژووى كاركردى يان كرداريييه، كه نووسهر دەيههوێ له ڕابردوو دەرسى عيبرەت بۆ ئيستا و داهاتوو وەرگرێ.

لقی پینجهم: به میرووی ره خنه گرانه ناسراوه و مهبه ستی ره خنه گرتنه له شیوازی ناموژگاریده روقازانج خوازانه ی میروونووسان.

لقی شهشهم: میزووی پسپوّرانهیه. له و جوّرهدا میزوونووس له نیو ته واوی رووبه رهکانی کولتووری ته نیا رووبه ریک بر تویّرینه وه هه آلده برژیریّ. بر ویّنه ده توانین ئاماژه به مینژووی ماف یان هونه ربکهین. ئه و جوّره سه رچاوه مینژووی یا ماشه به گهر به دروستی بانووسریّن و پنوهندیی ناوه کی رووبه ره جوّراوجوّرهکانی ژیاریّکی به رواله ت پرش و بلاو روون که نه وه، ده بنه که رهسه ی راگوازتنی بیر له میژووی هزرگه رهوه بر میژووی فه اسه فیی جیهان، که هیّگیّل وهک میژووی جیهان، که هیّگیّل سیههمی سه رچاوه میژوویییه کان له بیری هیّگیّلدا جیّ دهگریّ، که له راستیدا به باشترین دهستهی سه رچاوه میژوویییه کان له بیری هیّگیّلدا جیّ دهگریّ، که له راستیدا میژووی ئه رده آنه و برایه و بابه ته میژووی شردگه دا دهگونجیّ، چونکو میژووی دا زمینی مهستووره ی میژوونووس له زمانی خوّی تیّ ده په ریّ و بابه ته میژوویییه دلّخوازهکانی خوّی له هه ناوی سه ده کان ده رده کیریّ و بابه ته میژوویییه دلّخوازهکانی خوّی له هه ناوی سه ده کان ده رده کیریّ می برینی ته و رده ورده له ده دا و تیّ ده کوشیّ رابردووه کی سیاسی سه راه نوی برینی یّ تورد که ورده ورده له سه رده می به ودا له هه پوتی یکی رووخاندا بوو.

گرنگترین ئیرادیک که له و باسه ی هیگیل دهگیری ئه وه یه که ئه و میژوونووسی ته نیا له بازنه ی ئه و پولیننگارییه ی خویدا ده به ستیته وه و هه ر ده سته که له ده سته کانی تری میژوونووسیی به ته واوی جیا ده کاته وه . که چی ده توانین زوّر چه شنی تر له میژوونووسی بخه ینه به رباس که له ئاکامی تیکه لکردنی دو یان چه ند جوّری میژوونووسییه وه به دی هاتوون . بو وینه (مقدمه ی ئیبن خه لدوون) له لایه که وه میژووه کی هزرگه ره و له لایه کی تره وه میژووه کی جیهانیی – فه لسه فییه . یان نزیکترین نموونه هه رئه و میژووه کی هزرگه ره .

بهبروای هیّگیل میر وونووسیک که بزانی همتاکوو له مهبهست و واتای تاقانهی

رووداوه بن به ژمار و رهنگاورهنگه کانی میترووینه گا و له ژنر تبشکی به واندا رابردوق و تُنسِتا لنک گرئ نهدا، ناتوانی به اکامنک بگا، منژوونووسنکه که له فەلسەفەي منزوق گەيشىتوۋە. بەلام لە منزوۋى ئەردەلاندا ئامازەيەك بەنىشاندانى ريْگا چارەپەك بۆ بنياتنانى ئۆسىتا و داھاتوو نەكراۋە؛ ئەگەرچى مەستوۋرە به ژباندنه و می میزووی را بردووی ئه رده لان هه و لمی داوه خهساره میزوویییه کانی ئەورنچىدرەيە دەستنىشان كا و بەۋەسىرھتنانەۋە و لە قاۋدانى ھەللە سپاسپپهکانی میرهکانی ئەردەلان، لايەنە ناسکەکانی ئەق حوکمداريسەي به دهسته وه داوه و بواریکی بق عبیرهت وهرگرین نافراندووه. سه ره رای نه وهش مهستووره به که لک وهر گرتن له هزر بق رابه راندنی به راورد و قه رینه ميزوويبيه كان، جيكه وينگهي رووداوه كان لهسهر بنهماي بيركردنه وهزر له بانتا منژووپىيەكەي خۆيدا ديارى دەكا. سەرەراي ئەوانەش مەستوورە بەق رادەيە له خوبًاگاییی منروویی نهگهیوه که بلان و بهرنامهیهک بن تنستا یان داهاتوو دابر نژی، یا تهوهر نک لهسهر بنهمای نهزموونه مندژوویسهکان بق نهور زنجسره حوکمداره دامهزرینی. به و جوره دهتوانین بلین مهستووره له سهرهتای نافراندنی مترووهکی فهلسهفندا نووه، به لام نتی نهگهینوه و روانینهکهی نق نواری متروق بهتهواوی روانینیکی هزرگهرانه نییه و بهویییه کتیبهکهی ناچیته ریزی ئهو مترووه فهلسهفسانهي له بولتنكارييهكهي هتكتلدا ئامارهي بي كرابوو.

ئەو سەرچاوانەى لە مێژووى ئەردەلاندا كەڵكيان لێ وەرگيراوە:

- ۱- شویّنهواره میّژوویییهکان: مهستووره لهمه پر باسی حوکمداری میرهکانی ئهرده لان له زور جیّی کتیبهکهیدا ناوی ئه و شویِنهواره میّژوویییانه دیّنی که میرهکانی ئهرده لان سازیان کردوون و وهک شایه تیّکی زیندوو له پرابردوودا ناوی بردوون و به و شیّوهیه باری واقعی و پراستییه کی زورتر به پیّدراوه میّژوویییه کانی خوی دهبهخشیّ. به تاییه تله و باره وه که ئه و ئاسه وارانه ئه می پرووی به رهه ستی هه رنه ته وه یک دینه ئه ژمار.
- ۱- کتێبهکان: مهستووره بو نووسینی مێژووهکهی خوٚی له کتێبگهلی مێژوویی وهک (زبده التواریخ)ی مهلا محهمهد شهریفی قازی و (تصنیف-ی خوسرهو بهگ) کهڵکی وهرگرتووه و له زور شوینی مێژووی ئهرده لاندا، له کاتی بهراورد

و هه ڵبژاردنی قهرینه جیاوازهکانی میرژووییدا ناویان دهبا.

- ۲– سهرچاوه زهینییهکان: لیرهدا مهبهستمان له سهرچاوه زهینییهکان، ئهو شتانه بووه که مهستووره بهشیوهیهکی زیندوو بهچاو بینیویه و بهگوی بیستوویه، یا له زمان خهلکی دهوروپشتی بیستوویه و لهوانهش کهلکی له قسهی بروا ییکراوانی خوی بو نووسینی ههندی بهشی کتیبهکهی، وهرگرتووه.
- ۳– ئوستوورهکان: مەستووره کاتێ دەست بەنووسىنى مێژووهکەى خۆى دەکا، لە بابەت روونکردنەوهى بنه و بنەچەکى کوردانەوه دەستەوداوێنى ئەفسانەى زوچاک دەبێ و ئەو ئەفسانەيە لە کتێبەکەيدا دەگێرێتەوە.

ئهگەرچى مەستوورە هىچ جەخت و پېداگرىيەك لەسەر راستبوونى ئەو بابەتە ناكا و تەنانەت ھەولالى ئەوەى ھەيە كە بابەتى دووھەم لەمسەر بنە و بنەچەكى مىيرەكانى ئەردەلانەو، بسسەلمىنى – كە لە ماكەى ئوسستوورە بەدوورە – بەو حالەشەو، بەسەرنجدان بەو ئەفسانەيە، دەبىينى ئەو كارەى مەستوورە كارىكى بەبايەخە، لە مىژووەكانى (سووريانى)دا كە زۆرتريان لە سەدەى پىنجەمى زاينى بەدواوە نووسراون، ئەفسانەى دەمارگرژانە ھىندە زۆر باس كراوە كە باوەركردن بەبابەتەكانى ترى ئەو كتىبانەى لەگەل دردۆنگىيى رووبەروو كردووەتەوە، ئەو خالە بەبابەتەكانى ترى ئەو كتىبانەى لەگەل دردۆنگىيى رەوبەروو كردووەتەوە، ئەو خالە لەمەپ مىيژووى (ئەرمەنى)شەوە وەراست دەگەرى، ھۆى ھەبوونى ئەفىسانە لەمەپ مىيژوودا رەنگە بتوانىن ئاوا لىك بدەينەوە كە چۆن گىرانەوەى مىيژوو لە رابردوودا پىشت ئەسستوور بەگىيرانەوەى زارەكى بووە و لەو جۆرە راگوازتنەشىدا بەردەوام ئافەتى لە بىرچوونەوە، كەمتەرخەمى و پەلەپروزى بوونى ھەيە، ئاسايىيە كە جار ناجارى ويسىتى تاكەكەسى و خەيالپەروەرى بەمەبەسىتى ھەول بۆ دەسلەلات ناجارى ويسىتى تاكەكەسى و خەيالپەروەرى بەمەبەسىتى ھەول بۆ دەسلەلات ناجارى ويسىتى يېچە گرتنى ئوستورەكان لە نىد راستىيە مىرۋويىيەكاندا بەردەلە.

هێگێل ئەفسانە و سىروودە رەشۆكىيەكان و سىتايشى شاعيرانەى خواكان بەتەواوى لە جــەغــزى مــێــژوو وەدەردەنێ(۱۳). چونكو لەســەر ئەو بروايەيە، مێژوويەك ئاوێتەى ئەفسانە بێ لە پانتاى مێژووى فەلسەفىدا جێى نابێتەوە. بەپێى قـســەكەى هێگێل بەسـەرنجـدان بەوەى كە مـێـژوو دەبێ بەتەواوى لەســەر

راستىيەكان دامەزرا ئى. كەواتە ئەھىچ جەشنى ئامادەبوونى ئەفسانە لە مىدۋوودا رەوا نىيە. ھىنانەۋەي ئەفسىانە لە مىنزوۋدا دەپىتە ھۆي ئالۆزى و تەماۋىيوۋنى رەوتە نەناسىراوەكانى مىدۋوو؛ جونكە ئەفسىانەكان شوناسى مىدۋووپىيان نىيە. به لام ليرهشدا خاليكي تهماوي له باسهكهي هيكيلدا وهبهرچاو دهكهوي، كه دهبيته هۆي ئەودى نەتوانىن بەتەواۋى ئەق باستە ۋەرگىرىن قادانى بى داينىس. ھەرۋەك گوتمان بەسەرنجدان بۆ بىچم گرتنى ئەفسانەكان لە مێژوودا دەبىنىن جارى وايە ماكهگهايكي راستي و واقعي دهينه هؤي بهدي هاتنيان؛ چونكه باسي مروّف دەكەن، بايەتەكانىش دەدەنە بال مېرۆقھۈم، لەق تاپىيەتمەندىپيەدا لەگھەل مىنىۋوق هاوبه شن. به لام له ئه فسانه کاندا سنووری راستنه کان به هنچ حه شنی دیاری ناكريّ. به لام ديسانيش له به رئه و تايبه تمه ندييانه ي باسمان كرد، ئه فسانه ش دەتوانى كەلكى بى توپىرىنە دەپەكى مىت دووپى ھەسى. بى وېنە دەتوانىن لە رودى دەقى ئەفسانەيەكەرە نىشانەكانى تۆگەيشىتنى كۆمەلايەتىي خەلك لە سەدەكانى رابر دوودا بناسينهوه. لنبر موميه كه دمتوانين ئهفسيانهي زوجياك له منبرووي ئەردەلاندا، وەك ھىماى بىركردنەۋەي كوردانى رايردۇق بى دەسەلات بەخشىنى كۆملەلايەتى بە سلەرچاۋە و بنەچەكى خۆپان لە بەرچاۋ گرین. لئرۇشىدايە كە بايەخى ئەفسىانە دەكەوپتە روق. ھەلبەت ھەرۋەك گوترا ئەفسىانەيەك كە ميروونووس بههيچ چەشىنى ھەولى سەلماندن يا سەياندنى نەبى.

خاله ئەرىنى و نەرىنىيەكانى مىرووى ئەردەلان:

تا ئیستا زوّر خالمان لهمه شهرح و ههلسهنگاندنی بهشه گرنگهکانی میرووی ئهرده لآن خستووه ته روو. به لاّم جگه لهوانه زوّر خالی تر هه ن که بوّ پهی بردن و بایه خی زیاتری ئه و کتیبه، ناتوانین پشتگوییان خهین. لیّرهدا ههول دهدهین ههندی لایه نی تری ئه و کتیبه وهک لایه نه نهرینی و نهرینییهکان بخهینه به رباس:

میّژوونووسیدا وهک شکاندنی سنووری راستهقینه و نهخوّشکردنی رووحی میّژوو چاوی لیّ دهکریّ، سهره رای نهوهی به داخه وه نه و مهزلّووم نواندنه تا نیّستاکه ش له میّژووی نووسه رانی کورددا به رچاو دهکه ویّ؛ به لام له میّژووی نهرده لاندا نهو خاله به هیچ لهونیّک زهق نهکراوه ته و رووحی رووداوهکان به هیچ چهشنی به رهو سهلاندنی مهزلّوومبوون یان زالمبوونی لایهنیّکدا نهگهراوه.

۷- مهستووره بهوهبیرهینانهوهی خاله نهرینی و کاره ناپهواکانی میرانی ئهرده لان و بهنی شاندانی بی کیفایه تبی ئهوان - بهتایبه تهوانهی پیوهندیییان بهمیره کانی هاوسهردهمی خویه وه ههیه - لایه نه لاواز و نهخوشه کانی ئهو هیزه سیاسییه له پادهی خویدا بو خوینه ر پوون ده کاتهوه. به و شیوه یه بو (من)یکی میژوویی کورد که ئهمپوکه دهمه وی میژووی خوم بناسم و حازرم له ههلهی پاردووه کان دوور کهومه وه، جوریک میژووی کاربردیش پیک دینی. به و واتایه ی که مهستووره ئولگویه کی سیاسی به ههموو چاکه و خراپه کانیه وه دهه خشینی تا منی میژوویی بتوانم له دامه زراندن و پیکهینانی لایه نیکی سیاسی له ئیستا یان داهاتوودا، ئه زموونه کانی زنجیره ی میژووی مهستووره و درگرم و دهکاریان بینم.

۳– ئەو دەستەيە لە مێژوو كە لە ديوەخانى حوكمداران و لەمەپ خودى ئەوانەوە و بەدەستوورى ئەوان نووسراوە، بە(مێژووى فەرمى) ناسراون. مێژووى ئەردەڵان لەو بارەوە كە لە ناوەندى دەسەڵتدارى و لە ديوەخاندا نووسراوە، دەتوانىن بە(نيمچە فەرمى) بناسىن. بەو جىاوازىيەوە كە ئەو مێـژووە بەدەستوورى ئەمىير يان حاكمێك بۆ وەرگرتنى خەڵت و بەرات نەنووسراوە، بەڵكو نووسەر لە پێشەكىي كتێبەكەيدا دەڵێ كە بەپێى ويستى دەروونىي خۆى دەستى كىردووە بەنووسىن. ئەوەش زۆرێك لە شـتەكان دەگـۆڕێ؛ بۆ وێنە مێژوونووس راستىيە مێژوونيىيەكان لە بەردڵى كەس ئاوێتەى درۆ و دەلەسە ناكا. ھەروەھا نووسىرانى كتێبەكە زۆرەملێ نەبووە؛ نووسەر بەپێى ھۆگرى و ويستى تاكەكەسىيى خۆى ھەوڵى خوڵقاندنى ئەو كتێبەى داوە و بۆ كامڵتر كىردنىشى لە ھەموو توانا و ئىمكانێك كەڵكى وەرگرتووە.

٤ – مــنــژووي ئهرده لأن ســهره راي ئهوهي له بواري مــنــژوودا وهک مــنــژوويهکي ناوچەيى دەناسىرى، كە لەسەر ىنەماي شەرح و باسى مىرەكانى بەشىكك لە رۆژھەلاتى كوردسىتان دامەزراۋە، بەلام ئەق جوغرافىيا مىخژوۋىيىيەي كە نه خشاندوویه تی زور به رینتره له پانتاییی سه ره کیی باسه که و جاری وایه تەنانەت دەرەۋەي كوردستانىش دەگرىتەۋە. بىق ۋىنە كاتى لەق كتىدەدا باسى حۆنەتىي چوكىمدارى خان ئەجىمەد خانى يەكىەم دەكا، بەردەوام باسى شار ہکانے باشووری کور دستانیش دہکا، یان ناوی حاکمہکانے ساوحیلاغے موكري دنني. جگه لهوانه مهستووره ميثرووي كوردستاني، بهشيوهيهكي بنوهنديدار و تهريب لهگهل منزووي سهلتهنهتي قاجارهكان له ئنران و قهرالي عوسمانی له عیراق بهدهستهوه داوه و لهمهر روزئاوای ئیرانیشهوه بو سبهردهمي خوي وهک سبهنه دنکي تهواو دنته ئه ژمبار. جگه لهوهش مندژووي ئەردەلان تەنبا مىدرورەكى سىياسى نىيە. چون لە مىدرورەكانى نارچەپىيدا به شنو ه یه کی تاسیایی جه خت له سه ربنه ما له ناو دار ه کانی ناوجه ده کری و مترووي ئەردەلانىش لەق ياسايە بەدەر ۋاپەدۇرۇر نىيە، ئەق كتتىيە سەنەدتكە بق ئاگادارى له ژيانى كۆمەلايەتىي خەلكى ناوجەي ئەردەلان. يان ئەوبەي كە لە زور شوینی کتیبهکه دا باسی (تویخانه) و (زهمبوورهکخانه)ی میرهکانی ئەردەلان دەكا(١٤)؛ ئەرەش لە راستىدا ئاماژەيە سەتواناي ھەكدارىي ھاكمە كوردهكان له سيهرهتاي سيهدمي نوزدهدا. له لايهكي ترووه باسي كار و حالاكي میرهکانی ئەردەلان له بواری بیناکردنی مزگەوت و ئاسەواری میعماری دەکا، ئەو باسانەش ھەندى راسىتى لەمبەر ھەبوونى ئەو بىشبە و تەكنىكانە لەو سهردهمی کوردستاندا بق تُنمه خوّیا دهکهن و بق تاگاداری له شخوازی بتناسیازی و متعماری بهورسته ردهمه بهسته رندران بهناسته واری به و بتنایانه وهک ستهرجاوه دنته نه ژمار. جگه له وهش بخوهندیی سیاسی حاکمانی ئەردەلان و حاكىمانى بايان كە لە جوارچنومى جوغىرافىياپىي قەرائى عوسمانیدا بوون، حگه لهوهی دهستتنوه ردانی هنزهکانی قاحاری و عوسمانی له رەوتى سىاسى مىرنشىنە كوردەكان دەردەخا، زانبارىيەكى باشىشمان لهمه ر محرنشحنی بابان بی دهه خشی. یان له شویننکی تر، واته لابه رهی سهدى كتيبه كهيدا ئاماژه به (بيگلهر بهيگي)گهريي (سويحان ويردي خان) له

تاران دهکا، که ئهو خالهش نیشاندهری بوون و ئامادهییی میدژووییی كوردهكانه له ناوحه غهيره كوردهكان و دهسه لاتداريي كوردان بهسهر ناوەندىكى دەسىەلاتى وەك تاراندا بق ئىمە وەدەردەخا. بەق شىتوەيە دەتوانىن بلّین مهستووره میرژوویکی بهرینتر و مهزنتری له ناوی کتیبهکهی خوی نووسىيوه ھەروەك حۆن يەھەندى ھەلوبسىيەكردن دەتوانىن يەق ئاكامە يگەين که مخروونووس ههرگیر خوی له جهساری مخرووی سیاسیی رنکدا نەبەستوۋەتەۋە و لە سەرۋۇي مېژۇۋى سىياسىيى ئەۋ مىرىشىينەي مەبەستى بووه، بارودۆخى سياسىي ئيران، بۆ وينه رووبهرووبوونهوهى چەكدارىي ئيران و ئەفغانەكان لە سەردەمى سەفەوپىەكاندا و شەرى ئىران و رووس لە زەمانى (فەتح عەلى شاى قاجار)دا باس دەكا. يۆوەندىي سىياسىيى ئىران و عوسمانى و شوبنی ئه و بنوهندیده لهسه ریار و دوخی کورده کان و بارود وخی کوردستان هاوکات لهگهڵ باشایه تبی نادر شای ههوشار دمخاته روق بهوانه و زوّر شتی تری لهو پایهته پایهخی کاری مغژووییی مهستوور هیان چهند پهراپهر کردووه و ئەق بەرھەملەپان ۋەك بەرھەملە مىنىۋوپىسلەكلەي (موزنىرى)ى ئالمانى لىخ کردووه(۱۰). موزنریش ویستی کتنیی منژووی شارهکهی خوی بنووسن، به لام ئەمرۆكە كتێبەكەي وەك مێژووي تەواوي ئاڵمان باسى لێ دەكرێ. ئەگەرچى ئنمه کارهکهی مهستووره بهتهواویش هاوشنوه و هاوشانی کارهکهی موزنر دانانتن، به لام مترووي ئهرده لأنيش شتتكي لهو باله تهيه.

٥- خاڵێکی تری جێی ئاماژه، دهستنیشانکردنی ئهدهبیاتی مێژووییی ریتم و سهروادار و زمانێکی پته و و ئهدهیبانهیه که مهستووره بهباشی کهڵکی لێ وهرگرتووه و ههر ئهو شێوازه نووسینهش تێگهیشتنی باسه مێژووییهکانی شیرین و سانا کردووهتهوه. ئهوهش نیشاندهری توانا و دهسه لاتی ئهو مێژوونووسه کوردزمانه له پانتای زمانی فارسیدایه. ئهگهرچی زمانی فارسی، زمانی دووههمی مهستووره بووه، به لام ئهو بهدهسه لاتێک که لهسهر ئهو زمانه ههیهتی ناو بهناو کتێبهکهی بهبهیته شیعری جوان و لهبار رازاندووهتهوه. هه لبهت ئهو شێوه نووسینه، زورتر شێوهی مێژوونووسانی ئزرانی بووه که چێژێکی تایبهتی بهدهربرینی مێژوویی بهخشیوه.

سه رورای ئه و ههمو و خاله به که لکه ی که ئاما ژومان بن کرد، کتنبه که ی

مهستووره بی عهیب و ئیرادیش نییه. یه کی له و ئیرادانه ی ده توانین رووبه رووی کتیبه که ی مهستووره له دوو شوینی کتیبه که یا باری زهمانی مییژووییییه وه تووشی هه له بووه، بق وینه هاوکات له گه ل (شا تههماسبی سه فه وی) له قه را لی عوسمانی (سولتان سولهیمان) حوکمه تیم کردووه، که چی مهستووره به هه له ناوی (سولتان سهلیم)ی هیناوه. ئه وهش له به رئه وهیه که مهستووره له سه رچاوه یه که به ناوی (زبده التواریخ) بق نووسینی به و بابه ته که لکی وهرگرتووه و له و کتیبه شدا بابه ته که به هه له هاتووه، پیویست بو و میژوونووس بق نووسینی رووداوه کان به سامانیکی لیکولینه وه یی زیاتره و دهستی به کار کردبا. یان هاوکات له گه ل پاشایه تیی شا سولتان حوسینی سهفه وی باسی ئاماده بوونی چه کداری نادر شای هه و شار له کوردستان ده کا که راست نییه و نادر پاش رووخانی پاشایه تیی شا سولتان حوسین دیته رقراوای راست نییه و نادر پاش رووخانی پاشایه تیی شا سولتان حوسین دیته رقراوای

خالّیکی تر که دهبی ناماژه ی پی بکری نهوهیه؛ مهستووره وهک میژوونووسیکی کورد و به پنی توانایییه که له زمانی کوردی و له نووسینی شیعری کوردیدا بوویه تی، بقچی میژووه که ی خقی به زمانی کوردی نه نووسیوه. نه و پرسیاره له باره ی (شهره فخانی به دلیسی) شه وه وه راست دهگه ری که له راستیدا ناسنامه ی گهلی کوردی نووسیوه. له مه پ شه په فخانه وه ده توانین بلّیین له سه رده می نه ودا، گهلی کوردی نووسیوه. له مه پ شه په فخانه وه ده توانین بلّیین له سه رده می نه ودا، واته ۵۰۰ سال له وه پیش، زمان و نه ده بیاتی کوردی نه وه نده به هی نافراندنی کتیبیکی مه زنی وه ک شه ره فنامه، به لام له سه رده می مه ستووره دا زمانی نه ده بی کوردی تا پاده یه کی روز خق گر تبوو. لیره دا نامه وی نه و کاره بق مه ستووره و به را له نه دمانی می نافراندنی فارسی، زمانی زائی نه ده بیاتی میژوویی بووه و به رله مه ستووره هیچ به رهه میکی میژوویی به زمانی کوردی نه نووسراوه، دوای نه ویش مه ستووره هیچ به رهه میکی میژوویی به زمانی کوردی نه نووسراوه، دوای نه ویش نه رده لان به زمانی کوردی نووسرابا په نگر ابا. و هنگ دورد شتی به نرخی تری لی هه لکرابا. هم رحه ند نیستاکه شنه و به ره هه به رز و به بایه خه.

خالّیکی تری جیّی باس ئەوەيە كە ژمارەی ئەو سەرچاوانەی مەستوورە كەلّکی لی وەرگىرتوون، جگە لە سەرچاوە زەينىيىكان واتە ئەوەي بىستوويەتى و

بینیویتی، تهنیا ئاماژهی بهدوو سئی بهرههمی نووستراوه کردووه، بق وینه (زبده التواریخ) و (تصنیف خستروبیگ)(۱۷). پنویست بوو مینژوونووس تنکرای ئهو سهرچاوانهی که لکی لئی وهرگرتوون ناو بیننی تا ههم سامانی مینژوویی کتیبهکه زیاتر و توانا زانستییهکهی پتهوتر با، ههمیش ئهو کتیبانهی له رابردوویهکی دووردا نووستراون و ئیستاکه بهدهستهوه نین ناسترابان و بق دیاریکردنی ئهو تهوهره میژوویییانهی که ئهم کتیبه ونبووانه دیاریان کردوون تا ئهو شوینهی بقی لوابا دهبوو ههول بدا.

ئەوەى خستىمانە روو تۆكراى خالە باس ھەلگرەكانى بەرھەمى مەستوورەى كوردستانى و كەسايەتىى مۆژووپەروەرىى ئەو نەبوو، بەلكو تەنيا تۆپەرينۆكى خۆردستانى و كەسايەتىى مۆژووپەروەرىى ئەو نەبوە، بەلكو تەنيا تۆپەرينۆكى خىيرا بوو بەسەر ئەو بەرھەمە مۆژووپىيەدا. بى شكى خسىتنە رووى ھەموو لايەنەكانى ئەو كىتى بە و روونكردنەورەى كەسايەتىى مەسىتورە لە پلەى مۆژوونووسىقكى كورددا، دەرفەت و تاقەتۆكى فراوانتر دەخوازى.

باسه که م به وه کوتایی پی دینم که ، هوگری به تیگهیشتن له واتای زهمان و ناسین و ناگاداری له چارهنووسی کومه لگاکان له گرنگترین که لکه لهکانی نهمرویه و میژووی نیستاکه باشترین نه زموونی دواروژه و له دواروژه کانی تریشدا هه دریژه و ده وامه پهیدا ده کا مهستووره شنه و حوزوره میژوویییه یه هه نووکه نیمه ی میژوویی به مه به ستی گهیشتن به خوناگایی رینوینی ده کا ، نیمه پیشکه ش خومان ده کاته وه ، به لکو خودی میژوویی له دواروژه کاندا برینینه وه .

بۆكان

سەرچاوەكان

۱ - زرینکوب، عبدالحسین، تاریخ در ترازو، تهران، امیر کبیر، ۱۳۹۲.

٢- ھەمان سەرچاوە.

٣- ھەمان سەرچاوە.

٤- مهدى، محسن، فلسفهى تاريخ ابن خلدون، ترجمهى مجيد مسعودى، تهران ١٣٧٠.

٥- سجادي، صادق و ديگران... تاريخ نگاري در اسلام، تهران، سمت ١٣٧٥.

٦- بدلیسی، شرفخان، شرفنامه، تصحیح محمد عباسی، تهران: حدیث ۱۳٤۸

٧- زرينكوب، عبدالحسين، تاريخ در ترازو، تهران، امير كبير، ١٣٦٢.

- ٨- ههمان سهرچاوه.
- ٩- ههمان سهرچاوه.
- ١٠ مهتا، ود، فیلسوفان و مورخان، ترجمهی عزت الله فولادوند، تهران، خوارزمی، ١٣٦٩.
 - ۱۱ سجادی، صادق و دیگران... تاریخ نگاری در اسلام، تهران، سمت ۱۳۷۵.
- ۱۲ هگل، گئورک ویلهلم فردریش، عقل در تاریخ، ترجمهی سعید عنایت، تهران، شفیعی ۱۳۷۹.
 - ١٣- ههمان سهرچاوه.
- ۱۵ کوردستانی، مهستووره، میّرووی ئهرده لآن، وهرگیّرانی د. حهسهن جاف و شوکور مستهفا.
 - ١٥ زرينكوب، عبدالحسين، تاريخ در ترازو، تهران، امير كبير، ١٣٦٢.
- ۱۱ کوردستانی، مهستووره، میّرووی ئهرده لان، وهرگیّرانی د. حهسهن جاف و شوکور مستهفا.

مەستوورە*

مێژوونووس و مرۆث

محممهد حممهباقي

سەرنج

وه ک تا ئیستا زانراوه مهستووره ئهم بهرههمانهی بووه:

- ۱ شیعر که دواتر سهرجهمی شیعرهکانی بهناوی (دیوانی مهستووره) وه ۳ جار چاپکراوه:
- جاری یه کهم، سالّی ۱۳۰۶ هیجری هه تاوی (۱۲۹۵ز) له سنه، له لایه ن حاجی یحیی معرفت کردستانییه وه چاپ و بلاوکراوه ته وه .
- جاری دووهم، ساڵی ۱۳٦۲ هیجری ههتاوی (۱۹۸۳ز) له تاران (نشرما) له لایهن احمد کرمییهوه.
- جاری سێیهم، ساڵی ۱۳۷۷ هیجری ههتاوی (۱۹۹۸ز) له تاران (انتشارات امیر بهادر) له لایهن سدیق سهفی زاده (بۆرهکهیی)یهوه.
- شیعرهکانی ناو چاپی یه کهم و دووهمی دیوانه کهی فارسین. به لام چاپه کهی (بوّره که یی)، جگه له شیعره فارسییه کانی، ۱۹۲۹ به یتی کوردی تیّدایه، که زوّربهی شیعره کوردی ه کانی به دیالیّکتی (گوّران)ن. هه ندی شیعری تری به دیالیّکتی کرمانجی خواروو به پالّ دراون، که زمانه کهی و جوّری دارشتنی و سوّزه کهی له شیعری مهستووره ناچن.
 - ٢- مجمع الادباء، كه بيوگرافيي شاعيراني كورده.
 - ٣- عقايد ساڵي ١٩٩٨ له لايهن عهبدوللا مهردوٚخييهوه له سويّد له چاپ دراوه.
- ٤- تاریخ اردلان سالّی ۱۳٤۳ هیـ جـری هـ تاوی (۱۹۹۶ز) له لایه ن (ناصـر آزاد پور) له چاپخانهی به هرامی له سنه له چاپ دراوه. دواتر دکتور حهسه ن جاف و ماموّستا شکور مستهفا، کردوویانه ته کوردی و به ناوی (میّرووی ئه رده لان) هوه، له سالّی ۱۹۸۹ له به غدا له لایه ن (ده زگای پوّشنبیری و بلاوکردنه وی کوردی)یه وه چاپ و بلاویان کردووه ته وه.
- ئەم تەقەللايەى ئىدمە لەم چەند لاپەرەيەدا، خويندنەوميەكى ئەم بەرھەمە مىتروويىيەى مەستوورەيە، كە بەناوى (مىرووى ئەردەلان)موم ناوى دەبەيىن.

میرنشینی (ئەردەلان) دووەمین میرنشینی کوردە، کە دوای میرنشینی (بتلیس) مینشینی (ئەردەلان) دووەمین میرنشینی کوردە، کە دوای میرنشینی (بتلیس) مینشرووی فهرمانرەوایانی خوی بەرپنگوپیکی تۆمسار کردبیخ. خیز ئەگهر (بیرەوەرییهکانی مەئموون بهگی کوری بینگهبهگی)(۱)، وەک (میژووی فهرمانرەوایانی ئەردەلان، بهیهکهمین سهرچاوهی مییژوویی وەربگرین، که سسالی (۹۸۵ کیوچی–۷۷۰ زاینی)، واته: (۲۰) سسال پیش تهواوکردنی (شهرەفنامه–۹۵۰ ز)(۲) نووسیویتی، ئهوا میرنشینی ئهردهلان دەبیته یهکهمین میرنشینی کوردی، که مییژووهکهی له لایهن میرژوونووسانی ئهردهلانهوه، سهرلهبهر و بهسهریهکهوه نووسرابیتهوه.

مهستوور دی کور دستانی: ماهشه ردف خانم (۱۸۰۳–۱۸۶۷ز) شهشه مین منتروونووسى دواي ئەو بۆلە منتروونووسىەيە، كە منترووي فەرمانر مواپانى ئەردەلانىان نووسىسوەتەۋە؛ واتە: مەسىتوۋرە دەكەۋىتە دواى: مەئموۋن بەگ، شهرهفخان، مهلا محهمه دي شهريف(٣)، محهمه د ئيبراهيمي نهرده لأني(٤) و خەسىر دو. يەگى ئەر دەلان(٥) و لە ناو ئەمانەشدا جگە لە مەئموون يەگ و شەر دفخان - که ههردووکیان خویان فهرمانرهوا و میرزاده بوون - ئیتر مهلا محهمهد شهریف، محهمه و تیبراهیمی نهرده لانی، خهسره و به کی نهرده لان لهسهر راسىيارده و داخوازيي راسته وخوّي خهسره وخاني ئهرده لأن (؟ –١٧٩١ز)، ئەمانوللاخانى ئەردەلان (١٧٧٥–١٨٢٤ز) و خەسىر ەوخانى ناكام (١٨٠٠– ١٨٣٤ز)، دەستىان بەنووسىينەوەي مېژووي فەرمانرەوايانى ئەردەلان كردووە؛ كە دیاره دوئی بزانین مهستوورهی کوردستانیش، له سهردهمی (محهمه باغا)ی بانسری خبوّیه وه؛ کنه خنه زوور و فنه رمنانده ی له شکر و ناوه رینکر اوی نزیکی ئەمانوللاخانى گەورە بوۋە، تا رۆژگارى (ئەبولچەسلەن بەگ)ى باۋكى، كە ژنبراي ئەمانوللاخان و جنى متمانەي بووە، تا ژپانى راستەوخۆي خودى مەستوورە - كە هاوستهری خهستر دوختانی دووهم (ناکتام) بووه – لهگهلٌ ستهر لهتهری منام و خزمه کانیدا، له ناوجه رگه ی داوده سگای فه رمانره وایه تی نه رده لاندا، هه مه کاره و نووستهر و کاریه دهستی با لابوون و له سته رجاوهی ههوال و فه رمان و برپاره کانی فهرمانر هوایانهوه نزیک بوون(۱).

كەواتە مەستوورە جگە لەوەي پشتاوپشت بەبنەماله، لە دەسگا بالإكانى

فهرمان دوایه تیی ئه ده لاندا بوون، له هه مان کاتدا له ناو خیزان و که شوهه وایه کی خویدنده واری و رووناکبیریدا په روه رده بووه و له کتیب خانه ده وله مه نده کانی ئه رده لانی شه وی نامیه نامی و پشتی وانیی مه ستووره یان داوه تا (میژووی ئه رده لان) هکه ی به به راورد له چاو میژوونووسانی به رله خویدا، تیروته سه لتر و ده و له مه ندتر بی.

لهمانهش لهبهرچاوتر و سهرباری ئهم پهیامهش، مهستووره پیچهوانهی میزوونووسهکانی پیش خوی و ئهوانهش له دوای مهستوورهوه میزووی میرانی ئهرده لانیان نووسیوه ته وه، تاقانه میزوونووسیکه که بنهچهی میرانی ئهرده لان، بو سهر بنهچهی (ئهرده شیری بابهکان) دهباته وه (۸). که دیاره ئهمهیشی له و بروایه وه هیناوه، گوایه زنجیره ی دهسه لاتدارانی (ساسانی)، له کوردانی (شوانکاره)ن.

ئیتر هەر لۆرەوە لە رەھەندەكانى بىرى مەستوورە دەگەین، كە لەلايەكەوە پێمان دەڵێ: لە بەرنامەيەكدا بەشىوێن رەسەنترین رەچەلٚەكى كورددا چووە و لە لايەكى تریشەوە پێمان دەڵێ: دەبێ بەچاوێكى جیاواز و تایبەت سەیرى بیركردنەوە و كەسايەتىي مەستوورە بكەین، نەك وەك ئافرەتێكى سـێبەرى ئەو یۆلە (ییاو)ە

میژوونووسهی به رله مهستووره میژووی ئه رده لانیان نووسیوه. به لام ئهمه به و میژوونووسهی به رله نهمه به و میژووی ئه رده لان) هکهیدا، سه رپیچی له ریباز و به رنامه ی میژوونووسانی پیش خوی به گشتی و له (شهره فضان) به تاییه تی کسردبی، چونکه ئهمیش وه ک ئه وان و ئه وانیش پهیپه ویان له ریبازه کهی رشه ره فضان) کردووه و ههموویان ریبازه کهیان بریتی بووه له وه ی سه رباسه کانیان به ناوی (میره کان) یان (کهسه کان) دهست پی بکه ن و له ویوه، له ژیر ناوی ئه واندا روود اوه کانیان گیراوه ته وه.

جگه لهمسهش له ههمسان کساتدا ئامساژه به و سسه رچاوانه شده دهکسات، کسه له نووسینه وهی (میر ژووی ئه رده لان)دا، که لکی لی وهرگر توون. به تاییه تی هه ردوو میر ژووه که ی (زبده التواریخ)ی مه لا مصهمه د شهریف (قازی ئه رده لان) و (لب التواریخ)ی خوسره و به گی ئه رده لان (۹). جیا له وهی له زوّر په رهگر افدا که به پیویستی زانیبی، شیعری فارسی، شیعری شاعیرانی تر، په ندی عه رهبی و ئایه تی قور ئانی، له گه ل گیرانه وه کاندا گونجاندووه، که ئه مانه شهمووی، به لگه ی ئه وه نه مهستووره، خاوه نیله یه کی بالای روشنبیری بووه.

مەستوورە لەمەر چۆنىتىى دەستېنك و نووسىنەوەى (مىزووى ئەردەلان)ەوە، لە بەرايىيە ھەندى قشەى برووسكەئاسا دەنووسى، كە بۆ ئاگادارى لەسەر بەرنامەى نووسىنەكەى، دەبى ئاورى خىرايان لى بدەينەوە.

۱- مەستوورە دەنووسىن: (پاش متالاو و نامە گۆرىنەوە...)(۱۰)؛ واتە: بەرلەوەى قەللەم بخەملە سلەر كاغەز و تاكە وشەيەكىش بنووسىم، دەسىتىم بەخلوننەدەەى سلەرچاوە و كەرەسلەى نووسىينى مىنژووەكەم كرد، ئەوسا كەوتمە نامە نووسىين و پرس و راویژ گۆرىنەوە لەگەل شارەزايان و ئاگاداران و رووناكبىراندا(۱۱)؛ تا زۆرترين زانيارى لە زۆرترين سلەرچاوەوە كۆ بكەملەوە و لىنيان ھەلبژىرم. كە ئەم بەرنامەيەى مەستوورە، لە ھەمان كاتدا فراوانتركردنى ئەو روانگە و ئاسۆيەيە كە مىنژوونووسانى بەر لە مەستوورە لىنيانەوە نوارىوە و زانيارىيەكانى يەكتريان دووبارە كردووەتەوە.

هەلبەتە كە دەلىّ: (پاش متالا و...) مەبەسىتى خويندنەوەى سىەرچاوەيە لەسىەر كەرەسىەى خاو و بابەتى مىتروويى؛ ئەگىنا مەستوورە زۆر يىش دەستىپكردنى

نووسینه وهی (میژووی ئهرده لآن)، بهرده وام له کتیبخانه ده ولهمهنده کانی خویان و سهرانی ئهرده لاندا خهریکی خویان و سهرانی ئهرده لاندا خهریکی خویندنه وه و موتالا بووه و هه ردوای فیربوونی نووسین و خویندنه وه، وه که خوی ده لیّ: (که دهستم خامه ی ئاشنایی گرت... مهیلی سروشتیم و ئاره زووی زگماکم، به متالای کتیبان ده بزووت....)(۱۲).

۲- مەسىتوورە لە بارەى بەرنامەى مىێژووەكەيەوە دەنووسىێ: (بەسىروشىتى بۆێسەدار و زەينى رەخنەگرانەوە...)(۱۳)؛ واتە: بەشەوق و تاسەيەكى ئاگرىنەوە كەوتمە سەر كەڵكەڵە و خولياى نووسىينى مىێژووى ئەردەڵان. بەڵام لە كاتى نووسىيندا، سنوورم بۆ ئەم تاسە و پەرۆشە ئاگرىنە ديارى كرد و نەمەپێشت سنوورى ھۆش و زەينى رەخنەگرانەم بتەنێتەوە؛ بەڵكو بەگيانى رەخنەگرانەو، رەخنەم لە ئەزموونى نووسەرانى پێش خۆم و ھەڵسەنگاندنەكانى خۆمىش دەگرت و ھەمىشە بەگيانى پرسيار لەخۆكردن و توێژينەوەوە، لەگەڵ رووداوەكاندا دەژيام. بۆيە لە كاتى نووسىينەوەى مىێژووەكەيدا و لە بەرامبەر ھەر رووداوككا، كە زۆر لىيى دۆنيا نەبووبێ و بۆى بووبێتە جێى لەسەر وەستان و دڵەراوكە، دەنووسێ: لىيى دڵنيا نەبووبێ و بۆى بووبێتە جێى لەسەر وەستان و دڵەراوكە، دەنووسێ: (ئەقلێى بى خەوش و چێژ و سەلىقەى راست، ئەم قسەيە ناسەلىتنێ)(١٠) يان: (خوا بۆ خۆى دۆزا ھەر خۆى لە راسىتىيى ھەموو شىتێ ئاگادارە)(١٥) يان: (خوا بۆ خۆى دەزانێ)(١٠))

ئهم ههست و هۆشه پر له رامانهی مهستووره، له نووسینهوهی میرژووی نهرده لاندا ههر بهتهنیا لهم چهند رسته خیرایانهدا دهرناکهون؛ بهلکو له یهکهمین خویندنهوهی میرژووهکهیدا، ههست بهوه دهکری که مهستووره، ههر له سهردهمی مندالی و ههرزهکارییهوه، بهچاوی سهرنج و تویژینهوهوه، رووداوهکانی نزیک و دووری خوی ههلسهنگاندووه و دهرکی بهوه کردووه؛ که ئهو جوگرافیا و پلهوپایهیهی خوی و بنهمالهکهی تیایدا دهژین، له لووتکهی داودهسگاکانی میرنشینهکهوه نزیکه و دهبی سهرنجی وردیان بدریتی.

لهم بوارهدا مهستووره له باسی ناوبانگی قه لای (حهسه ناوا)دا دهنووسی: (باسوخواسی له ههموو دیرؤک و میژووی دنیادا تؤمار کراوه و پهسن و وهسفی له پهرتووک و دهفتهری زورینهی جیهاندا نووسراوه... من ئهم کهمینهیه، بهچاوی خوّم دیتم بالیوزی رووس و ئینگلیز، له سهردهمی فهرمانرهوایه تیی ئهمانوللآخانی

والیدا بهناوی دیتنی ئهم قهلایهوه بهسهر کوردستان (سنه)دا تێپهڕین و لهگهلّ ئهوهشدا، که قهلاکه وێرانه بوو، سهردانی شوێنهوار و کهلاوهکهیان دهکرد)(۱۸).

ئهم بیرهوهرییهی مهستووره دهیگیّریّتهوه، یادگاری سالآنی پیش چوونیّتی بوّ حهرمسهرای خهسرهوخانی هاوسهری، که له تهمهنی ۲۵ سالّیدا، واته: له ۱۸۲۸ز دا بووهته هاوسهری، که دیاره مهبهستیشی له بالّیوّزی ئینگلیز ههر دهبیّ: جان مالکوّلّم (۱۷۲۹ز – ۱۸۳۲ز)(۱۹) بیّت که ۳ جار سهردانی شاری سنهی کردووه، به لام ۲ جاریان پیش سهدهی نوّزده و جاری سیّیهمیش سالّی ۱۸۰۸ز چووهته سنه و لهم سالآنهشدا دیاره مهستووره تهمهنی ههر نزیکهی هسالآنه و بو نهو تهمهنهش، مایهی زیرهکییه، نهگهر بزانیّ نهو گهریدهیه بالّیوّزه، یا

به لام ئه و کاته ی (پیچ) سه ردانی شاری سنه ی کردووه، ته مه نی مه ستووره له ده روبه ری (۱۸-۱۷) سالاندا بووه (پیچ)یش که له هاوینی سالی ۱۸۲۰ زدا، چووه ته (سنه)، باسی ئه وه ناکات سه ردانی (قه لای هه سه ناوا)ی کردبیت. له به رئه وه و مه و ده و تمان – هه رده بی مه ستووره مه به ستی له بالیوزی ئینگلیز، (جان مالکولام) بیت، نه ک (کلودیوس جیمس پیچ)(۲۰).

ههر له بواری گیرانهوهی بیرهوهریی سهردهمی مندالیّتیی خوّیدا، بیرهوهرییهکی گرنگ سهبارهت بهناکوّکی و ناتهباییی نیّ وان مییرنشینی تهرده لاّن و بابان دهگیریّتهوه، که له کاتی خویّندنهوهیدا دهم ودهست خویّنهر ههست بهپهژارهی مهستووره دهکات و له دوتویّی گیرانهوهکهدا خوّرگهیهکی شاراوهی مهستووره ههست پی دهکات، بو نهوهی نهنجامهکهی بهجوریّکی تر بکهوتایهتهوه، که پوختهکهی بهمجوره بووه:

سالّی (۱۳۱ک – ۱۷۲۳ز)، خانهپاشای میری بابان هیّرش دهکاته سهر شاری (سنه) و دهیگری و دواییش وهک مهستووره دهلّی: «لهو جیّگایهی که ئیّستا باخییکه و نموونهی بهههشتی بهرینه و نزیکی کوشک و تهلاری مهرکهزی میرنشینه و بهفیردهوس بهناوبانگه، قوتابخانهیه کی بنیات نا و له مهودایه کی کورتدا، له منارهیه کی جوانی لیّ دروست کرد، تا سهردهمی فهرمانرهواییی پرشانازیی نهمانوللاخانیش ههر مابوو و خوشم دیتم، نهمانوللاخان لهبهرئهوهی

بوونی ئهم مناره و ئاسهواری بهمایهی سهرشوّریی ئهرده لانهکان دهزانی، ویّران و خاپوور کرد و داری بهسه بهردییهوه نههیّشت....(۲۱).

مەستوورە ساڵى ٥٤٨١ز دەستى بەنووسىنى (مێژووى ئەردەلان) كردووە، كە لەم كاتەدا تەمەنى مەستوورە ٤٢ ساللە و ئىتىر دلنىيايە لەوەى لەو تەمەنەدا زەخىرەيەكى زۆرى ئاگادارىي راستەوخۆى لە رووداوەكانى سەرومرى نىوەى يەكەمى سەدەى نۆزدە ھەيە و ئەم نىو سەدەيەش بۆ ھەموو مىرنشىنەكانى كورد، ناسكترىن قىزناغى وەرسوورانە، لە ھەموو روويەكى سىياسى، كۆمەلايەتى و رووناكبىرى و ديارىكردنى چارەنووسىيانەوە.

مهستوورهش وهک نووسهرانی پیش خوی، ههر له شاری سنهدا دهستی بەنووسىينى (مێژووي ئەردەلان) كردووه. كە شارى (سنه) نزيكەي ۲۱۰ ساڵ پێش ئەم مێژووەى مەستوورە، وەك دوايين يێتەختى ميرنشينى ئەردەلان ىنىات نراوە. به لام شاری (سنه) په کهمن نته ختی میرنشینه که نه بووه؛ په لکو له ماوهی نزیکهی ۱۵۰ سالنکدا، ٤ جار مهلّبهندی دهسهلات و بنتهختیان له شویننکهوه بق شويننکي تر، جنگهگورکێ بێ کردووه. له سهرهتادا له (قهڵاي زهڵم) (٦٤هک – ۱۱۲۸ز) و دواتر له (قـه لای مـهریوان) (۹۲۹ک – ۲۰۵۱ز) و دواییش له (قـه لای يلنگان) و دواي ئەمىش بۆ (قەلاي حەسەن ئاوا) و دوايين جارىش شارى سنەي ئنستایان له (۱۹۳۸ز)دا دروست کرد و به په کچاری تبایدا مانه وه، که ميِّرْوونووسـهكاني ئەردەلان دەليّن: نياز له رووخاندنى قەلاكانى زەلم، يلنگان و حەسەن ئاوا ئەوە بووە تا ئىتر ھىچ كام لە مىرەكانى ئەردەلان، نەتوانن لە كاتى سهربنچي و ياخىدووندا له باشاكاني ئنران، خۆپانى تندا قايم بكەن(٢٢). بەلام ئەم قسانەيان بۆ دڵنەوايى و دڵنياكردنى ياشاكانى ئێران نووسيوه؛ ئەگينا نياز لهم جيْگهگۆركێ و خۆ گەياندنەوە ناو باوەشى ئيران، خۆ دەربازكردن بووە، لە سنووری دهسه لاتی عوسمانی و دهستدریژییه کانی یاشه روزی (۲۲) و خویار استن بووه له و چهرمهسهری و کارهساته پر مهینهتیپانهی بهسهر (وهک نموونه) ميرنشيني (بابان)ي هاوسنووري ميرنشيني (ئەردەلان)ياندا هينا. چونکه ئەگەرچى ھەڭكەوتى چىۆبۆلىتىكىي قەڭەمرەوي ئەردەلان، شىنوە نزىكايەتىيەكى لهگهڵ قهڵهمرهوی (بابان) بووه و له ماوهی حوکمرانی میرهکانی ئهرده لاندا، تووشی گەلئ شەر و كێشەي گەورە و خوێناوى بوون، بەلام بەدرێژاپيى چەند سهدهیهک له زوّر لایهنی کوّمه لایه تی، ئابووری، سیاسییه وه، له چاو (بوّ نموونه) میرانی باباندا، ناوچه کهیان پاریزراوتر و ئارامتر و گهشه کردووتر بووه؛ لهبهرئه وی:

- ۱ میرنشینی بابان زورجار لهگه ناوهندی ههردوو دهولهتی ئیرانی و عوسمانیدا بهشهر هاتوون.
- ۲- میرنشینی ئەردەلان بەلای زۆرەوە ھەر لەگەل دەوللەتى عوسىمانىدا بەشەر ھاتوون و لەمەشدا ھەلكەوتى ناوچەكەيان، ئەوەندەى ناوچەى مىرنشىينى بابان نەدەكەوتە سەرەرتى لەشكركۆشىيى شەر و بەيەكدا ھەلپژان.
- ٣- ميرهكاني ئەردەلان لە دواي خق خزاندنەوھ ناو قەلەمرەوي ئىران، ھەمىشلە و راسته وخوّ له لايهن شايه كانى ده ولهتى ناوهندييه وه فرمانى به ريوهبردنى محرنشینه که یان بق دیاریکراوه؛ که نهم شایانهی نفران – کهم تا کورتنک – شتنکیان له منژووی گهلانی ئنران و کولتووری ناوجهکانی گهلانی ئنران زانىيوە، بەبنىچەوانەي مىرنشىنگەلى كوردى ژېر دەسبەلاتى غوسىمانى، كە ههمیشه له لایهن یهکیک له والییهکانی مووسل و بهغداوه میرنشینیان بق دیاری دهکرا و زورینهی ئهو والصانهی مووسل و بهغدایش، نهک ههر بنشتر لهناو كۆمه لْگاى عوسمانىدا پەروەردە نەبوون و ئاگادارىيان لە دابونەرىت و کولتووری گەلانی ناو قەلەمرەوى ئىمىراتۆرى عوسمانى نەبوو، بەلكو خەلكانى دەرەوەي قەلەمىرەوي عوسىمانى بوون و بەھەمىوو كولتىوورىكى گەلانى عوسماني، نامق و نهشارهزا بوون. كه دياره ئهم دوو جوّر بهريوهبردنهش، له ههردوو بارهکهی ناو تُتران و عوسمانیدا، کاردانهوهی خوّیان ههبووه و له بارى يەكەمدا: شايەكانى ئۆران، راستەوخۆ يردى يۆوەندىي ھەمەلايەنەيان لهگهل ميراني ئەردەلانيدا ھەلبەستوۋە و ھاتوچۆ و خزمايەتى و ژن و ثنخوازیشیان لهگهل یهکتردا کردووه، به لام له باری دووهمدا: والییهکانی عوسماني، له تاكامي كهمتر له يهكگهيشتنيان لهگهل ميراني كورددا، هەمىشىه شەر و ئاژاوەيان لەگەل يەكتردا ھەبوۋە، ھەر لەبەرئەمەش بوۋە ئەو شهر و شالاوهی که له سهرهتای دروستیوونی دهولهتی سهفهوی (۱۵۰۲ – ۱۷۳٦ز)ی شیعه مهزههبهوه، بو سهر ناوچهکانی سوننی مهزههب و دهولهتی

عوسمانی دهکران و لهمهشدا زوّربهی کوردانی خوّرئاوای ئیّران و قهلّهمرهوی ئهرده لاّنیشی دهگرتهوه و زیانی زوّری سهرومال، له کوردانی سوننی مهزهه به دهکهوت. به لام دواتر و بهتیّپه پبوونی پوّژگار، له سهردهمی شا عهباس دهکهوت. به لام دواتر و بهتیّپه پبوونی پوّژگار، له سهردهمی شا عهباس لانهواییی دهوله تی سهفهوی و دواتریش بو دلّنهواییی دهوله تی قاجار، خوّیان دلّنهواییی دهوله تی قاجار، خوّیان و ههندی له دهست و پیّوهندیان دهبوونه شیعه مهزهه و ههندی جاریش ژن و ژنخوازیشیان لهگهل بنهمالهکانی ههردوو دهرباردا دهکرد(۱۹۲) و بهمه شخویان له شهری یهکیّک لهو دوو دهولهته (واته: دهولهتی ئیّران) دهپاراست و لهم بارهشدا دهولهتی عوسمانی، کهمتر توانا و دهرفهتی دهستیّوهردان و ئاژاوهنانه وهی له کاروباری ناوخوّی میرنشینی ئهرده لاندا بوّ دهمایه وه. ئهم میرنشینی ئهرده لانی خاو دهکرده و و لیرهوه پاگرتن، یان تیّکچوونی ئارام و میرنشینی ئهرده لانی خاو دهکرده و و لیرهوه پاگرتن، یان تیّکچوونی ئارام و ئاشتیی خودی دهولهتی ناوهندی ئیّرانه وه، چ له ناوخق، لهسهر دهسه لات، یان ئاشتیی خودی دهولهتی ناوهندی ئیّرانه وه، چ له ناوخق، لهسهر دهسه لات، یان لهگه لههردوو دهولهتی ناوهندی ئیّرانه وه، چ له ناوخق، لهسهر دهسه لات، یان لهگه له هدردو دهولهتی عوسمانی و رووسیادا؛ نهک شتی تر.

بۆیه پهیپهوکردنی ئهم سیاسهته، له لایهن میران و سهرانی ئهرده لانهوه، بووه نهریت پهیپه پهیپهوکردنی ئهم سیاسهته، له لایهن میران و بهدریژاییی ئالوگوپهکانی دهسه لاتداریّت یی دهولهتی ناوهندیی ئیّران، مییرانی ئهرده لآن به پهزامهندیی شاهه کانی ئیّران داده نران و لاده بران؛ تهنیا بق ماوهیه کی کهم نه بیّت، لهگه ل کهریم خانی زهنددا نیّوانیان باش نه بووه، که دواتر ئهوه شیان چاره سهر کردووه (۲۰).

بهواتهیه کی تر، ئهم سیاسه تی خوّگونجاندن و خوّ سازکردنه ی میرانی میرانی بهرودوای ئهرده لآن، لهگه ل دهسه لآتی ناوه ندیی ئیراندا، تهقه للاّ بووه بو گهران بهدوای ئارام و ئاسایش هیشتنه وهی میرنشینه کهیان. که ئهم تهقه للاّ پشوودریژه له دوای دروستکردنی شاری (سنه) وه بوّ ماوه ی نزیکه ی چهند سه دهیه ک بتوانن زهمینه ی دابینکردنی ژیار و ئابووری و خویّنده واری و رووناکبیری و ته لارسازی خوش بکهن و له مهیدانی رووناکبیریشدا میرنشینی ئهرده لآن، له دوای میرنشینی (بتلیس) هوه، دووه مین میرنشینی کوردین که میّژووی میرنشینه کهیان،

بهتهقهللای چهند میژوونووسیک بنووسریتهوه.

ههر له ئاكامى ئهم ههلومهرجهشدا مهستووره له ناو تهلاره ههره جوانهكانى سهرتاسهرى كوردستاندا، دهستى بهنووسينهوهى (ميّژووى ئهردهلان) كرد؛ كه تهلاره شيرين و نازدارهكهى مهستووره، هيّشتا له تهلاره ناياب و بهرچاوهكانى ئيستاى شارى سنهيه.

به لام میرنشینگهلی کوردی بندهستی عوسیمانی، ببوونه مهیدانی پر له دهستیوهردانی والییهکانی عوسیمانی و سهرانی قاجاری له کاروباری ناوخوّی ههردوو میرنشینی بابان و سوّراندا (بهتایبهتی) و باژاوه و دووبهرهکی و شهری براکوژی نانهوه له نیوان سهران و بهندامانی بنهمالهی بابان و شهری میرنشینی بابان لهگهل میرنشینی سوّراندا و بهههموویشیان بوّقره و باسایشیان له قهلهمرهوهکانیاندا نههیشتبوو؛ بوّیه له کاتیّکدا (وهک نموونه) بهمانوللاخانی گهورهی بهردهلان، داخوازی نووسینی میّرووی میرانی بهردهلان له: (محهمه بیبراهیم بهردهلان)(۲۲) دهکات؛ ههر لهم سهروبهندهدایه که گهریدهیهکی وهک (کلوّدیوس جیّمس ریچ) کاتیّ له بارهی میّرووی بنهمالهی (بابان)هوه، لهگهل (محموود پاشای میری بابان)دا دهدویّن؛ باوای دهگیریّتهوه:

(ئەمرۆ ۷ى تشىرىنى يەكەمى ۱۸۲۰ز لەگەل مەحموود پاشاى باباندا كە باسى مىترووى كوردستانمان كرد، پىم بەجەرگى خۆمدا نا و سەرسامىيى خۆمم بۆ باسكرد، كە بۆچى ئاگادارى تەواوى لە مىترووى بنەمالەكەيان نىيە. ئەويش بەنەزاكەت و سەنگىنىيەو، پىمى وت: ئەو مىتروو، شايستەى نووسىينەو، نىيە؛ چونكە مىترووى بنەمالەيەكى دەسەلاتدارە. منىش پىم وت: بەلام بنەمالەكەيان مىتروويەكى دوورى ھەيە و شەرەفمەندن(۲۷).

هه لبه ته وه لامه که ی مه حصوود پاشا، (ریچ)ی قایل نه کردووه؛ چونکه (ریچ) ده زانی مه حموود پاشا و سه رانی بابان، به هوی سه رقالییانه و به شه و ئاژاوه ی ناوخوّیان و ده ره وه، ناپه رژیّنه سه رئاوه دانکردنه وهی هه ریّمه که یان و نووسینه وهی میّرووی میرنشینه که یان؛ به تایب ه تی دوای مه رگی ئه وره حمان پاشا (۱۸۱۳ز) باوکی مه حموود پاشا، که پیّشتر (ریچ) ناسیویّتی و ئاگاداری زوّری له باره ی فراوان خوازی و هیّرش و هه لم ه ته سه رکه و تووه کانییه وه هه بووه و ئیستاش فراوان خوازی و میّرش و هه لم ه ته سه رکه و تووه کانییه وه هه بووه و ئیّستاش

نیشانه کانی لاوا زبوونی دهرکه وتووه.

به لأم لترودا بق به بير هننانه وه، دويي بلّنين: يَهم برسيارهي (ربيج) له مهجموود باشای دهکات، دوای نُهو سهردان و دیدهنسیهی (ریج)ه، بق شاری (سنه) و ديداريّتي لهگهڵ ئهمانولڵإخان و سهراسيمهبووني (ريچ)ه، بهبينيني تهلاره ناوازه و نازدارهکانی ناو شاری (سنه)، که ههر لهم سهفهره دریژهیدا، بو میرنشینی ئەردەلانى كردووە و ھەر لەم سەفەرەشىدا لاي ئەمانوللاخان، نوسىخەيەكى (شهرهفنامه)ی وهک (میدرووی کورد) وهرگرتووه (۲۸) و ههر لهم سهفهرهیشیدا بنحه وانهى ئهم لاوازيدهي مهجموود باشا، له دهسه لآت و تواناي ئهمانو للأخاندا دەىىنى و دەلىن: (ئەمانوللاخان... خىزى سەردارى وەخت و خاوەن بريار و سياسهتي ئيرانه...(٢٩)) كه ديسان ئهم دهسه لاته به هيزهي ئهرده لانيش، له سالي (۱۸۲٤ز)دا بهمه رگی ئهمانوللآخان و له چی دانبشتنی خهسر هوخانی کوری و هاوسهری داهاتووی مهستوور و(۳۰) دوایی دنت و لنره بهدواوه سهرهتاکانی لاوازی و لەبەريەك ھەلۆەشانى ئەم مىرنشىينەش دەردەكەوى، بەتاپبەتى دواي مەرگى خهسره وخان (۱۸۳٤ز) و دهستیوه ردانی (حوسن جیهان)ی ژنی یه کهمی خەسىرەوخان و ناكۆكىي نيوان ھەردوو كورەكەيان، رەزا قولىخان و غولام شاخان له كاروباري ميرنشينهكه، لهسه دهسه لاتي ميرايهتي گرتنه دهست؛ كه مەستوورە كاتى بەدۈورىىنىيەكى ھۆشىيارانەۋە، رۇۋداۋەكان تاۋتۇي دەكات، دهگاته ئەو ئەنجامەي لە مىرۋووەكەيدا دەلىن: (ئىدى ئىدى و نەختە نەختە ئەم سهربزیّوی و سهرسهختی و گویّنهدانه بوو به هوی نهوهی شا (محهمه د شا) يشتيان تى كا و روويان لى وەرگىرى و گوييان راكىشى، تەنانەت دەتوانىن بلىين: (شا هاته سهر ئهو بریارهی، که بناخهی ئهم بنهمالهیه تیک دا و داری بهسهر بەردەوە نەھىللىق)(٣١).

به لام ههر له و سهربه ندهدا و پیچه وانه ی لاوازبوونی ئهم دوو میرنشینه ی بابان و ئهرده لان، له سهره تای (۱۸۲۰ز) به دواوه، سهره تاکسانی درموشانه وه و فراوانخوازیی ههردوو میرنشینی (سوّران) و (بوّتان) به فهرمانده یبی میر محهمه دی روواندز (۱۸۷۸ – ۱۸۸۸ز) و میر به درخان (۱۸۰۳ – ۱۸۹۹)(۲۲) بوّ رزگاری له دهست زولمی عوسمانی دهرده که ون که ده وله تی عوسمانی، ته قه للای ههردوو میره که به مه ترسیی گهوره بوّسه رخوی ده زانی و له ریّگه ی له شکرکیشی

و هيرشهوه بهرودوا (۱۸۳۸) و (۱۸٤۷) له ناويان دهبات.

ئهم رووداوانه و گههلی رووداوی تری گهرنگ، دهکهونه قهوناغی ژیانی مهستووره وه. بۆیه ئهزموونی قوناغیی ژیانی مهستووره، ئهزموونی قوناغیکی ناسک و پر له کارهسات و وهسووران و چارهنووسسازی سیاسیی کورده. بهتایبهتیش که همردوو ریکهوتننامه ی یهکهم (۱۸۲۳ز) و دووهم (۱۸۲۷ز)ی (ئهرزروم)ی نیوان ئیران و عوسمانی، دهکهونه قوناغی نیوه ی دووه می ژیانی مهستووره وه.

ئهم دوو ریّکهوتننامهیه، له دهمیّکهوه بهناوبژیی رووسیا و ئینگلستان، زهمینهی بوّ خـوّش دهکـرا و دوای تهقهللایه کی زوّر، گـهیاندیانه ئهنجـام، تا بههوّیهوه زهمینه ش بوّ لهناوبردنی مـیرنشینه کانی کورد خوّش بکهن. لهم بوارهدا ئهم نموونهیه دهگیّرینهوه:

سهرهتای سالّی ۱۸٤۲ز عهلی رهزای والیی بهغدا، مهحموود پاشای میری بابان لادهدا و تهحمه د پاشای کوری سلیّمان پاشای برازای مهحمود پاشای له جیّ دانا. مهحمود پاشاش بهخوّی و خاوخیّزان و دهستوپیّوهندهکانییه وه، پهنای بو تیران، بو لای رهزا قولیخانی میری تهرده لآن برد. دوای ماوه یه که بردیانه تاران و سهردانی محهمه د شای قاجار (۱۸۳۵–۱۸۶۸ز)یان کرد. شاش پیّشوازی و خهلاتی کرد و فهرمانی به رهزا قولیخان کرد، تا لهشکر ساز بکهن و مهحموود پاشا بهخورتی بو سلیّمانی به پهرند قولی و ناو شاری سلیّمانی دهست پی کرد. به لاّم بهربلاویان بو سهر قهلهمرهویی بابان و ناو شاری سلیّمانی دهست پیّ کرد. به لاّم هیّرشیکی خافلگیرانه ی عهدولّلا پاشای والی سلیّمانیدا، بو سهر بارهگای هیّرشیکی خافلگیرانه ی عهدولّلا پاشای والی سلیّمانیدا، بو سهر بارهگای هیّرشیکی خافلگیرانه یعهدولّلا پاشای والی سلیّمانیدا، بو سهر بارهگای

دواتر، ئیران لهسه رئهم هیرشهی عهبدوللا پاشادا، که دهستدریزیی بو سه خاکی له مهریوان کردووه و پیشیلی ماددهی یهکهمی پهیماننامهی ئهرز وقمی کردووه، شکاتی لای سهرانی عوسمانی، له عهبدوللا پاشا کرد. ئهوانیش بانگیان کردهوه بهغدا و ئهحمه پاشای برایان له جی دانایهوه و دوای ماوهیه کی تر چهندان ئالوگور و رووداوی تر، نهجیب پاشای بهغدا – که له جیی عهلی رهزا دانرابوو – له ریگهی لهشکرکیشی و هیرشهوه، دهسه لاتی میرایه تیی بابانیان لی

سەندن و له جيني ئەوان، كاربەدەسىتى خۆيان دانا.

هاوکات لهولاشهوه له ئیران، لهسهر تیکشکانهکهی پهزا قولیخان – له دهشتی مهریوان – محهمه سای قاجار بیانووی لابردن و هه نه کاندنی میرنشینی ئهرده لانی چنگ کهوت و دوای زنجیرهیه ک ئالوگوپ بپیاریان دا خهسرهوخانی گورجی، وه که فهرمانپهوای پاستهوخوی قاجاری، بو (سنه) بنیرن. ئهویش به گهیشتنی بو شاری سنه، پهزا قولیخانی بهزنجیرکراوی بو تاران نارد. بهدوایدا دهستوپیوهنده کانی پهزا قولیخان و ئهمانوللاخانی برا بچکولهی، به همریه کهیان به لایه کدا ئاواره و پهرتهوازه بوون. که مهستووره و نزیکه کانیشی، له سهروبه ندی تهواوکردنی (میژووی ئهرده لان)دا – بهر ئهم پهرتهوازه بوون و دواتر سلامانی کردووه؛ که ورده کارییه کانی ئهم پووداوانه ی سالانی دوایی قوناخی سلیمانی کردووه؛ که ورده کارییه کانی ئهم پووداوانه ی سالانی دوایی قوناخی میرنشینی ئهرده لان و بابانی، زور زیره کانه و ئاگادارانه، بو میژووی ئهرده لان و میرنشینی ئهرده و وه کی پاستگوترین شایه تحالایکی ئاگادار و هوشیاری پوژگاری خوی، دوا لاپه په کانی (میژووی ئهرده لان)ه کهی، بهدهم ئهم دوا کوچه پپ

گیّرانهوهکانی مهستووره له (میّرژووی ئهرده لان)دا، ههروهک سهدان جار لهو گیّرانهوه و یادداشتکردنانه بهنرخترن که له بهلّگهنامهکانی قاجاری و عوسمانیدا هاتوون؛ له ههمان کاتیشدا چارهنووسی میرنشینه کهی خوّیشیان (ئهرده لان) ههروه ک نه و جوّره کهوته وه که پیّشتر مهستووره خوّی پیّشبینیی بو کردبوو.

پەراويز

۱- بیرهوهرییهکانی مهنموون بهگی کوری بیّگهبهگ، راپوّرتیّکه ناوبراو مانگی رهبیعی ئاخری سالّی ۹۸۵ کوچی (سهرهتای مانگی گولانی ۱۷۰۷ز) له ماوهی زیندانیکردنیدا، له زیندانی (حیلله – که ۱۲ سالّ و ۱۰ مانگ تیایدا هیّلراوهتهوه)، له شیّوهی سکالانامهدا بوّ سولّتان مورادی عوسمانی نووسیوه.

ئەم نامەيە- كە مىترووى مىرانى ئەردەلانە- لە ھەفتاكانى سەدەى رابوردوودا، لە لايەن لىكى للەرى تەركى: عىصىمەت بارماقز ئۇغلو دۆزراوەتەۋە و سالى ۱۹۷۳ز، لە گۇڤارى (بولتن)دا بلاوى

- کردووهتهوه و دواتر مامۆستایان: محهمهد جهمیل پوژبهیانی و شوکور مستهفا له تورکییهوه کردوویانه بهعهرهبی و پهراویّز و لیّکدانهوهیان بوّ نووسیوه و سالّی ۱۹۸۰ز له بهغدا چاپ و بلّاویان کردووهتهوه.
- ۲- شـهرهفنامـه سـاڵـی ۱۰۰۵ک-۱۹۵٦ز نووسـینـهوهی دوایی هاتووه؛ به لام زور پێشـتـر دهست
 بهنووسینهوهی کراوه.
- ۳- مهلا محهمهد شهریف (قازیی ئهرده لان) میژووی (زبده التواریخ) (پوختهی میژووه کان)ی له
 سالی ۱۲۱۶ کوچی ۱۷۹۹ ز نووسیوه.
- ۵- محهمه ئیبراهیم ئهرده لانی میژووی (نیل شرفنامه) (پاشکتی شهرهفنامه)ی له سالی ۱۲۲۵
 کوچی (۱۸۱۰) لهسه ر راسپاردهی ئهمانوللاخانی گهورهی ئهرده لان نووسیوه.
- محهمه د ئیبراهیمی بق تهواوکردنی باسهکانی دوای شهرهفنامه، که تا سالّی ۹۹۰ (ز.ی هیّناوه، لهوه بهدواوه دهستی بهنووسینهوهی میّرووی میرانی نُهرده لآن کردووه و تا سالّی ۱۸۱۰ هیّناوه.
- خانمی نهسرین برنا (نیل شرفنامه)ی ساغ کردووهتهوه و پیشهکی و پهراویزی بو نووسیوه. دواتر نهنوهری سولتانی کردوویهتی به کوردی و دهقه فارسی و وهرگیرانه کوردییهی به ناوی (میژووی ئهردهلان)ی محهمه نیبراهیمی ئهردهلانی، له سالی ۱۹۹۷ ز.دا، له سوید چاپ و بلاوکردووهتهوه.
- ه خوسرهو به گی ئهرده لانی (لب تواریخ-کاکلهی میزووهکان)ی ۱۲۶۹ کوچی (۱۸۳۳ز) لهسه ر پاسپاردهی خهسرهوخانی دووهم ناکام (۱۸۰۰-۱۸۳۶ز) بهزمانی فارسی نووسیوه. مهستووره له کتیبه کهی خویدا (تاریخ اردلان) ئهم کتیبه، به (تاریخ الاکراد) ناو دهبا و دواتر دکتور ئیسماعیل ئهرده لان، له میهر مانگی سالی ۲۵۳۱ی شاهه نشاهی له تاران بهناوی (لب التواریخ) چاپ و بلاوکردووه ته وه. دوای ئهویش (واسیلیو) پهراویز و پیرستی بو پیک خستووه و پیشه کی بهزمانی ئینگلیزی بو نووسیوه و سالی ۱۹۸۶ز له مؤسکو، بهناوی (تاریخ خسرو بن محمد بنی اردلان) چاپ و بلاوکردووه ته وه.
- - ٧- ھەمان سەرحاۋە، ل١٤٠.
- ۸- مەستوورە، مێژووى ئەردەلان، وەرگێڕانى لە ڧارسىيەو، بۆ كوردى: د. حەسەن جاڧ و شوكور
 مەستەڧا. وەزارەتى رۆشنبىرى و راگەياندن چاپى يەكەم، چاپخانەى دار الحريە، بەڧدا
 ۱۹۸۹، لـ۷۶.
 - ٩- ههمان سهر حاوم، ل١٥-٥١.

- ١٠- ههمان سهرچاوه، ل١١.
- ۱۱ خوزگه لهم بوارهدا مهستووره ناوی چهندانیکی لهوانه ببردایه، که لهم بارهیهوه نامهی لهگهلادا گوریونه و پاویری پی کردوون؛ تا لهو پیگهوه زانایان و نووسهرانی ئهو روژگارهمان چاکتر و ئاسانتر بناسیبایه.
 - ۱۲ مەستوورە، ميزووي ئەردەلان، ل۱۱.
 - ١٣ ههمان سهرچاوه، ل١٢.
 - ١٤- ههمان سهرچاوه، ل١٥.
 - ٥١ ههمان سهرچاوه، ل١٥.
 - ١٦ ههمان سهرچاوه، لايهرهكاني: ٣٠، ٥٠، ٦٦.
 - ١٧ ههمان سهرچاوه، ل٣٤.
- ۱۸ ههمان سهرچاوه، ل۲۲. سهرنج ئهم قه لآیه که وتووهته ۲ کیلومه تری باشووری شاری (سنه)وه.
- ۱۹ بۆزياتر زانيارى بنوارە: حەمه باقى، محەمەد: گەشتنامەى رىچ بۆ كوردستان. چاپى سێيەم، ل ۲۰۱. ھەروەھا: فرھنگ دھحذا، بەرگى ۱۶، ۲۱٤٦٩٥.
 - ۲۰ گەشتنامەي كلوديوس جيمس ريچ، لايەرەكانى: ۱۸۹ -۲۰٦.
 - 17 مەسىتوورە، مېژووى ئەردەلان، ل19 19 .
- ۲۲ حەمه باقى، محەمەد: مىرىنشىنى ئەردەلان، بابان، سىۆران، لە بەلگەنامەى قاجارىدا، چاپ و بالاوكردنەوەى ئاراس، چاپى يەكەم، ھەولێر، ٢٠٠٥، ل٣٠ (پەراوێز). ھەروەھا: لە پەراوێزى مێژووى ئەردەلاندا، ل٣٠.
- ۲۳ میرنشینی ئەردەلان، بابان، سوران ل۳۰ (پەراویز)؛ ھەروەھا: لە پەراویزى میرووى
 ئەردەلاندا، ل۲۰.
- ۲۲– بهتایبهتیش له خان ئهحمهد خان (۱۹۱۸–۱۹۳۹ز)ی کوری هه لوّ خان کوری سولّتان عهلی بهگهوه دهست پی دهکات، که جگه لهوهی مهزههبی شیعهی پهسهند کرد و بووه شیعه، بهگهوه دهست پی دهکات، که جگه لهوهی مهزههبی شیعهی پهسهند کرد و بووه شیعه، هاوکات (سهیده بهگم)ی کچی شا عهباسی سهفهوی خواست؛ ههروهها: ئهمانوللّاخانی گهورهی ئهردهلّان، که خوّی (سهروناز خانم)ی کوّنه ژنی فهتح عهلی شای ماره کردووه و (حوسن جیهانی خانم)ی کچی فهتح عهلی شای قاجاری بوّ (خهسرهوخان)ی کوری خواستووه... دیسانیش (توبا خانم)ی کچی عهباس میرزایان بوّ (پهزا قولیخان)ی کوره گهورهی (خهسرهوخان) -ناکام- خواستووه..
 - ۲۵ میرنشینی ئەردەلان، بابان، سۆران، ل۳۱.
 - ٢٦ وإته: خاوهني: ذيل شرفنامه،

۲۷ - گەشتنامەي رىچ، ل۲۷۲.

۲۸ - ههمان سهرچاوه، لايهرهكاني: ۱۸۹، ۲۰۲، ۲۰۳.

سهرنج: ئیستا نوسخه یه کی تورکی (شهرهفنامه) له کتیبخانه ی به ریتانیا پاریزراوه (Add.7860)، که زهمانیک هی (ریچ) بووه و نوسخه یه کی تری فارسیی لیه (Add.2698)، که زهمانیک هی (ریچ) بووه و نوسخه یه کی تری فارسیی لیه نهمانوّللآخانی گهوره ی که (عهباس میرزا)ی ولیعه هدی (فه تح عهلی شای قاجار) به دیاری بو نهمانوّللآخانی وهرگرتووه، ئهرده لانی ناردووه، به لام روون نیبه نه و نوسخه یه ی که (ریچ) له نهمانوللآخانی وهرگرتووه، یه که له و دووانه یه یان نوسخه یه کی تره! (بوّ زیاتر زانیاریی له م باره یه وه بنوا ره: سولّتانی، نهوه ر: دوو ذهیلی شهرهفناه می بتلیسی، چاپه مهنیی بنکه ی (ژین) سلیّمانی، چاپی یه کهم، ۲۰۰۵، چاپخانه، شقان، له ۸ (به راویّز).

۲۹ – گەشتنامەي رىچ، ل۱۹۹.

۲۰ مهستووره سالّی ۱۸۲۸ز بووهته هاوسهری (خهسرهوخان) و ماوهی ۲ سال هاوسهری بووه و مندالیشی لیّی نهبووه و دواتر ماوهی ۱۳ سال بهبیّوهژنی له حهرهمسهرای خهسرهوخاندا ماوهتهه.

٣١ – مەستوورە، مێژووي ئەردەلان، ل٢٣١.

٣٢ بق زياتر زانياريى لهم بارهيهوه، بنواره: اماره بوتان في عهد الامير بدرخان، صلاح هرورى،
 مطبوعات مؤسسه موكرياني اربيل، الطبعه الاولى

٣٣ - بق زياتر زانياري له بارهي وردهكارييهكاني نَّهم رووداوانهوه، بنواره:

- میرنشینی ئەردەلان، بابان، سۆران له بەلگەنامەی قاجارییدا.
 - مەستوورە، مىرنشىنى ئەردەلان.
 - له په راويزى ميزووى ئەردەلاندا، نەوشىيروان مستەفا ئەمىن.
- ميرنشيني بابان له نيوان بهرداشي روّم و عهجهمدا، نهوشيروان مستهفا تهمين.

كوردستانا سنئ بجاثين بييانيان

نىقەكا يەكەمىن يا سەدسالىما XIX

تۆسىنى رەشىيد

ئەحمەدى خانيىتى نەمر، د "مەم و زين"ا خوەدە خوەزىيا خوە وى رۆژى تىنە، وەكى يادىشاھەكى مەيى ئوسان ھەبوويا، كو:

خەمخورى دكر ل مە يىتىمان

تينانه دەرى ژ دەست لەئىمان

پادشاههک، فهرماندارهکی ئوسان، وهکی قهدری قهلهما کوردی بزانبوویا.

ههتا چهند سال بهری ژی ژ مهره خهون بوو، داخوهزان دلان بوو، وهکی ژ سهرانسه کوردستانی، ژ کوردین دهرقایی وهلات وی ل ههولیرا پایتهخت ژ بو ب بیرئانینا ۲۰۰ سالییا ژ دایکبوونا ماهشهرهف خانم کوردستانی بهرهف ببن، وی ژنا کورد، کو بگوتنا وی بخوه "سهری وی هیژایی تاج بوو".

ماهشهرهف خانم کوردستانی، کو ئوسان ژی بناقی مهستووره کوردستانی هاتییه ناسکرن، ناقه کی گهشه ددیروکا چاندا کوردیده. ئه و ببه رههمیّن خوهییّن دیروّکی و ویّژهیی بناق و دهنگه.

ئەبوولبەقا مووعتەمسەدى كوردستانى، د پاشگۆتنا ديوانا مەستووريدە، كو يەحيا مەعرىفەت سالا ١٩٢٦ان چاپ كرييە، دنڤيسە: "دۆر سەد سال بەرى، گاڤا خوەندن سەڤا ژنا ھەما بيٚژى چاوان گونەھ دھات ديتن، ديھاربوونا ژنەكە ئوسان

چاوان مەستوورى، بئاقل و تالانتا گەش، وەك بوويەرەكە باتنى دھات پەژراندن.

ناسىر ئازادپوور، كو يەكەمىن جار سالا ١٩٤٦ان بەرھەما مەستوورى، يا دىرۆكى چاپ كرييە، سەقا وى دىقيسە: "پەيدابوونا ژنەكە ئوسان خوەندى دجقاكا مسلمانىدە تشتەكە، كوو نايى باوەر كرن" و باوارييين وا نە كيمن.

مەستوورە ب سەربلندى سەڤا خوە دنڤيسە:

ل پاتشاتىيا ئاقلبەندىيى چا سەرۆك، ئەزم، ژن، ھاتم بژارتن،

ر بهرا رثنا، ئا بندهست، في دهوري كهس تونه تايي من،

سەرى مە، كو ھێڎٳيى تاجە، ئەم بن چارشەڤێ ڤەدشێرن،

چ فیده ژ وی کو بهختی من، ئهز ئاوا نوقسان کرم.

ب دەستوورا خوەدى دلۆڤان، ژ منرە دكەڤە بێژم،

كوبارىيا ئەقى دەمىم، رووسىپىتىيا دەورانى ئەزم...

ئەم چاوان دېيىن، دىھاربوونا ژنەكە زانە و خوەندى يا وەك مەستوورى وەك بوويەرەكە باتنى، بوويەرەكە كو نايى باوەركرن تى ديىن.

ئەمىّى دقىّى گۆتارا خوەدە گۆر مالووماتىيّىن بىيانىيان رەوشا مىرگەھا كوردستانا سىنىّ و پايتەخت، سەرباژارىّ وى سەنەندەجىّ بىنى بەر چاقان. گەلىق پەيدابوونا ژنەكــه دىرۆكنووس و شاير دوىّ دەورانىّـدە، دوىّ مـيــرگـەھىّ و دوى باژارىدە تشتەكى باتنى، ئەجىّىق بوو، يان يىسْقاچوونا جقاكىرە گرىدايى بوو.

چقواس ژی مەستوورە كوردستانی دبەرھەما خوە، يا ديرۆكيدە دنڤيسه، وەكى ميرگەها ئەردەلان ھەزار سالە كو ھەيە، پرانييا ديرۆكنووسا دامەزراندنا ميرگەهى ژسەد سالييا XII دەست پى دكن.

چاوان دیهاره ژ سهدسالییا خ ههتا پهیمانا قهسراشیرن، یا سالا ۱۹۳۹ان ناقبهرا ئیرانی و ئۆسمانییا، میرگههین بابان و ئهردهلان یهک بوون و، مالبیتا بهنی ئهردهلان بوو فهرمانداری میرگههین. ژ بهر مهزنایی و زوّرایا میرگهها ئهردهلان دسهدسالییین XII – XIX ده، لوّنگریگ وی ئیمپیّراتوری ناف دکه.

راسته دەورانا ژیانا مەستوورێ ئیدی ئەو مەزنایی و زۆرایی نەمابوو، لێ دیسانژی خۆسرۆ خانێ مەزن، کۆ نیقهکا دویەمین، یا سەدسالییا XVII والیێ كوردستانى بوو، وەك پادشاھ بوو. ھەر كرنەكە وى ژ ئالىي دىرۆكنووسىن دىوانا وىدە دھات نقىسار، شايرى دىوانا وى دبەرھەمىن خوەدە پەسنى كرنىن وى ددان. گۆر مەئلوومەتىين خودانى "رووستام ئەتتەوارىخ "موجەمەد ھاشم ئاسەف ئىسفەھانى، پشتى مرنا كەرىم خان زەند چاقى خۆسرۆ خان ژتەختى شاھى ئىرانى بوو.

سالا ۱۷۹۹ان فهتم عهلی شاهی قاجار، ئهمانوللا خانی کوری خوسرو خانی مهنن خهلات دکه و داتینه سهر تهختی والیی کوردستانی. گهنیرالی بریتانی مالکوّلم، کاپیتان کنیهر، ریّوی کهر پوّرته، وهکی دهما فهرماندارییا ئهمونوللا خان لکوردستانا سنی قهسدینه دنقیسن، وهکی ئهمونوللا خان وهک پاتشا بوو، ههما بیژی سهربخوه بوو.

گۆر باوەرىيا چێرنۆزووبۆقێ رووس، وەكى بەشدارى كۆميسىيا كششكرنا سىنۆرێ دناڤبەرا ئۆسمانىيا و ئىرانێ دبوو، ناڨێ ئەمونوڵڵ خان بەنى ئەردەلان ژ هندستانێ هەتا مەخرىبێ و ئاڨرۆپايێ دىھار بوو. ئەو ئوسان ژى دنڨيسه، وەكى دەما سەرهلدانا دژى ئىمپێراتۆرىيا برىتانى، خەلكێ هندستانێ ژ شاهێ ئىرانێ فەتح ئەلى شاهێ قەجەر و ژ وەليێ كوردستانێ ئەمونوڵڵ خان بەنى ئەردەلان ئالىكارىيێ دخوەزن. ئەڨ ژى نىشانەكە ناسكرنا ناڨنەتەوييە.

گۆر باوەرىيا چێرنۆزووبۆڤ، "ئەگەر ل پێرسىيا ئەدەتێ پەيكار دانىنێ ھەبوويا، كوردان، بێگومان، گەرەك پەيكارێ ڨى فەرماندارێ ئەردەلانێ دانىيانا".

گۆر باوەرىيا كەسىن بچاقىن خوە دىتى، دىوانا ئەمانوڵڵ خان لسەرانسەر ئىرانى تەنى دكاربوو ژ يا شاھ داخوەرا. ل سەنەندەجى، چاوان ل تيھرانى دەما رۆژ دەردكەت و دەما رۆژ دچوو ئاقا ل ناكارخانى سازبەندى لى دكەت.

سالا ۱۸۲۰ی دەستا سەربازین ئارتیشا ریکوولییار نیشانی نوونەری کۆمپانییا بریتانی ئیست ئیندیا لبهخدایی کلاودیق ریچ دکن، کو ئۆفیسیرین رووس پهروهرده دکرن. سەربازین ئارتیشا ئهردهلانی بگازییین "بژی پاتشا" و "خوهدی یادشاه بیاریزه" ئهمونوللا خانی والییی کوردستانی سلاف دکرن.

والييى كوردستانى ئەمونوللا خان لنگى خوه بشاهى ئىرانىره داڤىت. شاهى قەجەر فەتح عەلى شاۋى ئەو ھنكووفى خوه ددىت و ئەمونوللا خان كەچا فەتح

عهلی شاه حوسنی جهان خانمی ژ کوری خوه خوسرو خانره دخوره. دوواروژی کهچهکه لمالبهتا شاهین قهجهر، توبه خانمی ژی ژ کوری خوسرو خان، رزا قولی خانره دخوهزن.

میرگهها کوردستانا سنێ ژ ئالییێ جڤاکیده ژی بپێش کهتبوو. کوردناسا رووس ی. ئی. ڤاسییلێڤا دنڤیسه، وهکی ل میرگهها ئهردهلان ئیدیۆلۆجیا ئهشیرتیێ، سست بوو. بباوهرییا ریچ ژی ل میرگهها ئهردهلان پێوهندی، تێکلیێنه ئهشیرتیێ هێ سست بوون نهکو لمیرگهها بابان.

دیرۆکنووسین ئەردەلانی، بتایبەتی خوسرۆ ئیبن موحەمەد بەنی ئەردەلان، دبەرهەما خوهیا دیرۆکا ئەردەلانینده تەنی دوو جاران ناقی ئەردەلان بکار تینه. ئەو ژ میرگەها خوەرە کوردستان دبیژن. لقر بنگەها ئیدیۆلۆگیی نەکو یەکیتییا ئەشیرتیی، لی یەکیتییا هەریمی دگره. پر جاران، ژ بۆ دیرۆکنووسین میرگەهی، تەنی خەلکی میرگەها وان کوردن.

ژ بۆ وێ ئىدىۆلۆگىێ ژى مەزنىيا مالبەتا بەنى ئەردەلان دبە بنگەھ. بلندكرنا وێ مالبەتى بنگەھـێ ئىدىۆلۆگىێ بوو. پێڤيستى، پێتڤييا بەرھەمێن دىرۆكا مالبەتا بەنى ئەردەلان، بتايبەتى سالێن ٣٠-٠٤ێن سەد سالىيا XIX ديھار دبن، گاڤا پشتى ئەمونوڵڵ خان كەچا شاھ ژ كورێ خوەرە دخوەزە، چاوان خوسرۆ ئيبن موحەمەد بەنى ئەردەلان دنڤيسە، باندوورا "بيانييا، يێن بفارسى دپەيڤن " مەزن دىه.

ژ ئالیکی ماینقه چاوان لئیستانبوولیّ ئووسانژی لتههرانیّ داخوازا بهیّزکرنا حوکوماتا ناقهند مهزن دبوو کو بخوهره سهقا دهستهلاتدارییا میریّن کوردان قهزییا دئانی و دیروّکنووسیّن ئهردهلانیّ دخوهسیّن حسسیّن نشتمانپهروارییّ خورت بکن، مافیّ فهرماندارییا مالبهتا بهنی ئهردهلان ماک بکن. ئهم دکارن قیّ یهکیّ ژی وهک تهههرهکی دیهار بونا ناسیوّنالیزما کوردی ببینن.

بى گومان ئەق ھەر تشت بەرى گشكى لپايتەخت، سەرباژارى مىرگەھى، لباژارى سەنەندەج دىھار دبه. گۆر مەستوورى باژارى سەنەندەجى سالا ١٠٦٤ى ھجرى ژ ئالىي سلىمان خاندە ھاتىيە ئاقاكرن.

بيهيمانا قهسراشيرين دڤێت كهلايێن كوردستانێ، يێن سهر سينۆرێن

ئیمپیّراتوّرییّن ئوسمانییا و ئیرانی هلوهشاندانا و، میری ئهردهلانی سلیّمان خان پیشبهری گوندی سنی کوّچک و سهرا، مزگهفت و مهدرهسی ئافا دکه کو دوّر وان باژار شیّن دبه. لی ف. نیکیتین، ف. جهیّرنوّرووبوّف و جل. ریچ دوّربهری سنه کهفری سهر گوّرا، ییّن دهورانا ساسانییا دیتنه و بوی باوارییّنه، وهکی بهری ژی لور باژار ههبوویه. کهسیّن وی دهورانی سنه زیارهت کرنه، ددهر ههقی خوهشکییا باژیرده نقیسینه.

سەرباژار، پایتەختى میرگەها ئەردەلان، سەنەندەج بكۆچكا والییه ژ مەرمەرى سىيپییه رەنگین، كۆ وەك كەلا ل جیهەكى بلند بوو، ب قەیدە قانوونین ریقابرنا دیوانا وەلى، ب تو تشتى ژ پایتەختین دەولەتین سەربخوه دانەدخوار. دۆرا كۆچكى گەلەك ئاڤایین خوەشیك هەبوون، بتایبەتى مزگەفتا دار ئەلئیحسان. گۆر چیرنۆزووبۆڤ، ئاركیتیكتوورا مزگەفتا دار ئەلئیحسان بی قوسوور بوو. سەر كارنیزین وی سەرانسەر قوران نڤیسار بوو. هنەك ریوى مزگەفتا دار ئەلئیحسان همبەرى مزگەفتا دار ئەلئیحسان

والی ئەردەلانی ئەمونوللا خان ژی میناشاھین ئیرانی ژ باژیر دەر کۆچک و سەرا ئاقا دکرن، خاسباخچی مینا چارباخا ئیسفاھانی داڤیتنی. ریچ سەڤا خاسباخچی خوسروواباد، کو ئەمانوللا خانی وهلی سەڤا بیرانینا باڤی خوه خوسرو خانی مەزن ئاڤیتبوو، دنڤیسه، وهکی وی ل سەرانسەر روژهلاتی باخی ئوسان بەدەو نەدیتنه

گۆر باوەرىيا وى خاسباخچى ئەمانوللا خانى والى ھەلا سەر خاسباخچى ئىسفاھانى رە بوو. سەرباژارى مىرگەھا ئەردەلان، سەنەندەج يەك ژ گرنگترين ناقەندىن سىياسى و چاندى بوو لسەرانسەر كوردستانى. مىرىن ئەردەلانى، كو فەرمى ژ وان والى دگۆتن، بتايبەتى خوسرۆ خانى مەزن و كورى وى ئەمانوللا خانى مەزن، بهزكرن سەرباژارى خوە دخەملاندن.

ث. مالكۆلم و ریچ هوورگلی دەرهەقا كۆچكا وەلی و بتایبەتی تالارا نوو ئاقاكریده دنقیسن. ریچ سەقا وی تالاری، كو گەلەك تابلۆ تیده هەبوون، دنقیسه، "وەكی دەوسا قان تابلۆیین ئارزان تابلۆیین روبەنس كۆ بدەولەمەندىيا خوه هیرایی قی سەرایی بوون، یان ژی گۆپەلینه ئانەگۆر دارداكری بوونا، ئەق

سەرايى ھىزايى ھەر وەلاتەكى ئاقرۆپى بوويا".

لسهرایی تابلویین بوینهیی سلتان سهلیم، نادرشاه، تساری رووسیا، میرزی والسی، فهرمانداری هندستانی، شاهی ئیسپانیا، ئیمپیراتوری ئالمانیا، بوناپارت ناپالیون و شاهی ئیرانی ههبوون. سهر تابلوکی ژی ئامانوللا خان بوو بگورانی خوهه و کوچوک سلیمانی هیسیر کری.

د دەستپێکا سەدسالىيا XIX ل سەنەندەجێ بانک ھەبوون. ریچ دنقیسه، وەکی ئەمونوڵڵ خان کورێ خوەیێ مەزن، محەمەد حەسەن خان کقش نەکرىيە ناييبێ خوه، ژ بەر کو دایکا وی نە ژ تۆرنا کوردستانێ بوو، لێ کەچا بانکیرا بوو.

بیانیین وی دهورانی سهنهنده ج زیارهت کرنه، گشک ژی دنقیسن، وهکی کوردین ئهرده لانی بتولیّرانس، ببینفره هی به ربری کلدانیا و جهوویان دبوون، ئهویّن لکوردستانی دمان. چیریکوّف دنقیسه، وهکی لروّژهلاتا باژیّر، لتاخا کلاانیا کلیسا وان ههبوو. کورد بوانره بدوّستانی و وهکهه قی دژیان.

جۆتكارى، كشىتوكال لمىرگەھا ئەردەلانى، بتايبەيى لىئىسىفاندابادى و سەقزى پىشكەتى بوو. رىنويى فرانسى لىجكلاما كو نىقەكا سەدسالىيا XIX ۋ ھەمەدانى سەر سەنەندەجىدە چوويە بانى و مەرىقانى، دىقىسە وەكى كوردان گەلەك دەشت با (بىنجەر كربوون، و كوردىن جىھ ب بىنجەركرنا باخ و رەزىن خوە قە گىرى بوون.

دەما مىيرى مىيرگەھا بۆتان بەدرخان بەگ ژ بۆ دامەزراندنا كوردستانەكە سەربخوە دخوەزە د ناڤبەرا سەرۆكىن كوردان دە "يەكىتىيا پيرۆز " ئاڤا بكە، د ناڤ سەرۆكىن قەخواندىدە يەك ژى والىيى كوردستانا سىنى خوسرۆ خانى كورى ئەمونوللا خانى مەزن بوو.

دەورانا ماھ شەرەف خانمى مىيرگەھا كوردستانا سىنى ھەما بىدى وەك دەولەتەكە سەربخوە بوو. دىوانا وەلىيى كوردستانى لسەرانسەر ئىرانى تەنى ژ دىوانا شاھى ئىرانى دادخوار. دىوانا وەلى دىرۆكنووسى خوە ھەبوو، موونشىيىى خوە ھەبوو، كتىبخانا خوە ھەبوو، وەكى سالىن زارۆتيا ماھ شەرەف خانمى خوسرۆ ئىبىن موحەمەد بەنى ئەردەلان بوو سەرۆكى وى. چاوان زارىن وەلى بخوە، ئوسانژى زارىن تۆرنايا سەنەندەجى بەر دەستىن مرۆۋىن خوەندى و زانە دھاتن پەروەردە كرنى و ئەسە فىدى خوەندن و نقىسارى دبوون. ئەم زانن، وەكى دوو كوريّن ئەمونوڵلا خان؛ حوسيّن قولى خان و خوسرق خان شيعر دنڤيسين، ئاپيّ ماخ شەرەف خانميّ شيعر دنڤيسين كۆب ناڤيّ روّناك كوردستانى ديهاره.

ئەڭ گشك ژوێ باوارىيىرە دبن بنگەھ، وەكى رەوشا مىرگەھا كوردستانا سنى، يا سىياسى، كو ھەما بىژى سەربخوە بوو، پىشكەتنا جقاكى و چاندەيى رى دان، وەكى لپايتەختى مىرگەھا كوردستانا سنى شاعىر و دىرۆكنووسەكە ژنە وەكى ماھشەرەف خانم كوردستانى دىھار ببه.

مەستووردى ئەردەلان

بابه شيخ حوسين سهولاوا

مسه ستوورهی ئهرده لآن – نازناوی هۆنراوهی (ماه شهرهف خانم) – کچی ئه بولحه سه نه به گی کوری حهمه ئاغای (ناظر)ی سنه ئیه. ئه بولحه سه نه به گی کوری حهمه ئاغای (ناظر)ی سنه ئیه. ئه بولحه سه نه نازر و چه شنی باوکی مروّقیّکی به ناوبانگ و بایه خدار بوو. حهمه ئاغاش که نازر و ئه مینی گه نجینه و خه زانه سامانی دهوله ت و ولایه ت بووه. له نیو کومه لگه و ولاتدا ناوبانگ و پلهیه کی به رزی هه بووه. مه ستووره له سالی ۱۲۲۰ی کوچی مانگی له شاری سنه له بنه مالهی یکی زانستی و ریزدار له تیرهی قادرییه کانی سنه چاوی به جیهان کرایه وه. له م بنه ماله یه گهلیّک که سایه تیی زانستی و کومه لایه تی لیها توو و هه لکه و توو و هک میرزا عه لی ئه کبه ری (صادق الملک) و میرزا عه بدول لای په ونه ق نووسه ری په راوی (حه دیقه ی ئه مانول لاهی)یان لی به دی ها توون. ئه م زانایه مامی مه ستووره بووه و نزیکایه تی و خوشه ویستیی کی زوّری به رانبه ر به مه ستووره هه بووه.

له کاتێکدا له جیهاندا ژن له ساکارترین مافی مروّقایهتی بێبهش و، له چوارچێوهی حهساری نێو مالاندا پهتی کوّنهپهرهستانهی نهریتی کوّمهلایهتی بهژنی شهکهت دابوو و، ئهندامی پهری ئاسا و دهست و پێی بهدزێوترین شێوه له کوّت و زرێدا بوو، له بوارێکی ئاوادا تهنانهت شوٚرشی مهزنی فهرانسهش چالاکییهکی چاک و شیاوی بو سرینهوهی ئهم ستهمه نارهوایه پێ ئهنجام نهدهدرا. لهم پهری ئاسیارا بگره تا ئهوپهری ئهوروپا له ههر سووچ و قوژبنێکی ئهم جیهانه له ئهوتو دوٚخێکدا ژن بهمولک و سامانی پیاو هاتووهته ئهژمارێ و له دیاریکردنی چارهنووسی خوزیدا بهشدار نهبووه، پێش بارودوٚخویکی ئهوتو، دیاریکردنی چارهنووسی خوزیانی کومهلگهی مهدهنییان تێپهر دهکرد و بهسهر کوشکه و مازار و ناوهندی شاردا ئالای دیموکراسیییهکی مروّقی

ئەشەكايەوە. لەو سەردەمەدا زانستى رۆژ جگە لە شەرعيات و زانستى ئاينى لە حوجرەكانى مىزگەوتانى سنەدا خوينراوە و لە ناوخوى (دار الاحسان)يشدا كونجيّك، بۆ تەلەبە ھەبووە و باشترين و لينهاتووترين مامۆستاى سەردەم لەويدا دەرسى گوتووەتەوە و تەلەبە پەروەردە كراوە. لەنيّو مالاندا چە بەتەنى، چە بەكۆمەل بەكچانى پياو ماقوولانى نيو شار دەرس گوتراوەتەوە. كچيش توانيويە تا ھەر پلەيەك ويستوويە خويندەوار بيّت؛ مەستوورە نموونەيەك لەو ئافرەتانە بووە.

جیا لهوهی که په په په واه مینوویی یه کانی (حهدیقه ی ناسری) و (مهجمهعولفوسه حا) سهباره ته بهمهستووره نووسیویانه، له و ناسه وارهی که له وی به جی ماوه دهرده که وی نه م سه لاره، جو ره کانی خه تی به جوانترین و باشترین شینوه نووسیوی نه م سه لاره، جو ره کانی خه تی به جوانترین و باشترین شینوه نووسیوی نووسی ده ستره نگین بووه؛ هه ربه و میزانه ش که به سه رشیوازه کانی شیغری خوراسانی و عیراقیدا زال بووه، سوودی لی وه رگرتوون، وه ک که ره سه که یی ویست بو هی نینه وه ی غه زه له روباعی و مهسنه وی به کاری هیناون و شانی له شانی شاعیرانی هاوچه رخی خوی داوه و له گه لیاندا پیوه ندی و نزیکایه تیبی هه بووه، که دیاریترینی نه و که سانه مام وستا نالی شاعیری گه وره ی کورد و مام وستا یه غنای دیاریترینی نه و که سانه مام وستا نالی شاعیری گه وره ی کورد و مام وستا یه غنای دیاریترینی شاعیری ناوداری فارس بووه.

مهستووره پلهی خویندنی بهرز بووه، له ئهدهبیاتی فارسی و عهرهبیدا خاوهن قسیه و روانگه و دهستیکی بهرزی ههبووه. بهسهر ئهدهبیاتی گۆرانی و کوردیشدا زال بووه و جگه له عهرهبی بهههر سنی زمانه که شیعری هۆنیوه؛ ئهلبهت زۆربهی شیعرهکانی فارسین و بری کیشی گۆرانین. شیعره گۆرانییهکانی بهراستی ههوینی ئهوین و مهرههمی برین و ههر ههست یکی لاواز و نووست ویش ئهبووژیننهوه. چهند شیعریکی کوردیشی لی بهجی ماوه. به پنی ئهو نووسراوانهی سهبارهت بهم سالاره نووسراون، ئهم کهسایه تیه گرینگه نزیکهی ۲۰ ههزار بهیت شیعری هونیوه ته وه که تهنیا ۲ ههزار بهیت شیعری فارسی بو یه کهمجار له ژیر دیری (دیوانی مهستووره ی کوردستانی) له لایهن شیخ یه حیای مه عریفه ته وه دیری زور به یا ۱۳۰۶ کوردی کوردی به کارونی چاپکراو بریکی زور شیعری پرژوبلاوی گورانی، فارسی و کوردیی ئه م خانمه له نیو گهنجینه ک

په پاوگهی ما لاندا له گوشه و په پاویزدا ماوه ته و مه وجووده. سه ره پای ئه وانه ، دوو په پاوی به نرخی مینژووی ئه رده لان و مه جمه عه لئوده با و په پاوچه یه کی سه باره ت به شه رعیات و فیقهه وه نووسیوه . به نیوه سه رنجینک له سه رئه و ئاسه واره پوون ده بیته وه ، نه م سه لاره جگه له گوره پانی هونینه وه ، به م چه شنه شه ته وسه نی خامه ی په تاندووه و له نووسین شیوازی سه حبدا ، کارامه و پیشه نگ بووه ، فه ن و شیوازی توژینه وه ی ناسیوه و به سروشت و بوچوونیکی په خنه گرانه وه ، په نجه ی له لاپه په ی میژوو داوه و له گولشه ن و به نده نی نه دیباندا گه شتوگوزاری کردووه و به نه ریتی شه رع و پیوه ری یاساوه میزان و نرخی پیوه ندیی مروّف و کومه لکه ی له لیک داوه ته وه .

مەستوورە شێرەژنێکی شەرمین، شۆڕە سەلارێکی داوێن خاوێن، بەژن و ئەندام جوان، شۆخێکی خۆشنووس و دەسترەنگین و شێوه پیاوانه بووه.

له شیعرهکانی مهستوورهدا به پرووناکی سه فای ده روون، جلوه ی پرشنگی ئهوین، ههستی ناسک، شانازی به عه فاف و خاوینی، جه وهه رهی ئه ندیشه و پیشکه و تووخوازی په چاو ده کریت. جیا له هه وین و مایه ی ئه ده بی به مسه لاره یه کی له شاعیرانی ناویه ی فارسی ویژی سه ده ی سیازده ی کوچیی مانگی بووه.

میرزا عهلی نه کبه ری سادوقولمولک، روزا قولیخانی هیدایه و شهیدای ههورامی و گهلیک تر له میر ژوونووسان شیاوی و لیهاتووییی نهم سالارویان ستایش کردووه. میر ژووه کهی مهستووره خانم له ۱۹۶۲ی زاینی له سنه له چاپ دراوه و له لایهن واسیلیویا خانمی روژهه لاتناسی رووسه وه له ۱۹۹۰ی زاینی وهرگه راوه ته وهرگه را وه ته وهرگه را بلاوکراوه ته وه.

بەپێى بۆچوونى خانم واسىليويا، مێژووى ئەردەڵان، جێگەى تايبەتيى خۆى لە ھىستريوگرافياى ئەردەڵان (بەشێك لە كوردستانى رۆژھەڵات)دا ھەيە.

مەستوورە لە پایزى ۱۲٦٢ى كۆچى مانگى بەھۆى گۆړانى بارودۆخى سنە، ولاتى ئەردەلانى بەجى ھێشت و ھاورى لەگەل مامۆستا رەونەق و حوسەين قولىخانى ئەردەلاندا رووى لە ناوەند و پێتەختى بابان كرد و لە سلێمانى نیشتەجى بوو. بەداخەوە لە ساڵى ۱۲٦٤ى كۆچى مانگى بەھۆى نەخۆشىيى رشانەوە بەناكامىيەوە – ناكامتر لە ناكامى شووى – خامە و دەواتەكەى

پێچاوهتهوه بێ ههمیشه باروبنهی خوّی بهست و پاش ٤٤ ساڵ تهمهنی بهنرخ و رێزدار، دوور له ناوهندی فهرمانرهواییی ئهردهڵان کوٚچی دواییی بهجێ هێنا و له گردی سهیوانی سهرفرازدا بهخاکیان سپارد.

ئهگهرچی گهلان چارهنووسیکی واحیدیان ههبیّت، به لام ههر گهل و نهتهوهیهک میّژووی تایبهت بهخوی ههیه. میّژوو له زوّر جیّدا تهحریفه و راستییهکان و رووداوهکانی شاراونه ته وه؛ بگره به تیشکی ئه ندیشه ی میّژووناسیکی کارامه ش ئه و راستیانه ی روون نابنه وه و ناخریّنه وه روو. ئهم نه ریته ناپه سهنده ش تایبه تمهندی گهل و نه ته وه یه کی تایبه تی نییه. ده سه لاتدارانی ناره وا و سته مکار له گهلیک بوار و شویّندا میّژوویان چهواشه سهبت و توّمار کردووه، به داخه وه بوومی تهنراوی میّژووی ئه رده لانیش جیا له م تهونه نییه.

میتروونووسانی دوور له گهل و نزیک له دهسه لاتی سهپینراو، ئهگهرچی خهباتیکی زوریان کردووه تاکو رهسهنایه تی و مهشرووعییه تیکی میتروویی به بناخه دانه رانی ئهماره تی ئه رده لان بهخشن و کالای شکو و بایه خیان و مهمرکه ن ره دای سه لته نه ته نه نه و هسه رشان خهن و نگینی دهسه لات وه نه نگوستیان که ن؛ به لام کاره که یان ناشیانه و دریوه. بو پووچه لکردنه وهی نیاز یکمان به سوغرا و کویرا نابی ن

له سپیدهی میژووهوه تاکو ئیستا نهتهوهی کورد میژوویکی دهولهمهندی ههبووه؛
له هیچ بواریکیشدا مایهی سهرشوری نهبووه و جیی شانازی بووه. به لام نهبوونی
دهسهلاتی سیاسی و تهنگوچه لهمهی مهسائیلی جیوپولیتیکی، کوسپیکی گهوره
بووه بو نهوهی که نهم نهتهوهیه نهتوانی خوی له ناوینهی میژوودا وهدی بکاتهوه.
چهوساوهیی و لاوازیی نابووری و کومه لایهتی کوسپیکی دیکهی فورمولیزهی
خوسهپینراوان بووه، بو نهوهی روّلهکانی گهل نهیانپهروّژیته سهر توژینهوه و
ناوردانهوه لهسهر لاپهره خویناوییهکانی میژووی نهتهوهکهیان. نهم کوسپانه یهک
لهسهر یهک بوونهته هوی نهوه که میژووی گهلهکهمان توزتهکین نهکریت و تهنانهت
میژووی پاش نیسلامیشمان تاکو نیستا شهفافییهتیکی نهوتوی تیدا نهبی

مێژوونووسان لهسهر بنهماڵهی فهرمانړهوایانی ئهردهڵان بوٚچوونی جیاواز و ناتهبایان ههیه، تهنانهت رووداونووسانی مێشژووزانی لایهنگری بنهمالهکه بهگویّرهی دوّخ و پیشهات سهبارهت بهسه ر زهنجیرهی ئهم بنهمالهیه دواون و لیدوانه کهشیان کانالیّزه نییه و له هیچ ریّگهیهکهوه بهسه ر سنووری ههریّمی توژینه وه ناگهنه وه. بریّکیان لهسه ر ئهوهن که سهر زهنجیرهی ئهم بنهمالهیه له ئیمام حهسهنی موجته با، فهرمانی فهرمانرواییی وهرگرتووه؛ تهنیا بهلّگهشیان ئهنگووسیلهیه کی عهقیقه که ناوی ئیمام به خهتی کووفی لهسه ر نگینه کهی ههلکنراوه. ئهرده لانه کان نهم میه فه رکهیان بهیادگاری ئیمام و نگینی فهرمانره واییی خوّیان زانیوه. بریّکیشیان لهسه ر نهوهن که بابا ئهرده ل نهوهی خوسره و ناشهوانیکی مهردی قاتلی یه زدگردی سیّههمی ساسانی بووه.

قازی شهریف و خوسره و به گی موجه مهد به گی نهرده لان وای بق ده حن که ئەردەلانەكان بەرەسەن و رەچەللەك دەچنەۋە سەر ئەردەشىتىرى بابەكان؛ بەلام ئەومى لەم تۆژىنەومدا روون كراومتەوم، ئەومپە كە لە ٩٨مى كۆچىدا شامەنسىوور ناوېک فهرمانر مواي (دوستیک) بووه که بهدمستی تورکمانهکان کوژر اوه. کوره گەورەكەي ناوى (فيروز) بووە، ناوى خۆى دەگۆرىتەوە (قوباد)ى (ساسان) و يەنا دەباته (سورخاب)ى (بەدر)ى حـهسـەنەوى و له سـەردەمـى شكۆى ئەو دەوللەتە دەسەلاتدارەدا ياش كوشىتنى (بەدر) ريز و دەسەلاتيكى زۆرى بەدەست ھيناوه و لەنپو گۆراندا بەويەرى ريز و خۆشەوپستى گەيشتوۋە، برى لە مېژوۋنوۋسان لایان وایه قوباد بهرهسهن گورانه و لهنتو گورانیشیدا گهشهی کردووه و بی گەيشتووه. بەھەرحال كاتى ھۆلاكى خانى مەغوول يەلامارى عيراقى دا (يەشمورت مبرزا)ى كوريشى له كرماشانهوه بهرهو ئهوي بهلهشكريكهوه ري كهوت؛ لهو كاتهدا كه قوباد يياويكي كارامه و بهتهمهن بوو له زانستي سياسهت و گەلنەوازىدا لىنھاتوو و بزان بوو، يىوەندىي لەگەل يەشمووت گرت و خۆي يى ناساند. زوّی نه خایاند به لای شازاده مه غووله وه بوو به راویّ ژیار و مه حرهم و خاوهن را. بههوی نوکتهزانی و قسهخوشییهوه له ماوهیهکی کورتدا چووه ییشنی و بوو بهئهرده للى تايبهتى (يهشموورت) و بهبابا ئهرده ل نيوبانگى دەركرد. ياش داگیرکردنی عیراق و خوسه پاندنی مهغوول، پهشموورت فهرمانرهواییی شارهزووری بهبابا ئهرده ل بهخشی و قه لای زه لمیشی بو کرد بهناوهندی حكوومەت. كەولىوو سىەرزەنجىرەي ئەم ىنەماللەيە، قوباد ناوېكى ئاردەلى مەغوولى بووه. قوباد چهند سالیک له شارهزوور حکوومهتی کرد، تاکو له سالی ۲۷۵ی

کۆچىدا كۆچى دوايىى كرد. پاش ئەو (كۆلۆل)ى كورى داوينەى حكوومەتەكەى پەرە پى دا و ناوەندى حكوومەتەكەى پەرە پى دا و ناوەندى دەسەلاتى گواسىتنەوە پالنگان، كە ناوەندى حكوومەتى گۆران و كەلھور بوو، كە قەلاتىكى ھەرە كۆن و مەحكەمى لى بوو. ئەو قەلايە بناخەى لە سەرەتاى مىترووەوە ررابوو و گەورەترىن و گرىنگترىن پىشىتىوانىيى گۆران و كوردەكانى كاتى تەنگانە بوو.

له حکوومهتی بابا ئهرده آله و سهردهمی فهرمان په واییی مهئموون به گی کوری مونزیر، بارود وخی ناوچه کانی ئهرده آلان ناپروون و، هینده پروونه که و آلتی ژیر دهسه آلاتیان زیادی نه کرده و و نا آلای شکویان نه شه کاوه ته وه؛ گوی له مشتی دوژمن بوونه و خزمه تکاری گهله که یان نه بیوون. مهئموون به گ که دیی هه تاوی تهمه نی له خور اوادایه، ناوچه کانی ژیر ده سه آلتی خوی له نیوان کو په کانیدا دابه شکرد، خوشی حهسه ناوا، سو آلتان سه لیمی عوسمانی سپایه کی رازانده وه و هه ناردیه سهر مهئموون به گ و بو یه که مجار ده روازه ی قه آلای زه آلمی شکاند و شاره زووری له نه رده آن پچپ اند و جیای کرده وه. لی آلی و ته مه لوولی ناپروونی له سهر ده می بواره کانی نابووری، کومه آلیه تی و سیاسیی نه رده آن هی شتاکو له سهرده می شا ته هماسی سه فه ویدا و به به رچاوا نه که وی.

چەوساندنەوە و رووتاندنەوەى كۆملەڭگەكانى ناوچەكانى ژیر دەسلەلاتى فەرمانرەوايانى ئەردەلان، ھیندە بى بەزەيىيانە و ناعادلانە بوو كە راستەوخۆ كارى كردە سەر برى لەم حاكمانە، تەيمور بەگ ھەستى بەم تەحقىر و ستەمە گەورەيە ئەكرد؛ بەلام كە لە نيوان سىپاى ئەردەلان و قىزلباشەكاندا لەكاتى گەمارۆدانى قەلاى (زەرپىن كەمەر)ى گەرووسىدا پيك ھات گوللەى ويل ئەو ئاواتەى تەيمورى بردە ژیر خاک. ئەم كۆسە دلتەزینه لە ۹۹۸ى كۆچىدا بوو. پاش ئەو ھەلۆ خان دەسەلاتى گرتە دەست و ھۆشىيارانە ناوەندەكانى حكوومەتى لە قەلاكانى زەلم، مەريوان و حەسەن ئاوا گواستەوە قەلاى پالنگان و ھەريەك لەو قەلايانەى كرد بەناوەندىكى لەشكەرى. ھەلۆ خان توانىي سەرانسەرى باشوورى كوردستان بىگرى و ولات ئاوەدان بىلتەوە و لەشكرىكى رىكوپىك بەدى بىنى شاعىباسى سەفەوى كە ئەم بانى و ئاوازەى ھەلۆخانى بىيست، ھەسىتى بەمەترسى كرد و سەرئەنجام سىپايەكى گرينگى لەگەل خۆى بۆ سەركوتىنەۋە و قەلاچۆكردنى سەرئەنجام سىپايەكى گرينگى لەگەل خۆى بۆ سەركوتىنەۋە و قەلاچۆكردنى ھەلۆخان رازاندەۋە و تا مەيھەمى ئەسىفەند ئاواش ھات. ئالى بالى زەنگەنە كە

مهمه ی زانی هاته لای شا و بنی وت دهست بردن بق هه لفخان کارنکی بر له مهترسي و دوور له ئاوەزە؛ بەقازانچت نىيە. باشتى ئەۋەپە بگەرتىتەۋە ئىسىفەھان و بهدوستایه تی و بیلان بهم دره برووختت. به داخه و بیلانه که له و به ری نابیا و ه تیدا به تاکام گهیشت و فروف نیلی شا و به کرنگیراوانی شنر دییاو یکی ئه و تویان بهزوبوونی لهننو برد. خهسروو خانی ئهجمیه خان کهسایه تبیه کی لنها تووی دیکهی ئەردەلان بوو که دەپتوانی له سهردەمی زەندىيەکاندا ئالای سەربەخۆپى هه لْكات و دەســه لاتى ئيران بەدەست بيننى، لەوا كــه جــهنگاوەريكى دوور له سىاسىەت بوق، بەر ژەۋەندى خۆي و گەلەكەي نەدەبىنى؛ زەمىنەي سەر كەۋتنى ئاغا موجهمه د خانی قاجاری به دی هننا و کردی به خاوه ن تاج و ته ختی تُنران. شايەتىپەكى كەي ئەم بنەمالە ئەمانوللا خانى گەورە بووە كە لە سەردەمى فه رمانر هواپیی خوّیدا توانبویه سنه یکا به درُنکی قایهم و مهچکهمی لهشکه ری و ناوهند تکی نرخداری زانستی و له ۳۱ سال فهرمانرهوایسی ویدا، سنه گهلنک له بوارهکانی ئابووری، کۆمهلایهتی و سیاسییهوه چووهته ییشنی و کهسانیک وهک (سير جان مەلەكوم) و (ريچ) ھاتوونەتە سنە و وينەگەلتكيان لئى ھەلگرتووە. ئەم ئەمبىرە ئەگەرچى ياراي سەربەخىۋىنى لە خىقرانەدەنىنىيەۋە، بەلام مىرۆۋلىتكى ينشكهوتووخواز بووه و عهلاقه تنكي زوّري بهنّاوهداني ههبووه. ههر بوّييّ یادگارگەلتکی حاک و بەنرخی لەدوای خق بەجی هیشتووه، که باشترین نموونهیان بریتین له کوشکی دلگوشیا ، کوشکی خهسر موی ، مرگهوتی (دارالاحسان)، كۆشكى تەنىشت مزگەوت، كۆشكى سەرھەنگ خانى. مەيدانى بەر دەروازەي قەلاي حكوومەتى، دوو راسىتە بازارى دايۆشىراو، گەرماو و بازارى قەسىلان، كۆشكى قەسىلان، تەعمىرى قەلاي قەسىلان، تەعمىرى قەلاي خەسەن ئاوا و ئاواكردنهوهي باخهكاني حهسهن ئاوا.

دیسان جهخت دهکهمهوه سهر ئهمه که ئهگهر ئهرده لانهکان بهرژهوهندی سیاسییان ههبوایه یان، لانی کهم زوّر بهئاسانی ئیرانیان له فتنه و بشیوهی قاجارییهکان رزگار دهکرد و دهسه لاتی ئیرانیان بهدهستهوه دهگرت و گهلیک کاروباری گرینگیشیان بو کورد ری دهخست.

پێویسته ئەمەش بگوترێ که ئەردەلآن ناوی بنەمالٚەیەکی فەرمانڕەوایه؛ ناوی مەلٚبەندێکی دەرەتانداره له کوردستانی باشوور؛ ناوی زاراویهکه که دانیشتوانی

12/9/10

مەستوورەي ئەردەلان ھەسارەي گەشى شىعر و ئەدەبىي كوردەوارى

سوههيلا موحهممهدى

مەستوورە خانم، كچى ئەبولحسەن بەگ، كورى موحەمەد ئاغا و كچى مامى ساداتوللولكە، ھەروەھا ھاوسەرى خەسرەوخانى ناكام، واليى شارى سنەيە. مەستوورە خانم لە سالى ١٢٦٩ى كۆچى مانگيدا بەدنيا ھات و لە تەمەنى چل و چوار ساليدا واتە لە سالى ١٢٦٣ كۆچى دولىيى كردووه. شاعيرى بەناوبانگى كوردى فارسى بيرە.

میللهتی کورد بهشانازیی دهزانی که زیاتر له ۱۷۵ سال به ر له ئیستا شاژنی هه لاکه و تواد به نیستا شاژنی هه لکه و تواد سال له تهمه نی خیزدا سی به رههمی په دگین وهکو: میژووی ئهرده لان و فیقه و دیوانی شیعر بکاته دیاری و پیشکه شی کاروانی ئه ده ب و زانستی گهله که مانی بکات.

خاتوونی شیعری میرنشینی ئەردەلان له مالی خزیدا کتیبخانهی دەولهمهندی ئهو سلمردەملهی هەردوو بنهمالهی قادری و ئەردەلانیی له بهردەستدا بووه و ههروهها له مندالیشهوه مامۆستای تایبهتی بۆگیراوه و بهفارسی و عهرهبی خویدا، به خویدا، بو خرمهتی ئهدهبی خویدا، بو خرمهتی ئهدهبی زانست، بوونهته دەسمایهی ئهوهی که ببیته یهکیک له ههلکهوتووانی سلمردهمی خوی. مهستووره بههوی زهوق و هوگریی بهعیلم و زانستهوه، لهو کاتهیدا که زوربهی خهلکی ولاتی چهوساوهی کوردستان تهنانهت له سلمواد و زانست بی رویزبهی بوون، لیکولینهوهی ئاینی و دینیی ههبووه، ئهگهر بارودوخی ۱۷۸ سال لهمهوبهری کوردستان بینینه بهرچاو، بومان دەردەکهوی که ئهم ژنه رووناکبیره رهنگه بهگهر تهنیا شیعری نووسیبا، ئهوهنده ناوی دهرنهدهکرد، بهلام ئهوهی که له

سهرهتاکانی سهدهی نۆزده، ژنێکی کورد، ههست بهوه بکا به راستی پێویسته مێژوو بنووسێ، دیاردهیێکی یهکجار کهم وێنه و سهرنج راکێشه. مهستووره له کتێبی مێژووی ئهرده لاندا باسی تهواوی حاکمانی ئهرده لان دهکا.

بهسهر زمانی (فارسی)شدا زوّر زال بووه و ههم له پهخشاندا که میژووهکهی ئهرده لانی پنی نووسیوه و ههم لهشیعرهکانیدا نیشانی داوه که چوّن (وشهی فارسی) وهکو مووم له ننو دهستیدا ههلاهسووران ئهمه وینهییه که له دهسنووسه فارسیه کانی مهستوورهیه که بوّ مامی خوّی میرزا عهبدوللای رهونه ق باشی نووسیویه تی:

«دوشینه بههوای ادای نماز بر خاستم و خودبرای عبادت قادری بی نیاز آراستم و به صدای اذان قدی افراختم و وجه بهخاک سجده

منور ساختم، پس از دوگانه و تعقب دست اجابت به درگاه مجیب بر افراشتم که:

رب لاتذرنى وانت خير الوارثين

پس از تسبیح و تحلیل روی نیز به سوی خالق عزیزی بی انباز گذاشتم که:

رب اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين

رایت خور گردن افراخت و سلطان خاور کوس سلطنت نواخت. دیدم از جانب موطنم کتابی آوردند که از چهرهی محنتم نقابی گشادند؛ گرفتم و شکرها کردم و سجدهها بردم و گفتم:

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب

که از یارانم خطابی رسید و از دوستدارانم عتایی. پس از مطالعه دیدم که قصه از گریز عم است و حکایت از فرآران همدم

(ففر إلى الله، إنى لكم منه نذير مبين)

اگر چه دل مملو از آتش آمد ولی ازا ین حرکت بابرکت خوش آمدند هر کس مخالفت از خویشان کنم انسان نیست.

ئەمە وینەییکی ترە له پەخشان و رەواننووسىپى مەستوورە كە لە كتیبى میژووي

ئەردەلاندا باس كراوه.

«سپاس خدایی را که سزاست که نزاد و نمیر است؛ باقی و فنا نمی پذیرد. خلاقی که در جمیع صفات یگاته و تنهاست

(سبحان الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد)

معبودی که کلک بنیان در بیان حمدش ابکم سجودی که قلم و زبان در انشای سپاسش خجالت توام است، شایسته مدحش زبان هیچ صاحب فکری بهقطرهای مترنم نگردیده، عقل عقلا از ستودنش حیران، فضل فضلا از توصیفش سر گردان و دیپاچه صبح را روشنی از پرتو نور حضرت او.

چو وصفش بهگفتن نیاید تمام همین بهزیان در کشیدن به

درود بی قیاس بر نخستین قلم قدرت باعث ایجاد کونین که اگر مقصود از خلقت ذات مسعود او نیامدی قلم قضا بر لوح قدرت هستی هیچ آفریدهای و ننوشتنی باعث خلقت آدم و حوا و مایه ایجاد لوح و قلم اوست.

لولاك لولاك لما خلقت الجن والانس والافلاك محمد شهنشاه دنيا ودين محمد شفيع كنه شافع مذنبين».

ئهم دوو ویّنهی سهرنج راکیشهم له کتیبی مهشاهیری کورد، نووسهر بابا مهردوّخی روّحانی وهرگرتووه که بههوّی رهوان نووسییهکهی مهستووره که بهراستی لیّهاتووییی ئهم شاژنه له زمانی فارسیدا دهسهلیّنیّ، پیّم خوّش نهبوو تهنیا چهن رستهیهک دهسنیشان کهم و تهواوی دهقهکهم ئاراستهی ئیّوهی بهریّزی هیّرام کرد.

خاتوونی شیعری میرنشینی ئەردەلان كەوتووەتە نیوان دوو لووتكەی هەرەبەرزی شیعری كوردی كه بەناوبانگیان له میرنشینی ئەردەلان و بابان و موكریان و هەموو ناوچەكانی دیكهی كوردستاندا رۆیشتووه؛ شیعری مەستووره بەهلای دلبزوینی زورجار روشنكهرهوهی كور و مهجلیسی ئەدیبان و شاعیران و مهلا و فهقیكان بووه.

مەستوورە لەگەل شاعيرە بەناوبانگەكانى كورد وەكو مەولەويى تاوەگۆزى، نالىي شارەزوور،ى ئەحمەد بەگى كۆماسى، شىخ عەزىز و مىرزا عەبدولقادرى پاوەيىدا ھاوچەرخ بووە. رەزا قولى خانى ھىدايەت لە بارەى مەستوورەوە دەلىق:

«مهستوورهی کوردستانی له ژنه نهجیوه بهناوبانگهکانی کوردستانه. خوشنووسیکی دهسرهنگین و جوان و شوخ و داوین پاکی رهوشت مهردانه بووه». ههروهها میرزا عهلی ئهکبهری سادقوالمولک بهم جوّرهدا باسی مهستووره دهکا: «یهکیک له ئهندامانی بنهمالهکهمان ژنیکه بهنیوی ماهشهرهف خانم نازناوی مهستوورهیه؛ بهراستی کاریکی بهجییه میژوونووسان ناوی ئهم ژنه لهبهر خویددهواری و خهتخوشی و جوانی و شاعیر و نووسهربوونی له لاپهرهی میژوودا تومار بکهن. نزیک بهبیست ههزار شیعری له دیوانهکهیدا ههبووه که بهداخهوه زوربهیان له ناوچوون و ئهوهی که بهمن گهیشتوه دیوانیکه پتر له دوو ههزار دهبیت».

که بهزهحمه تی خوالیخو شبوو یه حیا مه عریفه تی کوردستان، له سالّی ۱۳۰۶ دا که ئه و کاته ی رهنیسی مه عارفی وه ختیی کوردستان بووه شیعره به جیّماوه کانی مه ستووره به چاپ گهیشتووه، مه ستووره له گهلّ میّرده که ی خوّیدا خه سره و خانی والی به زمانی هه ورامی به شیعر گوتن و مغازیله دانیشتوون و خه سره و خانیش حه زی له شیعر و شاعیری کردووه.

ههروهها مهستووره لهگه ل کوّری شاعیرانی هاوچه رخی خوّیدا پیّوهندیی شیعریی ههبووه؛ که سهبارهت بهم باسه دهتوانین له (یغمای جندقی) له شاعیره کارسی بیّره و له (مه لا خضری نالی) له شاعیره کوردیبیژهکان ناوبه رین.

نزیکی و پیّوهندی لهگهڵ مه ڵبهندی ههورامان و خه ڵکهکهیدا که خوّی به شیّ بووه له مییرنشینی ئهرده لآن و رهواج و برهوی زمان و ئهدهبیاتی گوران، له سیه رتاسه ری مه ڵبهندی ژیّر ده سه لآتی ئهرده لآندا و پرژ و بلاویی شیعره کانی مهوله وی و شاعیرانی پیّش ئهوه، ئه وهمان بوّ ده سه لیّنیّ: که مه ستووره ئه دیب و شاعیره، بوّن و به رامه ی شیعری کوردی و زایه له ی نه غمه ی دلبزویّنی دهنگی شاعیرانی سه ردهم و پیشووی کوردی یی گهیشتوه؛ که وابوو دوورنییه خاتوو

مەستوورە جاروبارى بەكوردى شىيعرى نەنووسىيبىت. سەبارەت بەم باسەدا ناكۆكى نىنوان نووسەران و شاعىرانى كورد ھەيە؛ حەكىم مەلا سالىح دەلىّى: مەستوورە بەكوردى شىيعرى نىيە، ديارە شىيعر بەستنىش بەناوى شاعىران بمانەوى و نەمانەوى زيانىكى گەورە بەئەدەبى كوردى دەگەيىنى

له لاییه کی دیکه ش سدیق بۆرهکه یی ده لیّ: من له رووی به لگه و سه نه د شیعره کوردییه کانی مه ستووره چاپ کردووه. زوّربه ی شیعره کانی مه ستووره خانم بوّ لاواندنی خه سره و خانی ناکام پاشای ئه رده لاّن گوتراوه.

مەستوورە پاش مەرگى ھاوسىەرەكەى خەسىرەوخانى ناكام سىزردە سال ژياوە.

لهم ماوهیهدا ئهو خاتوونه نازداره له کۆشکی بهختهوهریدا دهکهویّته بهر ههرا و ههنگامهی روّژگار؛ ئهمه ویّنهییّکه له شیعره کوردییهکانی.

رۆحى شىرىنم لەبەرچى ئەمىرۆ وا لوتفت نىيە نوورى بىنايىي چاوەكانم پۆم بڵێ سووچم چىيە بێ قەباھەت لۆم زەوۆرى چاكە ئىنسافت ببێ تاكوو نەمرم خۆ مەحالە رۆيشتنم لەم قاپىيە

له شيعريكي ديكهيدا بهبونهي مهركي خوسرهوخان بهزماني ههورامي دهلي:

نهسسه حن چهمسه ن نه وان قر بولبسول هه نی نه نه نیست قر ژاله نه رووی گول ونه وشه و سونبول نه سرین و شه وب قر تاقیام قسیام به رنه یان جسه کول بگیر قر وه ده سه مه رکه سده سه ی گول وینه ی نیسشی خسار بپسینکو نه دل مه سه توره مه لوول دل جه مه ینه ت مه سه جام عه یش ته هی شیشه ی خیم به ده سه

مەستوورە ژنى خاوەن بىرى بەرز و بەشەرەف و رۆشنبىر بووە كە سەبارەت

بهخوی دهڵێ:

بهزیر مقنعه مرا سری است لایق افسر ولی چه سرود کسه دوران نموده زار چنینم

مەستوورە لە دوايين سالەكانى ژيانى خۆيدابەھۆى برى ناكۆكيى نيوان خزم و بنەمالەكەى، بەرەو شارى سليمانى دەروا و روو لە ناوچەى بابان دەكات.

باوکم ئهحمهدی موحهمهدی نووسه و وهرگیّن، له سهفهریّک له سلیّمانی بوّ مالّی (ئهحمهدی موحهمهدی نووسه و وهرگیّن، له سهفهریّک له سلیّمانی بوّ مالّی (ئهحمه خواجه)ی میّرژوونووسی گهورهی کورد دهروا که لهم هونه و پایه به برزه ئیزن نامه بوّ وهرگیّنانی کتیّبی به نرخی (چیم دی) له ئهحمه خواجه وهرگریّ. ئهحمه خواجه بیرهوهریییه کانی خوی له زمانی باوکی سهباره تبهمه ستووره خانم، ئه و کاته ی که له مالّی ئه وان بووه و له شاری سلیّمانیدا له غوربه تبووه بوّ باوکم باس کردبوو، که مهستووره له دوایین روّژه کانی بوّ نهخوش دهبی دهیویست بوّ زیاره تی مهرقه دی شیخ عهبدولقادری گهیلانی بو به غدا سهفه ربکات؛ به لام به داخه و نهم سهفه ره به ئه نجام نه کهیشت و له سالّی ۱۲۹۳ دا کوچی دوایی ده کا و تهرمی پیروّزی ئهم شاژنه کورده، له خاکی غهریبیدا و لهگردی سهیوانی شاری سلیّمانی دهنیّژریّ، دوایین به شی باسه که ی خوّم به شیعریّ له شیعره جوانه کانی مه ستووره خانم به کوّتایی دینم و داوای ظنوه ردنتان لیّ ده که م.

رفتیم و پس از خود عمل خیر نهشتیم با آب گنه توشه عقبی بسرشیتم امروز بدین عالم خاکی چه نازیم فرداست که بینی همه خاک و همه خشتیم بس کار مناهی که دراین مرحله کردیم بس خار معاصی که دراین مزرعه کشتیم از مسجد و محراب بدوریم و تو گویی ما بنده ی پیران کلیسا و کنشتیم در حشر زنیک و بدما دوست چه پرسد نیکیم از اوییم و از اوییم چو زشتیم

المنت لله كه مست وره من و دل جيز يار بساط از همه ديار نوشت يم

ههزاران دروود و سلاو له روّحی بهرزی شاژنی کوردهواری خاتوو مهستوورهی ئهرده لان بهسویاس بو نیّوهی بهریّز و هیّژا.

سەرچاوەكان:

- (۱) كتيبى مەشاھىرى كورد لە بابا مەردۆخى رۆحانى.
- (۲) دیوانی مەستوورەی كوردستانی بەقەلەمی سدیق بۆرەكەیی (كە بەكوردی وەرم گێراوه).
 - (٣) گۆڤارى فەرزانگان.

له غوربەتى ئىمارەتى ئەردەلاندا

مەستوورە بە تەنيا مىللەتى بوو

ينشهكى بۆ شيوازناسىيى شيعرى مەستوورە

كامبيز كهريى

وەك پىشەكى

له خهسارناسیی میژووییی سهردهمی قاجارهکاندا، ئهوی بهزهقی بهرچاو ئهکهویّت، فهراموّشکردنی ژنی ئیّرانی و چالاکییهکانییه لهو سهردهمهدا. تهنیا له یهک دوو کتیّب وهکو (خیرات حسان) و (میّژووی عهزوّدیی دا ئیشاراتیّکی زوّر کورت به روّلی ژنانی زانا، ئهدیب، نووسهر و هونهرمهند کراوه.

ئهم خهساره وههای کردووه که زوّرجار گومان دهکری له دهورانی قاجاردا ژن هیچ دهوریّکی ههبووبی و تهنیا گوّشهنشینی سووچی ژووری تهنیایی بووه. ئهگهر ئهم گوشهنشینییه بوّ ژنانی رهعییهت راستییه کی حاشا هه لنه گر بیّ، ئهوا لهنیّو دهرباری قاجاره کاندا به سهدان ژنی شاعیر، نووسه ر، گوّرانیبیّژ و خوّشنووس به رچاو ئهکهون که چالاکییه کانیان به شیکه له بزووتنه وهی ژنی ئیّرانی له پیّش (مهشرووته وه. بزووتنه وهی که که زوّرتر که لکه لهی بوون و گوّرانکاریی هه یه تا وهسوه سهی ناو و ناوداری؛ بوّ نموونه لهم سهرده مه دا لهگه ل ژنیّکی ئه شرافی وهکو نووسه ری کتیبه که ی مادرجال) رووبه روو نهبینه وه کو ناو و نازناو و دیشانی نازانین؛ به لام کتیبه که ی یه کیّک له باشترین ره خنه کانی کوّمه لایه تیی دورانی قاجاره کانه.

مهستوورهی ئەردەلان، يەكئ له ژنانی سهردهمی قاجارهكانه كه نزیک به دووسهد سال لهمهوییش له روژئاوای ئیران و له كوردستانی روژههلات له دایک

بوو؛ بالآی کرد. سرنجی زوّر چاوی چهتوونی بوّ خوّی راکیشا و شعریان پیدا گوت و شیعری نووسی؛ بوّ دنیای میّروو مهلهتاتکیّی کرد. له شهریعهت ورد بووهوه و پاش ۲۶ یان ٤٤ سال له غوربهت و تهنیاییدا مرد.

مەستوورەي ئەردەلان (يان) ماھ شەرەف خانم

وشهی ۲ برگهیی (مهستوورهی ئهرده لآن) زوّر به ناوبانگتره له وشهی ه برگهیی (ماه شهرهف خانم)؛ ههرچه نده کچی ئه بولصهسه ن بیّگ و کوره زای موصهمه هد ناغهی نازری کوردستانی و برازای میرزا عه بدوللّا نووسهری (حه دیقه ی ئه مانولّلاهی) به ته نیا نیشانه ی ئه شرافییه ت و ههروه ها کولتووری بوونی بنه ماله ی ماه شهرهف خانمه؛ به لام هاوسه ری (خه سره و خانی ناکام) والیی (ئیماره تی ئه ره دلّان) روود او یکه که ناسنامه یه کی تازه بو ماه شهرهف خانم دابین ئه کا. به واتایه کی تر، مه ستووره به رهه می موناسباتی کولتووریی نیّو بنه ماله ی ئه رده لانه کانه دانه دانه دانه دانه دانه کولتووریی نیّو بنه ماله ی ئه دره ازی کولتووریی نیّو ناسینی ئه م ژنه به بی ناسینی بنه ماله ی ئه دره لان و ساختاری کولتووریی حکوومه تی قاجار مه حاله .

سەرەكىترىن جياوازى ئەردەلانەكان لەگەل مىرنشىينەكانى تردا

ئهگهر ملووکی حهسهن کیف و ئۆمهرای ههکاری و پاشاکانی بابان به دریزیی میزووی پر لهسهروهرییی خویان ههولیان داوه ساختاری سیاسیی دهسه لاته مهرکهزییه کان له لای خویان دووباره بهرههم بینه و و و و و و نیر و سیلکدار و

میرئاخوریان دروست کردووه، ئهرده لانه کان به شیکی ههره زوری ته قه لایان ئه وه بووه، شیوازی کولتووری ده سه لاته مهرکه زیبه که جاریکی تر بهرهه م بیننه وه که ئه م دووباره بهرهه مهینانه وه له دوو بواری (میعماری) و (نووسیندا) زور ئاشکرا و به رچاوه. له شاری سنه ی پایه ته ختی ئه رده لانه کان به دهیان شوینه و راست ه خورا وجور هه یه که له سهرده می ئهرده لانه کاندا دروست بووه و راست ه خو لاساییکردنه وه ی شیوازی میعماری (سه فه وییه کان) و (زهندیه کان) و قاجاره کانه و هه روه ها له بواری نووسیندا ته نیا له نیوان سالانی ۱۲۱۶ ک.م تا ۱۳۱۹ ک.م شه که که به به نرخی میروویی (زویده تول ته واریخ)، (لوبول ته واریخ)، (تاریخ ئه ده نووسینی به نرخی میروونووسینی سهرده می قاجاره کان له کوردستان ده نووسریت تا بزووتنه وه ی میرونووسیی سهرده می قاجاره کان له کوردستان دووباره به رهم بیته وه ی میرونووسیی سه ده می نه در ووبونووسیی سه ده که من نه م ته ته ده گه در ده نورد کان، یه کی له گه وره ترین در وست بوونی که سایه تی مه ستووره ی نه رده لانه .

فهتحعلیشای قاجار و کولتوور

ســهردهمی پاشــایهتیی فــهتحــعلیـشـای قــاجـار له رووی بزووتنهوهوه کولتوورییهکانهوه سهردهمیّکی جیاوازه بهنیسبهت دهسه لاتهکانی پیش و پاش خوّی. ناردنی یهکهمین گرووپی قـوتابی بوّ دهرهوهی تیّران له سالّی ۱۱۹۰ ک.م، دامهزراندنی یهکهمین چاپخانهی تیرانی له تهوریز به هیمهتی (فهرهاد میرزا)، دهسپیّکردنی پیّوهندیی بارزگانی و کولتووری لهگهلّ بهریتانیا و ناردنی یهکهمین وهفدی سیاسی کولتووری بو فهرهنسا به سهرپهرشتی (موحهمهد رهزا خانی قهزویّنی) له سهردهمی فـهتحـعلیشا، یهکهمین ترووسکهکانی گورانکارییه له تئراندا.

ههرچهنده له دهرهوی دهرباری قاجارهکان هیچ جوره مافی جوولانهوهی کولتوور بو ژنان دابین نهکرابوو، شیعر نووسین و گورانیبیژی و سهماکردن و خویندن بو ژن قهده فه و بقه بوو؛ به لام بارودوّخی دهربار و نهشراف شتیکی تر بوو. له حهرهمسهرای پاشاکانی قاجاردا، ژنان هان دهدران فیری گول دوّزی و نهقاشی و شیعر و گورانیبیژی بن و زوّرجار شارهزاییی ژنان لهم بوارانهدا،

دهبووه هوی نزیکبوونهوه به شا و شازادهکان.

(ئەحمەد مىرزا عىزەتولدەولە) لە كتىبى مىزۋوەكەيدا دەنووسىن:

... له روّژی نهوروّزی باستانییه وه ههتا روّژی سیازدهههمی جهژنی خاقان، لهگه آل ههموو ئههلی حهرهم، دهبوونه میّوانی (تاجو لدهوله) و لهم سیازده روّژهدا ههر خوّشی بوو و ساز و ئاواز... کچی (ئاغا موحهمهد رهزا موسیقازان) ناسراو به (شاوردی خانم) لهگه آل چهن کچیّکی تری خشل پوّشدا ئهرکیان ژهندنی ساز و چرینی ئاواز بوو.

یان (براکانی شرلی) له شهرحی دهرباری فهتحعلیشادا له سهفهرنامهکهیاندا دهنووسن:

گرووپی موسیقا ژهنانی شا ده کهس بوون، ده ژنی زوّر جوان، که جلوبهرگیّکی زوّر بهنرخیان لهبهردا بوو.

له بواری شیعریشدا، دهرباری فهتحعلیشا هیچی کهمتر له موسیقا نهبوو؛ بهدهیان شاعیری ژن له حهرهمدا بوون که کوریان ئهبهست. ئیواره شیعر و شهوی شیعریان ساز ئهکرد. (تاووس خانم) و (دلشاد خانم) و (ئاغا باجی) سی شاعیری دهرباری فهتحعلیشا بوون که ههر سیان ژنی شا بوون و شیعری زوریان لی بهجی ماوه. له شاعیرانی دیکهی دهربار دهکری به (کووچهک خانمی تهبریزی) و (موشتهری خانم) و (رمحشه خانم) ئاماژه بکری.

تهنیا له حهرهمخانهی فهتحعلیشای قاجاردا، سنی ژنی کوردی شاعیر ناو و نبشانیان دیاره که بریتی بوون له:

حاجییه خانمی زهند ژنی شا، که له باوکهوه دهگه پتهوه سه ر شیخ عهلی خانی زهند. ماه تابانی قاجار کچی شا. که له دایکهوه دهگه پتهوه سه و عهلی مورادخانی زهند و مهستووره ی زهند، ژنی شا که یه کی له نه شرافی تایفه ی زهنده.

له لایه کی ترموه له سهردهمی فه تحعلیشای قاجاردا دوو رووداوی دیکه یه کی له بواری میزوونووسی و نهوی تر نووسینی ریساله شهرعییه کاندا روونه دا. لهم سهردهمه دا میزوونووسی ته نیا دهبیته شهرحی سه رگوزه شتی شا و شازاکان و

هیچ باسی له میللهت نییه، لانی کهم بهنیسبهت کتیبی وهک (میرووی بههههییهوه). ههروهها بقیهههم جار له میرووی ئیرانی پاش ئیسلامدا ریساله شهرعیهکان بهزمانی فارسی دهنووسریت. ریسالهگهلی که بهروونی دیاره دهقیکی وهرگیردراون. (عهبدول رهزاق بیگ) (مائهسه رسولتانی) دهنووسی که شهرحی سهلتهنه قه محلیشای قاجاره تا سالی ۱۲۶۱ ک.م، (میرووی نوی) له لایهن (جههانگیر میرزا)وه دهنووسریت که دریژهی مائهسه رسولتانییه، (میرزا سادقی وهقایع نگار) میرووی (جیهان ئارا) دهنووسی که شهرحی سهرجهم ماوهی پاشایهتیی فهتحعلیشای قاجاره و (ناسخ ئهلتهواریخ) بهقهلهمی (میرزا موحهمه تهقی لسان) دیته گورهپانی میروونووسیی ئیرانهوه که دیسان هه رباسی شا و شازاکانه.

له ههمان حالادا ئالوگ وریکی گهوره بهسهر زمانی نووسینی ریساله شهرعیهکاندا دیّت، تا پیش له سهردهمی فهتمعلیشا ههرچی کتیبی شهرعی ههیه بهزمانی یهکهمی ئیسلام واته عهرهبییه؛ به لام لهم دهورانه دا ورده ورده ئوسوولی شهریعه به نارسی دهنووسریت.

سنی بزووتنه وهی شیعری ژنانی ئه شرافی، شهرحی سه رگوره شتی شا و شازاکان له فورمی میژوونووسیدا و نووسینی کتیبی شهرعی به زمانی فارسی سنی بزووتنه وهی کولتووری سه رده می قاجاره کانه. جا ئهگه رئه و راستییه ی که پیشتر گوترا وهبیر بینینه وه که ئه رده لانه کان به شیکی هه ره زوری ته قه لایان ئه وه بووه، شیوازی کولتووری ده سه لاته مه رکه زییه که جاریکی تر به رهه م بیننه وه مه مستووره و ئه وا ئه رده لانه کان.

راسته شیعری مهستووره له ئاستی شیعری شاعیرانی گهورهی ئیراندا نییه، راسته کتیبه ناتهواوه میژووهکهی تهنیا باسی ئومهرای ئهرده لانه و کورد وهکو نهتهوهیهک فهراموّش کراوه، راسته کتیبه شهرعییهکهی تهنیا دهقیّکی وهرگیّرانه و هیچ ناخاته سهر شهریعهتی ئیسلام، به لام ئهوهی مهستوورهی ئهرده لان له 33 سال تهمهنیدا بهتهنیا کردی بهسهدان کهس له میژووی کولتوور و ئهدهبی ئیراندا له سهردهمی قاجاردا نهکرا، مهستووره له غوربهتی ئیمارهتی ئهرده لاندا بهتهنیا میللهتیّ بوو.

ييشهكى بو شيوازناسيى شيعرى مهستووره

شیعری دهرباری و شیعری ئهشرافی

شیعری مهستووره له رووی شیوازناسییه وه دهخریته خانهی (شیوازی گهرانه وه) له شیعری فارسیدا که مهبهست گهرانه وهی شیعر و پهخشانی فارسییه بق (شیوازی عهراقی) و (شیوازی خوراسانی).

دوای رووخانی زنجیرهی (سهفهوییهکان) تا سهردهمی پاشایهتیی فهتمعلیشای قاجار شیعری فارسی له لاوازترین سهردهمی خوّیدایه، که نهم ماوهیه پنی ده لنن (دهورهی فیترهت). بن گومان دهورهی فیترهت خاموّشترین سالانی شیعری نیّرانه.

(ناغا موحه مه دخانی قاجار)، کوشتن و کویرکردن و مناره دروستکردن له که لله، مهجالی نه وهی پی نه دا بیر له شیعر و هونه ر و جوانی و موسیقا بکاته وه؛ به لام برازاکه ی – واته فه تحعلیشای قاجار – بارهگایه کی گهوره و جوانی له (تاران) بو خوی دروست کرد. شیعری نووسی و نازناوی (خاقان)ی بو خوی هه لب ازارد. هه روه ها تاقمیکی شاعیر و نووسه ری له لای خو کوکرده و و ناخجومه نی خاقان).

شیّواز ناسانی شیعری فارسی ده لیّن، لهم دهورانه دا شیّوه یه کی شیعر دروست بوو به نیّو (شیعری دهرباری)، شیّوه یه ک که شویّنی سه رهه لَدانی دهربار و تایب ه تمهندیی خوی ههیه؛ به لام نهوی لیّره دا له لایه نه م شیّوازناسانه وه فهراموّش کراوه شیّوه یه کی دیکه ی شیعره که من ناوی لیّ نه نیّم (شیعری نه شرافی) که ته نیا هاوبه شیی له گه ل شیعری دهرباری شویّنی سه رهه لّدانیانه. پهنگه نهم فه راموّشکارییه یه کیّ له خه ساره کانی گهوره ی شیّوازناسیی شیعری فارسی له سه رده می قاجاردا بیّ.

شیعری دهرباری سهردهمی قاجار، شیعری مهدح و ستایشی شا و شازاکانه، شیعریکی زوّر فاخر و بههیّز له روویی زمانه وه که له روویی شیّوازناسیه وه دهگه ریّته وه سهر شیّوازی خوّراسانی و فوّرمی قهسیده به شیعری دهرباری بوّ وهرگرتنی یاره و وهده ست هینانی یله و یایه ی حکوومه تی دهنووسریّت.

(فەتحىلىخانى سەبا) چل ھەزار مسىقال زيّر لە باتى نووسىينى قەسىيدەى (شاھەنشاھ نامە) وەردەگريّت و چل ھەزار تمەن لە خەزانەى دەوللەت بەبۆنەى قەسىدەيەكەوە دەدريّتە (مرّعتەمىد ئەلدەوللى نشات).

له شاعیرانی بهناوبانگی دهرباری دهکریّت بهسه حاب، مهجمهر، سهبا، نشات، قائانی، فرووغی و یه غما ئیشاره تبکریّ؛ که چوار که سی تهولّیان شاعیری دهرباری فه تصعلیشا بوون و سیّ که سی تریان شاعیری دهربارهی (موحه مه شای قاجار). به لام هه رله مدهورانه دا له دهرباری شاکانی قاجاردا شیّوه یه کی تر له شیعر خهریکی بالاکردنه که به قه دی پیستی میشووله ناسکه.

شيعرى ئەشرافى

شیعری ئهشرافیی سهردهمی قاجار دوو بهشه: شیعری پیاوان و شیعری ژنان. شیعری پیاوان زوّر جیّگای باس نییه؛ چونکه سهرجهم شیعری شا یا شازاکانه و به پوونی دیاره بوّ رابواردن نووسراوه. زمانیّکی زوّر ساده و ساکاریان ههیه؛ رهنگه باشترینی ئهم شیعری شاهانه ئهو شیعرهی مهنسووب به (ناسرهدهین شا) بیّ:

دانهی فلفل سیاه خال مه رویان سیاه هر دو جانسوزند اما این کجا وآن کجا دختری در آب حوض و میتی در حال غسل هر دو عریانند اما این کجا و آن کجا دود غلیان گلی و دود غلیان بلور هر دو یک دودند اما این کجا و آن کجا

به لام شیعری ژنانی ئه شرافی شیعریکی جدییه و دهبی له شیوازناسیی شیعری فارسیدا باسی لی بکری. که به داخه وه نه کراوه. تاووس خانم، دلشاد خانم، ئاغاباجی و حاجییه خانمی زهند له گهل ماه تابانی قاجار و مه ستوورهی زهند شه ش شاعیری ده رباری فه تحعلیشای قاجارن و ئه گه ر له ده رهوه ی ده رباری قاجار مه ستووره ی ئه رده لان و (حیران دونبه لی)یان بخه ینه سه ربازنه ی دروست، ئه بی حری ژنانی ئه شرافییه سه یر ئه وه یه که له مه شت که سه

شەش كەسىيان كوردن.

شیعری ئهم ژنانه بهگشتی شیعری ژنانی ئهسیری زیندانی دهرباره، شیعریکه که گرینگی بهزمانی رهسمی ئهدات و فوّرمی غهزه ل له لایان زوّر بایه خی ههیه، ههروه ها به پیچهوانهی شیعری دهربارییه وه لهم شیّوه شیعرییه دا گه رانه وهکه بهروه شیوازی عهراقییه و وشهی عهرهبی زوّر له شیعرهکاندا به رچاو ئهکهون و که لک وهرگرتن له وشه دووانه کان به زهقی دیاره، ناوه روّکی شیعری ئه شرافی که لک وهرگرتن له وشه دووانه کان به زمّقی دیاره، ناوه روّکی شیعری ئه شرافی ژنانی سهرده می قاجار له چهند بابه ت تی ناپه ریّ، عه شق و خوشه ویستی دهربرین بو شوو، وهسفی سروشت، گلهیی له تهنیایی و بارودوّخی ژیانی ژنانه، ئهگهریش بری جار له که ل ماناگه لی وه ک عیرفان له شیعری ئهم ژنانه رووبه روو ئه به ناشکرایی دیاره عیرفانی قهرزییه و لاساییکردنه وه ی عوّده فای گهوره ی نیّرانه.

حاجییه خانمی زهند دوای گهرانهوه له مهککه له شیعریّکدا بق فهتحعلیشا له دوایی دیریدا دهنووسیی:

طواف كعبه مرا جاجيه ميسر شد خـــدا زيارت اهل دل نصـــيب كند

يان ماهتابان كه توانايهكي باشي له شيوازي عهراقيدا ههبووه دهلي:

چه بودی گر زمهر بر من دیده بگشودی زاغیارم نهان بر دیدهی جانم عیان بودی بهر جا هست بیمار از خدا خواهد شفای خود مریض عشق تو هرگز نیارد نام بهبودی

مهستووره خانمی زهندیش له وهسفی فهتحعلیشادا دهنووسیّ: خاک پایت سبب روشنی دل گردد چشم از خاک کف پای تو رشن گردد

ئهگهر به (پان سنهئیسم) تاوانبار نهکریم و ئهگهر باورمان ههبی که له شیوازناسیدا ههمیشه کهسی له ناوهندا دهویستیت و ئهوانی تر لهسهر خهتی بازنهکهوه پیاسه دهکهن، ئهوا دهبی بلیم مهستوورهی ئهرده لان ناوهندی بازنهکهیه و تاووس خانم و دلشاد خانم و ئاغاباجی و حاجییه خانمی زهند و ئهوانی تر

خەتى بازنەكە، كە ئەم داعييەيە دوو ھۆى گەورەى ھەيە. يەكەم زۆرىي بەرھەم و دووھەم بوونى ھەموو تايبەتمەندىيەكانى شىيعرى ئەشرافى لە باشترين شيوەى مۆمكىندا لە شىعرى مەستوورە.

سهرجهمی شیعرهکانی مهستووره لهسهر شیّوازی عهراقییه، عهزهلهکانی یان خهمی غوربهته و یان خوشهویستی دهربرین بوّ خهسره خانی ناکام. ۲۹ چوارینهی ههیه که ۲۶ دانهی عاشقانهیه چواری وهسفی ئومهرای ئهردهلان و یهک دانهی نیایشه. (مهسنهوی)یهکانی بهئاشکرایی دیاره له ژیّر کاریگهریی (مهسنهویی مهعنهوی)ی (مهولانا)دایه و دوو (تهرکیببهند) ، یهک (تهرجیعبهندی) لیّ بهجیّ ماوه.

بهگشتی مهستووره، فارس وتهنی (فهرزندی زهمانی) خوّی بوو. غهریبیی میرنشینی ئهرده لآن و ئاشنای کووچه و کولآنهکانی ئهدهبی ئیران. مهستووره بهقهد شووکردن و تهنیایی و ههناسه هه لکیشانی له لیواری حهوزی به روالهت خاچی ئیماره ت، بهقهد خورشاردنه وه له ژیر چارشیوی تاریکی زهمان، بهقهد هه لاتنی به رهو سلیمانی، بهقهد مهرگی، له ئهدهبی ئیراندا غهدری لی کراوه. یادی هه رپروز بی .

سەرچاوەكان:

جامعه شناسی مردم کرد- مارتین وان بروین سن- م. ابراهیم یونسی فرهنگ شرق و غرب- مرتضی رهبانی

تاریخ مشاهیر کرد- بابا مردوخ روحانی

از صبا تا نیما- یحیی آریان بور

سبك شناسی- ملك الشعری بهار

سبك شناسی ساختاری- محمد تقی غیائی

بارسی گویان کرد- حیرت سجادی

سفرنامه برادران شرلی- برادران شرلی

سفری به دربار سلطان صاحب قران- ترجمه مهندس کرد بچه

تاریخ عضدی- به کوشش عبدالحسین نوانی

خیرات حسان- به کوشش اعتماد السلطنه

خاطرات لیدی شل- م. حسین ابو ترابیان

تاريخ جنبش مشروطه

تاريخ سلسله قاجار

تاريخ اردلان

نسخ خطی اشعار طاوس خانم- دلشاد خانم و آغاباجی- ارشیو کتابخانه ملی ایران

دیوان مستوره اردلان- به کوشش احمد کرمی

نسخه خطى اشعار كوچك خانم تبريزي

مەستووردى ئەردەلان

مريم قازى

سلاویکی گهرموگور پیشکهش بهههموو ئیوه میوانانی خوشهویست و ئیوه بهریوهبهرانی دلسوزی ئهم کونگرهیه که ئهمهکناسانه و بهرپرسانه ئهرکی بهریوهبردنی ئهم ههلسوورانه بهنرخهتان پیک هیناوه.

سهری کرنوش دادهنوینم بو رووحی بهرزی بارزانیی نهمر و سهرجه مشههیدانی نهم خاکه پیروزه و خاکی بهرپنیان دهکهمه سورمهی دوو چاوی چاوهرینم، ههزاران دروود و سالاو له سهروکی ههرینمی کوردستان ریزدار مسعود بارزانی و سهروک کوماری پایهبهرزی عیراق جهلال تالهبانی و ههموو تیکوشهران و نهویندارانی نهم نهتهوه به شخوراوه که سهرهنجام ههلی وهیان رهخساند، لهسهر پهله خاکیکی نهم زهوییه سهرگهردانه، وهکوو کوردیک ههناسهیه کی قوولی نازاد هه لکیتشین و چاو و دل روون کهینه و نازادی و ناشستی و ناوازه روون کهینه و فاکهی که کوردستانی نیوه.

لیکوّلینه وه لهسه ر به رهه مه کانی زانستییه فه لسه فی، مسیّروویی، هونه ری و ته نانه ت ئه ده بی کسوردی له رابردوودا، زانیارییه کی ئه وتوّمان ناداته دهست که نووسه ران و خاوه ن بیره کان به وردی له سه ری روّیشت بن و به رهه میکی به رفراوانیان پیشکه شی چینه کانی رووت و

رەجاڭى كتێېخانەكانى كوردى كردېن. چارەنووسى ئەم بهرههم نهه خنانه، جـــا له حارهنووسي ژياني كۆمەڵگاكەمان، لە ھەموو يارچەكانى كوردستاندا نەبووە؛ كه له ههموو كاتدا بهقاچاغي ژياوه و هيچ كات له ژير توندوتیژیی رهگهزیهرستان -که ئاسمان و خاک و ئاو و ژیانیان تهنیا مهمافی خویان زانسوه – نهیانتوانسوه چالاکانه بیّنه پیش و خق ماندوو کهن. نووسهر و خاوهن ىىر و شاعىرى كورد، يان ھەنيانەبۆرىنەي بەشانى خۆي داداوه و بق باراستنی ژیان و هویسهتی خبری ناواره و یه ریوه ی ههنده ران بووه و وهک دیو و درنجان وهشاخ و كنو كەوتوۋە، يان ھەموق تاپىيەتمەندىيىەكانى نەتەۋەپىي خوّى، وهلاناوه و حووه له خرمهت ئهدهسات و كولتووري نەتەرەي خارەن دەسەلات، كە جگە لە بەرژەرەندىي زمان و فهرههنگ و بیرۆکهی خویان بیریان له هیچ شتنکی تر نه كردووه تهوم. هه رحه ند نُهم هه لومه رجه له و به شه له كوردستان -واته باشوور- بهجوريكي تر رهخسا و دەسكەوتى كوردەكان بق وەدىھىنانى نووسىن و خويندنهوه بهزماني كوردى، بوو بهپالپشتيك بق ههموو ئەويندارانى ئەم رىبازە. بەلام ژيانى كارەسات ئامىدزى ئەو بەشسەش، لە بەربەرەكانى دەگسەل دەسسەلاتدارى رهگەزيەرستى بەعس –كە رووى ھەموو دىكتاتۆرىيەكيان سىپى كردووەتەۋە كارىگەرىي ئەق بەشلەي بەنزمترىن ئاستى خۆي گەياندەۋە و ئىتر نۆوي شاغىر و خاۋەن سرى كورد تتكه لأو يوو دهگه ل زيندان و ئه شكه نجه و چۆنىتىپى تىپەربوونى ژيانيان، بوۋەتە تالترين بەرھەمى كۆمەلايەتىيان. كورد له ھەموو كاتدا ناچار له پاراستنى گیانی خوی بووه که بهگرانترین نرخ بوی دیاری کرابوو. دياره وهها ههلومهرجينك بهستينيكي لهبار بق

سه هه لدان و بشكووتني ئهندنشه و قه لهم نهبووه و نييه؛ به لام لابه رهیه کی شیر و قه له مینک و فیانوسینکی کیز له شهویکی در بزدا که تنکه لاوی حرودووکه لی جگهره دهنی و هەروەھا ھەستىكى ناسكى ئىنسانى شىتىكە بەھىچ دەسىلەلاتىكى زەوت ناكىرى، بەتاپىلەت كىە بەتوندترىن شيوهش شله البي و ههموو شهوي له داويني ئهم ال و ههستهدا کوریهی شیعریک له دایک بووه، که به جبوريه ته وه ده توانس بلنين له ننبو زور به ي شبيعيري شاعيراني هاوچاخي خوّياندا بيّ ويّنهن كه ئهم دهرفهته بِقِ ژنان بهدهگیمیهن ههانکهوتووه و باس لهسیهر بهرههمهننانی وان تهمنکی غهم بهستهرماندا دهننژی و دلَّۆپ دلّۆپ فرميِّسكى گهش دەخاتە سەر ئەو لايەرە سپیانهی که بهخامهی ژنان رهش نهبوونهتهوه. ژنی کورد له ههمان کاتدا که بو پاراستنی بهرهی کورد له داوینی دادراوی خویدا دهگهل دلرهشترین بوونهوهرهکانی سهر زهوی رووبهروو بووه تهوه و چوار پارچهی ئهم ئاو و خاكهى بهياى يهتى تهقاندووهتهوه و بوونهته قوربانيي یاوانخوازان، بهچهشنیک که بهینی ناماری سالی دوو ههزاری زاینیی یونی سینف، زورترین رادهی كوژراوهكانيان ييّك هيّناوه؛ له ههمان كاتيشدا دهگهڵ نیزامیکی باوکسالارانهدا رووبهروو بووهتهوه که ریگهی ههر چهشنه سهرهه لدان و خونيد شاندان ککيان له بوارهکانی کومه لایه تبدا لی زهوت کراوه و تا شاروه ندیکی دەرەجە چەند وەپشىتەوە دراون و بەتاپبەت لە رابردوودا زۆر بەدەگمەن ھەلكەوتوون، بەچەشىنىك كە ژمارەيان لە ژمارهی قامکهکانی دهست تی نایهری و ههروهک رابردووى تووشى خەسار كردووه، دەتوانى بەچارەسەر نەبوونى ئەو كۆشىەيە داھاتووش تووشى خەسار كا.

ئیست بو پاراستنی به رههم و بیره وهری ئه و ژنه به دهگمه ن هه لکه و تووانه، با بزانین مهستووره کنیه که دوای سه د و پهنجا سال ئیمه ی لهم شوینه پیروزه دا لیک کوکردووه ته وه:

ىەلتك ھەلوەشانى سىلسىلەي زەندىيە لە سالى (١٢٠٨ھ. ق-١٧٩٠ز) محەمەد شای قاچار وهک ههموو بادشاکانی دی بهقهتل و عام کردنی دهیان ههزار کهس، هاته سهر کار. له کاتی گرتنی شاری کرمان که پایهتهختی زهندییهکان بوو، دەسىتبورى دا بىسىت ھەزار جبورت جاوى خبەلكى شيار دەرىنى و لە بەرىتى هەلْيانرېژن. بۆ خۆيشى بەدەستى خۆي چاوەكانى فەتح عەلى شاي زەندى دەرېنا و سوربي داغي بو تي كرد و له ياشانا كوشتي. ئهم زولم و زورييه بوو بههوي وهی که ههر بهزووه بهدهست یهکی له نوکهرهکانی خوی بکوژری و فهتح عهلی شاى برازاي بنته جنگاي. ئه كات ئنران له ئبالات و ئبماراتي گهوره و حكۆله ينك هاتبوو و ههر كاميان له نيو خوياندا خودموختار بوون. ههر كاميان خان و سالاری خوی هه بووه که موری ده سه لاتی له لایه ن شای ئنران بی دودرا و به بنی توانا سوار و چهکداریان له بهردهستدا بووه و رهعییه تله ژیر فهرمانیاندا كاريان كردووه و له داهاتيكي - كه له ههر ئيالهتهي بهجوريك دابين دهكرا -مالِّيات دودرا بهياروگاي شا. خان و سالاري تُهم تَسالهتانه يان ههر له نيو تُهرياب و زەويدارە گەورەكانى خۆيان ھەلدەىۋىردران يان شا بەيەكى لە دەربارىسەكانى دەفرۆشىتەوە و دەبوونە خاوەنى گپان و ماڵ و چارەنووسى خەڵك و پاشاپەكى حكۆلەتر لەسەر ئىيالەتەكەي خۆپان. بۆ سەلماندنى باشترى ئەم بايەتە سەرنج بدەنە ھەلومەرجى ئەوروپا لە دەورەي كارولنژيان كە لە كاتى دەسلەلاتداريى ئەم ئيميراتۆريەدا، هەموو ولات بەئەيالەتى گەورە و چكۆلە دابەش كرابوو؛ ھەر بەشە له ژیر چاوهدیّریی خان و لوردی خوّیدا، خاوهنی خودموختاری و تهمامییهتی ئەرزى بووە، كە لە لايەن دەسەلاتەوە يىيان دەفرۇشرا يان بەكرى دەياندانى. بەم جياوازييه كه له ئيراندا ئهم فرؤشتن و بهكريدانه بهههرچهند وهخت جاريك، دووباته دەپوۋە يانى خاۋەنى سەرەكى ھەمبوۋ موڭكى ئىران شا بوۋ كە دەپتوانى مەزۆر داگىريان كا يان ئەگەر زۆرى مايە بۆ دانابان، لتى كريبانەۋە و ئەۋەش بوق

ىەسەرھەلسىتىكى گەورە لە سەررىي سەرھەلدان ويىكھاتنى چىنى بورژوا و خاوەن سپەرمايە، كە ھۆي بنەرەتنى بېشكەوتنى رۆژئاۋاي بېك ھېنا. لە ئېراندا ھەر ئىيالەتە دەبوايە لە كاتى شەرىدا چ ئەق دەمانەي كە دوژمنىكى خارىجى ھىرىشى ديّنا و چ ئهو دهمانهي که شا تهماحي له ولاتيّکي دي دهکرد، بهخوّي و چەكدارەكانيەۋە بەشدارىي شەرەكەيان كردبا و لەئەۋامىرى شاي دەرنەچوۋيان. بهتهشريع بووني ئهم شيّوازه له دەسەلات له لايەن ئەو تاقمه له پياوه ئاينىيەكانى مەزھەبى شىغە كە لە دەورى سەفەوپىيەكانەوە بوق بەئاينى رەسمىي ئىران ق بەشىنوەى خاچ يەرستەكان لە دەورەى قروونى نىزوەراستدا بەراگەياندنى ئەوە كە "شا سخيهري خوايه". دەورتكى بەرجاويان له بەردەوامبوونى دەسپه لاتى واندا ههبووه. بهم چهشنه بهته عامولیک دهگهیشتن که قازانجی ههردووک لای تیدا بهدی دەكرا و خەلكىش كە ھەمبوق بنەمباي ژيانيان بەسبەر ئەق جەلال و جەراميانە دادەمـەزرا- كـه ريبـەرانى ئاينيـيان بۆيان ديارى دەكـردن- بروايەكى قـووڵ و ئىمانىكى يتەويان يى بوو؛ دەونىدەدا تىدا دەچوون. ھەرچەند كە ئىپالەتەكان، دهگه ل وهی که ههستیان به لاوازیی دهسه لاتی ناوهندی دهکرد لنی راست دەبوونەوە و شەر و ئالۆزى دەستى ئى دەكرد. بەلام زۆربەي ئەم راستبوونەوانەش بهر لهوهي که بق دابينبووني عهدالهت و ئازادي ينک بي، بهنيازي تالان و کوشتن و برینی عەشپرەتنک له دژی عەشپرەتنکی تر بەرپوه دەچوو و ئیمه بەدەگمەن نەبی تووشى بزووتنهوه كانى ناسيۆنالىستى و نەتەوايەتى نابىن كە لە رۆژئاوا و بەشىپك له ولاتاني دەوروپەرى ئىراندا سەرى ھەلدا بوو. لەو سەردەمەدا بەگشىتى خەلكى ئيران نەخويندەوار بوون و تەنيا سى بەش لە سەد بەشى خەلك خويندەوار بوون که ئەويش بەشى ھەرە زۆرى لە شازادە و ئەندامانى دەربار يۆک دەھات و ئەو خويّندهوارييهش له دوازده عيلمي حوجرهي مهلايان واوهتر نهجووه كه جاروبار نووسراوهکانی نهبو عهلی سینا و شیعرهکانی حافز و سهعدی و شاعیرانی تری ئۆرانى ھاتووەتە سەر. بۆيە نووسىراوەكانى ئەو سەردەمانە و يۆشىترىش ھەمووى بهزكري خوا و حهمد و ستايشي ينغهمبهران و ئيمامان دهست ين دهكا و له یاشان قالبی غهزهلیاتی عاشقانه، قهسایدی مهدح و زیکری گهورهپیاوان و تەركىپ يەند و مەرسىيەي سەرەخۆشى درىزە يەكارەكەي دەدا و يەم جۆرەي لە ئەورۆدا باوە، شىيعر دەروەستى حاڵ و ھەواى كۆمەڵگاى خۆى نىيە و تەواو لە

خزمهت کهشوههوای عارفانه یان عاشقانهی دهروونیی خوّیدایه، یان له خزمهت دهربار و دهسه لاتداراندا. نووسراوهکانی نهسریش دیسان ههر له شهرحی حالّی شازاده و پاشایان و گیّرانهوهی شهر و ئازایهتی و دادپهروهریی وان و زکری شهجهرهی وان و سهروک عهشیره بهدهسه لاتهکاندایه و دهگمهن تووشی سهفهرنامه دیّین که لهواندا تا رادهیه که ههلومهرجی ئهو سهردهمانهمان بو شی دهکهنهوه. لهو سهردهمهدا ههروه که دهورهکانی پیشوو، نهخوشی لهوپهری خوّیدایه و وهبا، تاعوون، تیفوس، سیل و گولی ههموو جاری قران له شار و ناوچه و ئییالهتان دهخهن و دارا و نهدار لیّی دهنهماندا نهبوون. جگه له نهمیر و خان و پاشا و دهربارییه کان، رهعییه و جووتبهنده و پاله لهوپهری ههژاری و نهداریدابوون، که سهرجهم روالهتیکی سهدهگهلی ناوهندیان بو نیّران پیّک هیّنا بهوو.

ئەوە سەردەمىيكە كە مەستوورە لە نزيك سەد و پەنجا ساڵ لەمەوبەر واتە نۆ ساڵ دواى ھاتنە سەركارى قەجەرەكان لە دەورەى فەتح عەلى شادا لە ئىيالەتى ئەردەڵانەكان لە شارى سنە لە دايك بووە. ئەو كات مىيرى ئەردەڵانەكان «امان الله» خان بوو كە يەكى لە بەدەسەڭلاتترين سەردارانى ئەو بنەماڵەيە بووە و لە توحفەى ناسريدا دەنووسى كە داھات و سامانى ئەردەڵانىيەكان لە سەردەمى ئەو خانەدا بەوپەرى خۆى دەگا. لە زۆربەى شەرەكانىياندا دەگەڵ ئىيالەتەكانى دى سەركەوتوون و بەدەيان جار جاف و بابان و ئەوانى تريان راو و رووت كردووە و لە كاتى ناردنى ھىزى شەرى بۆ بارەگاى فەتح عەلى شاى قاجاردا سوپاى كەس بەوينەى سەركەي دارەرە دەندەرە دەندەرەر بەدەيان جاردورە، فەتح عەلى شاى قاجاردا سوپاى كەس بەرىنەكى سەركەي دەگەل كردووە و ھەم بەدىنەكى سەردەر دەرەرە دەرەرە دەبىت كەردورە دەبىت كەردى «امان اللە» كردووەتە زاواى خۆى كە لە پاشان مەستوورە دەبىت خانى كورى «امان اللە» كردووەتە زاواى خۆى كە لە پاشان مەستوورە دەبىت ھەرىخى.

لهو سهردهمه دا پاشا و خانه کان له سهر ته ختی فه رشکراو و له ژیر سیبه ری نه تله سی ناودامین و زهوی و په ری تاووسدا له ته نیشت حهوزی پر له ناو، پالیان و په پستی ده سکردی ریزدار داوه و ده ریای که شف نه کراوی نه وت له چه ند میتری بن پییاندا شه پولی داوه. هه لمی قه ننه و دووکه لی مه نقه لیی تریاک، ته نیا شتیک

بووه که به ناسمانی شینی سهر سهریاندا هه لْگهراوه و له سهرتاسه ری ئیراندا دووکه لّی هیچ قه تاریخی و هارهی هیچ ماشیننکی به دی ناکری. به لام نه و ته ب و تۆزەي كە جاروبار لە ىن ىنى پەكسىمى جەنگاۋەرەكاندا ۋەرى كەوتوۋە تا غەرشى فهلهک چووهته سهري. سهرنجي زلهێزهکاني رووسيا و ئينگليز و فهرانسه بق بهرونندان بهموسته عمه راتي خوّيان بق لاي ئنران راكنشراوه، كه له لايهكرا وهك دەروازەيەك بەرەو ھىند و ولاتانى ترى رۆژھەلاتدا كىراوەتەوە و لە لايەكى دیکه شرا دهستی به ناوی نازادی دنیا دهگا. کاتیک که بق یهکهم جار ئیران له سالِّي (۱۲۲۲ه. ق–۱۸۰۷ز) له بهیماننامهی فین کوّننشیتاین، تهمای سیازدانی سویایه کی یه کدهست و ساز کردنی تۆپخانه و کیشانی ریکاوبان له ژیر چاوهديريي فهرانسهدا گرت، مهستووره دوو سالانه بووه. ههرچهند تُهم كاره دەگەڵ فەرانسىەي سەرناگرى، بەلام ئەو دەستىپكىك بوو بى سەرەتاي بەسرانەوەي ئۆران بەزله نۆدەكان؛ ئەويش لەبەر نەزانى و بى كىفايەتىي شاى قەجەر و ئەوانەي دوای خوشی هاتن، بهسه ر بنهمای قازانجی دوو لایهنه دا نهبوو. پهیماننامهی توركهمانچای و گولستانیش، ههر له ئاكامی پاوانخوازیی زلهيزهكاندا هاته يەيماننامەيەش شارەكانى گورجستان، داغستان، موغان، عولياي طالش و زۆر بهشی دیکهش بهدوای هیرشی رووسیه بو سهر ئیران، درایه دهس رووسهکان و سهرهرای ئهوهش ئیران ٥ ملیون کرووری غهرامهت بو رووس له بهرچاو گرت و له بهرامبهر ههموو ئهوانهدا به لينني وهيان بي دا كه له ياراستني تاج و تهخت له بهرامبهر بزووتنهوهكاني عهشاير و ئيالهتهكاندا يارمهتيي قهجهر بدا. ههروهها بهدوای شهری عوسمانیش بهنیوبریی ئینگلیز و رووس له پهیماننامهی ئهرزهروم هێندێکی دی له خاکی ئێران له بهشی رۆژئاوا دەدرێته دەس عوسمانییهکان و له بهرابهردا حاكمييهتي زهويي خورهم شههر و بهستيني چهپي ئهروهندروود، له لايەن ئۆرانەرە بەرەسمىيەت دەناسرى.

ناکۆکیی نیوان میرنشینه کوردییهکان و له کیشهدا بوونیکی بهردهوام دهگهل یهکتر و عوسمانی و دهسهلاتی ناوهندیی ئیران که ههر جاره بهدری یهکتر دهگهل لایهکی دهکهوتن و هوگهلیکی تریش، هیچ کات ئهم ههلهی بهباشی نه وهخساند که بتوانن بهسه ر تهمایهکی گشتیدا بو کوردستانیکی سهربه خو ساغ بنهوه. له

حالاتکدا ئیمپراتۆری عوسمانی بهره بهره بههۆی سهرههلادانی بزووتنهوهی ناسیونالیستیی نهتهوه جوّربهجوّرهکان خهریک بوو لتک ههلاهوهشا. کهچی له ئیراندا سهره رای دابرانی بهشیکی بهرچاو له خاکی ئیران، بههوّی خوّتیوهردانی زلهیزهکان –که بوّ دابینبوونی گهلالهکانیان پیویستیان جیّگیریی ناوچه بووب بهسهرکوتکردنی عهشایهره جوّر بهجوّرهکان و هیّندیّ ئالوگوّر له نیّو ئیراندا یارمهتییهی زوّریان دا بهبهردهوام مانهوهی قهجهرهکان. ئهم چاوهدیری و خوّتیوهردانه تا ئهو جیّگایه روّیشت که عهسکهری چهکداری خوّشیان هیّنایه خوّیان و دهربارییهکان ههر له موّرهکانی خوّیان بوون.

لهو نیّسوهدا ئهمسانولّلا خسانی ئهرده لان دهوریّکی بهرچاوی ههبووه له سهرکوتکردنی ئهو ئهمارهته کوردییانهی که له دژی قهجهرهکاندا راست دهبوونهوه. لهم پیّیهدا تهنانهت چاوپوشی له سهربزیّویی کورهکهی خوشی نهکردووه و له ناوی بردووه و دوای هاتنه سهرکاری خهسره و خانی میّردی مهستووره که زاوای فهتح عهلی شاش بوو اتهباییی نیّوان ئهرده لانهکان پهره مهستووره که زاوای فهتح عهلی شاش بوو ناتهباییی نیّوان ئهرده لانهکان پهره دهگریّ. خهسره و خان سهردرای وهی که زوّر دلاّوا و سهخی بووه، دووجار براکهی خوّی محهمه سادق خان تالان دهکا. مهحموود پاشا له مولّکی بابان وهدهردهنیّ و بوّ جاری چهندهم جافهکان سهرکوت دهکا و بزووتنهوهی شامراد بهگی ئهرده لان که میری جوانرق بوو ههر بهدهست خهسره و خان سهرکوت کراوه. ههر بهدوای ئهم خزمه تانهی خهسره و خاندا بووه که فه تح عهلی شا له سالْرقری تاج گوزاریی خوّیدا تیمسالی هومایوونی پیّ خه لات دهکا؛ که ئهم بایهبهرزیبه تایده تابه به از دوه کان بووه.

دوای جوانه مه رگ بوونی خه سره و خان و هاتنه سه رکاری ره زا قولی خانی کوری، ئه ویش ده وریّکی به رچاوی ده بی له سه رک و تکردنی نه واب ئه رده شیر حاکمی گه رووس و ئه فشار و ئه و کورده نا ره زامه ندانه ی کرمانشا که له لایه ن حه مه حوسین میرزای فه رمانفه رما ساز درابوو و بو خوّی له ده ربارییه کانی قه جه ربوو.

له دەورەى رەزا قولى خاندايە كە محەمەد ميرزا شاى قاجار كە لە جينى فەتح عەلى شا ھاتبوو، سەركار دەڵى: «ئەمارەتى ئەردەلانەكان يەكى لە گەورەترين

دۆستانى منە كە شانازىيان پێوە دەكەم». ئەويش خوشكەكەى خۆى دەدا بەرەزا قولى خان خانى ئەردەلان. بەلام ناكۆكىيى نێوان خۆيان كە تەنانەت رەزا قولى خان دەگەل دايكىشى – واتە كچى فەتح عەلىشا – تووشى كێشە دێ لە لايەكرا و كەمكردنەوەى بەرە بەرەى دەسەلاتى مىرنشىنەكان لە لايەكى دىكەرا كە ھۆى ئالۆزى و ناجێگىرىيان لە ناوچەدا پێك دێنا، دەستيان دابووە دەست يەك و رۆژ لە دواى رۆژ لە تەمەنى دەسەلاتيان كەم دەبووەوە. شاى قاجار كە زانى لەسەر كار مانەوەى ئەردەلانەكان خەرىكە دەسەلاتى خەيشى تووشى مەترسى دەكا، خەسرەو خانى گەرووسى رادەسىپێرێ كە بچێتە شەرى ئەردەلانەكان و لە دەسەلاتيان بخا.

مهستووره تهواو ئاگاداری ئهو لیک هه لوهشان و لیک دابرانهیه و بهوردی تومارییان دهکا. له نیو ئه و شه و هه للایه و قه لاچوکردنی سنهدایه که زوریه که له ندامانی بنه مالهی ئهرده لان و دانیشتوانی شار، سنه به جن دیلن، که مهستووره یه کن لهوانه و ده گه ل هیوه ره کهی ده روا بو سلیمانی و دوای دوو سال لهوی له ته مهنی چل و چوار سالی و له سالی (۱۲۹۶ه. ق) ده مری.

له دوای مهرگی مهستووره ئهرده لانهکان- ههرچهند که بق جاریکی تر دهچنهوه سهر کار، به لام بق هقی بهردهوامبوونی ئه و کیشانه- سهرهنجام بهیهکجاری له سالی (۱۲۸۶ه. ق) ئهمارهتی ئهرده لانهکان تیک دهچی و ههموو مولّک و ماش و سهروهتیان له لایهن قهجهرهکانهوه داگیر دهکری و بق به پی چوونی ئهو بهرهیهی له پاشیان بهجی مابوو تهنیا سالی ههزار و سیسهد تمهن له لایهن قهجهرهکانهوه بریان تهرخان دهکری.

بەدواى ئەم كورتە باسىه لەسەر دەورەيەكى كە مەستوورە تێيدا ژياوە دەچينەوە سەر باس و خواسى مەستوورە و بەرھەمەكانى:

له نیّوان سالّهکانی (۱۲۱۹ه.ق-۱۲٦٤ه.ق) ماه شهرهف خانمی کوردستانی ناسراو به مهستوورهی نهرده لآن، له ناسهانی شیعر و نهده بی کوردیدا درهوشاوه ته وه. دکتور سدیّقی سهفی زاده له پیّشهکیی دیوانی مهستووره دا دهنووسیّ: مهستووره له بنهمالهی روّشنبیر و نیّوبه دهره وهی قادرییه کانه که هاچه رداری خهزیّنهی نهمانولّلا خان بووه. بابی، مهستوورهی وه به رخویّندن ناوه

و دەورىكى بەرچاوى لە عامىلاندنى ويدا گىنراوە. لە پاشان بۆ قەرەبووكردنەوەى ئەو نتوان ناخۆشىيەى كە دەگەل ئەردەلانەكان بۆيان پىنك ھات، مەستوورەيان بۆ خەسىرەو خان خواستووە. حاكمى ئەردەلانەكان –واتە ئەمانوللا خان – وەك ھەموو دەسەلاتدارىكى دىكە سەرنجى داوە بەشاعىر و نووسەر و كەسايەتىى وەك حوسىن قولى خانى حاوى، مىرزا مورتەزا ئەفسەر، ئەسەدوللا بەگى ئەسىر و چەند كەسىنكى تر و تەنانەت ئەمانوللا خان و خەسىرەو خانىش بۆ خۆيان شاعىر و نووسەر بوون. بۆ وينە لەو جېگايە كە خەسىرەو خان دەلىن:

خسرو دلت از غم دو نیم است مترس ور جان بره بلاو بیم است مترس گر از سر و کار آخرت میترسی آنجا سر و کار باکریم است مترس

وه دهگه ل مهستووره ش موغازه لهی کردووه. له و جیکایه که مهستووره ده لی: زلف ارسال شد بدان خسسرو کن سسر مهر پر ستاره کند

> تاکه مستوره گردن فرازد حاسد از رشک جامه یاره کند

وی دهچی یه کی له هویه کانی سه رهه آلدانی که سایه تبی مه ست ووره، ژیانی هاوبه شده که گی که دانیشتنی ئه ده بیی بو پیک هیناوه و ئیزنی داوه دهگه آل شاعیرانی تر له پیوه ندیدابی غهمنامه ی مه ستووره له شینی جوانه مه رگ بوونی خه سره و خانی میردیدا – که هه مووی به زمانی کوردییه – ئه مهری و خوشه و یستییه ته واو ئاشکرا ده کا .

ئهو بهرههمانهی له مهستووره بهجی ماون نزیک بیست ههزار بهیت شیعری فارسیی و کوردییه که له لایهن دکتور سهدیقی سهفی زاده بهنیوی دیوانی مهستوورهی کوردستانی له سالی ۱۳۷۷ ههتاوی چاپ بووه که لهودا دهنووسی دوو بهرههمی مهستووره بهنیوی: ریساله شهرعییه و مهجمهعولئودهبا ههیه که هیشتا چاپ نهبوون. ئهوی تریان میرووی ئهرده لانه که بو یهکهم جار له سالی ۱۳۳۸ههتاوی له لایهن ناسری ئازاد پوور له سنه چاپ بووه و له سالی

۱۹۸۹ زاینی ماموستایان حهسه نجاف و شوکور مستهفا، کردوویانه ته وه کوردی و ماموستا هه ژاریش لیکدانه و هیدکی به کوردی له سه ربه پیوه بردووه و ویپای هینانه وهی برگه برگه برگه میترووی ئه رده لان و وهرگین پان بو سهر کوردی، به براوردکارییه کی ده گه ل شهرهفنامه و میژووی گوزیده ی حه مدوللای مهستووفی و "زبده التواریخ" مه لا محهمه دی شه ریفی قازی و "لب التواریخ" خه سره و به گی مهنچووری به پیوه بردووه، که پیمان نیشان ده دا زانیارییه کانی مهستووره له سه به رده لانه کان به وردی به پیوه چووه که نه و به شانه ی بو خوی پاست و خوف ناگاداری بووه ها تووجته سه ری.

نهوشیروان مسته فا لهسه رئه و باوه په که مهستووره له شه رهفنامه ی بهدلیسی که لکی وه رگرتووه و ئاماژه به کتیبخانه ی ده ولهمه ندی ئه رده لانه کان ده کا، که له به ردهستی دابووه و زیاتر له دووهه زار کتیبی به نرخی خه تی و چاپیی تیدا بووه و ئه م بوچوونه زیاتر وی ده چی هه تا ئه وه ی که ماموستا هه ژار ده فه دمفه رمووی مهستووره شه رهفنامه ی نه خویندووه ته وه . چونکه شیوازی نووسینی مهستووره له سه رئه رده لانییه کان ته واو وه کو شه رهفنامه یه که نیوی ئه میره کان ده سیویکی نووسراوه که یه و به نووسینی سالی له دایکبوونیان و ماوه ی دهسه لاتیان و ئه و شه رانه ی کردوویانه ، دریژه ی پی ده دری و به مه رگ یان کوژرانیان له سالی دیاریکراودا کوتایی پی دی و هه روه ها وه ک شه رهفنامه و زور به ی نووسراوه کانی تر به زیکر و نیوی خوا و ره سول ده ست پی ده کا . ئه و زانیارییانه ی که سه باره ت تر به ئه رده ناه که مه میشرووییانه ی که کردوونه ته و به م جوّره به لگه یه کی تر ها تووه ته سه رئه و به لگه میژووییانه ی که به رگریی له تیداچوونی رابردووی ئه رده لانه کان ده کا .

هەرچەند لەم نووسىراوەيەدا ئەوەى سىەبارەت بەئەردەلانەكان بۆ ناسكردنى مىيرەكان پۆيوسىتە، بەوردى نووسىراوەتەوە؛ بەلام ئەگەر وەك مىيرۋو چاو لە بەرهەمەكەى بكەين تووشى خەسار دىخ. ئىمە لە تارىفى دەلىيىن: مىرۋو بريتىيە لە سەرجەمى ئالوگۆر و ھەموو رووداوەكانى كۆمەلگاى ئىنسانى، كە لە بەسىتىنى كات و شىويندا رووى دەدا و ھوييەت و ھەبوونىكى راسىتەقىنەيە لە رابردووى ئىنسانەكان و پەدىدەكانى ئىنسانى؛ وەكى: شەر، ئاشتى، داوونەرىت و بەگشىتى

ژیانی هاویهشی کۆمهلایهتی که تۆزی رابردووی لهسهر نیشتووه. منژوو دهگهل تۆماركردنى عەپنى رووداوەكە جىياوازىسىەكى ئەوتۆي ھەپە. مىنىژوونووس به اسكردني ههموو لايهنه كاني رووداوه كه له كات و شويني تاييه ترا بگره هه تا ههموو ئهو کهسایهتییانهی که دهوریان تیدا گیراوه- ههروهها باس لهسهر هەلومەرچى كۆمەلايەتى كە رووداق تىندا قەوماۋە قازۇر شتى دىگە، زانبارىيەكى ئەوبق دەداتە دەس خوبنەر كە راستەوخق يان ناراستەوخق، رووداۋەكانىش لىك دەدرىنەوە. كـه ئەم بەشـه واتە لىكدانەوە و تەحلىل، گـرنگتـرىن بەشـى كـارى مخروونووسته و نُختمته ههتا به راله بزووتنه وهي متهشر ووته – جگه له تاريخي ىەپھەقى – بەدەگمەن تووشى نووسىراۋەي وا دەپىن كە بتوانىن نىدوى مىنىۋووى لەسمەر دانتىن. لە ولاتى مەدا زانسىتى مىزۋو تەمەنتكى زۆرى بەسەردا نەچووە و له سنه ردهمي مهستوور ددا ئهودي ههنووه زورتر بهسته رهات، سهفه رنامه، شهجه ره، تەزكــەرە و شـــەرچى حــاڵنك بوۋە كــە ئەگــەرچى ســەرچاۋەيەكى باشىن بق دارشتنهوهي ميّژوو، به لام له ههمان كاتيشدا بق خوّيان بهرههميّكي ميّژوويي بهو تاریفهی که نهوری له منزوو دهگهین نین. نهوهش له بایه خی کاری مهستووره و ئەوانى تر كەم ناكاتەۋە كە داعىيەي مىزۋۇ نوۋسىنەۋەيان نەبوق ۋاھەر نىۋىشىيان نەبىسىتورە؛ بەلكو كارى ئەن كەسانە دەباتە ژير پرسىيار كە نيوى ميرون وەيال نووسىراوهكهى مەستوورە دەدەن.

ئیدمه بهخویندنهوهی نووسراوهکهی مهستووره ئاگاداریی تهواوی رووداو و ههلومهرجیکی که رووداو تییدا قهوماوه نابین، وه لامی ههموو ئه و پرسیارانهی که یهک میژوونووس دهبی بیداتهوه له نووسراوهکهیدا نادوزینهوه. تهنیا له و بهشه که بو خوی راستهوخو ئاگاداری رووداوهکانی دهوروبهری خوی بووه، نووسراوهکه بایه خیکی تر به خویه وه دهگری و به وردبینی و سهداقه تیکی که ههیبوه، تا بایه خیکی تر به خویه وه دهگری و به وردبینی و سهداقه تیکی که ههیبوه، تا رادهیه که لینمان حالی دهکا که هوی تیکچوونی ئهرده لانییه کان، زولم و زوری و خوش رابواردن، بی ته دبیری و گوی نه دان به گازنده و گلهیبی خه لک و ههموو ئه و شتانه بووه که هوی لیک هه لوه شانی ههمو دهسه لاتیک پیک دینی و ئه و چه شنه رهخنه و پیدا چوونه و به خودا، نیسانه ی روشنبی ری و ئاستی به رزی و تیگهیشتوویی مهستووره ده گهینی. لهسه و مه را که مهستووره ژن بووه و زوری پیگهیشتووییی به ده رده وی مالدا نه بووه، ئه مکاره ی مهستووره بایه خیکی تر به خوی پیگوهندیی به ده رده وی مالدا نه بووه، ئه مکاره ی مهستووره بایه خیکی تر به خوی

دهگری و ئهگهر له ههر کام له ئیالهته کوردییهکانی دیکهدا ئهم کاره له لایهن نووسهرانی ئهوانیشدا بهری چووبا، بی شک ئهورو خهزینهیه کی بهنرخمان له بهردهستدا دهبوو که تا رادهیه کی زوّر ههلومه رجی ئهودهمی ئه و میرنشینانهمان بوّ روون دهبووه و میّدژوونووسان دهیانتوانی پهیکه رهی میّدژووی له رووی داریّژنه وه.

ئەورۆ ئەو سەرچاوانەى كە لە لايەن ھێندێ نووسەرانى دەرەكى، وەك مێژووى ھاوچاخى كورد لە لايەن ديويد مەك داويل و كورد لە سەدەى نۆزدەى كريس كۆچێرا و كوردستان لە لايەن واسيلى نيكيتێ نووسراونەتەوە، تا ڕادەيەكى زۆر ئەم كەمايەتييانەيان قەرەبوو كردووەتەوە، بەلام لەسەر وەڕا كە مەستوورە ژن بووە و پێوەندىي پێويستى بەدەرەوە نەبوو، ھەروەھا لە تاق و لوق كەسانێك بووە لە كوردستان كە لە نێو پياوانيشدا لە بيرى نووسينەوەى رووداوەكانى پێش خۆى و ھاوچاخى خۆيشىدا بووە، وەك تاقە مێشەنگوينەكەى نێو حەوت خەلەڧەندا وايە كە جێى شانازى و سەربلندىي ئێمەيە ھەرچەند كە ئەويش بەزمانى كوردى نييە؛ بەلام ئەوەش بەوەى چاوپۆشى لێ دەكرێ كە دەوللەتى كوردى بۆ بەرژەوەندىي بەدەبيات و كولتوورى كوردى لە گۆرێدا نەبووە. بەتايبەت كە ميرنشينى ئەدەبيات و كولتوورى كوردى با ئېرۆدا نەبووە. بەتايبەت كە ميرنشينى ئەدەبيات و كولتوورى كوردىيان بەتەواوى وەلانا بوو. ھەر بۆيە ئێمە ناچارين زمان و ئەدەبياتى فارسيدا بكۆلێنەوە و شەرودكارىي بكەين.

دوای ئهوهی نادر شای ئهفشار که له پیش قاجار و زهندییه له سهرکار بوون هیسرش دهباته سهر هیند و ئهوی دهگری، شاعییران و نووسهرانی دهربار پهیپرهویان له سهبکی هیندی کردووه و سهبکی عیراقیان وهلاناوه که له سهبکی عیراقیدا شاعیرانی وهک سهعدی، حافز، سهنایی و ئهنوهری و... کاریان کردووه و له بهرههمهکانیان له ههمان کات که له زمانیکی سهلیس و رهوان که لکیان وهرگرتووه، وشهی جوان و تهشبیهاتی رازاوه و ئهدیبانه لهوپهری خویدایه؛ بهچهشنیک که ههتا ئیستاش بی وینهن. بهپیچهوانهی سهبکی هیندی که لهودا وشه و رسته ی دروار و تهشبیهاتی دوور لهزهین و عهناوینی دوورودریژ و

ئيستعاراتي دريّژدادر، خويّنهر جارز و ماندوو دهكا و بهچهشنيّكه كه ليّكدانهوهي مانای شیعر، تەنبا بەدەست بسبورانی زۆر شارەزاۋە مومكىن دەبخ. بەيرەۋانى سبەتكى ھىندى ۋەك دىھلەۋى، شاغىرانى بەيرەۋى سبەتكى غىراقىيان بەدرۆزن ناسیوه و زمانه که شیان به زبانیکی عامییانه و ناشاره زا زانیوه. نهم هه لویسته ی شاعبرانی سەبکی ھىندى- كە ئەدەبياتى دەوللەمەندى بىش خۆي بەكاپە گرتبوق ق خەرىك بوو تووشى خەسارى دەكرد- بوو بەھۆى سەرھەلدانى شۆرشىكى ئەدەبى که بهدهورهی گهرانهوهی ئهدهیی مهشهووره و داهننهرانی ئهم سهبکه بهیهیرهوی له شاعيراني سهكي عيراقي، سهكي هيندينان وولاناوه كه مهستووره له شیعرهکانی خوّیدا پهیرهوی ئهم سهبکهیه. ئهو شاعیرانهی که داهینهری ئهم سهبکه بوون، شوعلهی ئیسفه هانی، ساداتی حوسینی و تاقمیکی تر بوون و ههتا داكهوتني شيهري نوي بهدهست نيما يوشيج له دهورهي هاوچاخي دواي یزووتنه و هی مهشیرووته واته یق ماوهی دووسیه سیال هه در نژهی ههیووه و ئۆستاش ئەوانەي لە قالبى سەبكى كلاسىكدا كار دەكەن چ ئەوانەي بەكوردى و چ ئەوانەي يەفارسىي دەنووسىن ھەر يەيرەوي ئەر سەپكەن. لە لايەن ياشاپانى قەجەر زۆر پێشوازیی لهم سهبکه کراوه تا ئهو جێگایه که خهڵاتێکیان بهنێوی خاقان بۆ ئەو كەسانە ديارى كردبوو كە لەم يېيەدا لە ھەمووانى زياتر و چاتر كار كردبا. ههر بۆیه شیعرهکانی مهستوورهش که لهم سهبکه پهیرهوی کردووه، لهویهری فهساحهت و بهلاغهتدایه؛ رهوان و بئ گرین و له ههمان کاتیشدا له ناوهروّکی جوانی ئەدەبى بەوشىەی شاعىرانەوە ينك ھاتووە:

صبح است و صبوحی زدگان را تب و تاب است ساقی قدحی چارهی غممها می ناب است مساگروش بر افسسانه زوهاد ندادیم کاوراد سحرگاهی ما جام شراب است دی شیخ به مسجد سخن از توبه همی گفت در مصطبه امروز زمی مست و خراب است گر سبحه صد دانه گسستم نه گنه بود زونار و زلف تو ببسستم که ثواب است یک بوسه به یک عصر تمتع نگرفتم

از لعل تو کان غیرت یاقوت مذاب است چاه نقنت مسکن مشک است و عبیراست کنج دهنت معدن عطراست وگلاب است دانم نظر مهر به مسست وره نداری وین نیم نگه ماه من از روی عتاب است

مسهستسووره بهدوور له غسهمی نان، بههرهمسهند له توانا و زهوقی ئهدهبی، خویدندهوار و خاوهنی ههستیکی شاعیرانه، شیعرهکانی دهروهستی هیچ دهرد و کیشهیه کی کومه لگای خوی نییه. له قالبی غهزهلدا عاشقانهیه، له قالبی قهسیدهدا زیکری گهورهپیاوانی ئاینی و شارهزای علوومی سهردهمی خویان دهکا و له قالبی تهرجیع بهند و مهرسییهدا بهسهر لهدهستچووهکاندا ههلده لفری

به بزمت ای گل نازک بدن، پیاله چه نوشم؟ که من هنوز به چشمت خراب از می دوشم گرفته غمزه چشمت ز کف شکیب و قرارم ربوده طره زلفت، زدست طاقت و هوشم

یان له جیّگایه کی دیکه بهم هوّنراوه جوانهی که دهڵێ:

شیرین دهنا، سیم تنا، مهر عنارا زاندازه مبر بهر خدا رنجش مارا در ملک وجود من دلباختهی زار تا چند زنی پنجه بیداد خدا را در طره زلف تو صبا را بود ار راه بر باد دهد رایحه مشک ختارا

تەنانەت لەو جىڭگايەش كە راستەوخى لەسلەر شىرىن و فەرھاددا دەروا، لەباتى شىرىن خۆى بەفەرھاد دەشوبھىنى:

به معمار غمت تا ملک دل آباد میکردم مکان عشق بازی را زنو بنیاد میکردم گرم خسرو چو شیرین از وفا پا بست بنمودی به عالم خویش را رسواتر از فرهاد میکردم

بۆیه له و جیّگایه که بههه لّکه وت هه ستی ژنانه ی خوّی ده رده بری، هوّنراوه که ی رواله تیّکی سروشتی و به هیّزتر له به شه کانی دیکه ی به خوّ دهگریّ و تام و چیّژیّکی راسته قینه ی تیدا به دی دهکریّ:

ز بیدادم کشی و رحم ناری، عاقبت روزی پشیمان گردی و گویی چرا بیداد میکردم؟ گرم زان خسرو خوبان پیامی باد آوردی به مژده جان شیرین را نثار باد میکردم

مهستووره له شیعرهکانیدا دهستی له زوّریه که له شاعیرانی هاوچاخی خوّی ههستاندووه و دهگهلّ یه غما جهندوقی و مهوله وی له پیّوهندیدا بووه. بهجورته ته و مهستووره به پچهشکین و تالاهه لگری تهدهبیاتی ژنان له تهواوی تیّران به فارس و کورد و تورکه وه دهناسینین؛ چونکه بهر له وی – به ایبه ت له نیّو ژنه فارسه کاندا - چاومان به شیعر و بهرههمهینانی ژنان ده کهوی ته نیا له نیّو کورده کاندا، دو کتوّر مارف خه زنه دار له کتیبی مییژووی تهده بی کوردیدا تاماژه به شاعیریکی ژن به نیّوی تامینه خان ده کا که له نیوه ی دووه می سهده ی نوّده دا ژیاوه. به لام له سه و و پاکه ته نیا سیّ به یتی له پاش به جیّماوه و ته گهر به رهه می تری هه بووبی تیّیدا

چوون؛ ئیمه ناتوانین بهیهکهم شاعیری بناسینین و به هینانه وهی نه و سنی به یتهی له یاشی به جنی ماوه له سه نیزنی یه روهنده که ی دهبه ستین:

حهسهن خۆشهویستی ئامینه بووه که له زیندانی تورکهکانرا بهشیعر نامهی بۆ ناردووه و لهودا گوتوویه:

سهلامی من لهسه رتق بی بهسه دنه وع و بهسه دعینوان فهقی نامینه سووتاوم له دووریی تق بهسه د قورئان نهگه رلهم غوربه ته بمرم خهیالت وا له دل دهگرم مهلائیک بیته سه رقه برم جهوابیان وا ده دهم قوربان دهلیم نامینه لهیلامه دهلیم نامینه پاشامه له نهسلی گورج و گورجستان

فهقى ئامينه له وه لاميدا ئاواى نووسيوهتهوه:

سه لامی یاری ئاواره له بهندی ته وقی سولتانی به دهستی من گهیی قوربان، له وه ختی دل په ریشانی سه داپا چون موتالام کرد سهلامی یاری بی هاودهم دله غهمباره که دیسان برینی تازهگیی هانی خهرامان و گولئه ندام و زوله یخا و قهمه رچیهره وهکوو من قه تنهسووتاون له دووری یار و هیجرانی

که تهنیا ئه و سی به یته نیشان دهدا ئامینه خان له سهواد و توانای ئهدهبیدا به رفراوان به هرهمه ند بووه.

توانای مهستووره له هۆندنهوهی شیعری کوردیدا دوای مهرگی خهسرهو خانی میردی وهدهردهکهوی و ئیتر لهو بهشه له شیعرهکانیدا بهرههم تهواو ژنانهیه و له روالهتی شیعری دهسکردی پیاوانه رزگاری هاتووه، مهستووره ههروهک بههۆندنهوهی شیعره فارسییهکانی جیّگای بهتالی ژنانی شاعیری فارس پردهکاتهوه، بهغهمنامهی خهسرهو خانی ناکامیشدا توانیویهتی بۆشاییی ژنانی شاعیری کوردیش تا رادهیهکی زور قهرهبوو کاتهوه:

مەسىتوررە مەلوول، دل جە مەينەت مەست جامى عەيش توھى، شىيشمەي غەم بەدەست مهقالم جه سهنگ سیا ستاران دهرون خانهقای غیمه و پهژاران ئاوارهی ئهمللاک، ئیقلیمی شادی ساعی شاوی شهه که سهوارع، پای نامسرادان فهلهک سهرچهشمهی عهیشش بوو ویشک لهعلش بهدل کهرد چهنی بید مشک ههر من مهزانوو جهسته ی حالی تق نامی خانهی له بان لهلی لالی تو

تاقميّک له خاوهن بيرهکان لهسهر ئهو باوهرهن که شارهزايي و توانايي مەسىتوورە لە شىپعر و ئەدەبدا تا ئەو رادەيە بوۋە كە نالى ئىرەپىي يى بردۇۋە و لە غەزەلىكدا سىووكايەتىي يى كىردووە. لەوەدا كە مەسىتوورە شارەزاي شىيعر و ئەدەبە ھىچ شكى تێىدا نىيە؛ بەلام تا رادەيەك ئەم بۆچۈۈنە بەگەمـژانە دەزانم. نالی وہک یہکی له گهورہترین شاعیرانی بی غہمی سهردہمی خوی بهباوکی شیعری سهدهی نوزده ناسراوه. له سالی ۱۷۹۷ز له دایک بووه و له سالی ۱۸۵۵ز كۆچى دولىيى كردووه؛ واتە نزيكەي چل و سىي ساڵ لە مەستوورە گەورەتر بووە و سني ساڵ پيش مەستوورە ئەمرى خولاي كردووه. ئەوانەي لەسەر كارەكانى مەستوورە خۆپان ماندوق كردووق راپان گەپاندوۋە زۆرىقى شىغرەكانى مەستوۋرە له سيزده ساليي ئاخرى ژيانيدا هۆندراونەتەوە كە بەدەست و خەتە جوانەكەي راگیراوه و سهد سال دوای خوی چاپ بوون. کهوا بوو نالی دهبی زور کهم دهستی بهشیعرهکانی مهستووره راگهیشتبی و بوی نییه که ئیرهییی پی بردبی. بهتایبهت که ههر له و سهردهمه شدا دهگه ل مهستووره له بخوهنددا نهبووه. ئه و غهزه له ی که لهودا نالى بهخهون تێکهڵ مهستووره دهبێتهوه زياتر له ههستێکي تامهزروٚيي و خـۆشـەويسـتى نزيكە ھەتا سـووكـايەتى ينى كـردن. ئەوانەي ئاگـادارى شـەرە بالويرهن ئەوەي چاتر دەسلەلمىن. شلەرە بالويرە لە نىلوان ئەو ژن و يىلوانەدا بەرپوھچوۋە كە لەوبەر و ئەوبەرى چۆمى يان ئەوبەر و ئەوبەر دۆلۆك يان كۆوپك، دەستىان بىك رانەگەيشىتوۋە و ھەر لە دۈۋرەۋە بەناسىكترىن و سىكسىتىرىن وشهکان پهکتریان دواندووه و ههولسان داوه مهودای نسوان خویان به وشه يركهنهوه و لهو بهشهدا مهبهستيان سووكايهتي كردن بهيهكتر نهبووه. نالي وهك زۆربەی شاعیرانی هاوچاخی خۆی دەروەست كێشهكانی كۆمه لایەتیی خۆی نەبووه و بەوپەری هەست ناسكیی خۆیەوه تەنیا بەسەر بەژن و بالای جوانیی یار و خاسانی هه لْگوتووه و دیاره شاعیرێكی وا ناتوانێ مەستوورەی وەبەرد دلّ نهكەتبێ كه نێوبانگی كهمال و جهمالی له ولات دەرچوو بوو. بەتایبەت كه شیعرناسهكان لەسەر ئەو باوەرەن كه ئەم غەزەلەی نالی، یەكێ له وەستایانەترین شیعرەكانی وییه و زۆری خۆ لەسەر ماندوو كردووه. زیاتر وێ دەچێ نالی ئەو كارەی بۆ بزاوتنی مەستوورە كردبێ و لێبڕاوی كا بەشیعر بیدوێنێتەوه و مەستوورە وەلامی مەغازەلەی دەگەل كردبا، كەچی خەونەكەی وەراست ناگەرێ و مەستوورە وەلامی ناداتەوە. نالی له دوایی شىعرەكەی بەسەرخۆیدا دەرواتەوە و دەلێ:

نالی وهره ههزلیکی که عاری شوعهرا بی رووردش مهکه پنی سهفحهیی ههر لهوح و کتابی تهحریری خهیال و خهو تهگهر بیته حیسابی دهرویش و گهدا شاه و دهبی شا گهدا بی:

له به شی فارس زبانه کانیشدا که له توحفه ی ناسریدا به ناحه زی له سه مه ستووره ده روا زیاتر ده گه ریّته وه سه ر بروایه کی ئاینیی ئه و سه رده مه که شیعر گوتنی ژنانیان پی گوناه و کاریّکی تایبه ت به پیاوان زانیوه و ئه وه بو کومه لگای پیاوسالاریی ئه و سه رده مه شتیّکی سه یر نه بووه . له وانه یه رهگه زپه رستیش هاتبیّته سه ری و به جاریّک چاوی دیتنی مه ستووره ی نه بووبیّ.

ههرچوّنیکه هوّندنهوهی شیعری ناسک و ئهویندارانه لهو سهردهمهدا جهسارهتیکی زوّری ویستووه، باس لهسهر گهورهپیاوانی ئاینی و زانستی له قالبی قهسیدهدا، موتالای بهربلاو و زانیارییکی زوّری دهویّ، باس لهسهر پابردووی ئهردهلانهکان و بهشهکانی دیکه، کارزانی و وریاییی بهرچاوی پیّویسته. نووسینه وی ههموو ئهوانهش بهخهتیکی خوش و رهوان هونهری تایبه تبهخوی دهوی که مومکین کردنی ههموو ئهو نامومکینانه له کومهانگای ژنان کهسایه تییه کی وهک مهستوورهی پیّویست بوو تا بیّت و له شهوهزهنگی ئیقلیمی ژنان و پیاوانی نهخویّندهواردا سهرههلیّنیّ و ببیّته مهشعهلیّک بهدهست ریّبوارانی شیعر و ئهدهبدا.

ئیستا له و رووهدا که کومه لگای ئینسانی دوای ئه زموونکردنی هه زاران کارهساتی دری ئینسانی له دوو شهری گهوره ی جیهانی و دهیان شهری خویناویی ناوچه یییه وه، به و بروایه گهیشتووه که له باتی شه پ، به هینری قه له م و خویناویی ناوچه یییه وه، به و بروایه گهیشتووه که له باتی شه پ، به هینری قه له م و ئه ندیشه چاره سه ری کیشه کان بکات، سه رنجدان به به شه کانی بیری و کولاتووری زور زیاتر بایه خ پهیدا ده کا. سه ره پای هه موو کوسیه کانی وه که ره شه کوری، دنیا به ره و دیموکراسی و ئاشتی و ئازادی هه نگاو ده نیته پیش و هه موو ئیمه له به به به روه و دیموکراسی و ئاشتی و ئازادی هه نگاو ده نیته کورد وه کیوکی له به به به به به روه تو بازار و تیرور و شه پ به لام به رله هه موو کاریک بو وه گه پخستنی ژنان له مینیه دا وه که زورترین به شی جه ماوه ری ناوچه، ده ست و ریخ بیره خسی بووه ته پیشنیاز یکی گه وره و بنه په تی ناوچه، نیستاش داوونه ریت و زور بیروباوه پی کون، به رهه لستیی ژنان ده که نیوه ی جه ماوه رن و به بی نه م نیوه یه کومه ل سه کته ی لی دراوه و کوسی گه وره ی ده خاته سه ردامه زرانی نه و فیدراله یه به گرانترین نرخ که وتووه ته ده ست.

له چهرمهسهری و ژیانی تاڵی ژنان، تهنیا بیرهوهرییهکتان بۆ دهگیرمهوه که له رستانه ساردهکهی ساڵی ۱۹۹۱ زکه ئیوه خوشک و برا خۆشهویستهکانم، بۆ جاری چهندهم ئاوارهی و لات بوون، له زهینمدا تۆمار کراوه. له نیو ئه و جهماوهرهی که روویان له شاری مههاباد کردبوو له یه کی له مزگهوتهکان که ئیمه بهرپرسی وان بووین که شاری مههاباد کردبوو له یه کی له مزگهوتهکان که ئیمه بهرپرسی بردبووی و له حاڵی خویدا بوو. هیچمان بهههویای نهبووین؛ به لام دوای سی پروژان چاوی هه آینا و سیروهمان لی کردهوه. یه که مشت که داوای لی کردم دایکی بوو و دوایه ش ماڵهکهی. ئهوهش شتیک بوو که نه که ههر به من که به که سی دایکی بوو و دوایه ش ماڵهکهی. ئهوهش شتیک بوو که نه که ههر به من که به که سی دریش دابین نه ده کرا. دایک و که سوکاری له ریگایه مردبوون و خاکه که شی کهوتب و وه به ریه لاماری درندانه ی به عس. بووکه چینیم دهدایه، حه کایه تم بی دهگوت و دهمالاوانده وه، به لام بی سوود بوو. ئه و جگه له دایک و خاکی خی که دهگوت و دهمالاوانده وه، به لام بی سوود بوو. ئه و جگه له دایک و خاکی خی که دیمی دیکهی نه ده ویسته و و روژ نه بوو گروو نه گری و به بانگ و سه لانه کری. دامان به یه کی له دایکهکان هه تا به لکو له ئازاری بی دایکیی که م بیته وه؛ که چی دامان به یه کی له دایکهکان هه تا به لکو له ئازاری بی دایکیی که م بیته وه؛ که چی نه که یه به دای که و به که ین که م

خەبەريان داينى لە يەكى لە مزگەوتەكانى دىكە دايكىكى لىد كە منداللەكانى لە چەبەريان داينى لە يەكى لە مزگەوتەكانى دىكە دايكىكى لىدەست ماداللەكەم گرت و چوومە لاى و گوتم: ئەوەش وەك خۆتى لى قەوماوە؛ ئەتۆ دەتوانى ھەر جۆرىكى بى خوومە لاى و گوتم: ئەوەش وەك خۆتى لى قەوماوە؛ ئەتۆ دەتوانى ھەر جۆرىكى بى خورەمە لاى و رۆرت دىتووە، بەلام ئەو ھەمووە زولم و چارەرەشىيە بەدنىياى خاوىنى ئەو مىداللە لىك نادرىتەوە؛ ئەگەر دەتوانى كارىك بكە ئارام بىتەوە. دەردى ھاوبەشى لىقەوماوى و بى كەسى، واى باوەش بەيەكتر پىداگرتن كە ھىچ كات ناتوانم لە بىير خۆمى بەرمەوە. مى نەمزانى كە لە گەرانەوەدا بەسەر ئەو ھەمووە مەيدانى مىن و كەمىنى ئىنسانخۆرەكان و ئەنفال و كىمىياباراندا سەرەنجام توانىيان بەسەلامەت بىگەنەوە ئىرە يان نا؛ بەلام ئەگەر توانىيىيان، ئەو كىژە دەبى ئىستا خاتوونىكى تەواوبى كە لە سايەى سەرى ئىوە و فىدرالدا خەرىكە ئەم ژيانە دەرىفەتەى بى رەخسابى كە لە ئاوەدانكردنەوە و بەرژەوەندىي ولاتدا دەورىكى ئىنسانى بىگىرى و دلنىيام ھەموو ئىرە خاوەن بىرەكان، كاربەدەستان و ژنان و پىلوان بى بەجى گەياندنى ئەم رەسالەتە عەزىمە تى دەكۆشن و ئىزن نادەن ھىچ كات!

بررسى تطبيقى اشعار

"مستوره اردلان" با "حافظ شیرازی"

دكتر كيومرث فلاحى

"ماه شرف خانم اردلان" مشهور به "مستوره کردستانی"، در اشعار نفز خود تاثیر زیادی از حافظ شیرازی بذیرفته است، که در نوع خود جای تامل، کاوش و بژوهش بسیار دارد. این تاثیر را از جنبه های گوناگون می توان مورد بررسی قرار داد؛ از نظر قالب و سبک شعری، از نظر محتوی و از حنبه مضمون ها و حس مشترک. گرچه از نظر زمانی، سده ها میان این دو شاعر فاصله وجود دارد، ولی از نظر فکری و اندیشه ی عرفانی بسیار به یکدیگر شیاهت دارند. حقیقت این است که موقعیت زمانی دو شاعر، تا حدودی شبیه بهم است و مصببتهایی که هردو با آن روبرو بودهاند نیز باعث این قرابت شده است؛ روزگار ناپایدار، بازی چرخ گردون، یاد ایام و غم دلدار، "مستوره" را پیرو حافظ و هر دو را مرید پیرمغان ساخته است. هر چند از نظر مقام شاعری، میان حافظ و مستوره، فرسنگ ها راه است؛ ولی در عالم ادب شعری، کمتر شاعری توانسته است به جایگاه "ماه شرف خانم" دست یابد و به طور قطع در میان بانوان شاعر کُردی سرا و فارسی نوا، هیچ یک را به جسارت "مستوره" نمی یابیم؛ آنچه در یی می آید جستاری است برای اثبات این مدعا. نگارنده نیز تنها کوشیده است عرض ازادتی به آستان دو شاعر بزرگوار داشته باشد و بیداست که به قدر وسع خود از فیض اندیشه این دو ستارهی عالم ادب برخوردار شده است و به قول معروف:

"هر کس به قدر فهمش دریافت مدعا را"

موقعیت دو شاعر در زمان خود

حافظ – خواجه شمس الدین محمد شیرازی – در عهد پادشاهان مغول تبار آل مظفر – مظفریان – در سده هفتم هجری، در شیراز می زیست و سخت مقرب آنان بودک آنچنانکه در شعرش نمود دارد. ولی در مدح آنان چنین سروده است:

دارای جهان نصرت دین، خسرو کامل یحیی بن مظفر، ملک عالم عادل

شعر حافظ نشان می دهد که شیراز در دوران مظفریان، محل امنی برای ادیبان و شاعران بوده است:

> سحر زهاتف غیبم رسید مژده بگوش که دور شاه شجاع است می دلیر بنوش

والیان اردلان هم در قرن سیردهم هجری، در دوران پادشاهی مغول نژاد قاجار، بر بخشی وسیع ازکردستان حکم میراندند.

"ماه شرف خانم" هم در دوران اقتدار والیان اردلان در سنندج می زیسته و پدر وی مقامی ارجمند در دربار اردلان داشته است، تا جائیکه "ماه شرف خاتون" به همسری خسروخان والی در میآید، و این دوران همزمان با پادشاهی ناصرالدین شاه و فرزندش مظفرالدین شاه بوده است. درگاه خسروخان و دیوانخانه او محل بحث و فحص شور و غور ادیبان و عالمان منطقه بود و برای مدتی، امنیت سیاسی و اجتماعی باعث امنیت خاطر گشت؛ دیوانها نوشته شد و هنرها آفریده شدند. اما از بد حادثه همچون دولت "بواسحاق" دورهی حافظ، دولتی مستعجل و بختی زودگذر بود.

"حافظ" در صنایع شعری و ادبی یگانه ی دوران بود و "ماه شرف خانم" نیز تحصیلات علمی و ادبی و فقهی خود را در نزد فحول روزگار تکمیل کرده بود؛ به طوریکه در میان بانوان هم عصر او همتایی برایش در بلاد ایران وعثمانی یافت نمی شد. هر دو شاعر از موقعیت و مقام علمی و ادبی خود آگاهی داشته اند، بر آن بالیده اند و گاه در عالم هنر هماورد طلبیده اند:

حافظ گفته است:

غزل گفتی و در سفتی بیا و خوش بخوان حافظ که بر نظم تو افشاند فلک عقد ثریا را و "مستوره" سروده است که:

در رخشان سخت این همه "مستوره "تو داری عاقبت می کشی آویزه تو در گوش نظامی همانگونه که در نزد همگان مشهور است، حافظ شیرازی قرآن را در چهارده روایت از بر می خوانده است:

عشقت رسد به فریاد ار خود به سان حافظ قسر آن زبر بخوانی درچهارده روایت و تخلص و لقب حافظ به ایشان نیز کنایه از این سبب بوده است:

ندیدم خوشت راز شعر تو حافظ به قرآنی کسه در سینه داری

"ماه شرف" خانم نیز زنی متشرع و در کمال ستر و عفاف بودهاست؛ شاید لقب و تخلص "مستوره" نیز برگرفته از همین موضوع است. آنگونه که مشهور است وی در دیوانخانه خسروخان والی با علمای دین بحث و فحص داشته است و کتابی در شرعیات نیز بدو منسوب است.

بهر حال در اشعار مستوره کردستانی، عقیده و پایبندی به شریعت هویداست.

من آن زنم که به ملک عفاف صدرگزینم زخیل پرده گیان نیست در زمانه قرینم به معشر نسوان، در سپاس و حمد خدا را همی سزد که بگویم منم که فضر زمینم

ارادت هر دو شاعر به حضر على(ع) در اشعارشان مشهود است؛ "ماه شرف خانم" بارها به این مورد اشاره کرده است:

زتاج و تخت جم و کی مراست عار ولیکن به آستان ولایت کمینه ی خاک نشینم

حافظ شیراز این ارادت را در غزلی آشکار نموده است.

حافظ اگر قدم زنی در ره خاندان به صدق بدرقهی رهت شود همت شحنهی نجف

و "مستوره" همین مضمون را به شکلی دیگر درشعرش بیان میکند:

گفت: "مستوره" کنون خرم و خندان میباش چون مددجویی از آن شیرخدا، شاه نجف

هر دو شاعر بیانی دلکش از نماز عشق و عبادت در محراب صدق دارند؛ شیخ شوریدهی شیراز میگوید:

در نمازم خم ابروی تو با یاد آمسد حالتی رفت که محراب به فریاد آمد

وخاتون صفحه كردستان هم همين تعبير را در شعر خود به كار بردهاست:

با قبله و محراب چه کارم بود ای مه ابروی تو محرابم وخود قبله نمایی

مبارزه با زهدریایی و استفاده از اصطلاحات عرفانی

با این وجود، هر دو شاعر به شدت از تظاهر و ریا به دورند و از زاهدان ریایی بیزاری میجویند. مقایسه اثرات هر دو شاعر مؤید این نظر است که با دقت در واژههای مشترک در دیوان های ایشان، میتوان بدان پیبرد. هردو شاعر مستی از "می الست" را بر گفتار واعظان متظاهر برتر دانستهاند:

حافظ:

ما شیخ و واعظ کمت ر شناسیم یا جام باده، یا قصه کوتاه

مستوره:

ما گوش بر افسسانه زهاد ندادیم کاوراد سحرگاهی ما جام شراب است چرا که واعظان ریایی با اینکه خود مست دنیایند، دیگران را به پارسایی میخوانند و این موضوع از نگاه تیزبین و ذهن هشیار دو شاعر دور نماندهاست: حافظ

بس بگشتم که بپرسم سبب درد فراق مفتی عقل دراین مساله لایعقل بود

مستوره:

دی شیخ به مسجد سخن از توبه همیگفت درمصطبه امروز زمی مست و خراب است

در حالیکه حافظ و مستوره، سرمست "می" و باده ازلی اند، بدین خاطر واژه های "می"، "مستی"، جام، خرابات و ... در شعرهای مستوره به مانند ابیات حافظ، فراوان است.

حافظ:

صوفی بیا که آینه صافیست جام را تا بنگری صفای می لعل فام را راز درون پرده زرندان مسست پرس کاین حال نیست زاهد عالی مقام را حافظ مرید جام می است، ای صبا برو وز بنده، بندگی برسان شیخ جام را

مستوره:

دوشینه از خرابات جامی کشیدم اکنون از چشم مست ساقی در سر خمار دارم زین پس من و ساقی ومی و جام

مستی اینان از مخموری نرگس چشم زخمه زن معشوق است، که تیر آگاهی

از دنیا و عقبی است:

حافظ:

مسزن بر دل ز نوک غسمسزه تیسرم کسه پیش چشم بیسمسارت بمیسرم

مستوره:

پیش مخموری چشم تو بمیرم که دگرنیست هم چو چشمت به چمن نرگس خصاری در این مستی عالمیان همه مدهوش و سرخوشند:

حافظ:

بگذار تا زشارع مینخانه بگذریم کزبهر جرعه ای همه محتاج این دریم

مستوره:

باده از چشم تو "مستوره" نه تنها بکشید زین می و باده و مل بلکه همه عالم خورد

مستوره چون حافظ در عالم عرفان، بندگی پیر مغان و بستن زنار را بر سبحه زاهد ریایی ترجیح می دهد:

حافظ

بنده پیر خراباتم که لطفش دائم است ورنه لطف شیخ و زاهدگاه هست و گاه نیست مرباش در پی آزار و هر چه خراهی کن که در شریعت ما غیر از این گناهی نیست

مستوره:

گر سبحه صد دانه گسستم نه گنه بود زنار ز زلف تو ببستم که ثواب است

مستوره:

چه غم ار شیخ ربود از کف ما سبحه زهد در کلیسا مگرم رشته زناری نیست

حافظ:

حافظ بخود نپوشد این خرقهی می آلود ای شیخ پاک دامن معضور دار ما را

مستوره:

ای ساقی گل چھسرہ یکی جسام می آور من گسوش بر آنم نبود شیخ چه فسرمسود

مستوره:

تا پیر مغان از من و زاهد چه ستاند آن خرقهی یشمینه و این دلق می آلود

هر دو دعوی ظاهری زاهد را نمی پذیرند و دست رد بر سینهاش می زنند؛ "حافظ" قامت یار و بهشت نقد را بر سایه طوبی و وعده ی فردا برتری می دهد:

تو و طوبی و مسا و قسامت یار فکر هر کس به قسدر همت اوست من که امروزم بهشت نقد حاصل می شود وعسده فسردای زاهد را چرا باور کنم

و مستوره دقیقاً در این راه همراز، همسفر و همقدم است:

زاهد تو و سلسبیل و کوثر مارا لب مهاست به ناست لعل دلبر چون شد نصیبم آخر با سلسبیل و کوثر دیگر چه کار دارم؟

هجران و غم دوشاعر

غم مستوره، رنج هجران از اصل دور افتادگان است. او همدرد و همره حافظ است که از دوری و جفای معشوق مینالد:

حافظ:

ما شبی دست بر آریم و دعایی بکنیم غم هجران ترا چاره ز جایی بکنیم

مستوره:

آتش عشق ترا سینهی ما مضمر داشت غم هجران ترا خاطر ما مد غم خورد حافظ و مستوره، دم را مغتنم و صحبت یار را غنیمت میشمرند، حافظ:

فرصت شمار صحبت کزین دو راهه منزل چون بگذریم دیگر نتوان بهم رسیدن

مستوره:

ما را مران ز درگه همچون غزال وحشی بگریزم ار ز کویت مصکل دگر بیایم

هر دو شاعر کشتهی هجر معشوق ازلی و سرگشتهی دیار یارند و به جفا خوش دارند:

حافظ:

حسن بی پایان او چندانکه عاشق میکش زمرهی دیگر به عشق، از غیب سر بر میکند

مستوره:

گر بی گنه خود از جفا در کشتنم فرمان دهد ز امـــرمطاعش کی زنم، دم دیگر از لا و نعم "مستوره" از بی داد تو حاشا که افغان سر کند لیکن تو خود اندیشه کن از کشتن صید حرم ملامت کشی و صدوری شدوه هر دو شاعر است:

حافظ:

می سوزم از فراقت روی از جفا بگردان هجران بلای ما شد، یا رب بلا بگردان

حافظ زخوبرویان بختت جز این قدر نیست کز نیست رضایی، حکم قضا بگردان

مستوره:

خـوبرویان همـه جـا مـایل جـورند ولی
در صف سیم تنان چون تو جفا کاری نیست
تیـری پی قـتلم زخـدنگ مـژه بگشـود
دلدار جـفـا پیـشـه یکی طالع مـسـعـود
در نظر آنان گریزی از تیغ خونریز یار نیست، باید بر آن گردن نهاد

گـــر تیغ بارد در کــوی آن مـاه گــردن نهـادیم الحکم لله

مستوره:

گـــر تیغ زنی من نگریزم ز تو امـــا در کشتن سرگشته عشقت ندود سود

وصف طبيعت

بسیاری از اشعار حافظ و مستوره در وصف زیباییهای طبیعت و بهاران دلکش شیراز و کردستان است؛ گویی موسم گل و آب رکناباد شیراز و بهاران "آبیدر" سنندج الهاماتی از گذر عمروشادی زودگذر جهان بوده اند و نشتری که بر رگ روح هر دو شاعر زده اند، یکسان بوده است:

مستوره:

گل آمصد و عندلیب شیداست هنگام می ونشاط صحراست بر طرف چمن بیا که آنجا استباب چمن همه مهیاست

حافظ:

رسید مژده که آمد بهار و سبزه دمید وظیفه گر برسد مصرفش گل است ونبید ابر آذاری بر آمسد باد نوروزی وزید وجه می میخواهم ومطرب که میگوید رسید عید است و آخر گل ویاران در انتظار ساقی بروی شاه ببین ماه ومی بیار

وزن و آهنگ

مستوره در وزن و آهنگ شعرش نیز در پی حافظ گام برمیدارد؛ اما در به کارگیری مضامین حافظ، الحق شاگردی وفادار است؛ گر چه خود مبدع است و در بازسازی بنای جدید، کاخی دلنشین میسازد که طرحی نو دارد. به هر حال ذکر نمونه هایی از این بازسازی، قدرت ادبی و قوت بیانی مستوره را نشان می دهد:

این نسیمی که چنین مشک فشان می آید مگر از کوی تو ای جان جهان می آید نفس باد صبا چون دم عیسی ز چمن جسم بی جان مرا راحت جان می آید بهر تسکین دل خون شدهام شام و سحر پیک فری دلدار نهان می آید شکر ایزد که به کوری رقیبان سوی من نامهی خسرو جمشید نشان می آید هر که بنهاد چو "مستوره" قدم در ره عشق کارفرمای کران تا به کران می آید

نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد عالم پیر دگر باره جوان خواهد شد حافظ از بهر تو آمد سوی اقلیم وجود قدمی نه به وداعش که روان خواهد شد یا این اشعار از "مستوره":

اگر آن مسهسر گسسل بر سسرپیسمسان آید نقسد جسان در قسدم پیک صسبسا زآن ریزم کسه از او رایحسه سنبل جسانان آید شاهد گل خوی خجلت به جبین می ریزد آن پری رخ به تفسرج چو به بستان آید از حیا سرو چمن پای به گل می ماند در خرام آرد می آن سرو خرامان آید حلقه ی گوش بتان فعل سمندش گردد شسه سسوار من اریکه به جولان آید تا تو رفتی زبرم ز آتش حرمان شب و روز از بن هر مسرة ام اشک به دامان آید قصه ی سوز فراق تو نگنجد به بیان قسرح هجرت نتوان گفت به پایان آمد گر تو بی ما بودت خاطر مجموع ولی روز ما بی تو چو زلف تو پریشان آید به سوی معرفتش ره بندد "مستوره" به سوی معرفتش ره بندد "مستوره" هم که بی روی نگاری به گلستان آید هم که بی روی نگاری به گلستان آید

يادآور اين ابيات حافظ است:

اگـــر آن طایر قــدسی زدرم باز آید عـمر بگذشت به پیرانه سـرم باز آید گــر نثـار قــدم یار گــرامی نکنم گـوهر جـان به چه کـار دگــرم باز آید

يا اين اشعار از مستوره:

هر جا کنی گذاری با آن رخ و شمایل گردند از ره صدق خوبانت جمله مایل شد از غم فراقت پوسیده است خوانم وین بوالعجب که مهرت در دل نگشته زایل سائل زحسن رویت خورشید عالم افروز چون بندگان کویت سلطان هر قبایل نادان وغافل آن کو تحصیل فضل سازد مهر تو بهتر آمد ما را زهر فضایل خوش آن به رغم اغیار بیند زمانی ای یار "مستوره" دست خود را در گردنت حمایل

ما را به یاد این غزل ناب از حافظ می اندازد:

هر نکته ای که گفتم در وصف آن شمایل هر کو شنید گفتما، لله در قائل از آب دیده صدره طوفیان نوح دیدم وزلوح سینه نقشت هرگز نگشت زائل تحصیل عشق و رندی، آسان نمود اول آخر بسوخت جانم در کسب این فضایل ای دوست دست حافظ تعویذ چشم زخمست یا رب ببینم آنرا در گردنت حصایل

و سرانجام مستوره در این اشعار وفاداری خود را به شاعر شیرازی ثابت کرده است:

به دو چشم میپرستت که اگر زنی به تیرم زمصحبت تو دل را به وفات بر نگیرم اگرم تو بنده خوانی همه عمر پادشاهم به خدا که شاهبازم چو به دام تو اسیرم بری ارتو بندم زتو مسهر نگسلانم کشی ار به جور چندم ز وفات ناگریرم به علاج دل خدا را چه روم بر طبیبان که بجز وصالت ای دوست دوا نمیپذیرم همه یاد تست ای مه شب وروز بر زبانم همه یاد تست جانا مه و سال در ضمیرم برو از برم تو ناصح ز وفا دهی چه پندم برو از برم تو ناصح ز وفا دهی چه پندم نظری به سهی "مستوره" که من فدای جانت خاند خمیرم

توشه جهان حسنی و من ای صنم فقیرم

وفاداری به مضامین غزلی که حافظ ششصد سال پیش از او سروده است:

به تیغم گر کشد دستش نگیرم وگر تیرم زند منت پذیرم برآ ای آفتاب صبح امید که در دست شب هجران اسیرم

"حافظ" و"مستوره" هر دو داغدار عزیز ناکامی هستند که به سختی روح حساس و روان آنانرا آزرده کرده است. گویا حافظ فرزند نوجوانش را در مصیبتی از دست میدهد، شاعر از این غم میگرید و فلک را شماتت میکند:

بلبلی خون دلی خورد و گلی حاصل کرد باد غیرت بصدش خار پریشان دل کرد طوطیی را بخیال شکری دل خوش بود ناگهش سیل فنا نقش امل باطل کرد قسرة العین من آن مییوه دل یادش باد که چه آسان بشد و کار مرا مشکل کرد ساربان بار من افتاد خدا را مددی که امید کرمم، همره این محمل کرد روی خاکی و نم چشم مرا خوار مدار چرخ فیروزه طربخانه از این کهگل کرد آه و فریاد که از چشم حسود مه چرخ درلحد ماه کمان ابروی من منزل کرد نزدی شاه رخ و فوت شد امکان حافظ خرد چه کنم بازی ایام مسرا غافل کرد

مستوره نیز در غم مرگ خسروخان – شوهر محبوب و جوانش – که دست قضا و بیماری وبا گل وجود او را پرپر کرد، چون حافظ مینالد؛ گرچه شعر منسوب به مستوره در رثای همسرش به کوردی اورامی سروده شده، اما داغ دل مستوره به سوز دل حافظ می ماند و شکایت از روزگار و نفرین به چرخ گردون از مشترکات هر دومرثیه است:

سيهر كهچ گهرد، سيهر كهچ گهرد داد جـه دەست تۆ ســـهــر كــه چ گــهرد مایهی عهیش کست وه تاراج نهبهرد مهجليس شادى كيت بهتال نهكهرد دلهی کیت جه غهم تق نهکهرد ناشاد خــــهزانهی ســـووکی نهدای وهاد نەونەھاڭ عـــومـــر كئ نەكـــەردى يەي وهیانهی کام کهس تق نه دوستی وهی جـــه نهخل وجـــوود نهورهس نههالان كام مەردى وە جەور نەكەردى تالان ههركــق جــوانــي ســاحــيب تهخت و تاج گولِّساغحهی عومرش تق کهردی تاراج خوسووسهن خهسرهو شاي كهمهر لالم مايهي ئىقتىدار عومس و ئىقسالم ســـهروهر خــاتر غــهمگين ريشم نهیاگهی گشت کهس بنگانه و خونشم چه راگهی چهفا و مهکر و حیله و فهن نەخل جــووانىش كــەردى رىشـــەكــەن نه سهرای تاریک کهردی دهستاخش بهردی وه غارهت شادی و دهماخش بدیه جهفای تو گهردوون تا چهندهن؟ هـهزارێ چون من بێ ســاحــێ مــهندهن ساتۆيچ وينهى من دەروون سىساباي ىخ بەھرە، ئى علىهىش، ھەر نە على زاياي

مهستووره و بادانهوه

بۆ لىرىكاى ئەرىستۆكراتىيانەي فارسى

عادل محەمەديوور

ھەلويسىتەيەك:

سەرەتاكانى سەدەى ۱۳ى كۆچى (۱۷۸۹ز)، ماوەيەكى پاش تياچوونى كەريم خانى زەندى بەرەچەلەك كورد و تێپەرپوون لەو دۆخە لەرزۆكەى كە بەھۆى ئەو ماوە سياسىييەوە بەدى ھاتبوو و، سەقامگيركردنى ئۆقرەيى و ئاسايش لە ئێرانى ئالۆسكاو و پچرپپچردا لە لايەن ئاغا محەمەد خانى قاجارەوە، سەركەوتنى شۆرشى مەزنى فەرانسە لە ئەوروپا و كارەساتگەلێكى تريش وەك سەرھەلدانى شۆرشى مەزنى فەرانسە لە ئەوروپا و كارەساتگەلێكى تريش وەك سەرھەلدانى (ناپليۆن) و بزاڤى ھەمەلايەنەى شەقامى ئەو ولاتە و پاش رسكان و تەشەنەى ھىزرى نۆژەنى و پێ شكەوتنخوازى و گەشەى پيىشە و زانست لە ئەوروپادا و ھەمواركردنى رێگا بۆ بيرى ناسىيۆناليزم و ھاتنەكايەى دەوللەت نەتەوە و ولاتانى تر وەك ئێران و... ھوروژمى ئەو شەپۆلە ھزرى و پېشەيى و زانستىيە ئەگەرچى ئەوروپاى داگرتبوو، بەلام بەداخەوە ھۆشتا نەيتوانيبوو رۆحى خەمۆكى ئۆرانىيەكان – چ چىن و توێژەكانى خەلك و چ دەسەلاتداريەتىي وەخت – لە خەوى ئېدىدىن ساللە راچەنى و بېلەھۇرىدى

به و شیوه یه گهنده لکاریی سیاسه ت و پوپولیزم و کویله تی له روّح و ههناوی تاک و کومه لادا به رده وام دهمینی؛ به لام کاردانه وهی نا راست و خوخ و نائه نقه ستی شه رهکانی ده وله تی رووسیه و هاتوچوی سه ربازیه تی و تیهه لکیشی ئهم ئیشه سه ربازییانه، بوو به ختووکه ده ری عه باس میرزا - کوری فه ته لی شا - وه کی پالنه و هه لخرینه رله گه ل و لاتانی ئه وروپادا پیوه ندیی سه ربازی و سوپایی و ه ربگریت و

داوای شتومه کی نویّی ته کنیکی و پیشه یی و له شکری له و و لاتانه بکات؛ تا واته له پیکهاته ی له شکری و سوپاییدا م و دیرنیزاسیوّن به دی بیّنیّ. ده سیبیّکی نهم کاره نوژه نه، سهره تا له نازه ربایجانه وه، بوو به هوّی نزیکایه تی له گه ل رووسیه و عوسمانیدا و پاشان چوونه ناو ده روازه ی نه وروپاوه. هاوکات له گه ل نهم بزاقه سه ربازی و پیشه یییه دا بزاقی هزری و کولتووری و نه ده بیش ده ست پی ده کا؛ چاپخانه دروست ده بی و چه ندان کتیب و روزنامه ده نووسریّ یان وه رده گیردریّت و دینه گوره پانی وه شاندن. بژارده گه لیّک وه ک میرزا عیسای قایمه قام و دینه گوره پانی و میرزا ته قی خانی فه راهانی و نه میر که بیر، ده بن به پیشه نگی چاکسازی و ریفورم خوازی له حه وزه ی سیاسه و هزری و دیوانی و کارگیریدا...

ئهم گۆړانكارىيە ئەگەرچى زۆر بەئارام و لەسەرخۆ و درێژ خايەن و دژوار و پر ئاستەنگ دەبىق و گيان بەختكردنى ھەندى لەم گەورەپياوانەى لى دەكەوێتەوە، بەلام دەتوانى شارێگە ھەموار بكات بۆ شۆرشى مەشرووتە و سەقامگيركردنى ئۆخژنى ئازادى و بەرابەرى و دەستەبەركردنى ھەندى لە ماڧە مرۆيييەكان لە ئىزاندا.

لیریکا: سۆزى سەرەكىي شاعیرانى كورد

شاعیری نهوهی ئیستای کورد، سنووری ههندی له خهسله برپاردهره پیشره ختیبه کانی نهوه کانی نهوه کانی ئه وسای به زاندووه و ههر شتیکی بازنه دار و ههر خانه به ندییه کی پیش فه رزدار که ته واوکه ر و برپارده ری فورم یان فورمگه لیکی دیاریکراو و واتا یان واتاگه لیکی داواکراو و خواز راو بیت رهت ده کاته وه. من بو خوم تا راده یه که که که که کورد، هه ر له میثره، بو وشیاریی گهله که ی و بو ورووژاندنی پرسه کان و نیازه سه ره کییه کانی روحی و ته نانه ته چیری که له که که کورد، هه ر له میشری، ته ته نانه ته چیره تی ناسنامه کولتووری، له جیاتی ده قی فه لسه فی و لوجیکی هزری، ته نیا ژانری شیعری به ده سته و بووه، تا یه که دوو ده هه ی به رله ئیستایش له جیاتی چیروکی مودیرن و وینه کیشان و ته لارسازی و په یکه رتاشی و باقیی له جیاتی تر، هه رشیعر، یه که ی داهینان بووه بو در کاندنی واقیعه روّحییه کانی و که شه فی نه ستی ناخو باگیای کویی و هه نگاونان به ره و ناگه ایبی روّحی و

روونکردنهوهی کهلینیک له کهلینهکانی فهلسهفهی میژوویی. چ بمانهوی و چ نهمانهوی به شی هه ره زوری جوانیناسی نهده بی و شیعری کلاسیکمان، له حەمكى گشتى لىرىكاي (ئەرپستۆكراتىيانە بەرووكىردى تىۆكراتىيانەي سـۆفـییـانه)دا گهلاله کـراوه که وهک ئاوینهی بالا نوین، ههمـوو هیوا و تامـهزرق دلخوازهكان لهودا بهنگي خواردووهتهوه و ياساغ كراوه. لهسهر ئهم لوّجبكه هزري هونهرييه كه نهستي كوييي كوردي يي چنراوه، دهبي ريبازه فيكري و هونهرىيەكەيشىمان بدۆزىنەۋە و يۆلىنىبەندىيى بۆ بكەين. بەرەي ئىسىتاي شىيعرى هاوچهرخ لهبری دانهری دهسه لاتخواز و بتی نووسهر بق ئاسوکان و پیوهندیی دوو لايەنەي دىالێكتىكى دەق دەروانى و ھىلوا دڵخوازەكانى بەديالۆگ لەگەڵ دەقى كراوه و دهقى قسىهكەردا، دەبينێتەوه. ئەم رووكردەيش هى ئەم سەردەمەيە و هيچ له بایه خی هه و له کان و بخوه ره ناسر او ه کانی جوانیناسی و ئیستاتیکای ئه وسیامان كهم ناكاتهوه و بهتنكرايش رهفز ناكريتهوه؛ ناخر نهگهريش له ديدي بنهماخوازيدا لهم ديارده بكۆلينهوه نه تهنيا كولتوور بهلكو ههر دەقتك ههميشه نووسىراوه و له ویژدانی ناخوبًاگای کودا بهنهان ماوهتهوه و کاری خوبنه رئهوهیه بهخوبندنهوهی دەقەكە؛ رازە نهين و بزۆزەكانى كولتوورى و ئەدەبى... كەشف بكات. بەينى ئەم رووکرده و قبووڵی ئهم خاله، شیعری ههر سهردهمیک رهنگ و چیژی تایبهتی ئهو چرکهساتانهیه که دهق له دایک دهبی؛ بزیه دهلوی بز ناسینی پرهنسیپه ئۆستەتىكىيەكانى مەستوورە، لەو فاكتە تايبەتىيانە بدويين كە شىعرەكانى ئەو شاعيره لهو بارودۆخهدا رسكاوه و فراژوو بووه.

بەپ<u>تى</u> ئەو پۆل<u>ى</u>ننبەندىيە كە يۆنانىيەكان بۆ شىيعر كردوويانە: كە بريتىيە لە چوار جۆر:

شیعری Epic (حهماسی)، شیعری دراماتیک (نمایشی، Dramatic)، شیعری (نه خلاقی و تاکاری و موّچیاریتامیّز) و شیعری Lyric (غینایی).

لهسه ر میتودی زانستی ئه و رووکرده هونه ربیه: ئیمه ی کورد بی به ش بووین له شیعری Epic و دراماتیک. شیعری Etic و ئه خلاقی، به پینی ناوه روّک و ئه رکه ئه خلاقی و ئاکاری و بونه داره کانی شاعیران، له م چه شنه شیعره بی به ش نین و ههندی له شیعره کلاسیکه کانمان، زاده ی بون و به رامه ی ئاینی و ئیتنیکین؛ به لام به رای من رووکردی زهینی و ئه بستراکتی گشتی روّربه ی شاعیرانی کورد له

شیعری لیریکادا، به و مانا ئهکتیف و به رفراوان و رووبه ره کراوه وه که ههیهتی، خربووه ته وه که لآله ریّر کراوه. به م چه شنه ی خواره وه:

- ۱- لیریکای عیرفانی (تیوّکراتیانه) شاعیرانی دیالیّکتی بابان: نالی، مهحوی و ههڤالهکانیان...
- ۲- لیریکای عاشقانه Love Lyric قوتابخانهی گۆران: خانا، بیسارانی،
 مهولهوی و هاوبهندهکانیان...
- ۳- لیریکای تهغهزولی حهماسی: ئهحمهدی خانی و... له شیعری هاوچهرخدا
 شیرکق بیکهس و هاوریکانیان.
- ٤- لیریکای کۆمه لایهتی نهته وایهتی: حاجی قادری کۆیی، قانیع و... شاعیرانی سهر بهئهم ئهدگاره شیعرییه و دیسانه وه شیرکۆ. سهرهه لدانی چیرۆکی چرنی بورژوا و ناسیونالیزمی کوردی و....
 - ٥- ليريكاي سروشت: كۆي شاعيرانى كورد.

به لام یاگه و شوّنی مهستووره لهم خانهبهندییه دا کویّیه و له کام خانه دا دهبیّ راقه ی بوّ بکریّ؟

گوایی شیعره کوردییهکانی مهستووره فهوتاوه و ئیستا له بهردهستدا نییه. ئهو هونراوانیشه چ ههورامی و چ سۆرانی که ههن له چاپ دراون، ههم له چهندایهتی و ههم له چۆنایهتیدا، نهشیاوی راقه و شروقه ی هونهرین و نه ههنگری ئاستی جوانیناسی و بوتیکای شیعرین و نهیش شیاوی تاوتو و رانانکارین له ههمبهر بیسارانی و مهولهوی و نالیدا. تهنیا دهتوانین بلیین هونراوهگهلیکی ساکار و باههنگدار و سهروادارن که له حهوزهی لیریکای تاکی تیوکراتییانهدا شوینیان بودیاری دهکری

شیعره فارسییهکانی مهستووره تا رادهیهک له بازنهی رهوتی گهرانهوهی ئهدهبیی سهردهمی قاجاردا شیاوی باس و خواس و شروّقهکاریی ئهدهبی ههن که دوّزی سهرهکی و رووکردی شیّوازناسانهی ئهم وتارهیه؛ له سیّ ئاستی زمان و فیکر و ئهدهبدا.

لادانی مەستووره له رەسەنايەتيی ليريکای کوردی و گەرانەوه بۆ ئەدەبی دەسەلات

له سهردهمی سهفهوییهدا، بههوی رووکردی ئاینی و تینوویّتی بهرینترکردنی

جوگرافیای دهسه لاتی توتالیتاریزمی مهزهب و ئوتوریته ی سیاسی و بهرامبهرکی و دژبهری لهگه ل نهیاری عوسمانلیدا، باکگراوندی رسکانی شیعر و شاعیری روو له کزی و لاوازی دهکات؛ بویه لهم سهردهمه ی ئیراندا شاعیری داهینه و هه لکه و توومان نابیت که بتوانی لهگه ل شاعیرانی رابردووی شیوازی خوراسانی و عیراقیدا به رامبه رکی بکات. ئهگه ریش به دهگمه ن هه بووبی ته نیا له بواری شینگیری و چهمه ری و پیاهه لدان و مهنقه به دا بووه بو ئیمامانی شیعه و کاره ساتی که ربه لا.

ئهنجومهنی ئهدهبی (نشاط) که پیّک هاتبوو له شاعیرانیّک وهکو نشاتی ئهسفههانی و هاتف و موشتاق و شوعله و لوتفهلی خانی ئازهربیگدلی و فهتهلی خانی سهبا و پیّیان وابوو تهنیا ریّبازی دهربازبوون لهم تهنگژه شیعرییه، گهرانهوهیه بو شیّوازی خوراسانیی سهدهی چوار و شیّوازی عیّراقیی (سهدهی حهوت و ههشت).

له قهسیده و مهسنهویدا دهبی ناسری خوسره و فیردهوسی و له غهزهلدا سهعدی و مهولهوی و حافز، ببن بهسهرچهشنی ئهدهبی و شیعروتنهوه تا دووباره شکو و ههیبهتی ئهریستوکراتیپانهی زمانی شیعری فارسی زیندوو بکریتهوه.

ئهگەرچى لەو كاتەدا، ئاسانەى مىرنشىنى ئەردەلان، دونگەى شاعىرانى سەر بەدىالۆكتى ھەورامى بووە و شەوانە بارەگاى خەسىرەوخان دەبووە مەكۆى كۆرى شىعر خويندنەوە و دەمەتەقىي شاعىرانە، بەلام ئەمە مەسىتوورەيە، لەم رەوتە خىزمالىيە لادەدا و تەنيا خىرى بەشىغىرى فەرمى و زالى دەسەلات (فارسى) سەرقال دەكات. ئەو ھۆنراوە كوردىيانە كە لە شاعىر بەجى ماوە – ئەگەر راست بى ھى ئەو بن – لە چاو ئاستى ھونەرى و پىكەاتەى شىعرە فارسىيەكاندا زۆر سىست و لاوازن. باسى راقەى ئەدەبى و شىرۆقەكارى ئىسىتەتىكى ھەلناگىرن. شىعرە برگەيىيەكانى مەستوورە لە ھەمبەر دەقەكانى مەولەويدا كە ھاوچەرخى يەكى بوون، شىياوى رانانكارى و تاوتويى ئەدەبى نىن. بەقەلەلىدا كە ھاوچەرخى «ئەيتوانىوە، وينەكان بەرووكردى ھونەرى لە رووبەرى زمانى كوردىدا؛ وەك دەق بېينىتە دواندن»، زۆر بەئاسانى لە توخمە زمانىيەكانى كوردى چاوى نووقاندووە. بېينىتە دواندن»، زۆر بەئاسانى لە توخمە زمانىيەكانى كوردى چاوى نووقاندووە.

بهراوردكارى ئهم دوو دهقهى خوارهوه:

مەستوورە و لاواندنەوەى خەسرەوخانى ناكام: لە ديوانەكەدا ٣٠ بەيتە.

فهله ک نه حهورت زار و سهر گهردان وهختهن حون دهیری بشتوون وه ههردان نهي زولِم ســهنگين، نهي بي داد تق هـهر مــهواحوون داد ههر مــهكــهروون رق والي زي شهوكهت يوسف لهقام رق ئەسكەندەر قىودرەت، حاتەم عادام رۆ هـوژهبر بـي بـاک رووي مـــهيدانم رق فـــهخــر دوودمـان ئەردەلانم رۆ جـــووان نهورهس نمهكـــينم رق مــایهی دل وهشی دنــا و دینم رق شهم شهبستان خهسرهوخانم رق مایهی شادی و شهوق کوردستانم رق زويدهى واليان والاجاهم رق ف ف حرول ولاتم م يهرشاهم رق جهم شبید سانی فهرهیدوونم رق ئيسسهگيردام قهبردوونم رق شاى لالكهماه رههم لالبهخاشم رق سانی تهههمتهن ساحیت رهخشم رق لال بهخش خوهم فيدام لال بهخشانت بام فيداى بهزم عهيش مهى نوشانت بام خـهسـرهو ئامانهن فـيداى نامت بام دەسىتاخى مەزار قەدىد دامت بام فيداى دوو ديدهى مهست مهخموورت قوريان رونجش لاشهى مههجوورت قـــوريان نالهي زار و زگــارت فـــــدای زهلیلی دهس ئازارت

خهسرهو خوهم فیدای نهوجوانیت بام فیدای تاج و تهخت خهسرهوانیت بام

دیوان، ل ۱۳۸

مهولهوی و لاواندنهوهی عهنبهر خاتوون: له دیوانهکهدا ۲۷ بهیته:

دلهی دل وه مسهی مسهیل لهیلن کسهیل مهدرهم وه رازان خه لوه تخانهی لهیل لانه حه لقهی زولف عه نبه ریزی شهور هنگ هامدهم حای تهنگ ئه لْحهدسه، ای سهنگ يەروانەي مىھزار ئەو ئاوات واسىتسەم تەرجەممەي حالات يەشىپىوى جەسىتەم عــهرزكــهر وه لهيلا وه ســهد خــهمــهوه چهم وه نمهوه، دلّ وه تهمـــهوه دیوانه که دیم بلید سه ش بهرز بی بەرزى بللىسىەش ھەر سات سىدتەرز بى وه هـهر تـهرزيّ لـهيل مـــــهلاوهنـاوه دلهی سے انگ سے اخت مے اور ناور گا گۆپا مەوپەرد ئىند مەوپەردەۋە گـــا مـــهوات وهدهم ئيش و دهردهوه ئاي جه ئيش تەن جه گيان جياي من ئاي جــه لواي تق و ئهو شـــقن دياي من ســهخــتى ئيش دەرد بەدحــالْيم لاين وای بی تو مہنزل گیشت خیالیم لاپن وه ههر مسهنزلدا وه ههر راگسوزهردا ههر دهست حسهسرهت مسدا وه سسهردا

چێـشــهن مــوینوون مـهنزڵ بێ توٚ بوٚ بێ هوشـم خــــهو بوٚ راس بوٚ دروٚ بوّ..

ديوان: ل ۲۲۵

راژهی شیعرهکان:

۱ - شیعری ههردوو شاعیر ده برگهییی خومالییه.

۲ ههردوو شاعیر هاوچهرخن، مهستووره شاعیریکی ئهشرافی و دهسپهروهردهی بنهمالهیه کی بهدهسه لات و دیوان سالارییه؛ مهولهوی شاعیریکی ئاسایی و رسکاوی کولتووری بهخشنده ی خومالی و شهقامی و حوجره ی ئهوسا.

۳- مەستوورە پێكهاتەى شىيعرەكەى زمانى كوردى نىيە؛ بگرە وەرگرتە لە زمانى دەسەلاتى ئەرىسىتۆكراسى ناوەندىيە كە ئەو و بنەماللەكەى نوێنەرايەتىى دەكەن. توخمە زمانىيەكەى: واژە و دەستەواژەكان، چۆرەى حكوومەت و دەسەلات و بالادەستىي توێژايەتى و ئەشراڧێتىيان لێوە دەتكێ:

والى، زى شەوكەت، ئەسكەندەر، قودرەت، ھوژەبر، خان، والاجا، جەمشىد سانى، شاە، لال كەمەر، لال بەخش، تاج و تەخت و...

لهم پیکهاته زمانییهدا بهزمانی لیریکای تاکی، پانتاییی روّحی خوّی لاویّنیّتهوه و ژانی ناوابوونی ژیانی هاوسهرهکهی ساریّژ دهکات، نه روّچوون بهنهستی کخوماییی نهتهوهکهیدا، بهزمانی رهمز و خوازه. بهیهک واتا دالی دهقهکهی مهستووره یهک مهدلوول و واتای ههیه و بهس: پشت بهستنه بهزمانی نوتوماتیکی و ساکار و ریّسامهندی ناسایی؛ به لام فاکتهزمانییهکانی مهولهوی، وهرگرته له زمانی راستهکی و پیّوهری زهمهنیی خوّیهتی و نویّنهرایهتیی چییهتیی نهتهوهیهک دهکات بهیاسای هونهری؛ نهک پاژیّک له کوّمه ل و نه بهشیّک له دهسه لات. دهکات بهیاسای هونهری؛ نهک پاژیّک له کوّمه ل و نه بهشیّک له دهسه لات. پانتاییی روّحی زمانهکهی رهمزی ویژدانی ناخوّناگاییی کوّیی و شاعیرانهیه. بانتاییی روّحی زمانهکهی رهمزی ویژدانی ناخوّناگاییی کوّیی و شاعیرانهیه. سالانی ساله له زمینی کوّی نهتهوهکهیدا ون و بزر ماوهتهوه و نیّستا لهو دهرفه ههستیارهدا توانستهکانی دهخاته روو. لهم دهقهدا مهولهوی بیّ نهوهی ناوی تاکی عهنبهر خاتوون بهیّنیّ و بهموّنولوّگ لهگهل دلهکهی (و موتیقی لهیلیّ و مهجنوون) عهنبهر خاتوون بهیّنیّ و بهموّنولوّگ لهگهل دلهکهی (و موتیقی لهیلیّ و مهجنوون)

خاتوونه کانی تر بق کورده واری دهبزووتن. لهم دهقدا مهوله وی پشت به ریّساگوریّزی زمان (هه نجارگوریّزی) دهبه ستی به که لک وهرگرتن له پروسه ی (فهرایه ند) خوازه و که سیّتی به خشین به توبره کان؛ تان و پوّی فوّرماسیوّنی شیعره که ی له ته وه ری هاونشینی زماندا، ده چنیّته وه.

لهیل، دلّه (چرین و موّنوّلوّگ به شیّوه ی که سیّتی به خشی)، دلّ، مهی، کهیل، خهلّوه تخانه ی لهیل (گوّر)، حه لقه ی زولف، پهروانه، مهزار، چهم، دیّوانه، بلّیسه، ئای، مهنزلّ، راس و درق و ...

ئەم توخىمانە ھەمبووى وەرگىرتەى زمانى ئاسىايىيى رۆژانەى شىەقىامن كە لە چنراوى مروارىي شىغىردا، بوون بەگەوھەرى درەوشاوەي ھونەرى.

بهراوردكاريي مهستووره و حافز

سەرەتا ئەم دوو شىعرەى مەستوورە و حافز ئەخوينىنەوە پاشان بەپيودانگى لۆژىكى شيوازناسى بەراوردكارىيان دەكەين:

غەزەلەكەى مەستوورە: ل – ۲۶ دىوان – سدىق بۆرەكەيى – انتشارات امير بهادر، ۷۷:

بسی تسو از تسن و از دل تساب
رفت ای بی وف ا مسرا دریاب
بهسر تفسریح جان زمه رده
ساقیا جرعهای زباده ی ناب
زان کسه داروی درد ناسسورم
نیست جز از کف تو جام شراب
بر سسر کشته ات زروی وفا
ای بت سنگدل دمی بشتاب
آه و افسسوس کرغم جانان
سوی شیب آمدم به عهد شباب
بر رخم بسته شد در امید
بر رخم بسته شد در امید
«افت عام سفت الابواب»

شهره و نیست در جهان خراب

غەزەلەكەي حافز: ل ١٣ ديوان، تصحيح پژمان بەختيارى، انتشارات امير كبير، چاپ نهم ١٣٦٢

مى دمد صبح و كله بسته سحاب الصبوح الصبوح يا اصحاب مے چکد ژالے بر رخ لالے المدام المدام يا احصياب می وزد از چمن نسیم به شت هان بنوشــــــد دم به دم می ناب تخت زمـــرد زده ست گل به چمن راح حـون لـعـل آتـشـــن دريــاب این چنین موسمی عجب باشد کــه بیندند مــیکده به شـــتــاب در میخانه بسته اند دگر «افتتح يا مفتح الابواب» لب و دندانت را حـــقــوق نمک هست بر جان و سینه های کیاب بر رخ ســـاقـی یـری یـیکـر هم چون حافظ بنوش باده ناب

راقهی ئاستی ئهدهبی و زمان:

ئەوەى ئەبىتە ھۆى ئەكتيويتى ئەركى شاعير لە كۆمەلگەدا شتىكە كە لە ئاستى زمانەوە ئەگويزرىتەوە بۆ ئاخىيوەر و سەرەنجام لەم پىوەندىيە دوو لايەنەدا، دياردەيەكى ھونەرى – زمانى بەناو دەلالەتى واتا دەقەومى.

فۆرمخوازهکانی چیک و رووس (موکرافسکی و هاوارنیک و ئیشکۆلۆفسکی - دوو ئهرک و ههآویست بۆ زمان دیاری دهکهن و رهوتی ئهم دوو کارکرده لهیهک جیا دهکهنهوه، کارکردی خودکاری زمان (Automatication) بهرجهستهکاری (Foregrounding). فهرایهندی خودکاریی زمان کاربردهکهی تهنیا بۆ رهوهندی

واچهی ئاساییی ئاخی وهرانه؛ به لام کارکردی فوریّگراندینگ رهوهندیّکی نائاسایی و نائاسایی و ریّساگوریّزی له پیّکهاتهی زمانی ئاسایی و تیّکدانی فورم و قامووسی توخمهکان و نیشانهکان.

یه کتک له و ته کنیکانه ی که نه بیته هر بی تیکدانی پیکهاته ی زمانی نوتوماتیک و ، دو باره بونیاتنانه و می نیستاتیکی شیعر ، مرسیقایه ؛ نه ویش به و پیناسه و پووکرده هونه رییه و که فرمخوازه کان بر شیعری ده که نیزه دا دوزی باسه که له سه ر شیعری که کار کردی نه هاوچه رخ . مرسیقای شیعر به جوره کان و چه شنه کانییه و ه کارکردی هه رکام له دوخی به رجه سته سازیی توخمه کان و هه ستانه و هی و شه دارگه ی ده لالی شیعر ، نه مانه ن

مۆسىيقاى دەرەكى (كێش)، مۆسىيقاى پاڵەكى (سەروا و...)، مۆسىيقاى دەروونى و ...

بەم يۆودانگە:

الف: موسیقای دهرهکی (کیش) ههردوو غهزهلهکه لهسهر کیشی خهفیف (فاعلاتن، مفاعلن، فعلن) دانراون که کیشیکی رووباری و ئارامه بو دهربرینی چهمکگهلی ههستیارانهی عهشق و عیرفان و... ئهم کیشه له سروشتی واچهی ئاسایییهوه زور نزیکه بهئاسانی دهتوانری گیرانهوه و گوی پی بکری. سوهراب سپیهری شیعری موسافر و فروغی فهروخزاد شیعری (ایمان باوریم به اغاز فصل سرد)یان لهسهر نهم کیشه داناوه.

ب: مۆسیقای پالهکی (کهناری) ههردوو غهزهلهکهی یهکسانه و مهستووره به دواچوونی حافزدا چووه و له زوربهی بوارهکاندا لهم غهزهلهی حافزه پیپرهوی کردووه. شیعرهکه پهدیفی نییه و دهنگهبرگهی سهراوی (ا ب) توانیویه تا پادهیهک بوشاییی رهدیف یر بکاتهوه.

ج: مۆسىقاى ناوەكى (دەروونى): غەزەلەكەى مەستوورە لە چاو غەزەلەكەى حافىز و بەكارھێنانى دەنگ تەوەرى و سسەجع و جىيناسىدا لاوازترە و كۆمپۆزىسىقنى دەنگەكان و ھارمۆنياى واتاكان لە بارگەى دەلالى مۆسىقاى شىعرەكەدا، لە چاو رێژەى چرى ھێشىوەدەنگەكانى حافزدا، سەركەوتوو نىيە. حافز لە ھەر دێرێكدا ويستبێتى بۆشايىي مۆسىقايى لەگەڵ پەيامەككەيدا

هاوتهریب بکات دهستی بق بزویّنه دهنگدارهکان و دووپاتکردنهوهی واژهکان بق بهرجهستهکردنی دهلالهتی مقسیقایی بردووه و شیعرهکهی تهژی له مقسیقای ناوهکی کردووه. دهنگ تهوهری بزویّنی دریّژی (۱) لهم دیّرهدا:

مى چكد ژاله بر رخ لاله المدام المدام يا احباب

د: ریّژهی واژه و دهستهواژهی عهرهبی له ههردوو غهزهلهکهدا بهرچاو دهکهویّ. تهنانهت دووپاتبوونهوه عهینی رستهی (افتتح یا مفتح الابواب) له ههردوو غهزهلهکهدا:

سحاب، الصبوح، اصحاب، المدام، احباب، راح و... واژهی عهرهبی رووتن به لام غهزهلهکهی مهستووره له چهندایهتیی واژهی عهرهبیدا له چاو غهزهلهکهی حافز ریژهی خوارتره.

ه: لبريكاي حافز به تتكرا، تنهه لكيشيكه له چهمكي عاشقانه (Love Lyric) و ناسبووتي و ههميش لاهووتي و ئاستماني. بهيتا بهيتا له جهمهني خيرشي و رابواردندا، بەيادى سىيماي يەرى يەيكەرى ساقى مەي ناب دەنۆشىخ؛ ھەمىيش تەئوپلى رووكردى مەلەكووتى لئى دەكرى. رووكردى مەستوورە ھەمان روانگەي حافزه؛ به لام لاساپیکه رو به دواداچوون له ده لاله تی فرم و مانادا هه ستی یی دەكىرىخ. لەم غەزەلەدا، حافىز زۆرتى وېنەپەك و تابلۆپەكى دەرەكىيى نواندوۋە بىق رابواردن و خوش بوون و شهقلیک له دنیای ناسووتی خهیامئاسا، که تایسه تمه ندیی حافزه و تاروزنک و تهنزنکی شاراوه و هنسانام نزه مق بشت هه لکردن له دیارده کانی دنیای پر له روویی و ریا، که حافر بی پهروا لهم ريبازهدا، خهباتي نواندووه و خـوي له ههمبهر ههمـوو داوونهريتيكي رزيو و سواودا جيا کردووه تهوه. کوتاييي شيعره کهي مهستووره پاس له ههستي تاکي و غوربهتی روّحی خوّی لهم دنیا ناسپووتهدا، دهکات. دهڵێ: مهستووره وهک زیّری قاروون ناسراوه و بهرچاوه؛ به لأم روّحي ناموّي دهربهندي نّهم دنيا مادييه نييه. كەحى حافز لە كۆتاپىدا بەيادى روخسيارى بەرى بەيكەرى سىاقى مەي دەخواتەوە و چش له ههموو دیاردهی چرکهئاسای دنیای ئۆپژیکت (دەرهک) دهکات. ئهمهیه جياوازيي ئهو دوو بۆچوونه؛ دژكاريي نێوان دوو وێستگهي هزري؛ پهكيان قووڵ و ئەويدى رووكار و بى بنەما.

و: (یاکوبسن) بهپنرهوی له روانگهکانی (سوسور) له بارهی ریسامهندیی زمانهوه له دوو تهوهری جینشینی (Paradigmatic Axis) و هاونشینیدا (Syntagmatic) د هاونشینیدا (Axis)، دوو پروسه له رووبهری کارکردی زمانی شیعردا دهخاته روو: جهمسهری (قطب) خوازه، ئیستعاره (Metaphoric Pole) و جهمسهری مهجاز (Pole).

خوازه له تهوهرهی جینشینیدا بههه آبژاردن (Selection) لهسه ر بنه مای لیکچوواندن (تشابه Similarity) پوو دهدات و هه آبویستی مهجاز له پووبه ری هاونشینیدا به عهمه لی لیکدراندن (ترکیب Combination) له سه ر هاوسیتی (مجاورت Contiguity) توخمه کان دیته نواندن. بق وینه له پووبه ری جینشینیدا، ده توانین به هه آبراردن، قام ووسگه لی چوم و پووبار و پوخانه و دهره و سله کوردیدا به کار به ین. به آلم له هاونشینیدا، کابردی مه ند و تارام و خروشان و سبو پال رووبار له سه ر پنه مای لیکدراوییه.

بهینی روانگهی یاکوبسن، ریژهی رووکردی ریساگوریزی له قوتابخانهی رۆمانتىزم و سىمبۆلىزمدا مەيلەق جەمسەرى خوازەيە و لە قوتابخانەي ريالىزمدا روو له برۆستەي مەچيان – ئەلسەت ئەۋە روون بكەمپەۋە، بىناستەي ياكۆپسىن بق تُستعاره و منهجاز له کوردی و فارسی و عهرهبندا زوّر جناوازه و بنکهوه هاوتهریب نییه. بهینی رووکردی ئیمه، خوازه چهشنیکه له مهجاز لهسهر بونباتی لتكحوواندن... به وا كه شبعري لبريك عبر فاني فارسى و كوردي بتكهاتهي هونهري و تُستهتيكييان لهسهر ههست و تهوين و خهياليهندي و وينهخوارييه و زور بهقوتابخانهی رؤمانتیزم و سیمبولیزمهوه نزیکن؛ ئەلبەت مەبەست رەوتە فیکری و ئەدەبى و هونەرىيەكەي رۆژئاوا نىيە. كەواتە ئەم دوو غەزەلە و يەگشتى كۆي ئاسەوارى لىرىكامان لەسەر جەمسەرى خوازە و خوازەگەرى دانراوە لە تەوەرى جينشىنىدا. رەنگە بۆ ھەردوو شىيعرى كلاسىكى فارسى و كوردى چون فورمه شيعريبه كانيش لهسه رغهزهل وقهسيده دانراون ودنر لهم دوو قاوغهدا بەرجەستە و سەرەكى و بەرچاوە خالْيْكى نەگەتىڤ بىتە بەرچاو؛ چوونكاي شاعير تەواو ئىھتىمامى بەدىر داوە، نە بەكۆپلە. كۆميۆزىسىۆنى شىغر و ئاكامى لاوازى تەوەرى ئەستوونى (عەموودى) و هاونشىنى شىيعىر، يەكىكە لە يرەنسىيە سهرهکییهکانی شیعری هاوچهرخ. بهگشتی له غهزهل و قهسیدهی شیعری

کوردیی سورانی و فارسیدا، چهشنیک نوخبهگهراییی وینه له دیردا بو ئهکتیوکردنی شیعرهکهی و قهرهبووی پشتهی ئهستوونی شیعرهکه، دهبینری، بویه ده آیین بنهما و جهوههری جوانکاریی شیعری کوردی بهگشتی لهسهر بنیادی ئهریستوکراتیا و ئهشرافیخوازی دانراوه. کهچی لیریکای ههورامی، بههوی بهکاربردنی مهسنهوی جیاوازه لهم رووکرده و ئیهتیمامی تهواوی شاعیر بهتهوهری ئهستوونی و هاونشینییه. ئهم دیارده له زمانی دهمگوی جهماوهرهوه نزیکتره.

ریزهی کارکردی هونهری جهمسهری خوازه و پیرسونیفیکهیشن، کهسیتی بهخشین، لهم دوو غهزهلهدا:

کله بستن سحاب (کهسیّتی بهخشین بهههور و دهوار هه لّدانی له ئاسمان)، رخ لاله (روخساری لاله، لاله وهک مروّقیّک که روخساری ههیه)، زدن تخت زمرد به چمن گل (خوازه و کهسیّتی بهخشین بهگولّ وهک سولّتانیّک که تهختی زومورودی ههبیّ)، ژاله، حقوق نمک بر لب و دندان (پیّوه بهستنی ماف بوّ لیّو و دیان که خهسلّهتیّکی مروّیین) و ... رادهی ویّستگهی خوازه و کایهی زمانی حافزه لهم غهزهلهدا.

پیشتر ئاماژه کرا که زوّربهی تیّکستهکانی مهستووره، هوّنراوهی عهرووزین، نه ریتم و هارموّنیای شیعر. تهنیا فاکت بو دوورخستنهوهیان له زمانی ئاسایی و ئوتوماتیکی؛ دیاردهی عهرووزه و کاربردی ریّسائامیّزی (قاعده افزایی) کیّش و سهروا و ههندی ریّسای موّسیقای تر و گهیشته به «تهوازوّن». لهم غهزهلهدا، ئهگهرچی لهو غهزهلهی حافزه که پیّشتر ئاماژهمان پی کرد، لاسایی کردووه تهوه، به لام لهم رووکردهدا هه لگری پروّسهی (جهمسهر) ئیستعاره (خوازه) نییه. به لام کوّپی موّسیقای دهره کی و پاله کی غهزه له کهی حافزه. تهنیا ویّنه ی بهرچاو لهم غهزهلهدا، بو ریّسا گوریّزی له لوّژیکی زمانی خودکاری (شیب، پیری و شباب، لاوی) دژکاری ویّنه و، لیّکچوواندنه (شوبهاندنی خوّی بهزیّری قاروون)...

ئاستى ھزرى:

ئەدۆنىس دەلىق: شىعر ئىستاتىكاى بوونە؛ بەلام:

۱- له روانگهی هزرییه وه شیعره کانی مهستووره کاردانه وهی ئیستاتیکای بوون و به رامه می سه رده می خقیان پیوه دیار نییه. مهستووره له مییژوودا ده که ویته نیوان دوو قوناغی هه ره هه ستیاری قوتابخانه ی ئه رده لان و بابانه کانه وه ؛ که نهم دوو میرنشینه هه م له بواری ئه ده ب و هه میش له بواری سیاسیدا له ته نگ پیهه لچنین و ململانی و پاله په ستوکی یه کتریدا بوون. که نهم دیارده له سه و سیمای به رهه می ئه ده بی هه ندی له شاعیرانی نه و ده مه سیکوچکه ی بابان، وه ک نالی و سالما دیاره:

کەروفەر با کەم بکا والى بەفەوجى(چێش کەروو) پشىت بەندى لەشكرى وەندات و جافان ھاتەوە

والی مهبهست والی ئهرده لآنه و چیش کهروویش مهبهست دیالیّکتی ههورامییه که لهو کاته دا زمانی پیّوه ری ئهده بی میرنشینی ئهرده لآن و جوگرافیای تری کوردستانیش بووه. تهنانه تنالی شاره زووری، له سهر ئهم دژبه رییه سیاسییه و کاردانه وه سه لبییه، خهونامه هه جوییکی بق مهستووره نووسیوه و ویّرای خاله سه لبی و نهریّنییه کانی به زمانی گالته و لاقرتیّ، دان پیانانه به کاردانه وهی که سیّتیی به رزی ئه ده بیی مهستووره له و سه رویه نده دا:

مهستووره که حهسناو و ئهدیبه به حیسابی هاته خهوم ئهمشهو به چ نازیک و عیتابی...

ديواني نالي، ل ٢٠٥

ئهم دان پینانه له لایهن نالییهوه فاکتیکه بو پهتکردنهوهی ئهوهی که تهنیا گوایی مهستووره بهشاعیر ناسراوه. مهستووره ئهدیب و میژوونووسیش بووه. شاعیریهکهیشی زورتر له بهستینهی قوتابخانهی فارسیدا بووه تاکو کوردی. له بنهمالهی دهسه لاتدارانی گوی له مشتی قاجارییه دا بووه و له ژیر سهیتهرهی قوتابخانهی گهرانهوهی ئهدهبی ئهو دهمهی (نیشات)ی ئهسفههانی و هه قالانیدا. بویه فورم و ناوه روکی شدهری ئهم شاعده له و هیله ئهدهبیده از سکاوه.

۲- سوبژیکتی ئه و شاعیره وه کو شاعیرانی ئه دگاری ئه دهبی عیراقی تهجه لی نگه رو بریار ده ره هه موو ئارمانجه داخوازییه کانی خوی له سیمای مه عشوقی ئارمانی و ئوتوکراتییانه ی ئه و ریبازه شیعرییه دا

دەبینێ تەورەدا، نمانى نەتەرەكەى كە دەبێ لە ناخوداگاى زەینیدا مابێتەوە؛ لە پێناو مەستوورەدا، زمانى نەتەرەكەى كە دەبێ لە ناخوداگاى زەینیدا مابێتەوە؛ لە پێناو ئەو ئارمانجە سیاسى و سۆسیایییه زاڵەدا پووكاوەتەوە و نایێتە سەر شاشەى نواندن و رسكاندن. تەنانەت بەپێى زاڵێ تىي قىوتابخانەى گەرانەوەى ئەدەبى فارسى – جگە ھەندێ نۆستالۆژى تاكى و خێزانى – ھىچ چەشنە دیاردەى سىاسىيى سەردەم و كێشىه سىۆسىيايىيەكانى كۆمەڵگەى رزيوى قاجار لە نوخبەگەرايىي وێنە شىعرىيەكانىدا نابىنىن. نە تەنيا مەستوورە بگرە لە رووكردى ھىچ شاعىرێكى گەرانەوەى ئەدەبىدا، ئەم دىاردە نابىنىنى و خىراوەتە بۆتەى فەرامۆشىيەوە.

۳- شیعرهکانی مهستووره، زادهی نوستالوژی دهروونی تاکی و دهربرینی شین و لاواندنهوهیه بو خهسرهوخانی ناکامی هاوسهری. له غهزهله فارسییهکانیشدا، پالهوان و کاراکتیرهکهی زور ئاسایییه و زهمینییه. چون ئهزموونهکانی له بهستینهی لاساییکردنهوهدا رسکاون، نهیتوانیوه ئیدهئالیک وهک مهعشووقی حافز بهرز و ئوستورهیی و ئاسمانی یهروهردهی بکات.

سەرچاوەكان:

۱- دیوانی مهستوورهی کوردستانی، سدیقی سهفی زاده، انتشاراتی امیر بهادر، ۱۳۷۷.

۲- دیوانی مهولهوی تاوهگۆزی، مهلا عهبدولکهریمی موده ریس.

٣- ديواني نالي، عەبدولكەرىمى مودەرىس و فاتحى مەلاكەرىم.

٤- لسان الغيب، حافزى شيرازى، پژمانى بهختيارى، انتشارات ئەمير كەبير، ١٣٦٢.

٥- كليات سبك شناسى، د. سيروس شميسا، انتشارات فردوس، ١٣٧٢.

٦- سبک شناسی شعر فارسی، د. س. شمیسا، انتشارات فردوس، ۱۳۷٤.

۷- ازصبا تا نیما، د. یحیی ارین پور، ج۱، انتشارات فراتکلین، تهران، ۲۵۳۰.

۸- نقد ادبی، د. عبدالحسین زرین کوب، ج۲، انتشارات امیر کبیر، ۱۳٦۱.

۹- مجله فرهنگ و توسعه، ژ. ۳۷-۳۸، اسفند ماه ۱۳۷۷.

۱۰ - گۆڤارى سىروە، ژ. ۱۰۹ - ۱۱، گەلاوێژ - خەرمانانى ١٣٧٤.

عادل محممهديوور، بهريرسي گوڤاري زريبار – مهريوان

غهزهلی فارسیی ههستووره و شویّنهواری غهزهلی سمعدی و حافز له غهزهلهکانی ثموا

دوكتور سهيد موحهمهد خالد غهففاري*

كورته

مهستووره خانمی کوردستانی یه کی له شاعیره گهوره کانی دهوره ی بازگه شتی ئه دهبی یا (ئاوردانه وهی) ئیرانه. شوینه وار و کتیبی له شوین به جی ماوه که زوربه ری هه ره زوریان به زمانی فارسین. یه کی له و کتیبانه ی که به دهسمان گهیشتووه دیوانی شیعری فارسیی ئه وه؛ که زیاتری غه زهله. له م وتاره دا، چونیه تیی ئه و، دهسوری مهستووره، له م غه زه لانه یدا، له سه عدی و حافز، به رباس خراوه و لیی کولدراوه ته وه.

وشه كليدييهكان:

دەورەى ئاوردانەوە - غەزەل - تەغەززول. سەبكى شىعر.

با عاشق دلداده خصود چند خصدا را از کف ندهی قاعده ی جور و جفا را از آه شرر بار فقیران حذری کن کافاق به یک شعله بسوزند نگارا نه رنگ خضاب است بر آن دست نگارین از خون من خسته به کف بسته حنا را در روز ازل جرز ستم و ظلم گمانم ز استاد نیاموخته ای رسم و وفارا

مستوره چنان واله و شیدا شده کز عشق دیگر نشناسد بهسر خود سروپارا

لهناو کورداندا گهوره پیاوان و شیره ژنان زوّر بوون که ههر یهکه لهمهیدانیکا خویان نیسان داوه؛ به لام له سهردهمهکانی رابردوودا له ناو ژنانی کوردا کهسیکی وا دیاریمان نهبووه که توانیبیتی له گوّرهپانی ویّژه و نهدهبدا وهکمهستووره خانمی کوردستانی خوّی نیشان دابیّ.

ئەستىزرەى گەش و پرشنگدارى ئاسىمانى كوردەوارى، ماەشەرەف خانمى كوردسىتانى – بەنازناوى (مەسىتوورە) – كە ناو و نازناوەكەيشى – ھەر وەكو خۆى و ناوبانگەكەى – بەرز و جوان و لە ئەوجى شەرەفدايە، نەتەنيا لە ناو ژيانى سەردەمى رابردووى كوردەواريدا بى وينەيە؛ بگرە ناو ژنانى جىھانىشا كەم وينەيە؛ چونكە مىزۋوى ويژە و ئەدەبى جىھانىش نىشان نادا كە ژنى لە تارىكترين دەورەى مىزۋودا – كە ژنان بەتايبەت ژنانى ئەعيان و ئەشراف لە چوارچىوەى ديواخانەكاندا زيندانى بوون – ئا بەم جۆرە، بلىمەتىيكى كەم وينەوە، توانىبىتى لە چەندىن گۆرەپاندا، وەك شىيعى و ئەدەب و مىزۋوى كۆمەلايەتى و مىزۋوى ئەدەبى و تەنانەت، لە زانستى شەرىعەتىشدا بە پايە و پلەى پسپۆرى كەيشىتبى و ئەدەبى و تەنانەت، لە زانستى شەرىعەتىشدا بە پايە و پلەى پسپۆرى كەيشىتبى و بەدەس ھىنابى و لە ھەموو ئەم بوارانەدا، كىتىبى بە نىخى لە دواى خىزى بەجىخى بەدەس ھىنابىقى و لە ھەموو ئەم بوارانەدا، كىتىنبى بە نىرخى لە دواى خىزى بەجىخى

که وایه مهستووره خانم به راستی ژنیکی گهوره و کهم وینه بووه و ئه و جوّره که شـایانی شـان و شکوّی ئه ویی نه له بارهی خـویه و نه له بارهی شوینه واره کانیه وه، لیکوّلینه وهی ورد و قوولّ نهکراوه. هه رله به رئهمه، بهستنی ئهم جوّره کوّر و کوّنگرانه، له بارهی ئهم خاتوونه مهزنه ی کورده وه، زوّر بهجیّیه و بو ههموو کوردیکی دلسوّز جیّگه ی ریّز و سپاسه.

تا ئەو جێگە كە من بزانم زۆرىنەى شوێنەوار و كتێبەكانى ماەشەرف خانم – وەك رەسىمى رۆژگارى خىقى – بەزمانى فارسىين، و لەناو ئەم شوێنەوارانەدا، كتێبى مێژووى ئەردەلان و دىوانە فارسىيەكەى، لە ھەموو، بە ناوبانگترن.

وتارى من، لهم كۆرە شكۆدارەدا لەسەر شىعرى فارسىي مەستوورە و پلەو

پایهی ئهم شیعرانه و پهیرهویکردنی مهستووره، لهم دوو شاعیری گهورهی زمانی فارسی سهعدی و حافزه، ههروهک، ئهزانین مهستووره خانم له سهردهمی حکومهتی قاجاردا ژیاوه و ئهم سهردهمه، له روانگهی میترووی ئهدهبی ئیرانهوه بهدهورهی (بازگهشت) واته ئاوردانهوه، بهناویانگه.

لیّرهدا، ناچارین چاویّکی خیّرا بهسه ر میّرژووی نهدهبی نیراندا بخشیّنین تا بزانین دهورهی ناوردانه وه یانی چی؟ و هوّی پهیرهوی مهستووره، له سهعدی و حافز، چ بووه؟

مید ژوی ویژه و نهدهبی ئیران پینج دهورهی بهسهردا رابووردووه، که له ههر دهوریکدا رهنگ و روالهت و تایبهتمهندیی خوی بووه. نهم تایبهتمهندییانه، پییان دهوتری: (سهبک) و، شیعری فارسی تا ئیستا، پینج سهبکی به خویهوه دیوه: سهبکی خوراسانی، سهبکی عیراقی، سهبکی هیندی، دهورهی بازگهشت یا (ناوردانهوه) وه سهبکی نوی (تازه). لهبهین ههر دوو سهبکیکیشا، سهبکی ناوهندیش ههبووه؛ وهک: سهبکهکانی (وقوع) و (واسوخت) که له بهینی سهبکی عیراقی و سهبکی هیندیدا بهیدا بوون.

بۆ (دەورەى بازگەشت)، ئىستىلاحى سەبك بەكار ناھێنىن؛ چۆن پێيان وايە شىيعرى ئەم دەورە تايبەتمەندىي خاسى خۆى نىيە؛ بگرە گەرانەوەيەكە بۆ سەر تايبەتمەندىيەكانى شىعرى سەبكى خۆراسانى و عێراقى.

لهم دەورەيەدا شاعيرەكان له سىەبكى هێندى كە زۆربەى تايبەتمەندىيە جوانەكانى خۆى لە دەس دابوو و بە ھێماى موعەمما (معماً) و لوغەز (لغز) دەرهاتبوو روويان وەرگێړا و بە دروسكردنى كۆر و كومەللەگەلى بەناوى: (ئەنجومەنى ئەدەبى ئىسفەهان) و (ئەنجومەنى ئەدەبى نىشات) و (ئەنجومەنى ئەدەبى خاقان) لە ئىسفەهان و تاراندا برياريان دا كە پەيرەوى لە سەبكى ھىندى وەلانێن. لەوە بە دواوە، لە شىيعرى شاعيرانى سىەبكى خۆراسانى و سىەبكى عێراقى پەيرەوى بەكەن، كە ھەر ئەمەيش خۆى بوو بە ھۆكارى ئەوەى ھەر لەم سەردەمەدا بەردى بناخەى زانستى (سەبكى شناسى) لەسەر كارەكەيان دابنێن؛ كارى سەبكشناسانە بكەن.

لهم دەورەى (ئاوردانەوە)دا - كە ھاوكات لەگەل حوكومەتى قاجارەكاندا بووە -

له ناو چوارچێوهکانی جۆراوجـۆری شیعری فارسیدا زۆرتر له دوو قاڵبیان چوارچێوهدا شیعریان دههوّنییهوه یهکێکیان (چامه)، یا قهسیده بوو و ئهوی دیکهیشیان (غهزهل) بوو.

شاعیرانی ئهم دهوره، له چامهدا، زیاتر له چامهی شاعیرانی ناوداری چهرخی پننجهم و سهرهتای چهرخی شهشه شهشه شه کرچی وه که عونسوری (عنصری) و فهروخی (فرخی) و مهنوچیهری (منوچهری) و ئهمیر موعزی (امیر مغزی) و ناسر خوسرهو (ناصر خسرو) و قهتران (قطران) و مهسعوودی سهعد (مسعود سعد)، پهیرهوییان ده کرد؛ کهمتر به شوین شیوازی ئهنوهری (انوری) و خاقانی و جهماله دین ئیسفه هانی (جما لالدین اصفهانی) دا ده چوون. له غهزه لیشدا، زیاتر شیوازی سه عدی و دوای ئهو، شیوازی حافزیان پهیرهوی ده کرد.

غەرەلى فارسىي تا ئەو سەردەملە، كە نيلوەي دووھەمى چەرخى دوانزەھەمى كۆچى بوو، لە شەش قۆناخ تۆپەريبوو.

له سهرهتای دهس پیکردنی شیعری فارسییهوه که له نیوهی چهرخی سیههمی کوچیدا بووه تا چهرخی شهشهمی کوچی که هاوکات لهگه لا دهورهی «سهلجوقیهکان»دا بووه، غهزهل بهشیوهی «تهغهززول» بووه، و بهشیک بووه له چامه؛ که له سهرهتای چامهکاندا جیگهی ئهگرد.

له چەرخى شەشەمدا بوو كە غەزەل، لەژىر كارىگەرى پەرەسەندنى بەربلاوى تەسسەوف ھەروەھا لە بەر روودانى گۆرانكارىيەكانى دىكەى كۆمەلايەتى وراميارى، چوارچىوەى تايبەتى خۆى بە دەس ھىنا.

غەزەل ويژانى ئەم دەورە بە دوو دەستە دابەش ئەكرین؛ دەستەى يەكەم كەسانى وەكى: ئەنوەرى و جەمالەدىن و كەمالەدىن ئىسفەھانىن، كە مەشرەبى تەسەوفىيان نەبووە. غەزەليان ھەر بە رچەى خويدا – كە عاشقانەيە – بردووە. دەستەى دووەم كەسانى وەكى سەنايى و عەتتار و خاقانى و نيزامىن؛ كە يا خۆيان لە ريبەرانى عيرفان و تەسەوف بوون و يا لەوانە بوون كە چیژیان لە تەسەوف وەرگرتووە و غەزەليان بى دەربرینى ھەستى عيرفانى و بيروباوەرى عارفانە و ریگەيان بى تەكامولى غەزەل دروس كردووه.

له دەورەي سێههمدا (که له چەرخەکانى حەوتەم و هەشتەمدا و هاوکات له گەڵ

دەورەى مەغۆل دابوو – ھەردوو جەرەيانى عاشقانە و عارفانەى پيشووى غەزەل، بە كەمال گەيشتن. جەرەيانى عاشقانە بە شيعرى سەعدى بە بەرزترين لووتكەى خۆى گەيشت و جەرەيانى عارفانەيش بە مەولەويى رۆمى سەرى لە ئاسىمان ساوى.

له چەرخى ھەشتەمدا كە حافز پاى لە مەيدانى غەزەل نا، زانى كە لە ھىچ كام لەم دوو بوارانەدا ناتوانى لە سەعدى و مەولەوى، بەرزتر بفرى، ئەوە بوو كە ھات لە غەزەلدا ئالوگۆرى بنچىنەيى يا (اينقلابى)ى، بەدى ھىننا؛ واتە:

۱- له روانگهی (بابهتهوه) ههردوو جهرهیانی عاشقانه و عارفانهی پیکهوه تیکه ل کرد و خوی بوو به ریبهری گوروی وه که خاجو و سهلان و ئهوجهده دینمهراغهای، که له میترووی ئهدهبی ئیراندا، به گوروی (تیک لاوکهر) یا (تهلفیق) به ناوبانگن.

۳- غهزهلی، له رچهی سهرهکیی خوّی که عشق و عاشقی بوو لا دا - و کردی به ئامرازی گهورهی رهخنهی کوّمه لایهتی و بهتایبهت کردی به داردهسنی بو سهر ریابازان و کاسبکارانی دینی وشکه سوّفییه بیّزهوق و دلّرهقه کان:

خدا را کم نشین با خرقه پوشان
رخ از رندان بیسامان میوشان
درین خرقه بسی آلودگی هست
خوشا وقت قبای می فروشان
درین صوفی وشان دردی ندیدم
که صافی باد عیش دردنوشان
تو نازک طبیعی و طاقت نیساری
گرانیهای مشتی دلق پوشان
بیا و رزق این سالوسیان بین
صراحی، خون دل و بربط، خروشان

٤- لهم ئالوگۆرەدا بارى چامەيشى - كه (مەدح) بوو - نايە سەرشانى غەزەل
 و ھەر بەغەزەل، مەمدووجەكانى خۆيشى مەدح ئەكرد. بەم جۆرە حافز مەعبود و

مەعشىوق و مەمدوحى ھەرسىن، لە غەزەلدا، كۆ كردەوه.

ئهم ئاڵوگۆڕانه که حافز له غهزهلدا بهدیی هیننا کاردانهوهیهکی قووڵی لهسهر غهزهلی دوای ئهو دانا تا رادهی که له چهرخی یازدهههمی کوچیدا (سهبکی هیندی)ی لی کهوتهوه، که تا نیوهی چهرخی دوازدهههم، به ماوهی سهد و پهنجا ساڵ، دریژهی کیشا. وهلهم دهوروبهرانه دابوو که لهبهر، رهنگ و روو لهدهسدانی سهبکی هیندی، دهورهی (ئاوردانهوه)، واته (بازگهشت)، سهری ههلدا. مهستووره خانمی کوردستانی، شاعیری ئهم دهوره و میراتبهری ئهو روژگارانهیه، که چیروکی دوور و دریژی ئهوان بهکورتی پیشکهشتان کرا.

شیعری ئهم دهوره، ههرچهن له سهرهتادا بههوّی پشتبهستنی تهنیای شاعیران، به لاساییکردنهوهی شیعری رابردوو، بیّ هیّز و کاڵ و کرچ و بیّ تام بووبوو به لام ورده ورده لهبهرئهوهی که ئهزموونی ههزار ساڵ شیعری فارسیی له بهردهمدابوو و لهلایه کی تریشهوه و لاتی ئیران دوای ماوهیه کی زوّری دهس به دهس گهران، بووبه خاوهن حکوومه تیّکی که سی و له دهربه دهری دهرهاتن و له ژیّر چاوهدیریی وهسیله و ئینعامی قاجارییه کاندا بووژانه وه، هیّزی گرت و رهنگورووی هه له هه له بهگور به رهو لووتکه چوو. شاعیرانی گهورهی تیّدا پهیدا بوو(۱)، که هه لهیّناوه؛ بهگور به رهو فاوتکه چوو. شاعیرانی گهورهی تیّدا پهیدا بوو(۱)، که

ماه شهرهف خانم، دوای تیپه پربونی نزیکه ی حهفتا ساڵ له پهرهسه ندنی شیعری دهوره ی (ئاو پدانه وه بازگه شت) له دایک بوو و تهمه نی شاعیری ئه و لهگه لا ئه وج گردنی ئهم دهوره دا هاوکات بووه و لهبه رئهمه ئهبین که شیعری ئهم شخه سواره ی مهیدانی ویژه و ئه ده به به پهرز و پوخته و بی گری و گوڵ و شیرین و پ نوکته و پی به دهمزانایی و پایه ی به به به به شاعیره هاوار ده کا و نیسان ئه دا که ئه مخاتوونه نازداره، موتالایه کی ورد و قووڵ و دری تریخ خایه نی شیعر و ئه ده به و و و پی تویکی دریژ خایه نی شیعر و ئه ده بو و می تروو و نوستوره و ئه نسانه ی هه بووه و چیژ یکی چر و پ پ ی له هه موان و درگ ر تووه و به کوله باریکی گهوره له زانست و و مهم دوان و درگ ر تووه و به کوله باریکی گهوره له زانست و شاعیری به هم ده ده و شاعیری

حبدا فصصل گل به ناله نی از کف ساقیان مهوش می در کستم ساغیری و نشناسم از سیر هوش فیروردین از دی تا نهم رو به آسیتان شهی کا نهم رو به آسیتان شهی کی بود حیاجب سیرایش کی خسرو آن کش زخوان بذل و سخا ریزه خوارند معن(۲) و حیاتم طی بحیر و ابر از غم دل و دسیتش آن کند نوحه این فیشاند خوی با وجیود عطای او در دهر شهرت بزم حیاتمی شید طی بعد شبهای هجر مستوره بعد شبهای هجر مستوره خوش در ایام وصل حضرت وی شهد وصلت چشاند و گوید

له پیشدا ئاماژهمان کرد که شاعیرانی دهورهی ئاوردانه وه له چامهدا له سهبکی خوراسانی و غهزهلدا له سهبکی عیراقی و غهزهلی سهعدی و حافز پهیرهوییان دهکرد، که زورتر له سهعدی بوو، یا تیکلاوی بوو له سهعدی و حافز.

تا ئەو جىڭگەى كە من بىقم دەركەوتووە، مەسىت وورە لە روانگەى رەوانى و ساكارىيى وشە و گىرايى و شىرىنىيى مانا و ھەسىتى ناسك و پرسىقزى ئەوين و جوانپەرسىتبى عاشقانەوە بەشوين سەعدىدا رۆيشىتووە، زۆرى لە غەزەلەكانىشى لە رووى وەزن و قافىيە و رەدىفەوە بەپنىشوازەوە چووە؛ و لەناو چوار بەشە غەزەلەكانى ئەويشدا، كە بە(غەزەلىياتى قەدىم) و (بەدايع) و (خەواتىم) و (تەييبات) بەناوبانگن لە ھەمووى زۆرتر لە غەزەلەكانى تەييبات چىزى وەرگرتووە و بە بەرەپىريانەوە چووە.

لهلایکی تریشه وه له حافزیش خافل نهبووه و جگه لهوهی که به پیشوازیی هیندی له غهزهلهکانیه وه رویشتووه، جاروباریش ههم له وشه و ههم له ناوه روکی

ئەبياتى رەندانە و قەلەندەرانەى ئەويش كەلكى وەرگرتووە.

صبح است و صبوحیزدگان را تب و تاب است ساقی قدحی چارهی غممها می ناب است مسا گوش بر افسسانهی زهاد نداریم کاوراد سحرگاهی ما، جام شراب است دی شیخ به مسجد از توبه همی گفت در مصطبه امروز زمی مست و خراب است گر سبحه صد دانه گسستم نه گنه بود زنار ز زلف تو ببسستم که ثواب است

یا

پیر میخانهی ما جرعه دردی، ای شیخ!

به همه ورد سحرگاه شهما نفروشد

زاهد! از طاعت و تقوا چه زنی این هم لاف؟

عاشق آن است که در عشق، ریا نفروشد

روش و شیوهی عصمت بود این، مستوره

به متاع دو جهان شرم و حیا نفروشد

ئەمما بۆچى لە دەورەى (بازگسەشت) يا ئاوردانەوەدا لە غسەزەلدا زياتر لە سەعدى پەيرەوى كراوە؟ ئەبى بزانىن كە غەزەلى سەعدى نموونەى پر و پەيمانى غەزەلى فارسىيىه؛ لە ھەرسىي روانگەى زمان و وشسە و ناوەرۆك و ئەدەبەوە مىعيارى فەساحەت و بەلاغەتى زمانى فارسىيە.

سسه عدی له روانگه ی زمان و وشه وه رهوانی و ساف و ساکاریی سه بکی خوراسانیی به کار هیناوه و نه توانین بلیّین که سه عدی له م روانگه وه گه وره ترین شاعیری سه بک و شیّوازی خوراسانییه، که له ده وره ی سه بکی عیّراقیدا ژیاوه. له روانگه ی ناوه روّک و مه عنایشه وه، چوکوله دریّژه و ته کامولی ته غه زول و غه زهلی ده وره ی خوراسانی و به رله خوّیه تی. یه کیّ له جیاوازییه کانی غه زهلی سه عدی له گه ل غه زهلی سه مدی غه زهلدا جووه؛ هه رله مه عنا و ناوه روّکی سه ره تایی و بنه ره تیی غه زهلدا حکه عیشت و

شهیدایه – بهکار هینراوه؛ واته: ناوه پوکی غهزهلی سه عدی هه ستیکی ناسک و پرسوزی عاشقانهیه، که نهکری بو هه ستی عارفانهیش بهکار بهینری . له حالیکدا ناوه پوکی غهزهلی خافز زیاتری ره خنه ی کومه لایه تی و پامیارییه و یا ناماژه و نیشاره گهلی که لامی و دینی و عیرفانییه که به تار و پوی عاشقانه و په ندانه وه پیکه وه هونراوه ته وه و له چوارچیوه ی غهزه لدا، عهرز کراوه.

پهیړهوی شاعیرانی دهورهی (بازگهشت) له غهزهلی سهعدی لهبهر ئهم هۆیانه بوو. شیعری فارسیی مهستوورهیش، ئاوینهی بالانمای ئهم رچه و شیوازهیه و له برینی ئهم ریگهدا، پسپوری و لیهاتووییی خوی زور به جوانی نیشان داوه:

ک ج اگل چون رخ نیکوی یار است صنوبر، کی چو بالای نگار است مسرا هم گل تو، هم گلشن تو باشی به سیدر باغ و گلزارم چه کار است نه سنبل هم چو و گلزارم چه کار است نه نرگس هم چو چشمت پرخمار است خوش آن عاشق که هر شام و سحرگا زصه بای وصالت پرخمار است جه فای دهر اگر از حد فرون است چه غم، کان نازنینم غمگسار است به گرد گلشن حسن تو ای گل به گرد گلشن حسن تو ای گل چو مستوره غزاد است

بێجگه له سهعدی و حافز سێبهری شیعری شاعیرانی تریش لهشیعری مهستوورهدا بهدی تُهکرێ، که لهناو تُهوانهدا، سێبهری (سایبی تهبرێزی)، و

بهتایبهت، هیّمای تهریجعبهنده بهناوبانگهکهی هاتیفی ئیسفههانی، زوّر بهرچاوه، که جگه له تهرجیعبهندی که به تهقلیدی ئهو وتوویهتی، ئهلصهق زوّر رمق و تهق و بهدلّهوه نهچووه؛ چهن غــهزهلیّکی ههیه، کــه پره له وشــهو و ناوهروّکی ئهو تهرجیعبهنده؛ ههروهک ئهلّی:

دوش رفتم سوی میخانه به صد شوق و شعف دیدم از هر طرفی مغیب کان صف در صف همه با زلف پریشان سیده لب بر نی همه با عارض تابان چو مه، برکف دف گـرداو جـمع، برهمن بچگان چون كـوكب خود چو قرص مه تابنده، که در برج شرف پیر مستان، چو مرا دید به طنزم گفتا کی ترا گشته همه عمر گرانمایه، تلف بنشين شاد، بيا شام از اين مي جامي گفتمش من نشوم طالب این آب و علف تا مرا مهر علی، در دل و جان است بود پیش چشمه دو جهان خوارتر از مشت خزف از من این نکته چو بشنید خروشید، به زار آهی از سینه برآورد همه سیوزش و تف گفت: مستوره کنون خرم و خندان میباش چون مددكار بود شير خدا شاه نجف

که ههروهک زوّر جیّگهی تر له شیعرهکانیدا لهم شیعرهیشدا، گهرایشی مهزههبیی شیعیی نهو به روونی دیاره. لهدواییدا، نهمهیش بلیّین که مهستووره، ههر لهم دیوانه بچکوّلهیدا، بهتهواوی پیتهکانی نهلفبا، قافیهی غهزهلیی ههیه؛ لهحالیّکدا سهعدی و حافز، به زوّر لهم پیتانه، قافیهی غهزهلیان نییه.

ئێسته چەن نموونەى لە پێشوازىيەكانى مەستوورە لە غەزەلەكانى سەعدى و حافز دىنىنەوە: سەرەتا، پێشىوازىيەكانى مەستوورە لە سەعدى. ھەڵبەت ھەروەك لە پێشىدا ئاماژەمان پێ كرد، مەستوورە زۆرتر لە غەزەلەكانى بەشى تەييبانى غەزەلەكانى سەعدى، پێشوازيى كردووە.

۱ - ساءعدی، له بهشی تهییباتا، غهزهلتکی هایه که بهم بهیته دهس پی نهکا و لهبهحری رهجهزدایه:

زاندازه بیرون تشنه ام ساقی بیار آن جام را اول مرا سیراب کن و آن گه بده اصحاب را $^{(3)}$

مەستوورەيش، لە پېشىوازىي ئەم غەزەلەدا، ئەلىن:

جانم فدایت ساقیا باز آر آن جالاب را زان باده شیرین کن دمی، کام من و احباب را یا تشنه کام هجر او، وصف از بهای وصل گو آن کو به دجله بگذرد، قیمت چه داند آب را تا صبحگه از دیدگان خونابه میسازم روان هر شب که میبینم به خواب آن نرگس بیخواب را ای دوستان من از جفا، افغان نمیدارم روا گر او به قیمت آورد، گردن نهم طناب را تمثال رویش را اگر نقاش چینی بنگرد دیگر نیارد در قلم، نقش بت سقالاب را کی مقتدای دین ما یاد از مسلمانی کند از چهره، آن کافر بچه، گر بفکند جلباب را گویی صبوری خوی کن، مستوره، از هجران وی مشکل که بربود از کفم دامان صبر و تاب را (٥)

۲- سەعدى، ھەر لەم بەشـ لە دىوانەكەيدا، غەزەلێكى ھەيە كە بەم جۆرە دەس
 پێ دەكا و لە بەحرى موزارعدايە:

رفتی و صد هزار دلت دست در رکیب ای جان اهل دل، که تواند زجان شکیب $^{(7)}$

وه مەستوورەيش له ييشىوازى ئەو غەزەلەدا ئەلىن:

اف ف ان، به یک اشاره جادوی دلفریب ای مصله ربودی از کف من، دامن شکیب چیره است بر خرابی عشاق خاطرت واندیشه ای نباشدت از داور حسیب گر با منت عتاب بود نازنین، رواست سرگشته غمت متحمل شود عتیب برقع چرا به طلعت زیبا فکندهای جانا چه لایق است چنین شیوه را حجیب گر نیش میرنی تو، به از نوش دیگران و آن را دهی تو درد، چه حاجت بود طبیب وی بی سبب زمحفل ما آستین فشان رفتی هزار دل چو منت، هست در رکیب این ظلم را بین که به مست وره میکنی

۳- ههروهها سهعدی ههر له تهییباتدا غهزهلیّکی ههیه که بهم بهیته دهس پیّ
 ۵۰>۱۰

متناسبند و موزون حرکات دلفریبت متوجه است با ما سخنان بی حسیبت

که له بهحری رهمهلی، مهشکولدایه و مهستوورهیش له جوابا ئه لّی:

دل عـــالمی ربوده است نگاه دلفــریبت
همگی مطیع فرمان، شب و روز در رکیبت
اگرم کشی به زاری و گرم زنی به خواری
به خدا که من نرنجم زجفا و زعـتیبت
به وفا و جور ای مه، به فلک شبیه باشی
نه بنازم از فــرازت نه بنالم از نشــیـبت
من از این غم نهـانی دل و دین بدادم از کف
کـه تو فـارغی زحـال دل یار ناشکیـبت

زتن فگار مسست وره! مسدام می بنالی

به جراحت تو مرهم ننهد مگر طبیبت (۹)

3 – سهعدی له غهزهلیّکی ترا – ههر لهم بهشهدا ئا بهم جوّره دهس پیّ ئهکا:

صبحدم خاکی به صحرا برد باد از کوی دوست

بوستان در عنبر سارا گرفت از بوی دوست (۱۰) که له مهدری رهمه لدایه و مهستووره پش ئاوا بنشوازی لی ئهکا:

گر براند ور بخواند، عاشقم بر خوی دوست به ز مرهم گر خورم زخمی من از بازوی دوست از سر کوی وفا، راه گریزم نیست زانک دامها دارم فرون، بریای دل از موی دوست گــر نوازد بنده ام، ور مي گــدازد چاكــرم قحله حاجات باشد حاجب نبكوي دوست گر به تبغم میزند، من از ره صدق و صفا برنگردانم دگیر، روی خیودم از روی دوست حاش لله ماو كوي غير، مأوي ساختن عاقبت می بایدم جان باختن در کوی دوست شهریاران هندوان بر در، بسی دارند لیک من زجان و دل همی باشم کمین هندوی دوست کاشکی آنان کے میل سنبلستان میکنند دیده بگشایند یک نظاره بر گیسوی دوست با گلســــان و گلم مــيل تماشــا، كي بود نکهت فردوس یابم دوستان از بوی دوست فتنه ها، مستور شد نایاب در عالم ولی فتنه ای گرهست، هست از نرگس جادوی دوست (۱۱)

٥ - سـهعدى ههر له تهييباتدا، غـهزهلێكى بهم مـهتلهعـه ههيـه كـه له بهحـرى
 رهمهلدایه:

ســروبالایی به صــحــرا مــیــرود رفــتنش بین تا چه زیبا مــیــرود^(۱۲)

مەستوورەيش ئاوا بە دەميەوە دەچى:

آن پری بین تا چه زیبا مسیرود
از پی تاراج دلها مسیرود
وای بر حال گرفت اران عشق
ترک خونریزی به یغما مییرود
رحمی آخر نایدت ای سنگ دل
با چنین جوری که بر ما میرود؟
قامت سرو و صنوبر خم گرفت
در چمن کان سرو بالا مییرود
از غمت مستوره، در صحرای عشق
واله و مجنون و شیدا میرود(۱۲)

که له بهحری رهمهلی مهحزوفدایه و مهستوورهش له غهزهلیّکدا نا بهم جوّره دهچیّ به پیشوازییهوه:

اگر آن مهرگسل برسر پیمان آید باز در قالب فرسوده ی ماجان آید.(۱۵)

٧- سەعدى ھەر لە تەييباندا، غەزەلىكى ھەيە ئابەم مەتلەعە:

خرما نتوان خورد از این خار که کشتیم دیبا نتوان کرد از این پشم که رشتیم

له بەحرى، رەمەلى، مەكفوفدايە.

مەستوورەيش له غەزەلتكدا بەم جۆرە بەپتشوازىيەوە چووە:

رفتیم و پس از خود عمل خیر نهشتیم با آب گنه توشهی عقبی بسرشتیم (۱۲) امروز بدین عسالم خساکی زچه نازیم فرداست چو بینی همه خاک و همه خشتیم

ئەم جارە سىمعدى، لە بەشى (غەزەلىياتى قەدىم)دا غەزەلێكى ھەيە، كە ئاوا دەسىي پێ كردووە و لە بەحرى رەمەلى مەحزووفدايە:

زلف او بر رخ چو جـــولان مـــيكند مــشك را در شــهــر ارزان مــيكند^(۱۷)

مەستوورەيش ئاوا پيشوازى لى كردووه:

زلف بر عارض چو افسان میکند خاطر جمعی پریشان میکند میکند می کند دل گیرد گلزار رخش آنچیه بلبل در گلستان میکند لوحش الله کیفی فی میکند رزلف آن صنم رونق اسیکند (۱۸۸)

سەعدى ئەمجارە لە بەشى (بەدايعى) غەزەلەكانىدا لە دىوانەكەى شىعرىكى ھەيە و ئاواى دەس يى كردووە:

> آه اگــــر دست دل من به تمنا نرســـد یا دل از چنبر عشق تو به من، وا نرســد^(۱۹)

> > كه لەبەحرى رەمەلى مەخبووندايە.

مەستوورەيش بەپىنشوازىيەوە چووە و غەزەلىكى لە جوابىا ھۆنىوەتەوە، كە مەتلەعەكەي ئەم بەيتەيە:

خار می چینم اگر گل به کفم وا نرسد قطره می نوشم اگر دست به دریا نرسد (۲۰)

ئىستە نۆرەي حافزە:

۹- مەستوورە غەزەلىكى ھەيە، كە بەم بەيتە دەس پى ئەكا:
 مـقـيم كـعـبـ گـر بىند بت ترسـايى مـا را
 كند روشن بە قندىل حـرم شـمـع كليـسـا را

که له وهزن و قافیه و رهدیفدا، له و غهزهله ی حافز پیشوازیی کردووه که سهرهتاکه ی نام بهیته بهناوبانگه ی:

اگر آن ترک شیرازی به دست آرد دل ما را یهخال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را $^{(\Upsilon\Upsilon)}$

١٠ - هەروەها حافز له ديوانەكەيدا غەزەلتكى هەيە كە ئەمە سەرەتاكەيەتى:

ميدمد صبح و كله بست سحاب الصبوح الصبوح يا اصحاب^(۲۳)

كه مەستوورەيش بەم غەزەلە بەشوينىدا رۆيشىتووە:

بـــى تـــو از تـــن تـــوان و از دل تـــاب
رفـــتـــه اى بيـــوفـــا مـــرا درياب
بهـــر تفـــريح جــان زمـــهــرم ده
ســـاقـــيــا، جـــرعـــه اى زبادهى ناب
زآنــكـه داروى درد نــاســـــــورم
نيــست جـــز از كف تو جـــام شـــراب

له مەقتەعەكىدا ئەلىن:

۱۱ – حافز، ئەڵێ کێ هەيە، بەم مەتلەعە، كە لە بەحرى رەمەلى مەحزوفدايە:
اگـــــر آن طاير قــــدســى زدرم باز آيد
عـمـر بگذشــتـه، بە پيـرانە ســرم باز آيد(۲۰)

که مهستوورهیش بهم غهزهلهی خوارهوه به پیشوازییهوه چووه:

این نسیمی که چنین مشکفشان می آید
مگر از کوی تو ای جان جهان می آید
نفس باد صبا چون دم عیاسی زچمن
جسم بیاجان مرا راحت جان می آید
بهر تسکین دل خون شدهام شام و سحر
پیک فری دلدار نهان می آید

۱۲- حافز دوو غەزەلى ھەيە كە بەم بەيتانە دەس پى ئەكەن:

غهزهلی یه که م: سالها دفتر ما در گروه صهبا بود رونق میکده از درس و دعیای میا بود $(^{(YY)})$ غهزهلی دووهه م: یاد باد آن که نهانت نظری با ما بود رقم میها در تو بر چهاره ی میا، پیدا بود $(^{(XY)})$

مەستوورەيش، بەم جۆرە بە پێشوازىيانەوە چووە:

آن پریچهره که دوشینه به بزم ما بود وصف او را نتوان گفت چسان زیبا بود وه چه بزمی! گل و شمع و نی و بربط همه جمع خندهی جام می و قه قه قهی مینا بود سر خوش از باده، من و ساقی و آن طرفه صنم تا سحر قصه زنقل و می و از صهبا بود زاهد! لاف میزن، نقد میسلمانی تو همه را دامی از آن زلف سیمه برپا بود دی به غمره صنمی سلسله مویی، بگذشت دل مستوره و جمعی به برش یغما بود دل مستوره و جمعی به برش یغما بود

۱۳ - حافز غەزەلتكى ترى ھەيە، كە ئابەم جۆرە دەس پى ئەكا و لە بەحرى موزارعى سالمدايە:

هر نکته ای که گفتم در وصف آن شمایل هر کو شیند گفتا لله در قایل (۲۰)

مەستوورەيش ئاوا بە پێشوازىيەوە چووە:

هر جا کنی گذاری با این رخ و شههای گردند از ره صدق خوبانت جهه هایل^(۲۱) شد از غم فراقت پوسیده است خوانم وین بوالعجب، که مهرت، در دل نگشته زایل

حافز، له دوو غهزهلیا، که پیتی رهوی، لهواندا (ها)یه دهڵێ: غهزهلی یهکهم: عدید شم مدام است از لعل دلخدواه کسارم به کام است الحدمدلله (۲۲) غهزهلی دوههم: گر تیغ بارد در کوی آن ماه گردن نهادیم الحکم لله (۳۳)

كه هەردوو، له بەحرى موتەقاربى ئەسلمدان.

مەستوورە، ئابەم جۆرە بەشوينىدا دەچى:

وصل تو جسستیم بعد از غم و آه از هجر رست یم بعد از غم و آه از هجر رست یم الحد مدلله گسساهی زیاری گسسر یادم آری دیگر ننالم درگ ما و بیگاه آن چشم جسادو آن لعل دلخ واه کی سرو به تر زان قد دلکش کی مهر به تر زان خد چون ماه واعظ! پس از این افسسانه تا چند؟

ئيتر سياس بۆ سەبر و حەوسەللەي ئۆوەي بەرىز

يەراويزەكان:

١- شاعيراني وهك: مهحمود خاني صبا - شهيباني، قائاني، سروش وه فوروغي.

٢- معن بن زايده، له پالهوانان و سهخاوهتمداني بهناوبانگي عهرهب.

۳- مەستوورە، ماەشەرەف كوردستانى، (ديوانى فارسى)، راستكردنەوەى يەحيا مەعرىفەت،
 بلاوكردنەوەى (شەرق)، تاران، , ١٣٠٥ لاپەرەى ٦٥ – ٦٦.

٤- سەعدى، موسليحوددين، (كوللييات)، راستكردنهوهى (فروعى)، بالاوكردنهوهى جاويدان، چاپىچوارهم، تاران، ١٣٥٥، لاپەرەى: ٣٦٥.

ه- ديوان، لاپهرهي: ٧.

٦- كولليياتي سهعدي، لايهرهي: ٥٤٢.

٧- ديواني مەستوورە، لاپەرەى: ٩

۸- كوللييات سەعدى، لاپەرەى: ٥٤٢.

۹ - دیوانی مەستوورە، لاپەرەی: ۱۶.

١٠ - كوللييات سهعدى، لايهرمى: ٥٦٤.

۱۱ - ديواني مەستوورە، لاپەرەى: ۲۰.

۱۲ – كوللييات سەعدى، لاپەرەى: ۲۰۷.

۱۳ - دیوانی مەستوورە، لاپەرەى: ۲۳.

١٤ – كوللييات سەعدى، لاپەرەى: ٦٠٩.

۱۵ - دیوانی مهستووره، لایهرهی: ۲۱ و ۲۷.

١٦ - ديواني مەستوورە، لايەرەي: ٥٤.

١٧ – كوللييات سهعدى، لايهرهى: ٨٢٣.

۱۸ - دیوانی مەستوورە، لایەرەی: ۲۵.

١٩ – كولليياتي سهعدي، لايهرهي: ٧٣٣.

٢٠ ديواني مەستوورە، لايەرەي: ٢٦.

٢١ - هـهر ئهو سنهرچاوه، لايهره: ٨

۲۲ حافز، شەمسەدىن موحەممەد، (ديوان)، راستكردنەوەى (قەزوينى - غەنى) بلاوكردنەوەى
 رئەساتىر)، چايى دووھەم، تاران، ۱۳٦٨، لايەرەى: ٩٨.

77 – هەر ئەق سەرچاۋە، لايەرە**ي**: ٩.

۲۲ - ديواني مەستوورە، لاپەرەي: ٩.

٢٥ - ديواني حافز، لايهرهي: ٢١٩.

٢٦ - ديواني مەستوورە، لايەرەي: ٢٣.

۲۷ - ديواني حافز، لايهرهي: ۲۵۳.

٢٨ - هـهر ئهو سـهرچاوهو، هـهر ئهو لايهره.

۲۹ - دیوانی مهستووره لایهرهی: ۳۰.

٣٠- ديواني حافز، لايهرهي: ٢٥٧.

٣١ - ديواني مەستوورە، لايەرەي: ٣٤.

٣٢ - ديواني حافز، لايهرهي: ٣٢٢.

٣٣- ههر ئهوه.

٣٤ - ديواني مەستوورە، لاپەرەي: ٦٣.

سەرچاوەكان:

۱ - حافز، شـهمسهدین مـوحهممهد، (دیوان)، راستکردنهوهی: قهزویّنی - غهنی، بلّاوکردنهوهی

- (ئەساتىر)، چاپى دووھەم، تاران، ١٣٦٨، كۆچى ھەتاوى.
- ۲- خوررمشاهی، بهائهددین، (حافزنامه)، بلاوکردنهوهی: سوروش، چاپی دووههم، تاران ۱۳۲۷،
 ک، ه-.
- ۳- سه عدی، موسلیحوددین، (کوللییات)، راستکردنه وهی (فوروغی)، بلاوکردنه وهی جاویدان، چایی چوارهم، تاران، ۱۳۵۵ ک . ه .
- ۵- شەمسىيا، سىيروس، (سەبكشناسى شىيعر)، بالاوكردنەوە: فىردەوس، چاپى دووھەم، تاران،
 ١٣٥٥، ك . ه- .
 - ٥- (كوللياتي سەبكشناسى) بلاوكردنەوەى: ئەندىشە، چاپى سىپھەم، تاران، ١٣٧٤، ك. ه.
- ۲- موئتهمهن، زینولعابدین، (تهجهوول شیّعر فارسی)، بلاوکردنهوهی، زوهوری، چاپی دووههم،
 تاران، ۱۳۵۲، ک. ه.
- ۷- مەستوورە، ماە شەرەف كوردستانى، (ديوانى فارسى)، راستكردنەوەى يەحيا مەعرىفەت،
 بلاوكردنەوەى: شەرق، تاران، ۱۳۰۵ ك. ه.

تهلیج ل دیوانا

مەستوورە ئەردەلانىدا

يهرويز جيهاني

خاکا پاکا کوردستانی لدریّژایا میّژووییّدا بسهدان و هزاران زانا و پهوشهنبیر و ئاینزان و هه لبهستڤان و نڤیسکار ل سهر سینگی خوه پهروهراندییه، کو ییّک ژ وان زانا و هه لبهستڤانانه مهستوورهیا ئهرده لانییه، مهستوورهیی ل دهمهکیّدا پی دانایه مهیدانی، کو هی بیر و هزریّن خهتیرهییّن ئازادی و وهکههٔ هی یا ژن و میّران نه تهنی نه هاتبوو قیّخستن و ههایّخستنی، بهلکو هیّژی ژنان مافی وی هندی نهبوون، کو ل دیوانا میّراندا بیّنه خوویانی. ئهم ههموو دزانن، کو نه تهنی اناڤ میّرژوویا گشتی گهلانی پوژههٔ لاّتا لناڤ میّرژوویا گشتی گهلانی پوژههٔ لاّتا ناڤین و بتایبه تی ل یا گهلیّن ئیسلامیدا تا پوژا ئیروژی وسان کو پیّدڤی بوویه و پیدڤییه، مهیدانیّن خهباتی ژ ژنانرا نههاتییه قهکرنی، تهنی کاری ژنان ئهو بوویه بیهورین، لی مهستوورهیا ئهردهلانی وهکه چهند ژنیّن دی، ییّن بینانی قهرهفاتما و بههورین، لی مهستوورهیا ئهردهلانی وهکه چهند ژنیّن دی، ییّن بینانی قهرهفاتما و خوهیی بهرانبهریخوازییی بلند کرن و مل بملیّن میّران لهیدانیّن جوربهجوره خوهیی بهرانبهریخو و ناقیّن خوه ههرمان کرن.

مەستوورە ئەردەلآنى كو ديوانا ھەلبەستين وێ يێن فارسى جارا يەكێ ژ لايێ خودێ ژێ خۆشبوويى حاجى شيخ يەحيا مەعرفەتێ كوردستانى بەرپرسێ ديوانا مەعارفا كوردستانێ، يا وێ سەر دەمێ، لسالا ھەزار و سێسەد و چارێ مشەختى لباژارێ تەھرانێدا ھاتييە وەشاندنێ، كو نێزێكى دوو ھەزار مالكێن

هه نبه ستان هه نده گره، ئه ف هه نبه ستانا پارا پتر غه زه ان و ینن ماییژی شینگیری و قهسیده و ماده ین میژوویی و چوار خشته کینه، لی ادیوانا وی یا کو بوهارا سالا هه زار و سیسه د و هه فتی و هه فتی ژ لایی وه شانگه ها ئه میر به هادور قاهاتیه وه شاندنی چه ند سه د به یت هه نبه ستین کوردی ژی هاتنه، هیژایی گزتنیه کو چه ند هه نبه ست ژ وان هه نبه ستین کوردی کو لوی دیوانید اهاتنه نه یی مهستووره خانمینه، ژ وان نه و هه نبه ستا کو ژ زار مهستووره خانمین ل به رسفا نالیدا هاتیه گزتنی، بفه بری نه یا مهستووره خانمین ۸ به رسفا نالیدا هاتیه گزتنی

گۆرەكى نڤيسينا ميرزا شوكروللاهى سەنەندەجى خودانى كتيبا توحفەيى ناسىرى ھەژمارا ھەلبەستىن مەستوورەيى بىست ھەزار بەيت بوونە لى موخابن تەنى ئەق ھندە ژى مانە ويىن مايى وەكە بەرھەمىن دىتىر ھەلبەستىقان ويىن مايى وەكە بەرھەمىن دىتىر ھەلبەستىقان وينقىسكارىن كورد لبەر ھۆ و ھەگەرىن ديار كەتنە بەر ھىرشا نەمانى و ژ ناڭ چوونە و تەنى ئەو ھەژمارا كو ئىرۆ چاپ بوويە لبەردەستىن مەنە. مەستوورە ئەردەلانى نەتەنى ھەلبەستىقان بوويە، ئەو مىندۇوونقىسسەك ئاگاھ و پەخشان نقىسسەك پەيقناس و شەرىعەتمەدارەك تىكەھىشتى بوويە. گۆۋايى قى گۆتنا مەثى ئەويى ئەردەلانى مەجمەعولئودەبا و كەتىبا ۋ ناق نەچوونە. كتىبىلام و ئەو نامەيىن كو ئەوى ژ بۆ خىزم و كەسىن خوە نقىسىنە. شەرعىاتى ئىسلام و ئەو نامەيىن كو ئەوى ژ بۆ خىزم و كەسىن خوە نقىسىنە. مەستوردەيى ژ بەرھەق رادەيا يسىۆرىيا وى ئەو ھەلبەستىن كو ئەوى و خوسىرۆخانى غەزەل و شىنگىرىيىن ويىنى كوردى و ئەو ھەلبەستىن كو ئەوى و خوسىرۆخانى

گاقا کو مروّق لهه لبه ستین مه ستووره خانمی و بتایبه تی لغه زه لین وی دنیّره، مروّق سه راتی و تایبه تمه ندییه کی لهه لبه ستین ویّدا دبینه. هه رکه سی کو ئاگاداری نقیسینا هه لبه ستین کلاسیک به، درانه کو گوره کی ریّوشوون و زاخوونین هه لبه ستقانییی غه زهل ده بی ژ پینج مالکان کیّمتر و ژدانزده تا پانزده

پیش وی هندیدا کو ئهز داکههم کوورانییا گوتارا خوه، پیدهی دبینم کو واته یا پهیهٔ تهلیح هندهکی شروقه کهم. تهلیح پهیهٔ که عهرمبییه کو ژ ریشا لهمهحی تی و لپهیهٔناسیییدا تی بواتهیا شروقه کرن، لینهیرین، ئاهر لیدان، ئهشکهره کرن، و لپهیهٔناسیییدا تی بواتهیا شروقه کرن، لینهیرین، ئاهر لیدان، ئهشکهره کرن، و ئشاره کرنی. لی لزانستا جوانکاریییدا تی بواتهیا وی هندی، کو هه لبهستهان، یان ژی یان نهی یان نهی سکار، لنقیسینین خوهدا ئشارهیه کی لگوتنه که پیشیان بکه، یان ژی پشکه که ژ هه لبه سته که ناسکری لناق نقیسینا خوهدا بینه، یان ژی ناهه کی ناسکری و میدژوویی کو خودانی چیروک و سهرهاتییه که بهناقوبانگ به، لنقیسینین خوهدا بکار ببه. ههروه کی تی دیتنی، تهلیح بخوه لسهر چهند پشکان تی پارقه کرنی. وهکه تهلیحا هه لبه ستان، تهلیحا گوتنین پیشیان، تهلیحا میدوویی، تهلیحا حهدیس و قورئان، تهلیحا ناهان و که سایه تییان، تهلیحا میدوویی، تهلیحا حهدیس و چوندین جور و جهله بین دی.

مهست وورهین ژی ژ قن جوانکاریین وهج و بههرهیه ک زور بجی و بابهت

وهرگرتییه. گاقا کو مژارا ههابهستین مهستوورهیی ئهقین و ئهقینداری به، ئهو ژ ناقین وهکه، لهیلا و مهجنوون، خوسرو و شیرین، فهرهاد، بیژهن، یووسف و زولهیخا، شیخی سهنعانی و کهسین وهکی وان وهجی وهردگره. لی گاقا کو لسهر میرانی و میرخاسییا میرچاکین کوردان دنقیسه، ژ ناقین وه که روستهم میرانی و میرخاسییا میرچاکین کوردان دنقیسه، ژ ناقین وه که روستهم تهههمتهن، بههمهن، قوباد، تووس، ئهشکبووس، پووریدهستان، زوّر و یین وهکه وان وهجی وهردگره. گاقا کو ئه و ههابهستان لسهر مژاری ئاینی دنقیسه، ژ ناقین وهکه: ئیبراهیمی ئازهر، مووسا، عیسا، حهزرهتی موحهمهد، یهحیا، پیری کهنعان واته یهعقووب، یههوودا، یووسف، سهییدی سهجاد، ئالی هاشم و یین وهکه وان وهجی وهردگره. دهما کو مهستووره لبارا پادشاهی و فهرمانرهوایییا سهروکین کورددا دنقیسه، ئهو وانا دگهل قان ناقانا دده بهر هه شد که سرا، فریدون، ئهنوره ای وان دگهل قان ناقانا دده بهر هه شد: که سرا، فریدون، یین وهکی وان. لی گاقا کو قههرهمانا هه آبهستین وی ژن به، ئهو ژ ناقین وه که: یین وهکی وان. لی گاقا کو قههرهمانا هه آبهستین وی ژن به، ئهو ژ ناقین وه که:

بگشتی مهستوورهیا ئەردەلانی لقی تایبهتمهندییییدا دەستی گشتی ههلبهستقانین ههقتا و ههقدهمی خوه لپشتقا گری دده. لیرهدا پیدڤییه چهند نموونهیان ژوان تهلیحانه بینم.

ئەول مەقتەعا دوەمىن غەزەلا خوەدا وەھا ژ جوانكارىيا تەلمىحى وەجى وەردگرە و دېيژه:

> دریغ ماندم نهان و مستور چو گنج قارون خفی و مشهور چسان ننالم چو نالهی نی چرا نگریم چو چشم مسینا

واته مخابن كو ئهز وهكى گهنجا قاروونى بناف و بانگ لى قهشارتى و كهس نهديتى مام. جال قى رەوشىيدا ئهزى چاوا وهكه نهيى نهنالم و وهكه شووشا شهرابى نهگريم. مهستووره لقان ههردوو مالكين ههلبهستيدا دگهل راگههاندنا ناقى خوه يى ههلبهستقانييى، خوه دگهل گهنجا قاروونى ل دو لاياندا دوهكينه، دبيره ئهز وه كه گهنجا قاروونى قهم بناف و بانگم و ههمرى قهشارتيمه. تشتا

کو سهر راتییی دده قی تهلیحی ئهوهیه کو لیرهدا پهیقا مهستوور کو کورتکرییا مهستوورهیه ژی، ههم ناسناقی وییی ههلبهستقانی یییه و ههم ژی تی بواتهیا قهشارتی و لپشت پهردیدا. گافا نافی قاروونی تی، دهملدهست چیروکا وی و دهولهمهندییا وی و گهنج و خهزینهیین وی کو بفهرمانا خودی لعهردیدا چوون و نست بوون، تینه بیرا مروف. لنیقمالکا دووییدا مروف دکاره بیژه کو پهیقا نالهی نهی، دکاره تهلیحه کبه، ژبو یهکمین هه لبهستا مهسنهوییا مهولهوییی بهلخی، هه لبهستا مهسنهوییا مهولهوییی بهلخی، هه لبهستقانی ناقداره ئیرانی، یا کو دبیژه:

بشنو از نی چون حکایت میکند وز جدائی ها شکایت میکند

واته گـوهدارییـا نهیێ بکه، دهما کـو چیـروٚکان دبیّـژه و ژ دهسـتێ دووری و خهریبییێ گلی و گازندهیان دکه.

هەروسان ئەو تەشبيها جوان كو هێسرێن چاڨێ خوه دوهكينه شەرابا كو ژ كۆزكێ بلۆرين دررژه، بخوه ژى مژارەك دىيە. دىسان دبێژه:

> مژده ای دل بر تنم جان میرسد قاصدی از کوی جانان میرسد باد عنبر بیز می آید مگر نکهت یوسف به کنعان میرسد

دلق مـزگینی لته به کـو جـان دکـه قه بهر له شـیّ مـن، لهورا کو شـاندهک ژ لاییّ جانانی من تیّ، لبهر وی هندییه کو بیّهنا بایی عهنبهرین بوویه، نهو بیّهنا یووسفه کو دگدژه کهنعانیّ.

دیسان نه و دگهل وی هندی کو مزگینییا گههیشتنا خوشه ویستی خو دشبهینه روح و جانه کی کو دکه فه به رلهشه کی بی روح و لهشی وییی نیگیان دفه وینه، نه وی مزگینییی دگه لله مزگینیا گههیشتنا یووسف یان کراسی یووسف بو لایی یه عقووبی دده به رهه ف و چیروکا یووسف و برایین وی و پیری که نمانی واته یه عقووب ل بیرا مروفدا زندی دکه.

یان دهما کو دبیّژه: